

Emirdağ Yılları

**BARLA
PLATFORMU**

İstanbul İlim ve Kültür Vakfı
www.barlaplatformu.com
www.ijkv.org

Əmirdağ Yulları

Emirdağ Yılları

Bu katalog Barla Platformu tarafından İstanbul, Aliemiri Kültür Merkezi'nde gerçekleştirilen “Emirdağ Yılları” sergisi dolayısıyla hazırlanmıştır.

Editör	: Ümit Şimşek
Proje Koordinatörü	: Said Yüce
Katkıda Bulunanlar	: Ali Demirel, Ahmet Aydınlar, Mehmet Fırıncı, Ahmet Zübeyir Yüce, Aybegüm Biryol, Aysel Mazbaşı, Betül Demirel, Bircan Erden, Emel Yılmaz, Emine Yüce, Esra Kâğıt, Funda Demirel, Halil Hakkoymaz, Halil İbrahim Yönet, Hamdi Yüce, Hurşit Ünalı, Leylâ Sucu, Mehmet Baytekin, Mehmet Kaya, Meryem Şimşek, Mesut Çam, Mesut Karakuş, Mustafa Beşok, Mustafa Uyar, Nihal Aksoy, Nuran Semiz, Nuriye Uşak, Ömer Ayyüzlü, Saide Şevkli, Seda Türkeli, Sema Yüce, Sena Çakmak, Sezgin Koyun, Sude Karakoç, Süreyya Koval, Şeyma Gür, Tuba Şimşek Uzun, Tuba Yüce, Türkân Çakırca, Zedine Fidan, Zeynep Tokgöz, Zübeyde Gökalep
Dökümantasyon	: Başbakanlık Devlet Arşivleri, Osmanlı Arşivleri, Adalet Bakanlığı Arşivi, İstanbul İlim ve Kültür Vakfı Arşivi, Isparta Kültür Eğitim Vakfı Arşivi, Said Özdemir Arşivi, Abdulkadir Badıllı Arşivi, Necmettin Şahiner Arşivi
Tasarım	: Prestij Reklam
Resimler	: Refet Kavukçu
Baskı ve Cilt	: İmak Ofset; Merkez Mh. Atatürk Cd. Göl Sk. No:1 Yenibosna / İstanbul Tel.: +90 444 62 18, www.imakofset.com.tr
İletişim Bilgileri	: +90 212 527 81 81, www.iikv.org , www.barlaplatformu.com

İstanbul, Mart 2017 • 2. Baskı

Copyright © Bu kitaptaki yazılar ancak kaynak göstermek suretiyle iktibas edilebilir.

İçindekiler

İdamlıkların Dönüşü	8-13
Emirdağ'da Sabah	14-17
Hüve Nüktesi	18-19
Emirdağ Çiçeği	20-23
“Namaz Kıl, Çalışman İbadet Olsun”	24-25
Afyon Hapsi: <i>Donmuş Şehrin Ortasında Bir Medrese</i>	26-33
On Beşinci Şua	34-35
Afyon Savunmaları	36-49
Çalışkanlar Hanedanı	50-57
Afyon Mektupları	58-63
Üçüncü Said: <i>Isparta Hayatı</i>	64-83
Nur Âleminin Bir Anahtarı	84-85
Siyasetçilere Siyaset - Üstü Mektuplar	86-89
Gençlik Rehberi Duruşmaları	90-101
İman Nedir, Ne Değildir?	102-103
Çarşamba'da Bir Kutlu Ev	104-105
Hıristiyan Âlemine Çağrı	106-107
6 Bahtiyar İnsan	108-127
Nur Anneler	128-139
Cuma Selâmlığı	140-141
Konuşan Yanlız Hakikattir	142-143
Son Ders	144-151
Ebediyete Yolculuk	152-167
Her Kitap Bir Said	168-171
Nur Medreseleri	172-175
Emirdağ Kahramanları	178-197
Son Söz: <i>Dünyayı Süsleyen Said'ler</i>	198-201

*"Karşımda müthiş bir yangın var; Alevleri göklere
yükseliyor. İçinde evlâdım yanıyor,
İmanım tutuşmuş yanıyor. O yangını söndürmeye,
imanımı kurtarmaya koşuyorum."*

Ant. Viret

Sunuş

Emirdağ, tıpkı Barla ve Kastamonu gibi, Bediüzzaman Said Nursî ile birlikte alem isim haline gelmiş bir ilçemiz. Bediüzzaman'dan bu yana, bu isim, sadece bir ilçeyi değil, aynı zamanda bir büyük İslâm âlimini, bir iman hareketini ve bir dönemi de hatıra getiriyor.

Gerçi Barla ve Kastamonu gibi, Emirdağ'ın bir sürgün yeri olarak seçiminde de çok daha başka sebepler vardı. O günün yöneticileri, bu sürgün yerlerinde Bediüzzaman'ı çok daha sıkı bir şekilde kontrol edebileceklerini hesaplıyorlardı. İlâhî kader ise, bu yerleri dünya çapında bir iman hareketinin beşiği olarak takdir etmişti. Kaderde yazılı olan şey gözle görünür hale geldiğinde, Emirdağ eski Emirdağ olmaktan çıktı, Risale-i Nur'un rengine boyandı. Nitekim bugün Emirdağ denince ilk akla gelen, Bediüzzaman ve Risale-i Nur oluyor.

Emirdağ yılları olarak andığımız bu dönem, aslında, önceki dönemlere nisbetle çok daha hareketli geçen yılları kapsamaktadır. Denizli hapsinden sonraki Emirdağ sürgünüyle başlayan bu dönemin de, öncekiler gibi bir büyük hapis macerası vardır. Hattâ bu hapis macerası, şiddet ve meşakkat itibarıyla öncekileri çok gerilerde bırakacak şekilde yaşanmıştır. Afyon hapsi sonrasında ise, Bediüzzaman, ağırlıklı olarak Emirdağ ve Isparta'da ikamet etmekle beraber, çok partili döneme geçişle birlikte birçok seyahat de yapmış, bu arada İstanbul, Ankara ve Eskişehir gibi illerde nisbeten uzun sayılabilecek süreler kalmıştır.

Barla yılları Risale-i Nur'un doğuşuna, Kastamonu yılları da bu hareketin Anadolu'da kök salmasına sahne olmuştu. Emirdağ yılları ise, bu muhteşem cereyanın kemale erişimini ifade ediyor. Bu dönemde artık Risale-i Nur'un telifi tamamlanmış; bu eserler etrafında teşekkül eden ve

dünyevî hiçbir cereyana, harekete ve örgüte benzemeyen, iman kurtarmaktan ve Allah'ın rızasına erişmekten başka hiçbir amacı bulunmayan bu hareketin mahiyeti ve ilkeleri iyice gün ışığına çıkmış; bu ilkeleri birer hayat tarzı olarak benimseyen nice kahramanlar Bediüzzaman'ın etrafında kenetlenerek bu hizmeti sahiplenmiş; böylece, Risale-i Nur'un bir iman hizmeti olarak sağlıklı bir şekilde gelecek nesillere aktarılması için bütün şartlar tamamlanmıştır. Risale-i Nur Müellifinin vefatından yarım asır sonra bu hareketin dünyaya mal olmuş durumu, Emirdağ yıllarının pek bereketli geçtiğini ve çok iyi değerlendirildiğini göstermektedir.

Emirdağ yıllarının önceki dönemlerle bir ortak özelliği de kahramanlarıdır. Diğer dönemler gibi Emirdağ yılları da bu milletin bağrından nice yiğitlerin ortaya çıkmasına vesile olmuştur. Her üç dönem birden dikkate alındığında, bu kadar çok sayıda kahramanı aynı zaman dilimi içinde bir araya getiren bir başka dâvâ göstermenin pek zor olduğu takdir edilecektir. Daha önceki sergilerde olduğu gibi Emirdağ yılları sergisinde de bu kahramanlardan sadece bir kısmını, gayet kısa biyografileriyle size sunabiliyoruz. Bu hayat hikâyeleri ve hatıralar, her ne kadar bütün kahramanları birden kapsayıcı olmaktan uzak ise de, o günlerin atmosferini zamanımıza taşımakta yeri doldurulmaz bir rol oynamaktadır.

Takip eden sayfalarda karşılaşacağınız belgeler, bu hatıraları bir büyük emanet olarak titizlikle saklayan ve böylece kuruluş çalışmalarına başladığımız büyük ve kapsamlı bir arşivin temelini atmış bulunan değerli insanların sayesinde size sunulmaktadır. Bu cümleden olarak katkıda bulunanlara teşekkürlerimizi sunmayı bir borç biliyoruz.

Said Yüce

İdamlıkların Dönüşü

*İkinci büyük hapis macerasının beraat kararıyla sonuçlanması,
Risale-i Nur'un tarihinde yeni bir dönemeç teşkil etmişti. İnsanlar
bir kere daha “**Bunlar idamlık; geri dönüşleri yok**” diye
toplanıp götürülmüş, fakat gidenler bir kere daha evlerine dönmüştü.*

1944-1948 | Birinci Emirdağ sürgünü

“ Onların hapiste bulundukları süre içinde de *Nur fabrikaları boş durmamış*, yurt sathına Risaleleri yaymaya devam etmişti.

i kinci büyük hapis macerasının beraat kararıyla sonuçlanması, Risale-i Nur'un tarihinde yeni bir dönemeç teşkil etmişti. İnsanlar bir kere daha “Bunlar idamlık; geri dönüşleri yok” diye toplanıp götürülmüş, fakat gidenler bir kere daha evlerine dönmüştü. Onların hapiste bulundukları süre içinde de Nur fabrikaları boş durmamış, yurt sathına Risaleleri yaymaya devam etmişti. Hangi şartlar altında olursa olsun, genişlemeye devam eden bir hizmet vardı ortada. Baskılar yoğunlaştıkça bu hizmet de kökleşip güçleniyor, tertipler boşa çıktıkça yine yayılıyor ve güçleniyordu.

Lâkin beraat etmiş olmak da, Bediüzzaman ile talebeleri için, özgürlüklerine kavuşmak anlamına gelmiyordu. Tahliyeyi takiben Bediüzzaman iki ay kadar Denizli’de kaldı. Daha sonra kendisine kalacağı yer bildirildi: Emirdağ. Burası, hem Bediüzzaman’ı halktan ve talebelerinden tecrit ederek sıkı bir gözetim altında tutabilecekleri, hem de sağlık şartları itibarıyla onu ziyadesiyle rahatsız edecek bir yerdi.

İlâhî kaderin hükmü ise başka türlüydü: O, Emirdağ’ı Kur’ân hizmetinin en önemli merkezlerinden biri olarak belirlemiş; Kur’ân’ı ortadan kaldırmaya çalışanları da bu hükmün icrasına memur etmişti!

Bediüzzaman’ın
Emirdağ’da kaldığı ev.

Emirdağ onunla bir yaz ikindisinde tanıştı. Tozu dumana katarak gelen jipten iki jandarma eşliğinde iner inmez yere seccadesini serip namaza durması unutulacak şey değildi. O seccade geniş bir meydan okumaydı; bu beldenin de Yer ve Gökler Rabbine ait olduğunu böylece dosta ve düşmana ilân ediyordu.

Kâinat Seyyahu, Yer ve Gökler Rabbinin mülkünden Emirdağ adlı beldede

“Emirdağ onunla bir yaz ikindisinde tanıştı. Tozu dumana katarak gelen jipten iki jandarma eşliğinde iner inmez yere seccadesini serip namaza durması unutulacak şey değildi. *O seccade geniş bir meydan okumaydı; bu beldenin de Yer ve Gökler Rabbine ait olduğunu böylece dosta ve düşmana ilân ediyordu.*

Emirdağ yılları

Bediüzzaman'ın
Emirdağ'da kaldığı ev.

“Emirdağ yılları, Bediüzzaman için, kendi tabiriyle, Denizli hapsindeki *bir aylık sıkıntının bir günde yaşandığı yıllardı.*”

önce bir otele yerleşti. “Çalışkanlar Hanedanı” olarak anılacak ve Risale-i Nur hizmetinde önemli bir yer dolduracak olan bahtiyar ailenin onu burada bulması çok zaman almadı. Bir süre sonra da Bediüzzaman buradan kiralık bir eve taşındı. Çalışkan’lar, artık ailece Bediüzzaman Said Nursî’nin hizmetinde idiler. Üstadın ekseriyetle bir tas çorbadan ibaret yemeği onlardan geliyor, hiçbir şeyi karşılıksız kabul etmeyen Üstad da bunun mukabilinde hergün Çalışkan’lara yirmi beş kuruş ödüyordu. Bir süre sonra çocuklar dahil hiç kimsenin Bediüzzaman’ın yanına girmesine izin verilmeyecek, bu defa Çalışkan’lar yan taraftaki dükkânın duvarından bir dehliz açarak Üstadın hizmetini görecekti.

Önceleri Bediüzzaman’ı daha başka bir yoldan etkisiz hale getirmek istemişlerdi. Emirdağ’a sürülürken, ona dayalı döşeli bir ev tahsis etmeyi ve maaş bağlamayı teklif ettiler. Bediüzzaman bunu kabul etmeyince onun üzerindeki baskıyı iyice arttırdılar. Evinin önünde devamlı polis bekliyor, ziyaretçilere izin verilmiyor, kılık ve kıyafetine karışılıyor, aşağılayıcı muamelelerle onu hiddete getirmek için ne lâzımsa yapılıyordu. Üstadın devam ettiği camie soğuk kış günlerinde üşümemesi için konan mangal Kaymakamın emriyle kaldırıldı, sonra da camie gitmesi bütün bütün yasaklandı.

Emirdağ’daki ikameti sırasında Bediüzzaman’ı defalarca zehirlemeye teşebbüs ettiler. Bir defasında zehrin tesiriyle, aç ve susuz, şiddetli ızdıraplar içinde bir hafta kıvranarak yarı baygın yatmıştı.

Bütün baskılara rağmen, halkın Bediüzzaman’a olan ilgisi arttıkça artıyordu. Önceleri yaya olarak, daha sonra faytonla civardaki kırlara giden Bediüzzaman, buralarda Risalelerin tashihiyle meşgul oluyordu. Bu gezileri sırasında da sürekli takip altında tutulmasına rağmen, halk ona bir selâm verebilmek için can atıyordu. Çocukların ilgisine ise kimse engel olamıyor; faytonun geçeceği yollara dizilen çocuklar “Bediüzzaman Dede”nin elini öpmek için birbirleriyle yarışıyorlardı.

Emirdağ yıllarına gelindiğinde, Risale-i Nur Külliyyatının telifi neredeyse tamamen bitmiş gibiydi. Burada, Hüve Nüktesi ve Emirdağ Çiçeği gibi birkaç bahis telif edildi. Eserlerin el yazısıyla çoğaltılması ise, yurt çapında devam ediyordu. Bu arada, İnebolu'dan sonra Isparta'da da ikinci bir teksir makinesi hizmete girdi. Bir kısım risaleler, teksir makinelerinde Latin harfleriyle de çoğaltılmaya başladı.

Emirdağ yılları, Bediüzzaman için, kendi tabiriyle, Denizli hapsindeki bir aylık sıkıntının bir günde yaşandığı yıllardı. Fakat onca cefasına rağmen, o yıllar, Risale-i Nur için yine gelişme, yine yayılma, yine yeni yeni imanlar kurtarma demektir. Bediüzzaman yine aynı coşkuyla milletin hizmetine koşan Bediüzzaman idi; fakat onun gelişinden sonra Emirdağ bir daha asla aynı Emirdağ olmadı. O yıllarda Bediüzzaman'ı takip için görevlendirilen polislerden **Abdurrahman Akgül anlatıyor:**

“Çarşıya çıkıp kahvaltı yapmak için peynir ve zeytin aldık, bir dükkândan da tereyağı aldık. Dükkâncı tereyağını tartarken, yağı koyduğu kâğıt kadar da terazinin öbür kefesine kâğıt koydu. Ben doğrusu bu vaziyeti başka bir yerde görmemiştim. Bediüzzaman işte Emirdağ'ı böyle yapmıştı.”

Bediüzzaman'ın Emirdağ'ı nasıl değiştirdiğini hayranlıkla anlatan Komiser Abdurrahman Akgül (soldan üçüncü) o yıllarda Bediüzzaman'ı gözetim altında tutmakla görevli meslektaşlarının arasında.

Emirdağ'da sabah

Hekimoğlu İsmail

Güneşin devri dönmüştü. Akşam adım adım yaklaşıyor, gölgeler uzuyordu. İnsanlar kadar, hattâ şeyler kadar gölge vardı. Vatanın yüzü gölgeleniyordu.

Bir zat girdi Emirdağ'a. Yol kavşağında durdu. Hep yol kavşağında değil miyiz zaten? Kârla zararın, iyi ile kötünün ve doğru ile yanlışın... Fakat, o bildiğiniz yollardan birinin kavşağında durup, kendine benzemeyen birine ezanı sordu.

Elli sene sonrasını düşünüyoruz

“*Çvet, eski terbiye-i İslâmiyeyi alanların yüzde ellisi meydana varken ve an'anât-ı milliye ve İslâmiyeye karşı yüzde elli lâkaytlık gösterildiği halde, elli sene sonra yüzde doksanı nefsi emmâreye tâbi olup millet ve vatani anarşiliğe sevk etmek ihtimalinin düşünülmesi ve o belâyâ karşı bir çare taharrisi, yirmi sene evvel beni siyasetten ve bu asırdaki insanlarla uğraşmaktan kat'iyen menettiği gibi; Risale-i Nur'u, hem şakirtlerini, bu zamana karşı alâkalarını kesmiş; hiç onlarla ne mübareze, ne meşguliyet yok.*

İaid Nûrî

Güneşin devri dönmüştü. Akşam adım adım yaklaşıyor, gölgeler uzuyordu. İnsanlar kadar, hattâ şeyler kadar gölge vardı. Vatanın yüzü gölgeleniyordu.

Bir zat girdi Emirdağ'a. Yol kavşağında durdu. Hep yol kavşağında değil miyiz zaten? Kârla zararın, iyi ile kötünün ve doğru ile yanlışın... Fakat, o bildiğiniz yollardan birinin kavşağında durup, kendine benzemeyen birine ezanı sordu.

O, başını salladı: “He” diye.

Bir kişi ezanı okumuş, binlerce kişi dinlemişti. Tâ uzaklardan akis yaptı:

“Allahü Ekber!”

Herkes dinliyor, çırpınıyor, herkes bir rüya görüyordu. Kâbus mu kâbus!

Sonra da kıbleyi sordu. Beriki kolunu uzatarak gösterdi. Şaşkındı, konuşmaya mecali yoktu. Gelen zat kendine hiç mi hiç benzemiyordu. Ya biz ondan değildik, ya o bizden... Lâkin Türkçe konuşuyor ve dedeme benziyordu.

Omuzundaki seccadeyi serdi yere, sermesiyle namaza başlaması bir oldu. Dikili kaldı yanında iki jandarma neferi; pürsilâh bekliyorlardı. Neyi bekliyorlardı? Sayfa sayfa, cilt cilt tarih olan şu zatı mı? Onu mu bizden, bizi mi ondan koruyorlardı? Yoksa namazı süngülerin arasına mı almışlardı? Yahut o, Emirdağ'ı yerle bir mi edecekti? Acaba jandarma neferleri neyi bekliyordu? Bilinmedi gitti bu sır.

Birdenbire hayalim Süleymaniye'ye kayd. Sinan, gökyüzünü ellere yaklaştırmak için kubbe yapmıştı. Bu zat için yeryüzü bir cami ve bu iki jandarma neferi iki mermer sütundu. Gökyüzü süngülerin ucunda duruyordu.

O, Emirdağ'a gelmişti. Binlerce insan vardı, ama yine de yalnızdı. Garipliğini namaz kılışında bile okumak mümkündü. Belki aç karnına taş basar gibi ellerini bağrına bağlamış, yahut gömmüş, iki kat idi. Dost bulamayınca Allah'a iltica etmiş, sanki Ona misafir, sanki Onun evindeydi.

Hürmeti bu derece dıştan okunur, bu derece hali bilinirdi.

“*Öyle rahat namaz kılıyordu ki, jandarmalardan birinin gölgesi üstüne düşmüştü.*
Anlaşılan, kendini çokook emniyette hissediyordu.

Öyle rahat namaz kılıyordu ki, jandarmalardan birinin gölgesi üstüne düşmüştü. Anlaşılan, kendini çokook emniyette hissediyordu.

Velhasıl her şeyi ile garip bir zattı. Adı da kendi gibiydi. O sanki İbn-i Kemal, yahut Zenbilli, yahut Ebussuud'du.

Bunlara "Kimdir?" deme Allah aşkına! Ne çabuk unuttun? Bunlar senin de, benim de dedemdi.

Evet, evet! Diliyle, şekliyle yazısıyla dedemiz olan bu zat, mezardan kalkmış, şimdi Emirdağ yol kavşağında namaz kılıyordu. Yanında iki jandarma vardı, ama onlar da onun torunuydu. "Evlâdım" derdi. "Kardeşim" derdi. Kendisine kelepçe vuranları bile severdi. İlme ve fenne o derece düşküncü ki, kelepçede sanat var diye onu da beğenirdi. Hele hapishaneler, vatanın bir parçasıydı. Diyar diyar sürgün gezerdi. Vatanını gezdirenlere dua eder, hidayet dilerdi. Kısacası yazılmayan hayatı bir eserd.

Bir Kur'ân, bir de kitab-ı kâinatı okurdu. Başka kitap vermezlerdi. Bunları da elinden alamazlardı.

O gün Emirdağ'da kıyamet kopmuştu. Çünkü akşam üzeri güneş doğmuştu. İki güneşi bir arada gördü Emirdağlılar. Fakat kör olanlar gece nasıl yürürse, gündüz de öyle yürürdü. Emirdağ'da emir vardı. Güneş balçıkla sıvanacak ve minareye kılıf uydurulacaktı.

Emirdağ'da gönüller aydınlandı. İnsanlar, hattâ herşey sıcak sıcak, cana yakın oldu. Her şey erimiş, kardeş kardeş birbirine sarılmıştı: Emirdağ'a güneş doğmuştu...

Emirdağ'dan yüzlerce kilometre uzaktayım. Fakat bir sıcaklık var içimde. Dün bir Emirdağlı gördüm, yanıyordu. Battı mı dedim o güneş? Kalbini gösterdi. Gözlerim kamaştı, bakamadım. Herkes ayna olmuş, her aynada o güneş parlıyordu.

İşığa düşman olan aydınlar, o aynaları kırdılar. Yine de her bir ayna parçasında bir güneş göründü.

Bediüzzaman'ın Emirdağ yakınlarında zaman zaman tenezzühe çıktığı Keçili Kayalıkları.

Bir hava zerresinde saklı büyük sır

Hüve Nüktesi

Göklerde ve yerde dolaşmadık bir yer bırakmamıştı Kâinat Yolcusu.
Emirdağ günlerinden birinde, bir de hava zerresine giriverdi.

Her nefeste trilyonlarcasını ciğerlerimize çektiğimiz hava zerrelerinden birinin kapısını çaldı.

Hiçbir şeyi yoktu hava zerresinin. Elsizdi, dilsizdi, gözsüzdü, güçsüzdü. Görünmeyecek kadar küçük, hissedilmeyecek kadar çelimsizdi.

Fakat gördüğü işler pek büyüktü.

Bedene girdi mi can olur, havada sözleri taşır, bitki gövdelerinde rengârenk desenler doker, gökte uçakları taşır, bulutlarla uzak beldelere rahmet müjdesi ulaştırır, kasırgalarla şehirleri yerle bir ederdi.

Kâinat Yolcusu hayretle sordu hava zerresine:

“Kim sana bütün bunları yaptıran?”

Hava zerresinin tek hecelik bir cevabı vardı:

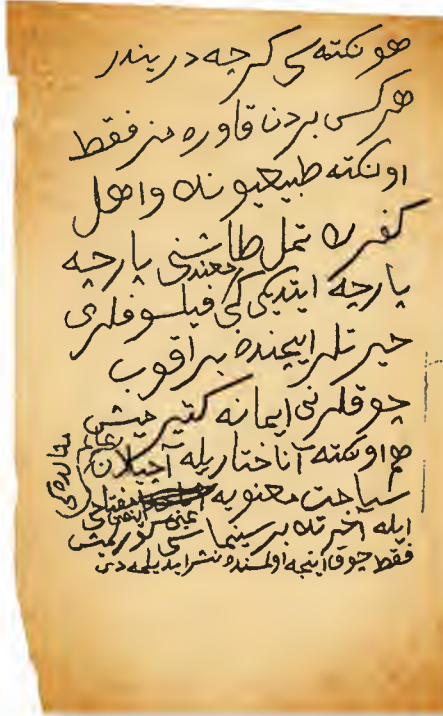
“Hû!”

*Hüve Nüktesi,
Emirdağ yıllarının
insanlığa bir
armağanı oldu.*

Kâinat Yolcusu, daha önce göklerden ve yerlerden ne dinlediye, hepsini birden bu kısacık cevapta buldu.

O veciz cevapla her zerre bir âyet oldu. Dünya atmosferini, sayısız âyetlerle Rabbini anlatırken dinledi Kâinat Yolcusu.

Böylece, Hüve Nüktesi, Emirdağ yıllarının insanlığa bir armağanı oldu.

Âhiretin sineması

Hüve Nüktesine dair takdim satırları,

Bediüzzaman Said Nursî'nin el yazısıyla:

“Hüve Nüktesi gerçi derindir, herkes birden kavramaz. Fakat o nükte, tabiiyyunun ve ehl-i küfrün temel taşını parça parça ettiği gibi, muannid feylesofları hayretler içinde bırakıp çoklarını imana getirmiş.

Hem o nükte anahtarıyla açılan âlem-i misaldeki seyahat-i mâneviye miftahı ile, âhiretin bir sineması aynelyakîn görülmüş. Fakat çok ince olmasından neşredilmedi.”

Uğursuz bir teşebbüsün uğurlu hatırası

Emirdağ Çiçeği

Açacak olan çiçek, her zaman açar. Kimi güneşin ışığıyla uyanır, kimi fırtınalarla can bulur, kimi karları deler de gülümser bakanların yüzüne. Emirdağ Çiçeği de, açmak için bir fırtınalı havayı fırsat bilmişti.

Kur’ân aleyhinde en yoğun çabaların sistematik bir şekilde yürütüldüğü günlerdi o günler. Bu arada bir Ramazan günü, “en dehşetli ve muannid bir zındığın, Kur’ân aleyhinde bir suikast peşinde olduğu” haberi geldi.

Risale-i Nur’un önemli bahislerinden birinin telifi için bir vesile oldu bu haber.

Gürül gürül akan bir ırmağın kaynağından gelir gibi döküldü kelimeler Bediüzzaman’ın ağzından. Anlattıkça coştı, coştukça anlattı Kur’ân’ın meziyetlerini.

Niçin binlerce defa okunur da Kur’ân’a doyum olmaz? Nasıl olur da en yüksek seviyedeki âlimler, sıradan insanlarla diz dize çöker de Kur’ân’dan dersini onlarla beraber alır? Nasıl olur da en küçük bir sese tahammül edemeyen ölüm döşegindeki hastalar Kur’ân’ın sadâsında huzur bulur?

“Niçin binlerce defa okunur da Kur’ân’a doyum olmaz? Nasıl olur da en yüksek seviyedeki âlimler, sıradan insanlarla diz dize çöker de Kur’ân’dan dersini onlarla beraber alır? Nasıl olur da en küçük bir sese tahammül edemeyen ölüm döşegindeki hastalar Kur’ân’ın sadâsında huzur bulur?”

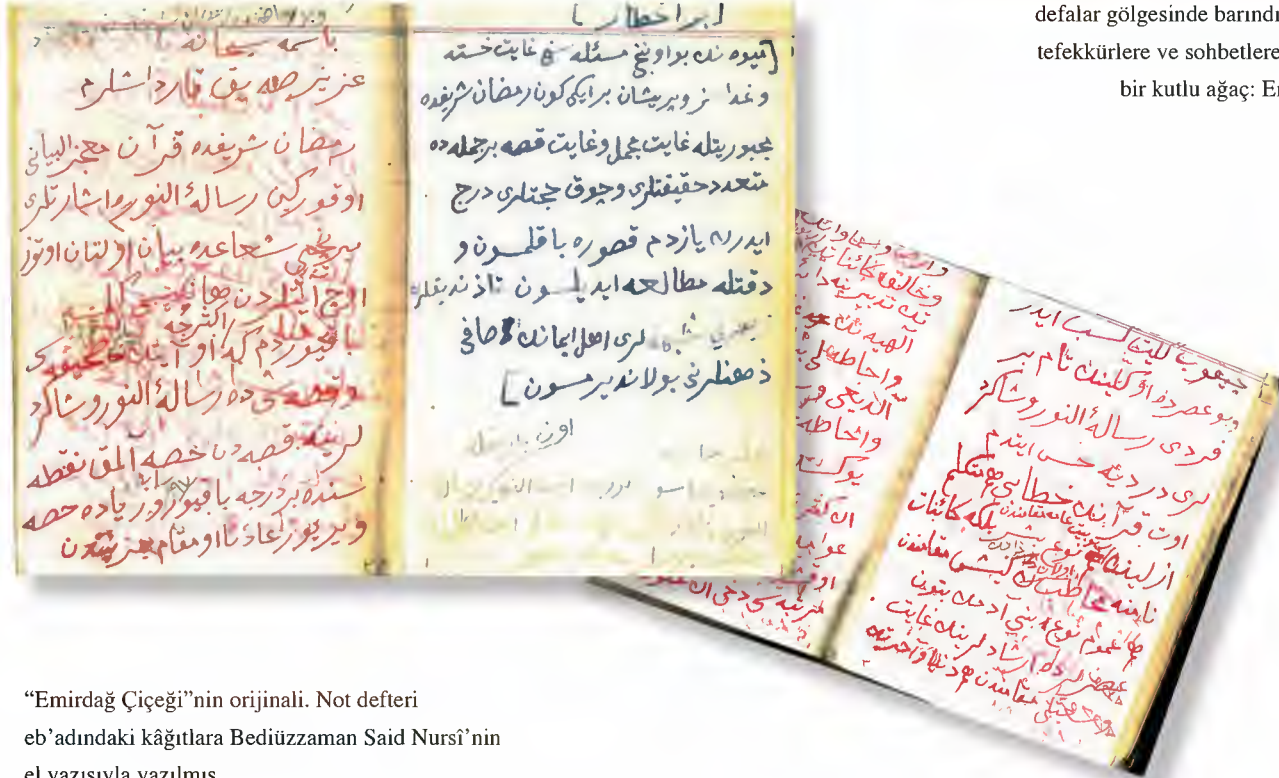
Daha nice nasıl'lar ve niçin'ler Risale-i Nur'un Kur'âna rengiyle boyanmış üslûbunda en tatlı cevaplarını buldu.

O muannid zındığın suikastı hedefine ulaşamadı. Tam tersine, “Emirdağ Çiçeği” adı altında, benzersiz bir eserin vücuda gelişine vesile oldu.

Bugün dünyanın dört bir yanında, milyonlarca gönülde buram buram rayihalar veriyor o kutlu çiçek.

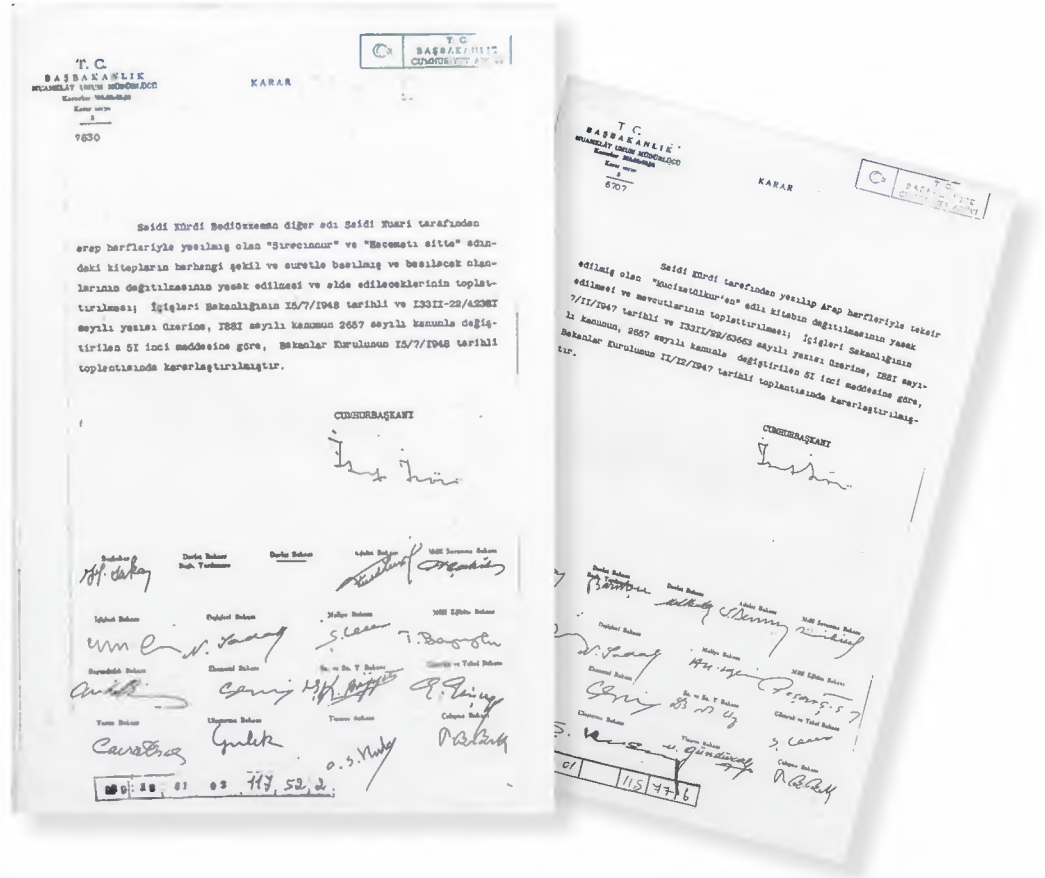
Keçili mevkiinde, Kâinat Yolcusunu nice defalar gölgesinde barındırmış, nice ulvî tefekkürlere ve sohbetlere tanıklık etmiş bir kutlu ağaç: Emirdağ Çiçeği.

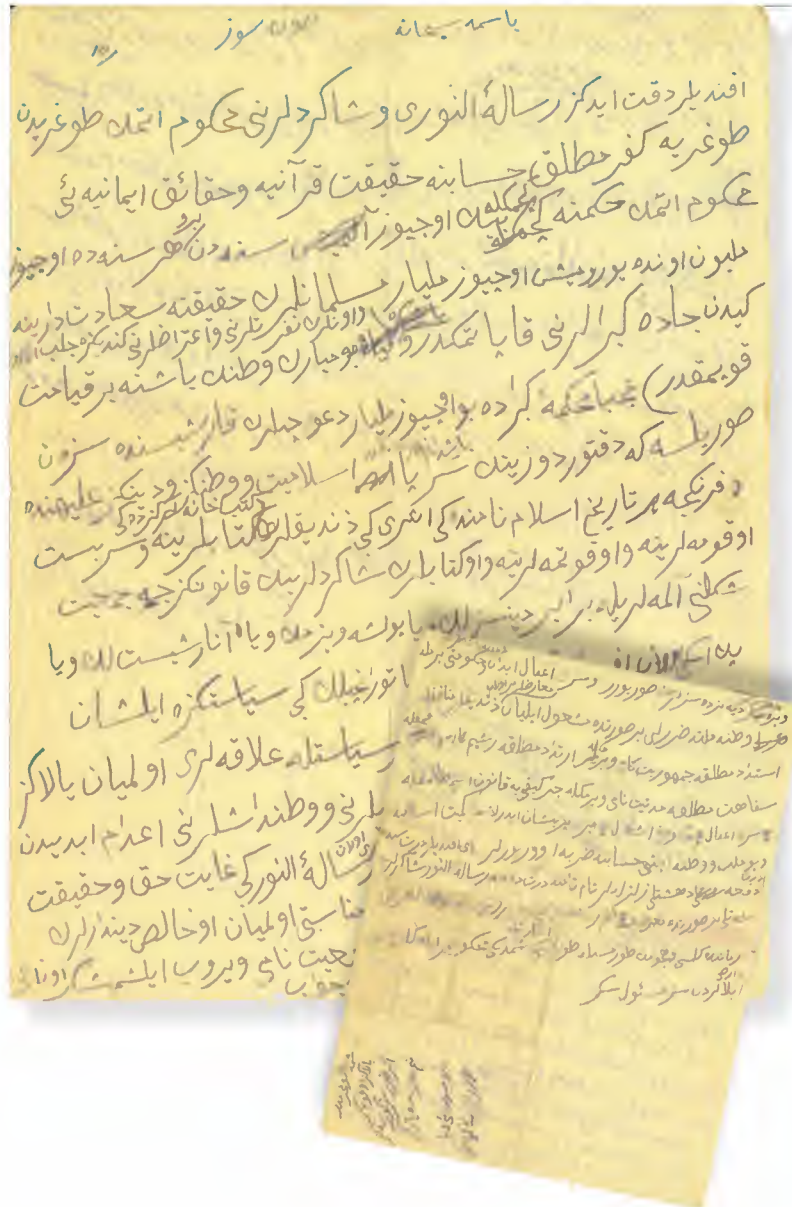

“Emirdağ Çiçeği”nin orijinali. Not defteri eb’adındaki kâğıtlara Bediüzzaman Said Nursî’nin el yazısıyla yazılmış.

Mahkeme olmazsa Bakanlar Kurulu var!

Bediüzzaman ve talebelerinin her ânı ve her faaliyeti sürekli gözetim altındadır. Fakat alınan bütün önlemlere rağmen Risaleler yine yazılmakta, çoğaltılmakta, elden ele ulaştırılmaktadır. Zamanın yönetimi, buna karşılık Risale-i Nur eserlerini Bakanlar Kurulu kararıyla yasaklamayı çözüm olarak bulur. Böylece, Risale-i Nur'un başlıca eserlerinin, "herhangi şekil ve suretle basılmış ve basılacak olanlarının dağıtılmasının yasak edilmesi ve elde edileceklerinin toplatılması" karar altına alınır. Peş peşe alınan kararların altında Cumhurbaşkanı İsmet İnönü ile Hasan Saka ve Şemsettin Günaltay hükûmetlerinin tüm bakanlarının imzası vardır. İlginç olan bir husus ise, ilk yasaklanan eserin, Kur'ân'ın mucizelerini anlatan eser olması... Bu arada, "Hücumat-ı Sitte" adlı eserin adı da "hacemat" olarak kaydedilmiş...

Risale-i Nur

mahkûm olmaz!

“Efendiler! Dikkat ediniz! Risale-i Nur’u ve şakirtlerini mahkûm etmek, doğrudan doğruya küfr-ü mutlak hesabına, hakikat-i Kur’âniye ve hakaik-i imaniyeyi mahkûm etmek hükmüne geçmekle, bin üç yüz seneden beri her senede üç yüz milyon onda yürümüş ve üç yüz milyar Müslümanların hakikate ve saadet-i dâreyne giden cadde-i kübrâlarını kapatmaya çalışmaktır ve onların nefretlerini ve itirazlarını kendinize celb etmektir.”

Bediüzzaman’ın beraatle neticelenen Denizli Mahkemesine gönderdiği “Son Söz” kendi el yazısıyla.

Bediüzzaman'dan altın öğütler

“Namaz kıl, çalışman ibadet olsun”

Dinî farzlarını yerine getirmek suretiyle dünyevî çalışmaların da bir ibadet hükmüne geçtiğine dair Üstadımızın yanına gelenlere verdiği derslerden birkaç nümune:

- Üstadımız Bediüzzaman Hazretleri ile birlikte, birgün, Eskişehir'deki Yıldız Otelinde bulunuyorduk. Şeker fabrikasından yanına gelen birkaç işçi ve ustabaşına kısaca dedi:

“Siz farz namazlarınızı kılınsanız, o zaman, fabrikadaki bütün çalışmalarınız ibadet hükmüne geçer. Çünkü milletin zarurî ihtiyacını temin eden mübarek bir hizmette bulunuyorsunuz.”

- Yine birgün, Eğirdir yolu altında oturmuş, Rehber'i okuyorduk. Tren yolunda çalışan birisi geldi. Ve Üstad, ona da aynı şekilde,

feraizi eda edip kebairden çekinmek şartıyla bütün çalışmalarının ibadet olduğunu, çünkü on saatlik bir yolu bir saatte kestirmeye vesile olan tren yolunda çalıştığından, mü'minlere, insanlara olan bu hizmetin boşa gitmeyeceğini, ebedî hayatında sevincine medar olacağını ifade etmiştir.

- Yine birgün vaktiyle Eskişehir’de, tayyareciler ve subaylar ve askerlere de aynen şu dersi vermişti: “Bu tayyareler, birgün İslâmiyete büyük hizmet edecekler. Farz namazlarınızı kılmanız, kılmadığınız zaman kaza etseniz, asker olduğunuz için herbir saatiniz on saat ibadet, hususan hava askeri olanların bir saati, otuz saat ibadet sevabını kazandırır. Yeter ki kalbinde iman nuru bulunsun ve imanın lâzımı olan namazı ifa etsin.”
- Hem Barla, hem Isparta, hem Emirdağ’da çobanlara derdi: “Bu hayvanlara bakmak büyük bir ibadettir. Hattâ bazı Peygamberler de çobanlık yapmıştır. Yalnız, siz farz namazlarınızı kılınız, tâ hizmetiniz Allah için olsun.”
- Yine birgün, Eğirdir’de elektrik santralının inşasında çalışan amele ve ustaya, “Bu elektriğin umum millete büyük menfaati var. O umumî menfaattar hissedar olabilmeniz için, farzınızı kılınız. O zaman bütün sa’yiniz, uhrevî bir ticaret ve ibadet hükmüne geçer” demiştir.

Bu neviden on binler misaller var.

Katillere bir risale yetti

“Evet, eserler tesirlidir. Fakat, millet ve vatanın tam menfaatine ve hiçbir zarar dokundurmadan yüz bin adama kuvvetli iman-ı tahkikî dersi vermekle, saadet ve hayat-ı ebediyelerine tam hizmette tesirlidir. Denizli hapisanesinde, kısmen ağır ceza ile mahkûm yüzler adam, yalnız Meyve Risale-siyle gayet uslu ve mütekeyyin suretine girmeleri, hattâ iki-üç adamı öldürenler, onun dersiyle daha tahta bitini de öldürmekten çekinmeleri ve o hapishane müdürünün ikrarıyla, hapishanenin bir terbiye medresesi hükmünü alması, bu müddeaya reddedilmez bir senettir, bir hüccettir

İsaî Nûrsî

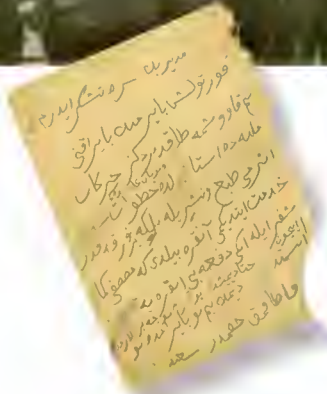
[illegible]

1994

May 6th

Saint Wura

Donmuş şehrin ortasında medrese

Bediüzzaman Said Nursî ile talebelerinin üçüncü hapis macerası 1948 başında başladı. Eskişehir ve Denizli hapislerinde olduğu gibi, bu defa da peş peşe baskınlar yapıldı, evler ve işyerleri tekrar tekrar arandı. Bediüzzaman ile beraber Emirdağ'dan, Isparta'dan, Kastamonu'dan ve daha birçok il ve ilçeden 54 Nur talebesi toplanarak Afyon'a getirildi.

“Beni öldüremeyecekler”

Kendisini henüz abdest almış, bıyıkları buz tutmuş bir vaziyette gören sevgili talebesi Zübeyir Gündüzalp’e böyle demişti Bediüzzaman. Bir değil, birkaç kişiyi birden öldürecek kuvvetteki zehir, yaşlı ve hasta bir vücuda, ıztırdan başka bir zarar veremedi. Bediüzzaman’ın Afyon hapsinde zehirlendikten sonra çekilmiş bir fotoğrafı.

Bediüzzaman, Afyon hapsi günlerinde Osman Çalışkan (sağda), Rüştü Çakın ve Mehmet Çalışkan (arkada) ile görülüyor. Şapkalı olan ise, hafiyelikle görevli bir polis.

1948-1949 | Afyon hapsi

Bediüzzaman Said Nursî ile talebelerinin üçüncü hapis macerası 1948 başında başladı. Eskişehir ve Denizli hapislerinde olduğu gibi, bu defa da peşe baskınlar yapıldı, evler ve işyerleri tekrar tekrar arandı. Bediüzzaman ile beraber Emirdağ’dan, Isparta’dan, Kastamonu’dan ve daha birçok il ve ilçeden 54 Nur talebesi toplanarak Afyon’a getirildi.

Onlar Afyon Hapishanesine girdiklerinde, şehir, kışın en soğuk günlerini yaşıyordu. Talebeler çeşitli koğuşlara dağıtılırken, Bediüzzaman, hapis-hanenin mektebi olarak ayrılan 100 kişilik bir salona tek başına kapatıldı. Salonun 36 penceresinden 32’sinin camı kırıldı; pencerelerden başka tahta döşemelerin arasından da rüzgâr giriyordu. Soba ise hiçbir zaman yanmaz, hattâ şiddetli soğuklarda donarak patladığı olurdu. Belli ki, daha önceki yargılamalarda bir türlü alınamayan idam kararı, bu defa Afyon kışının eliyle infaz edilecekti!

Bediüzzaman ile herhangi bir şekilde görüşmeye teşebbüs etmek, falakayı göze almak anlamına geliyordu. Talebeleri de bunu her zaman göze alıyor, ne yapıp yapıp Üstadlarıyla haberleşmenin bir yolunu buluyorlardı. Hapishanenin en azılı mahkûmları da bu arada karınca ezemez hale geldikleri için, onunla talebelerinin haberleşmelerini sağlamak ve yazılan yahut çoğaltılan risale ve mektupları ulaştırmak gibi hizmetlerde bulunmayı büyük bir şeref biliyorlardı. Ele geçen her türlü kâğıt parçasına iman hakikatleri nakşediliyor, sonra bunlar ya bir kibrit kutusu içinde, ya da çaydanlık altına yapıştırmak gibi yöntemlerle koğuştan koğuşa ulaştırılıyordu.

Böylece, Bediüzzaman'ın ayak bastığı her yer gibi, Afyon Hapishanesi de bir Nur mektebi oldu. Onu oraya kapatanlar onu ve talebelerini imha etmek için plan üstüne plan kuradursun, hapishane bizzat onların yok etmeye çalıştıkları şeyi üreten bir fabrika haline geldi. Koğuşlarda gece gündüz Nurlar okundu, Nurlar yazıldı, dersler yapıldı, ibadetler edildi, Yer ve Gökler Rabbine şükürler ve övgüler sunuldu. Bediüzzaman Said Nursî, Afyon kışıyla baş başa bırakıldığı büyük ve buzlu koğuştaki zehirlenmenin de etkisiyle 40 derecenin üstünde ateşle titreyip dururken, diğer koğuşlarda yazılarak kendisine gönderilen Risaleleri tashih etmekten geri durmuyordu. Hapishanenin içinde olup bitenlerle halk yakından ilgiliydi. Bu konudaki haberleri de en önce "havadan" alıyorlardı. O kış görülmedik bir soğuk

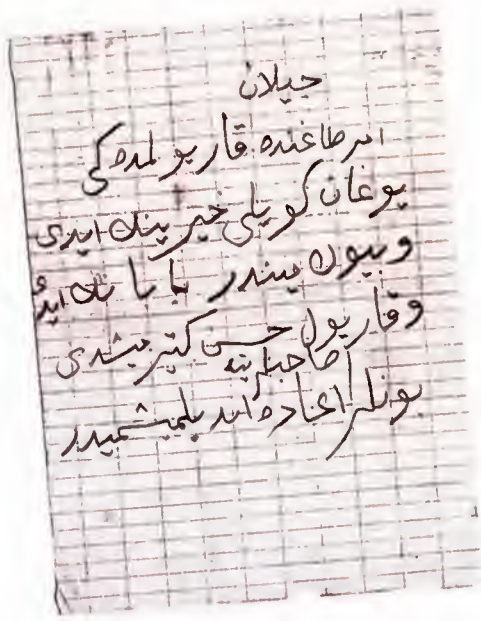
“O kış görülmedik bir soğuk bastırmıştı. Hem de ne oluyorsa civar kazalarda değil, Afyon'un merkezinde oluyordu. Soğuk şiddetini arttırdıkça, halk *“Yine Hocaya birşey yaptılar”* diyordu. Nihayet şehrin kanalizasyonu tümüyle buz tuttu. Neden sonra buzlar çözüldüğünde, bu defa da koca şehir, çatlamış borulardan sızan lâğım sularının altında kaldı.

Afyon Cezaevi hatırası

Ayaktakiler (soldan sağa) Ahmet Nazif Çelebi, Ahmet Feyzi Kul, Mehmet Tabancalı, İbrahim Fakazlı. Oturanlar Mustafa Sungur, Ceylân Çalışkan, Selâhaddin Çelebi, Zübeyir Gündüzalp.

Emirdağ yılları

Kul hakkı titizliği

Ne Afyon'un soğuğu, ne zalimin işkencesi...

Bediüzzaman'ı "ıdımlık" diye tıkdığı hapishane köşesinde düşündüren şey, Emirdağ'da kalan yatak, yorgan ve minderdeki kul hakkı:

Ceylân,

Emirdağ'ında karyolamdaki yorgan köylü Hayri'nin idi. Ve büyük minder babanın idi. Ve karyolayı Hasan getirmişti. Bunlar iade edilmiş midir?

bastırmıştı. Hem de ne oluyorsa civar kazalarda değil, Afyon'un merkezinde oluyordu. Soğuk şiddetini arttırdıkça, halk "Yine Hocaya birşey yaptılar" diyordu. Nihayet şehrin kanalizasyonu tümüyle buz tuttu. Neden sonra buzlar çözüldüğünde, bu defa da koca şehir, çatlamış borulardan sızan lâğım sularının altında kaldı.

Duruşma günleri de halk için

Bediüzzaman'ı görme vesilesiydi. O

günlerde mahkeme binasının önünde büyük kalabalıklar toplanır, o görününce de herkesin birden yüzü gülerdi. Nice kahramanlık destanları yazıldı o duruşmalar boyunca. Korkan, çekinen, inkâr eden, tevil eden yoktu. Sorguya çekilen, Risale-i Nur'a mensubiyetini büyük bir iftiharla ilân ediyor; savunmasını yapan, kendisini bir yana bırakmış, Risale-i Nur'u ve iman dâvâsını savunuyordu. Bediüzzaman da onlara "Siz mahşer gününde iman-inkâr dâvâsının şahitlerisiniz" diyordu.

6 Aralık 1948'de yargılama bitti. Mahkeme, somut delile dayanarak değil,

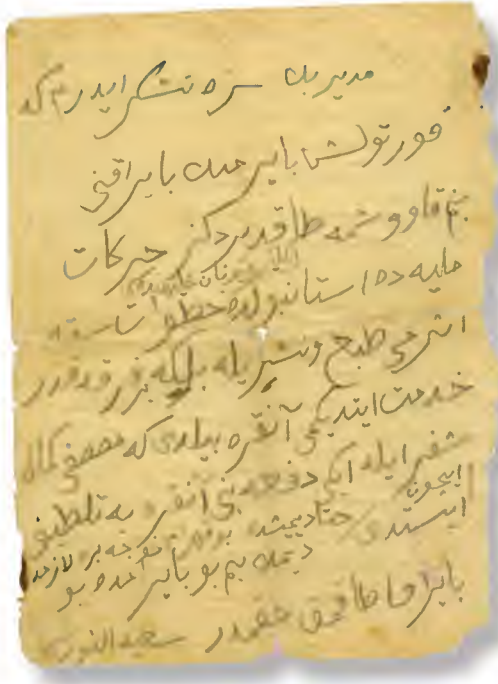
20 Eylül 1949 sabahı Bediüzzaman Said Nursî şafak vakti hapishaneden tahliye edildiğinde, *Risale-i Nur Külliyyatı*, 14'üncü Şuâyı teşkil eden mektup ve müdafalar ile, 15'inci Şuâ gibi bir muhteşem tefekkür âbidesini kazanmış bulunuyordu.

Afyon hapsinden tahliye edildikten sonra Bediüzzaman Said Nursî'nin Afyon'da bir süre kaldığı ev.

“kanaat-i vicdaniye ile” Bediüzzaman’ı 20 ay, bir talebesini 18 ay, 20 talebesini de 6’şar ay hapse mahkûm etti. Bu karar Yargıtay tarafından bozuldu; fakat Yargıtay kararına uymak konusunda mahkeme işi o kadar ağırdan aldı ki, Bediüzzaman ile talebeleri, bozulan ceza sürelerini hapishanede geçirmek zorunda kaldılar.

20 Eylül 1949 sabahı Bediüzzaman Said Nursî şafak vakti hapishaneden tahliye edildiğinde, Risale-i Nur Külliyyatı, 14’üncü Şuâyı teşkil eden mektup ve müdafaalar ile, 15’inci Şuâ gibi bir muhteşem tefekkür âbidesini kazanmış bulunuyordu.

“Bayrak benim hakkım”

Cezaevi Müdürü, bir Cumhuriyet Bayramında, Bediüzzaman’ı tahrir için koğuşuna bayrak astırır. Bediüzzaman’ın buna tepkisi ise, Müdürün hiç ummadığı şekilde olur:

Müdür Bey,
Size teşekkür ederim ki, Kurtuluş Bayramının bayrağını koğuşuma taktırdınız. Harekât-ı Milliyede İstanbul’da, İngiliz ve Yunan aleyhindeki Hutuvât-ı Sitte eserimi tab ve neşirle, belki bir fırka asker kadar hizmet ettiğimi Ankara bildi ki, Mustafa Kemal şifreyle iki defa beni Ankara’ya taltif için istedi. Hattâ demişti: "Bu kahraman hoca bize lâzımdır." Demek, benim bu bayramda bu bayrağı takmak hakkımdır.

Bir uzun takip

Temyiz ile mahkeme arasında gidip gelerek yıllarca sürüncemede kalan Afyon dâvâsının takibi sırasında çekilmiş bir fotoğraf. Elinde çantalı olan, Avukat Abdurrahman Şeref Laç, onun yanındaki gözlüklü zat da yine Bediüzzaman’ın avukatlarından A. Hikmet Gönen.

Tutuk

Defteri

C. No: 124

C. Sayısı		TUTUĞUN				Terkif evine olduğu		Tutulduğu		Terkif kararı veren mahkeme veya mahkem
Enas defteri sayısı	Tutuk defteri sayısı	Adı, soyadı	Doğduğu yer, daimi olarak oturduğu yer, doğum tarihi	Uyruk- luğu	Enas veya ançları	Gün	Saat	Gün	Saat	
311	311	İbrahim oğlu Hüseyin oğlu	afyon kurmalı Hk:		Çalmak	22 6 948		22 6 948		S. C.
464	464	Yasın oğlu Ali Rıza oğlu	S. C. Balıç Kusu Koy 929		Zalla oğlu göçmen	6 12 947		6 12 947		S. C. 152
26	26	Musa oğlu Zinde Kızı	Emirdağı inil Hk: mahkum 292		Çim Hk vati oğlu Zalla Kusur	23 1 944		23 1 944		zarar 27
111	114	Emir oğlu Musa Kızı	Balbach Koy Koy 329		adam ilim	13 1 944		13 1 944		Balbach S. C.
119	119	Emir oğlu Mehmet oğlu	323							
333	333	İsmail oğlu T. Koy oğlu	Emirdağı Bademli Koy 330			18 6 944		18 6 944		Emirdağı S. C.
347	347	Emir oğlu Ali Rıza oğlu	İsmail Koy 924		Zalla Koy K.	9 7 944		9 7 944		S. C. 66
555	555	Emir oğlu Yasın oğlu	Wah Koy 340		Zalla Koy K.	19 7 944		19 7 944		S. C. 69

Hukuk Hukukası				Verilen cezanın nev'i ve miktarı			
Tarifi	Sayısı	Kararı veren mahkeme	Yıl	Ay	Gün	Nev'i	
12 31 748	1159 296 369 630						
		S. C.	1	15	28	H. H.	
5 7 944	53 35						
		A. C.	1	4	20	A. H.	
6 112 944	142 259						
			1	8		A. H. 20 9 941	
15 944	91 269						
			12		5	A. H.	
			12	3			
12 1 944	140 234						
		A. C.	12				
1 944	179 118						
			2	32	11		

Salıverilme				Hüküm kâğıtları ile bottunlar dâhilinde hangisi varsa kayde bulunur	Döğüneler
Saklı 1 - Br mal 2 - Kefalet 3 - Bihakkın tahliye gibi sebepler yazılacak	Tarih	Saat	Dakika		
istinsol	28 6 744			949 203	
	11 5 949			119 299	
	20 9 709				
	18 760			149 757	
	17 4 940			944 754	
	18 6 960			949 129	
öçür eya Bar 12-1-949 gün 30'ü mükellef tahliye edilecek	6 7 754				
Tahliye edilecek	11 10 948				

Afyon Hapishanesi

Tutuk Defteri									
Ad	Yaş	Boy	Renk	İş	Öğrenim	Yakın	Yakın	Yakın	Yakın
1	28	170	Siyah	İşçi	Okul	Yakın	Yakın	Yakın	Yakın
2	25	165	Siyah	İşçi	Okul	Yakın	Yakın	Yakın	Yakın
3	22	160	Siyah	İşçi	Okul	Yakın	Yakın	Yakın	Yakın
4	20	155	Siyah	İşçi	Okul	Yakın	Yakın	Yakın	Yakın
5	18	150	Siyah	İşçi	Okul	Yakın	Yakın	Yakın	Yakın
6	16	145	Siyah	İşçi	Okul	Yakın	Yakın	Yakın	Yakın
7	14	140	Siyah	İşçi	Okul	Yakın	Yakın	Yakın	Yakın
8	12	135	Siyah	İşçi	Okul	Yakın	Yakın	Yakın	Yakın
9	10	130	Siyah	İşçi	Okul	Yakın	Yakın	Yakın	Yakın
10	8	125	Siyah	İşçi	Okul	Yakın	Yakın	Yakın	Yakın

Katiller arasında

Bediüzzaman Said Nursi'nin Afyon Cezaevi Tutuk Defteriindeki kaydı. Suçu: dinî hissiyatı âlet ederek cemiyet kurmak. Aynı sayfada yer alan diğer tutukluların suçları ise: çalmak, zorla ırza geçmek, adam öldürmek, zorla kız kaçırarak.

“Üçüncü Medrese-i Yusufiyenin tek bir dersinin üçüncü kısmıdır.”

Afyon hapsinde telif edilen On Beşinci Şuanın bir bölümünün orijinali. Bediüzzaman Said Nursî'nin el yazısı ile.

On Beşinci Şuâ nasıl yazıldı?

Zalimin zulmü bir şaheser doğurdu

Risale-i Nur'a hizmet edenler arasında, onun can düşmanları da vardı. Şu farkla ki, onlar neye hizmet ettiklerinin farkında değillerdi. Tam tersine, onlar, bütün güçleriyle Risale-i Nur Müellifini susturmaya çalışıyorlar, yahut öyle yaptıklarını sanıyorlardı.

Önce, Bediüzzaman'ı yaşlı ve hasta haliyle Afyon'un o görülmedik kışıyla baş başa bırakmak istediler. Bu yetmeyince bir de zehirlediler. Lâkin “Beni öldüremeyecekler” diyordu Bediüzzaman, kendisine saçı sakalı buz tutmuş haliyle göz yaşları içinde sarılan talebesine.

Arkasından, onu, hiç tahammül edemeyeceği bir kalabalık içine atmayı de-

“Cânilerle dolu bir koğuştur, meleklerin imrenerek seyrettikleri bir ders salonuna döndü. *Ve Afyon Hapishanesi, On Beşinci Şuâ'nın telif edildiği yer olarak tarihe geçti.*

Niçin merak edelim?

Ğhl-i dalâlet, muvakkat hayata karşı mücadele ediyorlar. Bizler, ölüme karşı nur-u Kur'ân ile cidaldeyiz. Onların en büyük meselesi—muvakkat olduğu için—bizim meselemizin en küçüğüne—bekaya baktığı için—mukabil gelmiyor. Madem onlar divanelikleriyle bizim muazzam meselelerimize tenezzül edip karışmıyorlar; biz, neden kudsî vazifemizin zararına onların küçük meselelerini merakla takip ediyoruz?

En büyük iş, iman kurtarmak

Bu zamanda en büyük bir ihsan, bir vazife, imanını kurtarmaktır, başkalarının imanına kuvvet verecek bir surette çalışmaktır. Sakın, benlik ve gurura medar şeylerden çekin. Tevazu, mahviyet ve terk-i enaniyet, bu zamanda ehl-i hakikate lâzım ve elzemdir. Çünkü, bu asırda en büyük tehlike benlikten ve hodfuruşluktan ileri geldiğinden, ehl-i hak ve hakikat, mahviyetkârâne daima kusurunu görmek ve nefsinin itham etmek gerektir. Sizin gibilerin ağır şerait içinde kahramancasına imanını ve ubudiyetini muhafaza etmesi, büyük bir makamdır.

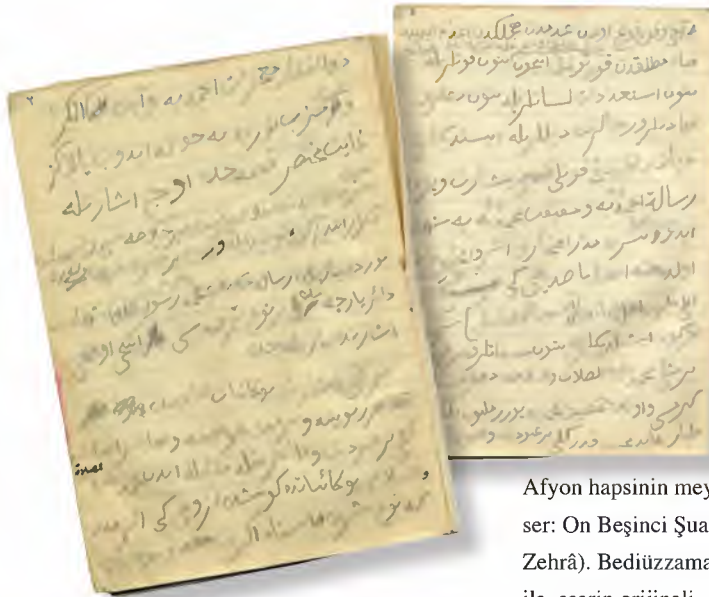
Said Nursî

Zalimin zulmü bir şaheser doğurdu

nediler ve her nevi suçlardan sabıklı kimselerle dolu bir koğuşa naklettiler. Kader ise, şehrin kanalizasyonunu patlatacak şiddetteki bir soğuktan onu bu şekilde korumak istemişti. Hem de o kalabalık içinde Risale-i Nur'un dersine muhtaç kimseler vardı. Bediüzzaman "Bismillâh" deyip başladı. Böylece "Hüccetü'z-Zehrâ" adlı On Beşinci Şuâ doğdu.

On Beşinci Şuâ'nın dersi, kâinatı baştan başa Allah'ın rahmet eserleriyle tebessüm eder bir halde gösteriyordu. O dersi dinleyenler, herşeyde Onun birliğine, kudretine, rahmetine giden bir yol buldular. Cânilerle dolu bir koğuştaki meleklerin imrenerek seyrettikleri bir ders salonuna döndü. Ve Afyon Hapishanesi, On Beşinci Şuâ'nın telif edildiği yer olarak tarihe geçti.

Kimbilir, Bediüzzaman'ı susturmaya çalışanlar olmasaydı, belki de bugün bir Hüccetü'z-Zehrâ olmayacaktı...

Afyon hapsinin meyvesi olan şaheser: On Beşinci Şuâ (el-Hüccetü'z-Zehrâ). Bediüzzaman'ın el yazısı ile, eserinin orijinali

Afyon savunmaları “İman deryasına girip çıktık”

Pusulalar yazılsın

Ceylân,
Bana ve Nur’a ait kırk küsur sayfa
kararnameden benim için yazılan ve
tashih ettiğim iki parça zayi olma-
sın. Ve size lüzumu kalmadığı vakit
bana gönderiniz. Hem son yazdığım
pusulalar benim defterime göre küçük
yapraklarda yazınız. Belki bana lâzım
olur. Bana gönderiniz.

Afyon dâvâsının duruşmaları, bir bakıma, kahramanlar geçidi anlamı-
na geliyordu. Cesetleri mahpus, ruhları alabildiğine özgür insanlar,
daha ilk duruşmada destanlarını yazmaya başladılar. Duraklayan, geri
çekilen, Risale-i Nur’a ve Müellifine mensubiyeti reddeden yoktu. Hepsi de
Bediüzzaman’a talebe olmayı ve Risale-i Nur okumayı bir şeref biliyor ve bunu
mahkeme huzurunda korkusuzca ilân ediyordu. “İnanır mısınız,” diyordu Avu-
kat Ahmet Hikmet Gönen, “en hafif müdafaâ yapacak diye beklediklerimizin
müdafaası şahane oluyordu.” Bir duruş-
manın ertesinde “Dün ne oldu?” diyenlere,
Avukatın cevabı gayet kısa oldu:

“Biz dün iman deryasına girdik ve çıktık.”

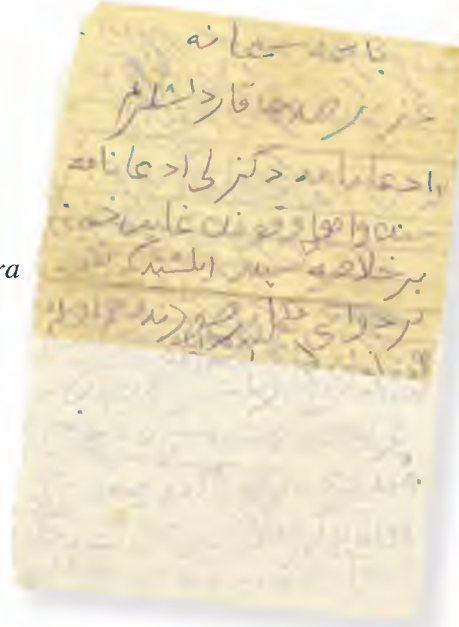
İşte, dinleyenleri iman deryasına sokup
çıkaran tarihî müdafaalardan birkaç satır:

“ Birimiz şarkta, birimiz
garpta, birimiz cenupta,
birimiz şimalde, birimiz
âhirette, birimiz dünyada
olsak, *biz yine birbirimizle
beraberiz.*

“Kanın Risale-i Nur yazsın”

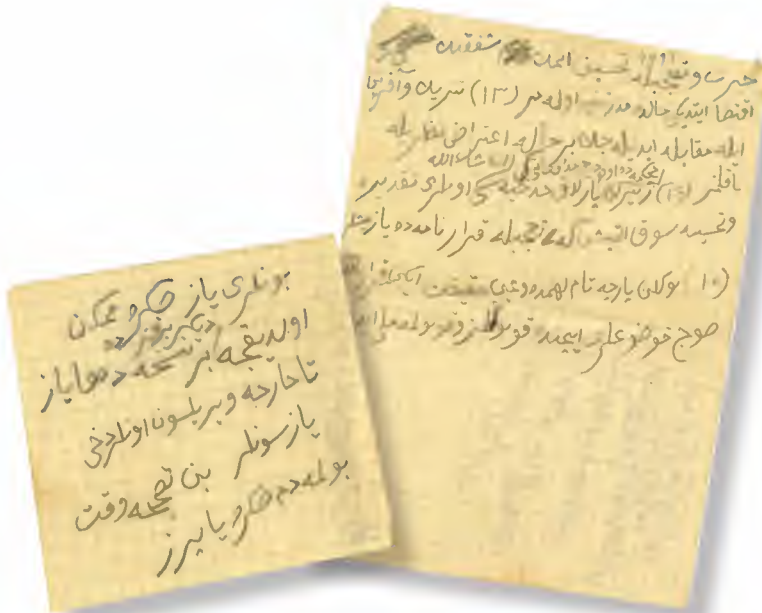
Birimiz şarkta, birimiz garpta, birimiz cenupta, birimiz şimalde, birimiz âhirette, birimiz dünyada olsak, biz yine birbirimizle beraberiz. Kâinatın kuvveti toplansa bizi yüksek üstad Said Nursî'den ve Risale-i Nur'dan ve bizi bizden ayıramazlar. Zira biz Kur'ân'a hizmet ediyoruz ve edeceğiz. Âhret hakikatine inandığımız için, mânevî olan bu sevgi ve tesanüdümüzü elbette hiçbir kuvvet sökemeyecektir. Çünkü bütün Müslümanlar saadet-i ebediye makarrında toplanacaklardır.

Yirmi seneden beri milyonlarla insana din, iman, İslâmiyet, fazilet dersi veren ve onları dinsizlik-

“Hafif bir hülâsa”

Bismihî sübhânehû
Aziz, sıddık kardeşlerim,
Bu iddianame Denizli
iddianamesinin ve ehl-i
vukufun gayet hafif bir
hülâsasıdır. İliştiği nok-
talar, cevabı mükemmel
bir surette hem onlara,
hem makamata yeni
müdafaa ile verilmiş.
Ehemmiyeti azdır.

Tebrik edecekleri yerde...

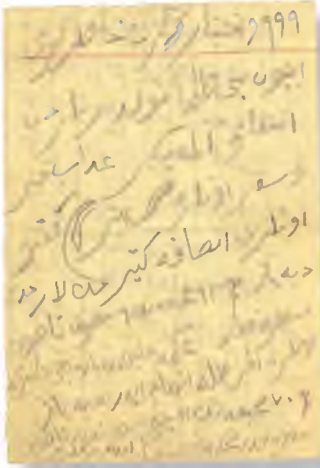
Bunları yaz, sonra mümkün oldukça diğer bir defterde bir nüsha daha yaz. Ta harice verilsin, onlar dahi yazsınlar. Ben tashihe vakit bulamadım, sonra yaparız.

(arka yüzü)

Hayret ve taaccüble tahsin etmek şefkat iktiza ettiği halde medar-ı tenkit olamaz (13). Tebrik ve aferinle mukabele edilecek bir hale itiraz nazarıyla bakılmaz (14). Zübeyir'in mahkemede okuduğu müdafaatı gibi parlak medhiyesi onları takdire ve tahsine sevk etmiş ki, taaccüble kararnamede yazmışlar (15). Bu gelen parça tam lehimde ve ayn-ı hakikat iken kararnamede suç mevzuları içinde konulmaz ve konulmamalıydı.

“İntikam almayınız”

“İhtiyarların hatırları için beni zulmen öldürenlerden intikamımı almayınız; azab-ı kabir ve sakar onlara yeter” fıkrası onları insafa getirmek lâzımdı, diye yaz.

ten muhafaza eden Kur’ân tefsiri Risale-i Nur uğrunda idam edileceksem, sehpaye “Allah Allah, yâ Resulallah” sadalarıyla koşarak gideceğim. Komünizme kapılıp dininden çıkan, ebedî felâketlere yuvarlanan ve vatan haini olarak kurşuna dizdirecek cürümlerden gençlerimizi koruyan Risale-i Nur uğrunda kurşunla öldürüleceksem, o kurşunlara çekinmeden göğsümü gereceğim. Üstadım Bediüzzaman için hançerlerle parçalanırsam etrafa sıçrayacak kanlarımın “Risale-i Nur, Risale-i Nur” yazmasını Rabbimden niyaz ediyorum.

Biz Risale-i Nur talebeleri, iman ve İslâmiyet hizmeti uğrunda zâlimlerin zulmüne mâruz kaldığımız vakit, hapisane köşelerinde veya darağaçlarında ölmeyi, istirahat döşeğindeki ölüme tercih ederiz. Görünüşi hürriyet, hakikati istibdad-ı mutlak olan bir esaret içinde yaşamaktansa, hizmet-i Kur’âniyemizden dolayı zulmen atıldığımız hapisanede şehid olmayı büyük bir lûtf-u İlâhî biliriz.

“Mübarek kararname”

Ceylân Çalışkan, dilekçeyi Bediüzzaman’ın onayına sunuyor; o da “Güzel, münasiptir” notuyla dilekçeyi onaylıyor:

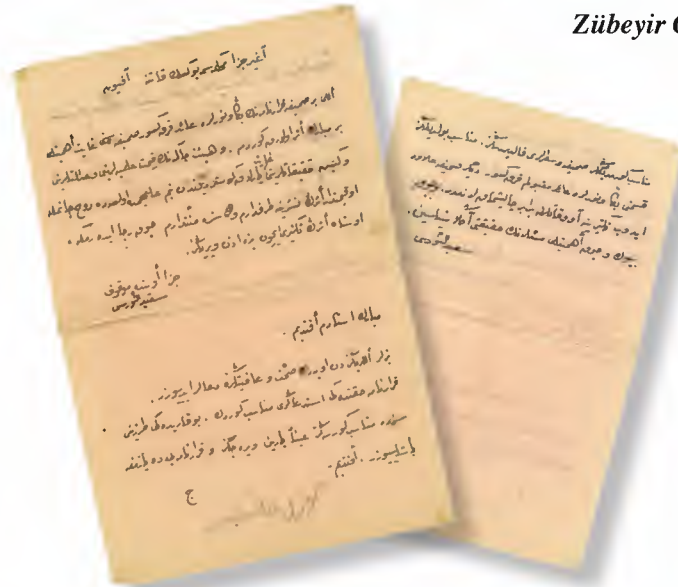
Ağırceza Mahkemesi yüksek katına, Afyon

Elli bir sayfa kararnamenin bana ve Nurlara ait kırk sayfasını gayet ehemmiyetli bir mübarek eser olarak gördüm.

Ve heyet-i hakimenin kıymet-i ilmiyelerini ve adaletlerini ve geniş tahkikatlarını gayet parlak gösterdiğinden, benim aleyhimde olsa da ruh u canımla o kıymetli eserin neşrine taraftarım ve size minnettarım. Çok rica ederim ki, o şaheserin teksiri için bize izin veriniz.

Cezaevinde mevkuf Said Nursî

Zübeyir Gündüzalp

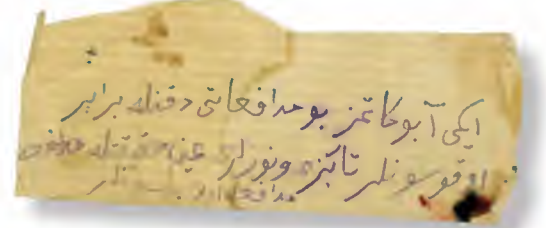
“Risale-i Nur’u okumak ve onun ebedî saadetler bahşeden yazılarını istinsah etmek veya bir mü’minin istifadesi için iman cihetinde ona hizmet etmek bir suç mudur? Halkı hükûmet aleyhine teşvik midir?”

“Risale-i Nur talebeliğine şükürler olsun”

Risale-i Nur, bütün Sözleri, bütün Lem’a ve Şuâları ve bütün Mektubatıyla hakaik-i İlâhiye ve desâtir-i İslâmiyeyi ve esrar-ı Kur’ân’iyyeyi ders veriyor. Acaba böyle muhterem ve çok yüksek ve ahlâk ve fazileti ve hakaik-i imaniyeyi kat’î ders veren Risale-i Nur’u okumak ve onun ebedî saadetler bahşeden yazılarını istinsah etmek veya bir mü’minin istifadesi için iman cihetinde ona hizmet etmek bir suç mudur? Halkı hükûmet aleyhine teşvik midir?

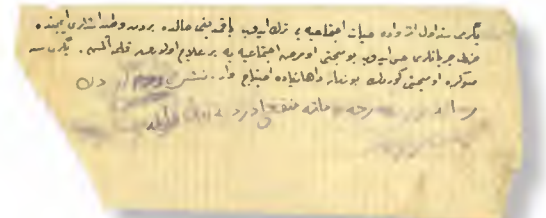
İman ve İslâmiyeti en yüksek bir sevgi ve iştihakla öğreten ve rıza-yı İlâhîden başka bir hedef ve maksat tanımayan ve bu asırda Kur’ân’ın bir mucize-i kübrası ve tefsir-i nuranîsi olduğu kat’î tahakkuk eden Risale-i Nur’u okumak ve yazmak ve onun hakaik-i imaniyeyi ders veren risalelerini mü’min kardeşlerine vermek bir suç ise; ve dinin evâmîr-i kudsiyesinden olan râbîta-i diniye ve uhuvvet-i İslâmiye ve Allah sevgisi uğrunda iman ve Kur’ân yolunda birleşmek gibi mukaddes ve İlâhî ve uhrevî kardeşlik bir cemiyet ise, böyle mübarek bir cemiyete mensup olmak benim için büyük bir saadettir. Ve her türlü taltif ve nişanların üstünde bir bahtiyarlıktır. Böyle bir saadet ve bahtiyarlığı kazandıran Risale-i Nur’un talebesi olmak gibi büyük bir lûtfu benim gibi bir bîçareye nasip eden Allah’a hadsiz şükürler olsun.

Mustafa Sungur

Avukatlar okusun

İki avukatımız bu müdafaatı dikkatle, beraber okusunlar. Ta bizi ve Nurları aynı hakikatle müdafaa edebilsinler.

Bin faydadan biri

Talebeleri tarafından yazılan müdafaaya Bediüzzaman’ın el yazısıyla eklediği kısım:

Risale-i Nur ne derece bu millete menfaatlidir diye bin faydalardan bu bahis bir nümunedir.

Mâsumlar beni ağlattı

Bediüzzaman'ın kendi el yazısı ile Afyon

Mahkemesindeki savunmalarından:

Yeni Said dünyadan yüzünü çevirdiği için, ehl-i dünya ile konuşmayı, müdafaat-ı kat'îye mecburiyeti olmadan yapmıyor, lüzum görmüyor. Fakat bu meselede çok mâsum rençber ve esnaf adamlar, bize az bir münasebetiyle tevkif edilerek, iş zamanında, çoluk çocuklarına nafaka tedarik edemediklerinden, şiddetli rikkatime dokundu. Derinden derine beni ağlattı. Kasem ederim, eğer mümkün olsaydı, onların bütün zahmetlerini kendime alırdım. Zaten bir kusur varsa benimdir. Onlar mâsumdurlar.

“Biz siyasetçi değiliz”

Fâni zevâhîrin âlâyîşine ednâ bir meyil ve iltifat göstermeyen ve en küçük bir menfaat ve lezzete tenez-zül etmeyen; levs-i fâninin ayağına dolaşan bütün yaltaklanmalarına asla kıymet vermeyen; kimseden birşey beklemeyen ve dilenmeyen ve kendisine arzedilenleri kabul etmeyen; iffet ve ismetin en âlî örneklerini yaşatarak sabûrâne, mütehammilâne, her nevi mahrumiyetlere göğüs germek sûretiyle kendini hakikate ve envâr-ı Kur’âniyeye ve maarif-i Muhammedi-

“Biz asla siyasetçi değiliz. Biz siyaseti, bizim gibi siyaset ehli olmayana binbir çeşit veballer, tehlikeler ve mes’uliyetler taşıyan bir meslek biliriz. Fâni zevâhire de zaten kıymet vermeyiz. Dünyaya ancak rıza-yı İlâhîye bizi götüren hayırlı vechesiyle bakıyoruz.

Biz o işlere bakmıyoruz

Bir Cuma gününün birkaç saatinin bir mahsulüdür.

Müddeiumumî bey hazretleri,

Yirmi senedir hayat-ı içtimaiyeyi ve bilhassa böyle resmî ve ince ve siyasî hayatı terk etmişim. O hallere karşı alınması lâzım gelen vaziyeti bilmiyorum ve düşünmüyorum ve düşünmesi beni cidden incitiyor.

Pencere açıldı

Bugün size iade ettiğim son itiraznameyi de makine ile beş altı nüsha çıksın. Belki makamata, mahkemeye verilir. Hem münasipse mahkeme reisine gayrı resmî berâ-yı malûmat bir mektup suretinde eski veya yeni harfle verilsin. Ve o âdil zatın himmetiyle pencerelerim açıldı. Ona teşekkür ederim, yazınız.

Emirdağ yılları

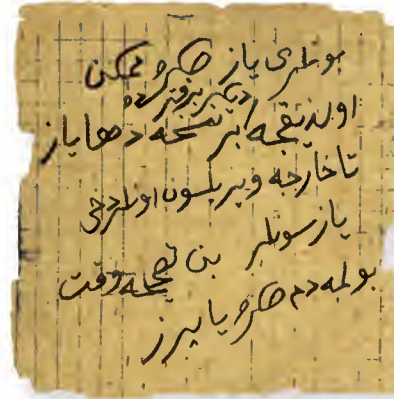
“Ders arkadaşınızım”

“Ben, size nisbeten kardeşim; müşridlik haddim değil. Üstad da değilim, belki ders arkadaşım. Ben, sizin kusurata karşı şefkatkârâne dua ve himmetinize muhtacım; benden himmet beklemeniz değil, bana himmet etmenize istihkakım var. Cenab-ı Hakkın ihsan ve keremiyle, sizlerle, gayet kudsî ve gayet ehemmiyetli ve gayet kıymetli ve her ehl-i imana menfaatli bir hizmette, taksim-i mesai kaidesiyle iştirak etmişiz. Tesanüdümüzden hasıl olan bir şahs-ı mânevînin fevkalâde ehemmiyet ve kıymeti ve üstadlığı ve irşadı, bize kâfidir.

Said Nursî

yenin (a.s.m.) izharına vakfeden; ve memleket ve milletin ızdırabatı karşısında pür-rahm ü şefkat ağlayan; kendine yapılan bunca ihanetlere rağmen etrafındakilerin saadetleri için hizmetinden asla vazgeçmeyen; ihtiyarlığına ve bîkesliğine bakmayarak insanları gayyâ-yı cehil ve girdâb-ı inkârdan kurtarmaya, hasbî ve İlâhî bir ceht ile çalışan ve savaşı fazilet ve nur âbidesini Üstad addetmekliğimizi çok mu görüyorsunuz?

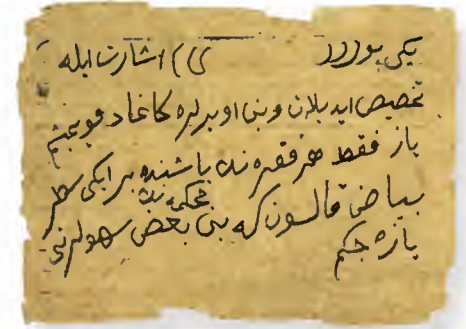
Biz asla siyasetçi değiliz. Biz siyaseti, bizim gibi siyaset ehli olmayana birbir çeşit veballer, tehlikeler ve mes’uliyetler taşıyan bir meslek biliriz. Fânî zevâhire de zaten kıymet vermeyiz. Dünyaya ancak rıza-yı İlâhîye bizi götüren hayırlı vechesiyle bakıyoruz. Bu itibarla siyaset peşinde koşmayı ve devlet mefhumuyla mübareze ithamını şiddetle reddediyoruz. . . . Eğer bu esbab-ı mucibe, samimiyyetin ve ihlâsın, hakikat ve safvetin bu tarz-ı beyanı

Dışarıdakiler de yazsın

Bediüzzaman’ın yazılmak üzere talebelerine gönderdiği savunma notlarının altındaki not:

Bunları yaz. Sonra mümkün oldukça diğer bir defterde bir nüsha daha yaz, ta harice verilsin, onlar dahi yazsınlar. Ben tashihe vakit bulamadım; sonra yaparız.

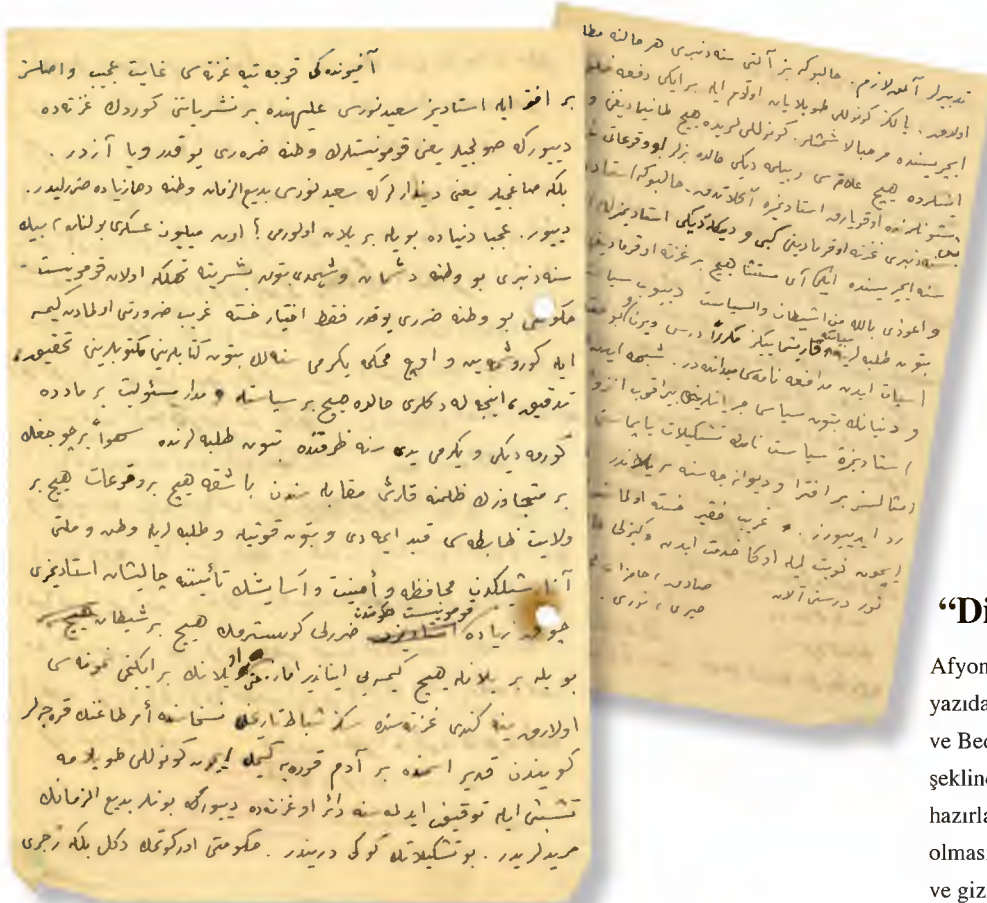

Mahkemenin sehivleri

Yeni bu ((())) işaretle tahsis edilen ve ben o yerlere kâğıt koymuşum. Yaz, fakat her fıkranın başında bir iki satır beyaz kalsın ki, ben mahkemenin bazı sehivlerini yazacağım.

size kanaat vermediyse, bize ne şekil isterseniz ceza veriniz. Lâkin unutmayınız ki, bugün altı yüz milyon insanın mensubiyetini taşıdığı Hazret-i İsa (a.s.) zamanının idarecileri tarafından sırf insanlığın saadeti için kalbi çarptığı ve emanet-i tebliği hâmil bulunduğu sebeplerle âdi bir hırsız gibi idama mahkûm edilmişti.

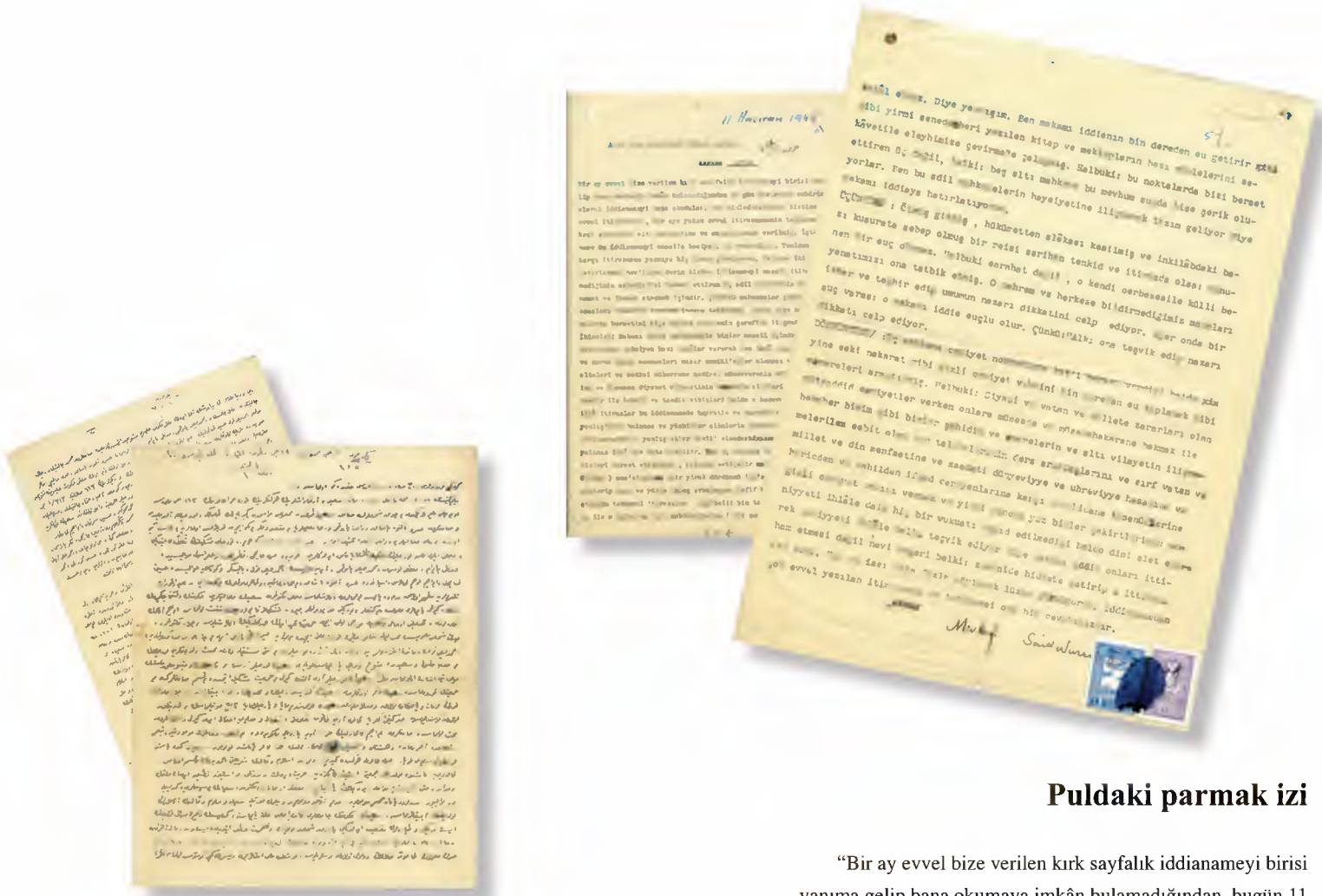
Ahmed Feyzi

“Dindarlar zararlı” diyenlere

Afyon’da yayınlanan Kocatepe gazetesindeki bir yazıda “Komünistlerin vatana zararı yoktur; dindarlar ve Bediüzzaman Said Nursî daha ziyade zararlıdır” şeklindeki iddialara karşı Risale-i Nur talebelerinin hazırladığı cevap. Yazının altında “Garip, fakir, hasta olmasından, Allah rızası için nöbetle ona hizmet eden ve gizli halini bilen ve ondan Nur dersini alan Sadık, Hamza, Mehmet, Tahir, Nuri, Hayri, Nuri” imzası var.

Emirdağ yılları

Puldaki parmak izi

“Bir ay evvel bize verilen kırk sayfalık iddianameyi birisi yanıma gelip bana okumaya imkân bulamadığından, bugün 11 Haziran'da yeni olarak iddianameyi bana okudular. Ben dinledim.” Mevkuf Said Nursî imzasını taşıyan dilekçenin altındaki pullarda 6.7.1948 tarihi ve Bediüzzaman'ın parmak izi var.

Bediüzzaman'ın tetkiki için talebeleri tarafından Osmanlıcaya çevrilen Afyon Mahkemesi kararname

Abdülkadir Badıllı arşivinden.

Bediüzzaman'ın Afyon savunmaları

Risale-i Nur'u mağlûp edemezsiniz!

İ dare ve âsâyişe kat'iyen ilişmediğim gibi, bütün arkadaşlarıma o derece tavsiye etmişim ki, üç vilâyetin insafî zabıtalарının bir kısmı itiraf etmişler ki, “Bu Nur şakirtleri mânevî bir zabıtaдır; idare ve âsâyişi muhafaza ediyorlar” dedikleri ve bu hakikate binler şahit ve yirmi sene hayatıyla tasdikleri ve binler şakirtlerin de zabıtaca hiçbir vukuat kaydetmemeleriyle teyid ettikleri halde, o bîçare adamın ihtilâlcî ve insafsız bir komiteci gibi menzilini basmak ve insafsız adamlar ona ihanet etmek ve menzilinde bir şey bulamamakla beraber, yüz cinayeti bulunan bir adam gibi, hattâ gayet kıymetdar ve antika ve mucizeli Kur'ân'ını ve başındaki levhalarını evrak-ı muzırра gibi toplamak, acaba hangi kanun müsaade eder? Böyle âsâyişe hüsn-ü ahlâk ile hizmet eden dindar binler zatları, evham yüzünden idare ve âsâyiş aleyhine zorla sevk etmek, hangi maslahat icabıdır?

Evet, biz bir cemiyetiz. Ve öyle bir cemiyetimiz var ki, her asırda üç yüz elli milyon dahil mensupları var. Ve hergün beş defa namazla o mukaddes cemiyetin prensiplerine kemâl-i hürmetle alâkalarını ve hizmetlerini gösteriyorlar. [Mü'minler kardeşdir] kudsî programıyla birbirinin yardımına, dualarıyla ve mânevî kazançlarıyla koşuyorlar. İşte biz bu mukaddes ve muazzam cemiyetin efradındanız. Ve hususî vazifemiz de, Kur'ân'ın imanî hakikatlerini tahkikî bir surette ehl-i imana bildirip, onları ve kendimizi idam-ı ebedîden ve daimî ve berzahî haps-i münferitten kurtarmaktır. Sair

İlim yargılanıyor

Bediüzzaman Afyon dâvâsının bir duruşmasında.

“ Bu Nur şakirtleri mânevî bir zabıtaдır; idare ve âsâyişi muhafaza ediyorlar”

Sana acıyorum!

“Ey bana dinsizlik hesabına ihanet ve hakaret eden bedbahtlar! Kat'iyen size haber veriyorum, yakında—tevbe etmemek şartıyla—hiç çare-i halâs yok ki, ecel cellâdıyla sen, idam-ı ebedî ile ölüm darağacı ile asılacaksın! Şeraretlî ruhun dahi ebedî bir haps-i münferitte mahkûm olmakla beraber, ehl-i iman ve ruhânîlerin nefret ve lânetini kazanacaksın. Tévbe etmemek şartıyla, benim intikamım, senden pek muzaaf bir sûretle alınıyor bildiğimden, hiddet değil, hattâ sana acıyorum!”

Şaîd Nursî

dünyevî ve siyasî ve entrikalı cemiyet ve komitelerle ve bizim medar-ı ithamımız olan cemiyetçilik gibi asılsız ve mânâsız gizli cemiyetle hiçbir münasebetimiz yoktur ve tenezzül etmiyoruz. Ve dört mahkeme, inceden inceye tetkikten sonra, o cihette bize beraat vermişler.

Herbir hükûmette muhalifler var. Âsâyîşe ilişmemek şartıyla, kanunen onlara ilişilmez. Ben ve benim gibi dünyadan küsmüş ve yalnız kabrine çalışanlar, elbette bin üç yüz elli senede, ecdadımızın mesleğinde ve Kur'an'ımızın daire-i terbiyesinde ve her zamanda üç yüz elli milyon mü'minlerin takdis ettiği düsturlarının müsaade ettiği tarzda hayat-ı bâkiyesine çalışmayı terk edip, gizli düşmanlarımızın icbarıyla ve desiseleriyle, fânî ve kısacık hayat-ı dünyeviyesi için, sefihâne bir medeniyetin ahlâksızcasına, belki bir nevi bolşevizmde olduğu gibi vahşiyâne kanunlara, düsturlara tarafdar olup onları meslek kabul etmekliğimiz hiç mümkün müdür? Ve dünyada hiçbir kanun ve zerre miktar insafı bulunan hiçbir insan bunları onlara kabul ettirmeye cebretmez. Yalnız o muhaliflere deriz: Bize ilişmeyiniz, biz de ilişmemişiz.

Size ihtar ediyorum! Fânî ve kabir kapısındaki çürük şahsımı çürütmeye ihtiyaç yok ve bu kadar ehemmiyet vermeye de lüzum yok. Fakat Risale-i Nur'a mübareze edemezsiniz ve etmeyiniz. Onu mağlûp edemezsiniz. Mübarezede millet ve vatana büyük zarar edersiniz. Fakat şakirtlerini dağıtamazsınız. Çünkü, hakikat-i Kur'âniyenin muhafazası yolunda kırk elli milyon şehid veren bu vatandaki geçmiş ecdatlarımızın ahfadlarına bu zamanda hakikat-i Kur'âniyenin muhafazası ve âlem-i İslâmın nazarında eskisi gibi dindarâne kahramanlıkları terk ettirilmeyecek. Zâhiren çekilseler de, o hâlis şakirtler, ruh u canıyla o hakikate bağlıdırlar. Ve o hakikatin bir aynası olan Risale-i Nur'u terkedip, o terk ile vatan ve millet ve âsâyîşe zarar vermeyeceklerdir.

“Size ihtar ediyorum! Fânî ve kabir kapısındaki çürük şahsımı çürütmeye ihtiyaç yok ve bu kadar ehemmiyet vermeye de lüzum yok. Fakat Risale-i Nur'a mübareze edemezsiniz ve etmeyiniz. Onu mağlûp edemezsiniz.”

"Hapis arkadaşı kitaplarım"

Heyet-i hakimeden bir hakkımı isterim: Benden müsadere edilen kitaplarımın bence bin liradan ziyade kıymetleri var. Ve onların mühim bir kısmı, on iki sene evvel Ankara Kütüphanesinde iftihar ve teşekkürler ile kabul edilmiş. Husûsan, sırf uhrevî ve îmanî olan On Dokuzuncu Mehtap ile Yirmi Dokuzuncu Sözün benim için çok ehemmiyetleri var; benim manevî servetim ve netice-i hayatımdırlar ve i'caz-ı Kur'anînin on kısmından bir kısmının cilvesini göze gösterdikleri için fevkalade bence kıymetleri var. Hem onları, kendime mahsus olarak yazdırıp yaldızlatmışım. Hem, ihtiyarlığımın gayet hazin hatıratına dair olan İhtiyarlar Risalesinin üç-dört nüshalarından bir tanesini kendime mahsus yazdırmıştım. Madem muahaze edilecek hiçbir dünyevî madde içlerinde yoktur; onları ve Arabî risalelerimi bana iade etmenizi bütün rûhumla istiyorum. Hapiste ve kabirde dahi olsam, o kitaplarım bu garip dünyanın bana yüklediği beş elîm ve hazin gurbetlerde enîslerim ve arkadaşlarımdırlar. Onları benden ayırmakla, tahammülsüz bir altıncı gurbete düşeceğim ve bu çok ağır gurbetin tazyikinden çıkan "ah"lardan sakınmalısınız.

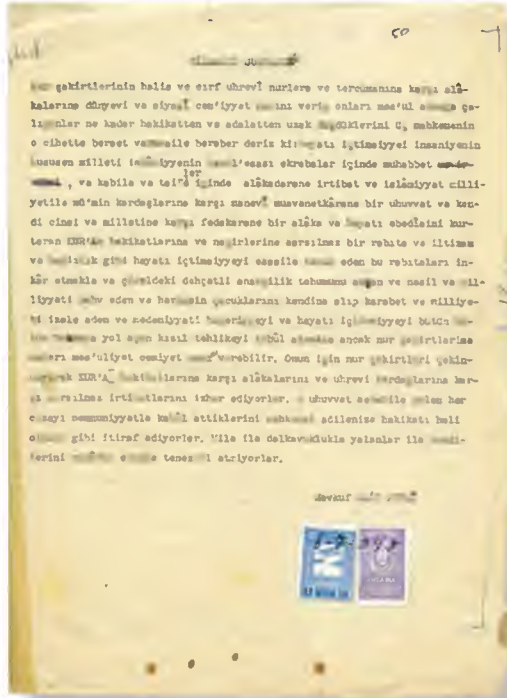
“ O kitaplarım bu garip dünyam bana yüklediği beş elîm ve hazin gurbetlerde enîslerim ve arkadaşlarımdırlar.

Hapis arkadaşlarımdan bana bir yadigâr

Mahkemece, Risale-i Nur'un ilmi bir müdafaanamesi ve Ankara'nın yedi makamına ve Reisicumhura müdafatıyla beraber gönderilen ve neticede Ankara ehl-i vukufunun takdiriyle beraatimize bir sebep olan ve hapis arkadaşlarımdan bana bir yadigâr ve hatıra olmak üzere güzel yazılarıyla birkaç nüshası yazılan ve elimde bulunan ve Denizli zabıtası görüp ilışmeyen ve Afyon polishesinde bir gece ve buranın zabıtasında da açık olarak bir gece kalan Meyve Risalesi ile Müdafaanameyi, hergün enişeler içinde, bunları da elimden almasınlar diye saklıyordum. Belki beni taharri edecekler telaşıyla, bu gurbette tanımadığım adamlara, bunları sakla diyemediğimden çok üzüliyordum.

Emirdağ yılları

“Nur şakirtleri hileye tenezzül etmez”

Bediüzzaman Said Nursî'nin Afyon mahkemesine verdiği 6 Temmuz 1948 tarihli dilekçesi. (*)

“Birtek gayem vardır”

“Eski Said'in dost ve talebelerinden Avukat Abdürrahım'ın Said lisanıyla Başvekile yazdığı bir istidadır.” Dilekçenin sonundaki damga pulunun üzerinde Said Nursî imzası var. (*)

(*) Abdülkadir Badıllı arşivinden

T. C.
AFYON
Ağır Ceza Mahkemesi
Esas : 954 — 278
Karar : 955 — 218
Savcı : 953 — 2083

Emirdağ Noterliğinden çıkarılan suret

Suret

Reis : Ali Kemalettin Kamal 8169
Aza : Ali Niyazi Bayram : 4864
Aza : Hayri Özbeck : 7670
Kâtip : Alâattin Gevrek : 8
Davacı : K. H.

C. M. U. M. Mehmet Çığatay 9974

Maznun : Bitlis Vilâyetinin Nural K. den Mirza oğlu Said'i Nursinam Bediüzzaman. Ve arkadaşları. Maznunların umumi vekili: Afyon Avukatlarından Ahmet Hikmet Gönen. Suç: Elde edilen kitapların kısmen iade kısmen müsadereci.
Suç T : 948

G. Düşüncüldü : Dinal hissiyatı âlet ederek devletin iç emaiyetini horlamak ve Nurcular adı altında cemiyet kurmaktan maznun Saidi Nural ve arkadaşları haklarında lera edilmekte olan duruşma sırasında maznurlardan elde edilen suç alâti kitap risale vesair eşyanın müsadereci hakkında Afyon ağır ceza mahkemesinde lera edilen duruşma sonucunda :

Maznurlardan elde edilen bilûmum Kitap, risale, mektup vesair evrakı matbuunın Diyanet İşleri Müşavere Kurulunun 23-5-956 tarih ve sayısız raporunda Kitap vesair eşyanın kanunî mevzuata muhalif aynalı ve idari bir mahzur görülmemiş olduğu ve bu eserlerin müsadereci icabeden bir halin hulûmunda kanaatine varılmış olduğu bildirildiğinden bilûmum kitap, risale ve mektup ve sair eşyanın maznurlara iadesine ve maznurlar vekili Hikmet Gönenin teslimine lazeğe uygun ve temyiz yolu açık olmak üzere 23-6-956 tarihinde oy birliğiyle verilen karar C. M. U. M. Mehmet Çığatay hâzir olduğu halde maznurlardan İbrahim Ethem Talaz, Ziver Gündüzalp, Tabir Kutlu ile maznurların vekili Avukat Hikmet Gönenin yüzlerinde diğer maznurların giyap larında usulen ve açık olarak tefhim kılınmış. 23-6-956

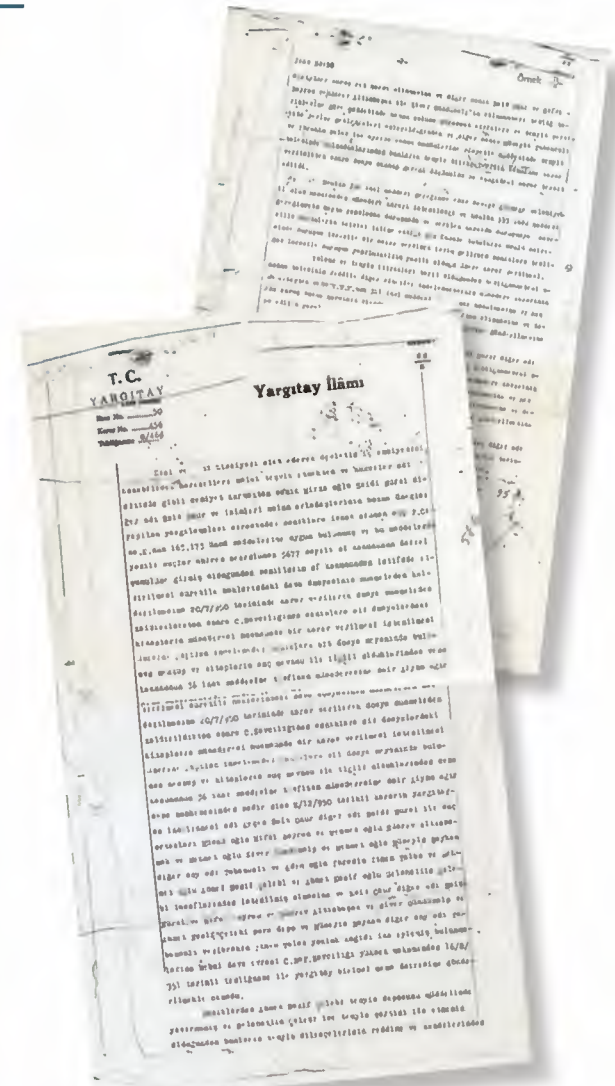
Reis	Aza	Aza	K.
Ali Kemalettin Kamal	Ali Niyazi	Bayram Hayri Özbeck	A. Gevrek

İşbu hükmün mahkeme ayını olup temyiz edilmemişken 30-6-956 tarihinde kesinleşmiştir.	
Bay Kâtip	60 kr. Damga pulu
(3000) kr. Harç	İmza

Emirdağında sakın Saidi Nural nam Bediüzzaman tarafından ibraz edilip diğer sahlife alınmış ve Afyon ağır ceza mahkemesinden verilip yedinde mahfuz 23-6-956 tarih ve 954-278 sayılı ilamın aynı olduğu tasdik kılını. Bir dokuz yüz elli altı senesi Temmuz ayının on üçüncü günü. 13-7-956

Harç Pulu dayandaki nushaya ilmek edildi	Emirdağ Y. Noter Mu Fehmi Turan	31 - Temmuz-956 60 Karargülük Damga Pulu İmza
--	---------------------------------	---

3

Afyon dâvası ile ilgili 28.2.1952 tarihli
Yargıtay kararı. (*)

Mahkûmiyet kararının Temyiz tarafından bozulması üzerine, Afyon mahkemesinin yıllar sonra verdiği iade kararı. (*)

اسم علیگر، مکانہ

سو کدیں فر فر سے الگ ہے

سفره کوئینر
سویک است در دوسره که دقا عا چو سندی اسار 444 کوئینر
عبد بو اما قاضی به ارا عه کوئینر سندی دیا میوردید
سودا کوئینر سندی سندی سندی سندی سندی سندی سندی سندی سندی سندی
دفعه کوئینر سندی سندی سندی سندی سندی سندی سندی سندی سندی سندی
ارده است در هر دو سندی سندی سندی سندی سندی سندی سندی سندی سندی سندی

Bediüzzaman'ın hizmetine koşan bahtiyar aile

Çalışkanlar Hanedanı

Emirdağ, Bediüzzaman Said Nursî için sürgün yeri olarak özellikle seçilmişti. Burası, Bediüzzaman'ın her bakımdan tecrit edilerek iyice yalnız başına kalacağı ve en küçük bir hareketine fırsat verilmeyecek bir yerd. Kader ise, onu Emirdağ'ın asil ve köklü ailesi Çalışkanlar hanedanının sıcak misafirperverliği ile ağırlamayı murad etmişti. Çalışkan'lar, Emirdağ'daki ilk günlerinden hayatının sonuna kadar Bediüzzaman'ın topyekûn hizmetinde bulundular. Bu uğurda her türlü tehlikeyi göze aldılar, hapse girdiler, çilelere katlandılar, kendilerini yıldırım isteyenlerin tehditlerine ve tezviratına kulak asmadılar. Sonunda, Emirdağ yıllarının çileleri zor da olsa gelip geçti. Fakat o çileli günlerden kalma bir ünvanı, o kutlu aile, nesilden nesile iftiharla aktarıyor:

“Çalışkanlar Hanedanı.”

Çalışkan Ailesinin büyüğü Osman Çalışkan ile Ceylân (sol başta), İhsan (ortada) ve Halil Çalışkan.

Osman Çalışkan

(1899-1965)

Emirdağ'da dünyaya geldi. Hafız idi. Bediüzzaman'a hizmet eden ailenin en büyüğü idi. Kendisi hergün Üstadın mangalını yakarken, eşi Sultan Hanım da Üstadın yemeğini hazırlar, çamaşırını yıkar, ayrıca Risale de yazardı. Bediüzzaman ile birlikte Afyon hapsine girdi. Mertliğiyle ün yapmıştı; adının her anıldığı yerde heybetini hissettirirdi. Vefat ettiğinde, hükûmet bundan emin olmak istemiş ve kabristanda polis memurlarıyla tahkikat yaptırmıştı!

Emirdağ yılları

Çalışkanlar Hanedanının büyüğü Osman Çalışkan'a Bediüzzaman Said Nursî'nin bir mektubu (Üstadın el yazısıyla):

Aziz Sıddık Kardeşim Hacı Osman,

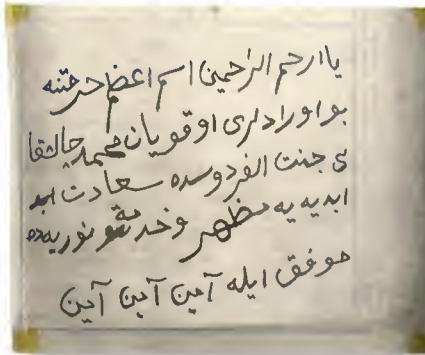
Manevî bir ihtar ile size buradaki kardeşlerime bir hakikatı beyan etmek lâzım geldi. O hakikat şudur: Risale-i Nur'un hizmetinde ve şakirdlerinin selâmetinde tam sadakat ve ihlâs bir esaslı şart olduğu gibi, belki şimdilik daha ziyade elzem ve hem ikinci esaslı şart, tam ihtiyat etmek ve münafıkların zahirci dostane hulûllerine meydan vermemek ve tam dikkat etmektir. En evvel sana söylüyorum. Senin sadakatinde, haslardan olduğu gibi bana akraba olan Çalışkan hanedanının ehemmiyetli bir rûknüsün. Benim hakikî bir kardeşim hükmündesin. Sen ticaret mesleği itibarıyla herkese dostane muamele ettiğinden, Nur'lar aleyhindeki bir kısım bedbahtlar senin mertliğinden ve doğruluğun-

dan ve temiz kalbliğinden ve safvetinden istifade edip, Nur'ların intişarına zarar verdiklerini hem maddî, hem manevî haber aldım. Şahsıma gelen sıkıntıya hiç ehemmiyet vermem. Şahsî bin zararım olsa, Nur'un intişarlarına dokunmazsa, beş para kıymeti yok. Fakat dessay ve zındık bir komite, zahirî benim şahsıma bir bahane ile sıkıntı verir. Tâ Nur'lara perde çekilsin. Şakirdlerin şevki kırılın.

Bir haşiyecik:

Buraya Eşref gelmiş ve kitaplar Konya'ya gönderilmiş. O münafıklar hissetmişler. Gerçi kanun hiçbir cihetle bize işlemez. Fakat münafıklar bahane arıyorlar."

Mehmet Çalışkan'ın
İstanbul'daki Muhsin Alev'e
Bediüzzaman'ın talimatlarını
bildiren bir mektubu.

Yâ Erhamerrâhimîn! Bu evrad-
ları okuyan Mehmet Çalışkan'ı
Cennetü'l-Firdevste saadet-i ebedi-
yeye mazhar ve hizmet-i Nuriyede
muvaffak eyle. Âmin, âmin, âmin.

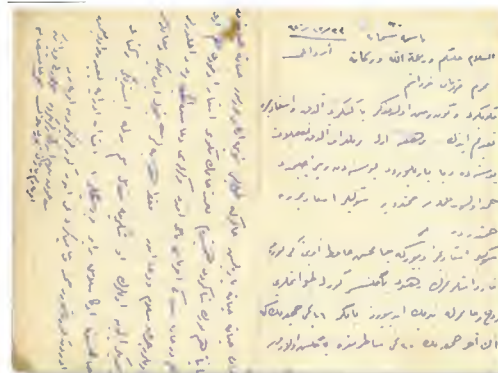

Mehmet Çalışkan
(1905-1984)

Bediüzzaman ile görüşmek için ge-
lenler önce onun dükkânına uğradı.
Kendisi Bediüzzaman'ın her türlü
hizmetini görürken, hanımı da çoğu
zaman yemeklerini yapardı. Birgün
Bediüzzaman kendisinden oğlu
Ceylân'ı istediğinde, hiç tereddütsüz
onun hizmetine verdi. Üstad ona
istediği zaman yanına girip çıkma
izni vermiş ve "Kardeşim Mehmet,
siz yüz sene hizmet ettiniz" şeklinde
iltifatta bulunmuştu.

Mehmet Çalışkan, Üstadın yanından İstanbul'daki kardeşlere yazıyor:

"Sevgili Üstadımız diyor ki: Ziya,
Muhsin, Hafız Emin gibi Nurcu kar-
deşlerimizin Rehber'i yanlışsız, güzel
tab' etmelerini ruh u canımızla tebrik
ediyoruz."

Hasan Çalışkan

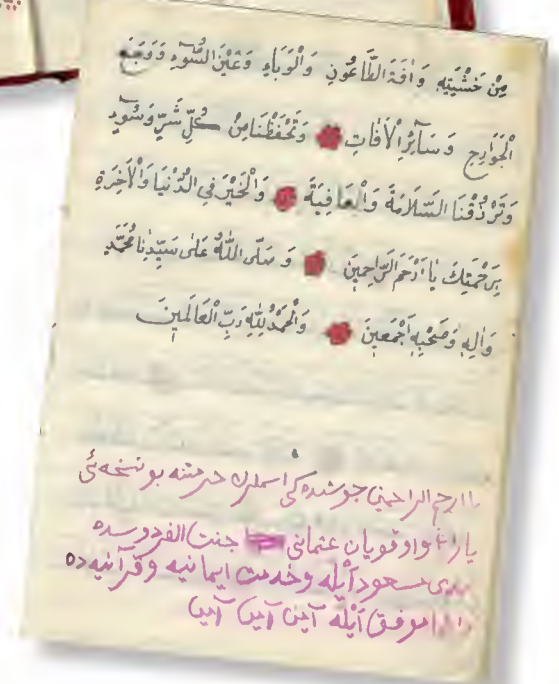
(1908-1978)

O sman Çalışkan'ın kardeşi. Bediüzzaman Emirdağ'a ilk geldiğinde karakola götürülmüş, buradaki ifadesinde, bir otelde kalmak istediğini söylemişti. Otele yerleştiğini haber alarak kendisini ilk ziyaret eden kişi Hasan Çalışkan oldu ve "Sizi bir eve yerleştirsek" diyerek Üstada teklifte bulundu. Bediüzzaman bu teklifi kabul edince de ağabeyleriyle istişare ederek, Üstadı halen yıkılmış bulunan evine yerleştirdiler. Bediüzzaman, kendisine "Buradaki ilk talebem sensin" sözüyle iltifatta bulunmuş ve "Siz dört kardeşsiniz; ben de dört kardeşim. Çalışkanlar hanedanı benim akrabamdır" demiştir.

Osman Çalışkan'ın yazdığı Cevşen'in sonunda Bediüzzaman'ın duası:

Yâ Erhamerrâhimîn! Cevşen'deki isimlerin hürmetine, bu nüshayı yazan ve okuyan Osman'ı Cennetü'l-Firdevs'te ebedî mesut eyle ve hizmet-i imaniye ve Kur'âniyede daima muvaffak eyle. Âmin, âmin, âmin.

Çalışkan'lar 27 Mayıs sonrası
Bolvadin Hapishanesinde.
Ayaktakiler: Ceylân Çalışkan
(ortada), Mehmet Çalışkan
(sağda). Oturanlar: Osman
Çalışkan (ortada), Hamza
Emek (sağda).

Hüseyin Çalışkan

(1938-2003)

Hasan Çalışkan'ın oğlu. Çocukken babasını aramak üzere Üstadın yanına geldiğinde, Üstad kendisine “Burada yok” dediği halde, o hâlâ kapıdan içeri dikkatli dikkatli bakıp da babasının içeride olup olmadığını kontrol edince, Üstad kendisine “ehl-i tahkik” diyerek lâtife yapmıştı.

Abdullah Çalışkan

(1914-1952)

O sman Çalışkan'ın küçük kardeşi. Emirdağ Yeni Mahalle muhtarlığı ve avukatların yanında kurs görerek dava vekilliği yaptı. Bir kurban bayramı arefesinde hastalandığında zehirlenme teşhisi konuldu. 50 gün sonra vefat etti. O hastalandığında Üstad da rahatsızlanmıştı. Abdullah Çalışkan vefat ettiğinde Bediüzzaman, oğlu Kâmil Çalışkan'ı çağırıp şöyle demişti “Babanız benim yerime kurban gitti. eğer o vefat etmeseydi, ben vefat edecektim. o yüzden size bakmakla ben mükellefim.” O günden sonra, Emirdağ'da olduğu hergün Abdullah Çalışkan'ın çocuklarına “Bugün-lük tayinatınız bu” diyerek yiyecek gönderdi.

Halil Çalışkan

(1930-1965)

O sman Çalışkan'ın büyük oğlu. Ceylân Çalışkan ile birlikte Risale-i Nur'ları okumaya başladı. Bir müddet babasının dükkânında çalıştıktan sonra tamamen Bediüzzaman'ın hizmetine girdi. Afyon'da Üstad ile beraber hapse girdi. Genç yaşında, babasından 46 gün önce vefat etti.

Soldan sağa ayakta Metin Halıcı, Halil Çalışkan, Mustafa Acet ve sol altta Ceylan Çalışkan.

Kâmil Çalışkan

(1934 -2003)

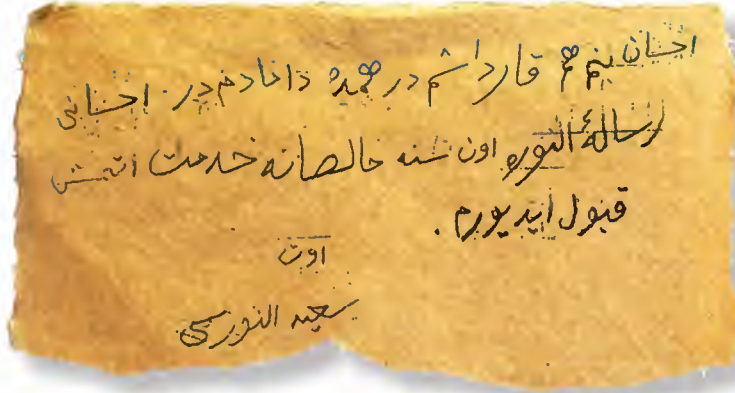
Bediüzzaman'ı ilkokul dördüncü sınıf öğrencisi iken tanıdı ve o günden sonra sürekli hizmetinde bulundu. Çocukken su taşımak, temizlik yapmak, yemek götürmek gibi işleri yapardı. Daha sonraki yıllarda Bediüzzaman'ın şoförlüğünü de yaptı.

Mahmut Çalışkan

(1938-)

N akşibendi şeyhi Ali Çalışkan'ın oğlu. Bediüzzaman Emirdağ'a geldiğinde altı yaşındaydı. Sonraki yıllarda Bediüzzaman kırlara gidip gelmekte zorlanınca, hizmetinde bulunanlar ondan habersiz şekilde bir jip almaya karar verdiler. Mahmut Çalışkan da Eskişehir'de kursa giderek şoförlük öğrendi ve Üstadın arabasını kullanmaya başladı. Risale-i Nur'un komünizm ve dinsizlik cereyanlarına galip geleceğini müjdeleyen rüyası, Üstadın talimatıyla lâhika olarak dağıtıldı.

İhsan Çalışkan hakkında Bediüzzaman'ın el yazısıyla notu:

İhsan benim hem kardeşimdir, hem de damadımdır. İhsan'ı Risale-i Nur'a on sene halisane hizmet etmiş kabul ediyorum.

Evet

Said Nursî

İhsan Çalışkan

(1933-2003)

Osman Çalışkan'ın ikinci oğlu. Halil Bediüzzaman'ın hizmetine girince, İhsan babasının yanında çalışmaya devam etti. Bir yandan da Üstadın ziyaretçilerini karşılamak ve onları Üstadın yanına götürmek gibi hizmetlerde bulunuyordu. Üstadın kapısına polis dikerek içeri girişi tamamen yasakladıkları zaman, bitişikteki dükkânın duvarını delerek oradan girip çıkarak Üstadın hizmetini görmeye devam ettiler. 1950'de açtığı dükkânı için Üstad "Benim teberrükümdür" diyerek on lira vermişti. Bir kış gecesi, Risale-i Nur dersinden dönerken yolda vefat etti.

Sadık Çalışkan

(1941-)

Emirdağ'da dünyaya geldi. Ceylân Çalışkan'ın baba-bir kardeşi. Bediüzzaman Emirdağ'a geldiğinde üç yaşındaydı. Çocukluk ve gençlik yılları, Bediüzzaman ve yakın talebelerinin hatıraları ile dolu geçti. O günlerden, "Bediüzzaman'ı dedemiz bilirdik" diye söz eder ve onun faytonuna koşup yanına oturushlarını anlatır.

M. Zeki Çalışkan

(1940-1990)

Hasan Çalışkan'ın ikinci oğlu. Bediüzzaman'ı ilk olarak ne zaman gördüğünü hatırlamayacak kadar onu aileden biri olarak bildiğini söylerdi. Birgün Üstadın çamaşırlarını yıkanmak üzere Osman amcasının evine götürürken burnuna çalınan gül kokusunun nereden geldiğini merak eder ve sepetteki bütün çamaşırları yere serer. Görür ki, gül kokusu, "kirli" diye kendisine verilen bembeyaz çamaşırlardan gelmektedir.

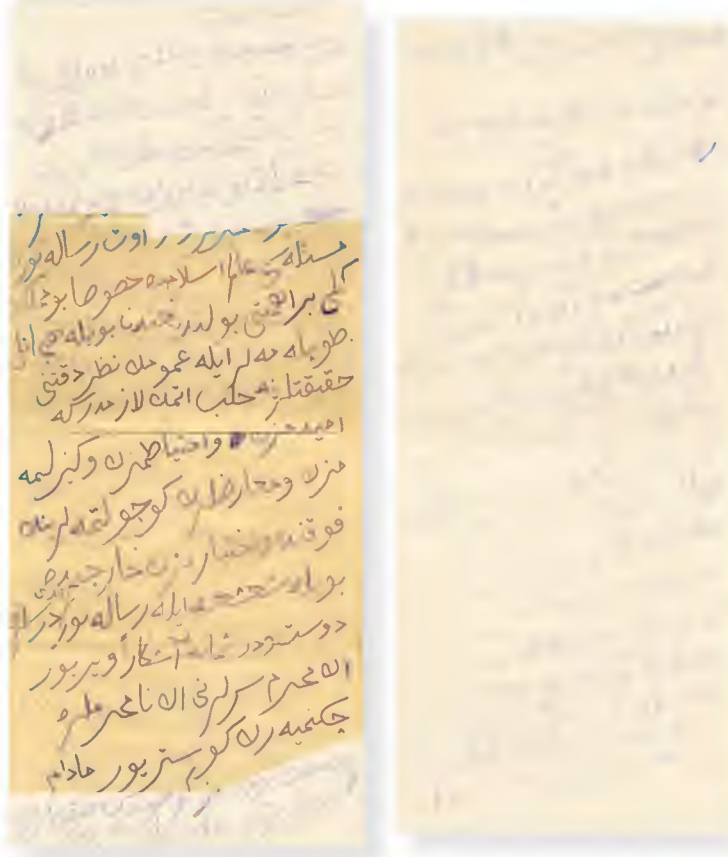
Allah’a iman nasıl olur?

“Allah’ı bilmek, bütün kâinata ihata eden rububiyetine ve zerrelerden yıldızlara kadar cüz’î ve küllî herşey Onun kabza-i tasarrufunda ve kudret ve iradesiyle olduğuna kat’î iman etmek; ve mülkünde hiçbir şeriki olmadığına ve Lâ ilâhe illallah kelime-i kudsîyesine, hakikatlerine iman etmek, kalben tasdik etmekle olur. Yoksa, “Bir Allah var” deyip, bütün mülkünü esbaba ve tabiata taksim etmek ve onlara isnat etmek—hâşâ—hadsiz şerikleri hükmünde esbabı merci tanımak ve herşeyin yanında hâzır irade ve ilmini bilmek ve şiddetli emirlerini tanımamak ve sıfatlarını ve gönderdiği elçilerini, peygamberlerini bilmemek, elbette hiçbir cihette Allah’a iman hakikati onda yoktur. Belki küfr-ü mutlaktaki mânevî Cehennemün dünyevî taziinden kendini bir derece teselliye almak için o sözleri söyler.

Afyon mektupları

Kibrit kutuları zarf oldu

Afyon hapsinin bir meyvesi de mektuplar oldu. Alınan önlemler ne kadar sıkı olursa olsun, Bediüzzaman sevgili talebeleriyle haberleşmenin bir yolunu bulurdu. Kibrit kutuları ve çay demliği, en çok kullanılan vasıta idi. Mektupları getirip götürülenler arasında, göz kırpmadan nice canlara kıymış mahkûmlar da vardı. Mektupların içeriği ise, dünyanın her türlü hali karşısında bir Kur’ân ve iman hizmetinin nasıl sağlıklı bir şekilde yürütüleceğini gösteren hikmetli ve şevk aşılایıcı öğütlerle doluydu.

*Aziz, sıddık kardeşlerim,
Beni merak etmeyiniz; ben sizinle
beraber bir binada bulundu-
ğumda bahtiyarım, memnun ve
mesrurum.*

Mevkuf Said Nursi

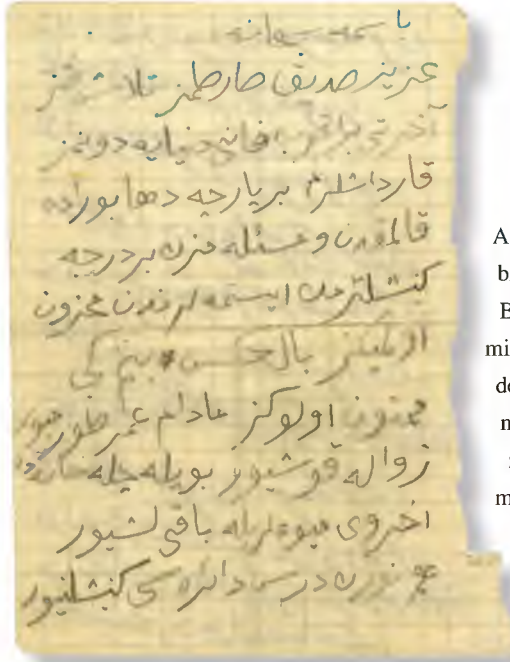
Heyecanlı toplanmalar

Evet, Risale-i Nur'un meselesi, âlem-i İslâm'da, hususan bu memlekette küllî bir ehemmiyeti bulunduğundan böyle heyecanlı toplanmalarla umumun nazar-ı dikkatini Nur hakikatlerine celb etmek lâzımdır ki, ümidimizin ve ihtiyatımızın ve gizlememizin ve muarızların küçültmelerinin fevkinde ve ihtiyarımızın haricinde böyle şââ ile Risale-i Nur kendi derslerini dost ve düşmana âşikâren veriyor. En mahrem sırlarını en nâmahremlere çekinmeyerek gösteriyor.

Aziz, sıddık kardeşlerim,

*Risale-i Nur benim bedelime
sizlerle görüşür, derse müştak
yeni kardeşlerimize güzelce
ders verir. Nurlarla ya okumak
veya okutmak veya yazmak
suretindeki meşguliyet, tecrü-
belerle kalbe ferah, ruha rahat,
rızkı bereket, vücuda sıhhat
veriyor. Şimdi Hüsrev gibi Nur
kahramanı size ihsan edildi.
İnşaallah bu medrese-i Yusufiye
dahi, Medresetü'z-Zehrânın bir
mübarek dershanesi olacak.*

Mevkuf Said Nursî

Mahzun olmayın, memnun olun

*Bediüzzaman'ın bulabildiği kâğıt parça-
larına yazarak talebelerine el altından
gönderdiği pusulalardan:*

Aziz, sıddık, sarsılmaz, telâş etmez, âhireti bırakıp fâni dünyaya dönmez kardeşlerim, Bir parça daha burada kalmaktan, mesele-mizi bir derece genişlendirmek istemelerin-den mahzun olmayınız. Bilâkis benim gibi memnun olunuz. Madem ömür durmuyor, zevâle koşuyor. Böyle çilehanede, uhrevî meyveleriyle bâkileşiyor. Hem Nurun ders dairesi genişliyor.

Gizli münafıkların korkusu

Meselemiz, âlem-i İslâmı alâkadar eden pek büyük bir vazife-i Kur'âniye ve imaniyedir. Ondandır dehşet alan gizli münafıklar, ellerinden geldiği kadar küçültmek isterler. Ve çok ehemmiyet verdiklerinden, zahiren ehemmiyetsiz göstermeye çalışıyorlar, hükûmeti ve adliyeyi aldatıyorlar.

Dünyaya bakamıyorum

Bana yirmi beş sene siyaseti ve gazeteleri ve sair çok fânî şeyleri terk ettiren ve onlarla meşguliyeti men eden gayet kuvvetli bir vazife-i uhreviye ve tesirli bir hâlet-i ruhiye benim bu meselenin teferruatıyla iştigal etmeme kat'iyen mâni oluyorlar. Sizler, bazan ara sıra iki dâvâ vekilinizle meşveretle benim vazifemi dahi görürsünüz.

Aziz, sıddık kardeşlerim,

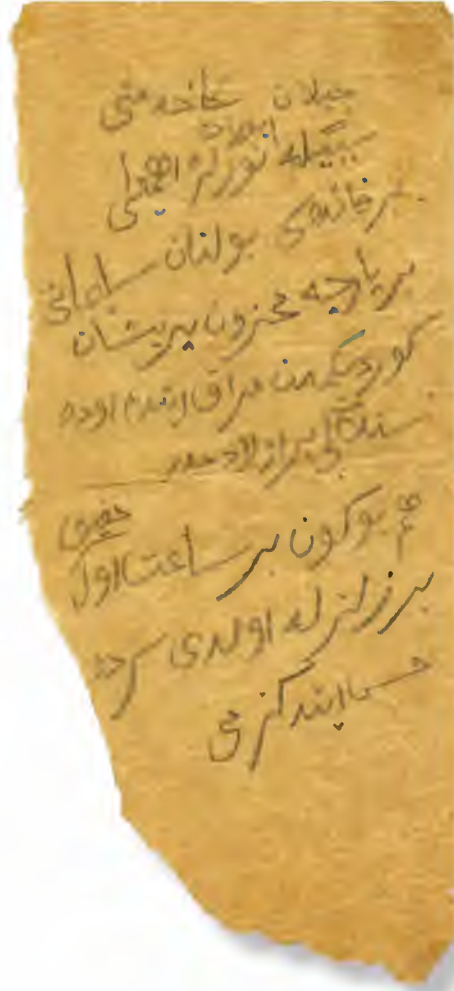
Bugün benim pencerelerimi mihlamlarının sebebi, mahpuslarla mürafaa ve selâmlaşmamaktır. Zâhirde başka bahane gösterdiler. Hiç merak etmeyiniz. Bilâkis, benim ehemmiyetsiz şahsımla meşgul olup Nurlara ve talebelerine çok sıkıntı vermediklerinden, beni cidden ve kalben onların şahsî ihanetler ve işkencelerle tazip etmeleri, Nurların ve sizlerin bedeline olduğu ve bir derece Nurlara ilişmemeleri cihetinde memnunum ve sabır içinde şükrederim. Merak etmiyorum; siz dahi hiç müteessir olmayınız.

Mevkuf Said Nursî

El yazısıyla çoğaltılmış
On Dördüncü Şua.
Üzerinde Bediüzzaman'ın
tashihleri var.

Acaba ortalıkta en ziyade zararlı biz ve Nurlar mıdır ki, her muharrir serbest yazıyor ve her sınıf müdahalesiz toplanma yapıyor? Halbuki din terbiyesi olmasa, Müslümanlarda istibdad-ı mutlak ve rüşvet-i mutlakadan başka çare olamaz. Çünkü, nasıl bir Müslüman, şimdiye kadar hakikî Yahudi ve Nasranî olmaz, belki dinsiz olur, bütün bütün bozulur. Öyle de, bir Müslüman bolşevik olamaz. Belki anarşist olur, daha istibdad-ı mutlakdan başka idare edilmez. Biz Nur talebeleri hem idareye, hem âsâyişe, hem vatan ve milletin saadetine çalışıyoruz. Karşımızdaki dinsiz anarşist ve millet ve vatan düşmanlarıdır. Hükûmet için bize ilişmek değil, tam himaye ve yardım etmek elzemdir.

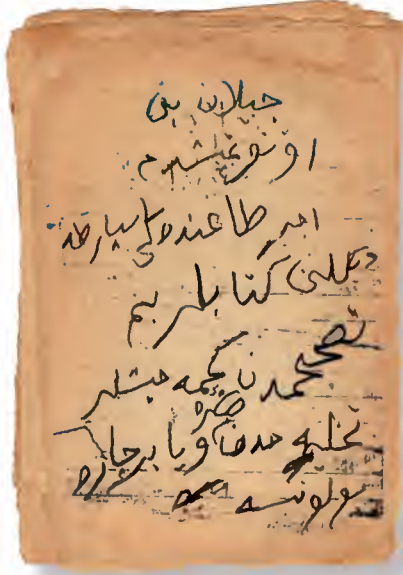
Mevkuf Said Nursî

Süleyman niye üzgün?

En ağır şartlar altında tecritte iken bile Bediüzzaman'ın talebeleriyle nasıl ilgilendiğini ve onların en küçük bir üzüntüsünü nasıl kendisine dert edindiğini gösteren notlardan biri:

Ceylân,
Sana hizmeti sebebiyle burada Nurlara ehemmiyetli bir faydası bulunan Süleyman'ı bir parça mahzun, perişan gördüğümden merak ettim. O da senin gibi bir evlâdımdır. Hem bugün bir saat evvel hafif bir zelzele oldu. Siz de hissettiniz mi?

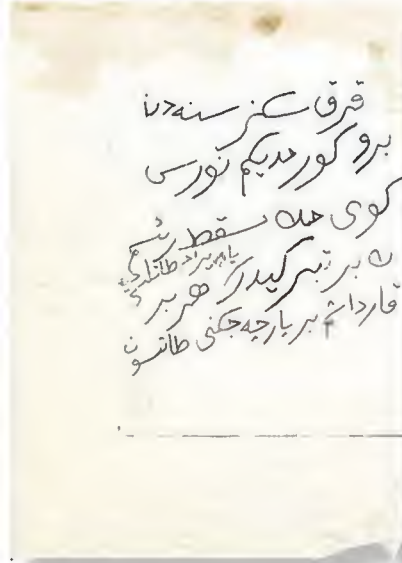

Kitaplar tashih edilecek,

Ceylan ben unutmuştum, Emirdağ'daki ve Isparta'daki kitaplar benim tashihim-den geçmemişler. Tahliyemden sonra veya bir çare bulunsa tashih edilecek inşaallah.

Bayram tatlısı

On Dördüncü Şua mektuplarından
birinin haşiyesi:
Kırk sekiz seneden beri görmediğim
Nurs köyümün, meskat-i re'simin
bir teberrükü olan o tatlıdan, bayram
tatlısı olarak herbir kardeşim bir
parçacığını tatsın.

Tarihe şâşaalı geçmek

“Bana karşı hürmet yerine hakaret görmek noktasını mektubunuzda beyan ediyorsunuz. “Mısır’da, Amerika’da olsaydınız, tarihlerde hürmetle yâd edilecektiniz” dersiniz.

Aziz, dikkatli kardeşim, Biz, insanların hürmet ve ihtiramından ve şahsımıza ait hüsn-ü zan ve ikram ve tahsinlerinden mesleğimiz itibarıyla cidden kaçıyoruz. Hususan acip bir riyakârlık olan şöhretperestlik ve câzibedar bir hodfuruşluk olan tarihlere şâşaalı geçmek ve insanlara iyi görünmek ise, Nurun bir esası ve mesleği olan ihlâsa zıttır ve münafidir. Onu arzulamak değil, bilâkis şahsımız itibarıyla ondan ürküyoruz.

Sâid Nursî

باسمه سبحانه
 وصيقتا محمد .
 ولان من خلد لا يبدى بحد
 السلام على محمد ورحمة الله وبركاته
 عزيز صديق قروا سلام و لا نزلتم
 اجل كبرى اولما سندن **وصيقتا بازموس سندن** . بنم نروكاتم ورسالة نور دن اولان
 بنم شفوي كندلم كوكزل جلدنسه بجره لرم ؛ و سائره شيلم . بنم نكول وفور قابيه اوله شيننه
 باشده خسرو و لها هوي اولاره او هينندن اونايكي خويان قروا شلر به وصيتا بيورم اونه بوشور كاه
 ارمحق اولان ايلام كلديكي زمان بنم آرقامده اونه نروكاتم بنم بوله اوصا وده و مبارك آلرده
 خدمت نوزيه و امانته ده چاليشيه ؛ و استعمال ايدلر به ..
 قروا سلام سزبو وصيتده تالاسه ايجيكتن . به تا نازدن و طوقوز نعه زكهر نكندن يك چوره

İnsanlığa bir gelecek hazırlanıyor

Afyon hapsi geride kaldığında, Risale-i Nur Külliyyatının telifi de neredeyse tamamen bitmişti. Artık Nur Risaleleri deyince, akla Barla döneminin ilk günlerinde olduğu gibi elden ele dolaşan mektuplar değil, binlerce sayfalık bir eser külliyyatı geliyordu.

Üçüncü Said | Isparta hayatı

(1949-1960)

“Her fani gibi birgün Bediüzzaman da bu dünyaya veda ettiği zaman, arkasında muhteşem bir eser külliyyatının yanı sıra, bütün dünyaya yayılmış bir hizmet modelini ve bu modeli iyice öğrenerek *hayat tarzı* olarak benimsemiş bir kadroyu da insanlığa miras olarak bırakacaktı.

Bir âlimin övgüsü

Tefsir sahibi Mehmed Vehbi Efendinin Risale-i Nur hakkındaki takdîrkâr ifadeleriyle ilgili olarak yazılan bir mektubun üzerinde Bediüzzaman Said Nursî'nin el yazısıyla notu:

“Isparta’ya giden mektubun suretidir. İkinci Isparta dahi görsün.”

Afyon hapsi geride kaldığında, Risale-i Nur Külliyyatının telifi de neredeyse tamamen bitmişti. Artık Nur Risaleleri deyince, akla Barla döneminin ilk günlerinde olduğu gibi elden ele dolaşan mektuplar değil, binlerce sayfalık bir eser külliyyatı geliyordu. Bundan sonra Bediüzzaman Said Nursî'nin başlıca meşgalesini, eserlerin telifi değil, neşir ve talimi teşkil edecekti. Nihayet, her fani gibi birgün Bediüzzaman da bu dünyaya veda ettiği zaman, arkasında muhteşem bir eser külliyyatının

yanı sıra, bütün dünyaya yayılmış bir hizmet modelini ve bu modeli iyice öğrenerek hayat tarzı olarak benimsemiş bir kadroyu da insanlığa miras olarak bırakacaktı. İlk hayatına Eski Said, Risale-i Nur'ların telifiyle başlayan döneme Yeni Said adını veren Bediüzzaman Said Nursî, hayatının bu son dönemini de Üçüncü Said olarak adlandırdı.

Bediüzzaman Said Nursî, Afyon hapsinden 20 Eylül 1949 sabahı şafak vakti tahliye edildi. Böylece, onun tahliyesini büyük bir sevinçle bekleyen halkın tezahüratına engel olmak istemişlerdi. Tahliyeden sonra, Bediüzzaman, talebelerinin Afyon'da kiraladıkları bir evde iki ay kadar kaldı. Bu süre içinde yine kapısı önünde sürekli olarak bekleyen polis memurlarının gözetimi altındaydı. Daha sonra, yine mecburî ikamete tâbi tutulmak üzere Emirdağ'a gönderildi.

Kısa bir süre sonra tek parti yönetiminden çok partili döneme geçince, Bediüzzaman üzerindeki baskılar da bir ölçüde hafıfladı. Daha önce en yakınındaki bir köye dahi kendi isteğiyle gidemeyen Bediüzzaman, 1951 güzünde Eskişehir'e giderek burada bir buçuk ay kadar kaldı. Arkasından Isparta'ya geçti ve burada da yetmiş gün kadar kaldı. Bu süre içinde, çeşitli kesimlerden birçok yeni Risale-i Nur talebesi, Üstadla görüşmek ve ondan iman hizmetine ait son derece değerli öğütleri bizzat kendisinden almak imkânını buldu.

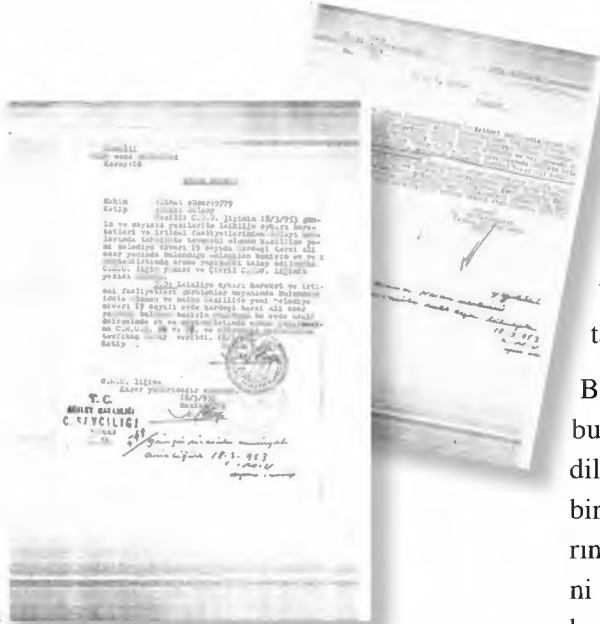
Bu arada, İstanbul'da üniversite öğrencisi Muhsin Alev ile arkadaşları, Bediüzzaman'ın Gençlik Rehberi adlı eserini yeni harflerle matbaada bastırılmışlardı. Bunun üzerine Risale-i Nur Müellifi aleyhine bir dâvâ daha açıldı. Bu dâvâ sebebiyle, uzun bir ayrılıktan sonra Bediüzzaman ilk defa olarak İstanbul'a geldi. 1952 yılının Ocak-Mart aylarında yapılan duruşmalar çok büyük bir halk kitlesinin meydana getirdiği izdiham altında gerçekleşti ve beraatle son buldu.

İstanbul seyahati sırasında Said Nursî önce Sirkeci'deki Akşehir Palas, son-

Fedakârlıkta geri kalma

“ Madem Nur şakirtlerinden
çokları hem malını, hem
istirahatını, hem dünya zevkle-
rini, hem lüzum olsa hayatını
Nur'un hizmetinde feda edi-
yorlar. Sen, ey nefsim, neden
fedakârlıkta en geri kalmak
istersin?

Said Nursî

Yetkililer irtica peşinde

Çivril'in Homa bucağından Sami Tüzün ve arkadaşlarının evinde "irticaî faaliyet" suçlamasıyla yapılan aramada, Dinar'ın Sütlaç köyünden Bekir Acar tarafından yazılmış mektuplar bulunmuştur. Bunun üzerine Çivril Savcısı, Dinar Savcılığına yazı yazarak Bekir Acar'ın evinin aranmasını ister. Dinar Savcılığı ise, Bekir Acar'ın Nazilli'de kardeşi Ali Acar'ın yanında oturduğunu tesbit eder ve Nazilli Savcılığına yazı yazarak ev ve işyerinin aranmasını ister. Nazilli Savcılığının talebi üzerine, Nazilli Sulh Ceza Mahkemesi arama kararı verir. Yapılan aramada ise, Bekir'in ne üzerinde, ne evinde, ne dükkânında, söz konusu kişilerle mektuplaştığına dair bir delil bulunmaz.

ra da Fatih'teki Reşadiye Otelinde kaldı. Bu süre içinde her iki otel de ziyaretçi akınına uğradı. Bir taraftan Risale-i Nur ile iman ilimleri deryasına dalan insanlar Üstadlarını bizzat görmek, elini öpmek ve çok kısa da olsa sohbetinden faydalanmak için can atarken, bir yandan da fikir ve kalem erbabı ünlü kişiler ülkenin ilim ve irfan hayatına mührünü vuran bu büyük zâtı yakından tanımak istiyordu. Fakat bütün bu ziyaretler oteli ve çevresini istilâ etmiş sivil ve resmî polislerin sıkı takibi altında cereyan ediyordu.

Beraat kararından sonra Said Nursî tekrar Emirdağ'a döndü. Bir süre sonra burada sarığı sebebiyle maruz kaldığı keyfî bir muameleyi şikâyet eden bir dilekçesi Samsun'daki bir gazetede yayınlanınca, Bediüzzaman hakkında bir dâvâ daha açıldı. Bu arada, yakın talebesi Mustafa Sungur'un da aralarında bulunduğu bir grup insan tutuklandı. Mahkeme, her ne kadar kendisini Samsun'a getirtmek için ısrar ettiyse de, Bediüzzaman'ın sağlık durumu buna elverişli değildi; Samsun'a gitmek üzere İstanbul'a kadar geldi, fakat devam edemedi. 1953 yılındaki bu İstanbul seyahatinde Bediüzzaman, üç ay süre ile Mehmet Nuri Güleş (Fırıncı) adlı talebesinin evinde kaldı.

İstanbul dönüşünde Bediüzzaman Eskişehir ve Emirdağ'da bir süre kaldı, kesin dönüşünü ise Isparta'ya yaptı. Burada, Fitnat isimli fedakâr bir hanımın kiracısı olarak yerleştiği evde, o zamana kadarki âdetine muhalif olarak, talebelerinden altısını yanına aldı. Zübeyir Gündüzalp, Mustafa Sungur, Tahirî Mutlu, Bayram Yüksel, Ceylan Çalışkan ve Hüsnü Bayram adlı bu talebeleri, bundan böyle sürekli olarak Bediüzzaman'ın hizmetinde bulunacak, onun günlük ders halkasında yer alacak ve Risale-i Nur hizmetinin

“ Bu arada, Bediüzzaman ziyaretçi sayısını mümkün olduğunca azaltmaya çalışıyor ve *“Risale-i Nur’u okumak benimle görüşmekten on defa daha hayırlıdır; Risaleleri okuyanlar hakikî bir surette benimle görüşmüş olurlar”* diyerek onları eserlerin mütalâasına teşvik ediyordu.

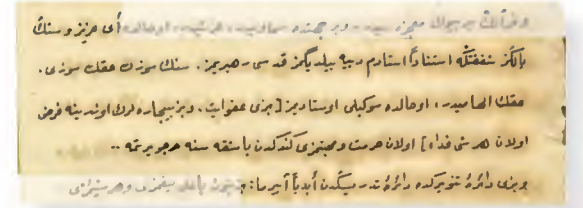
ilkelerine vukuf kazanarak Üstadlarına sadık birer vâris olacak bir formasyon elde edeceklerdi.

Bu dönemde Bediüzzaman Said Nursî'nin sabit ikametgâhı Isparta olmakla birlikte, yine sık sık Emirdağ'daki evine gidiyor ve birkaç hafta burada kalıyor, bazan da Eskişehir'e kadar uzanıyordu. Gerek Isparta'da, gerekse Emirdağ'da Bediüzzaman'ın başlıca meşgalesi, birçok merkezde el yazısı veya teksirle çoğaltılan Risaleleri tashih etmekten ve gerek yakın talebelerini, gerekse çeşitli yerlerden sırf Allah rızası için kendisini ziyarete gelenleri Risale-i Nur'un dersleri ve hizmet ilkeleri hakkında aydınlatmaktan ibaretti. Bu arada, Bediüzzaman ziyaretçi sayısını mümkün olduğunca azaltmaya çalışıyor ve "Risale-i Nur'u okumak benimle görüşmekten on defa daha hayırlıdır; Risaleleri okuyanlar hakikî bir surette benimle görüşmüş olurlar" diyerek onları eserlerin mütalâasına teşvik ediyordu.

Yargıtaydan geri döndüğü halde mahkemenin direnmesi sebebiyle yıllardır sürüncemede kalan Afyon dâvâsı da nihayet 1956 yılında kesin bir şekilde beraat ve eserlerin iadesi ile sonuçlanınca, Risale-i Nur'un matbaalarda basılması önünde teorik olarak hiçbir engel kalmamıştı. Gerçi Bediüzzaman'ın arzusu, eserlerin Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından basılması yönünde idi. Bu konudaki teşebbüslerin sonucu olarak Başbakan Adnan Menderes eserlerin basılması için talimat da vermişti. Fakat son anda araya giren bir bürokratin engellemesi sebebiyle bu teşebbüs akîm kalınca, Bediüzzaman "Bu azîm sevap onlara değil, size nasip olacak" diyerek talebelerini eserlerin basımıyla görevlendirdi. Ondan sonra da, eserlerin basımı ve tashihi ile ilgili işler, Said Nursî ile talebelerinin öncelikli ve en önemli vazifesi haline geldi.

Türkiye'de dinsizliği politika olarak izleyen bir diktatörlüğün 1950 seçimleriyle yerini çok partili hayata terk etmesi üzerine, Bediüzzaman, dinî özgürlüklerin yerleşmesi, ezan gibi İslâm şeâirinin serbest bırakılması ve Risale-i Nur'un neşri gibi konularda yönetimi göreve çağıran mektuplar

“ Talebelerini, yavaş yavaş da olsa özgürleşmeye başlayan ortamdan yararlanarak “Nur medreseleri” açmaya teşvik etti.

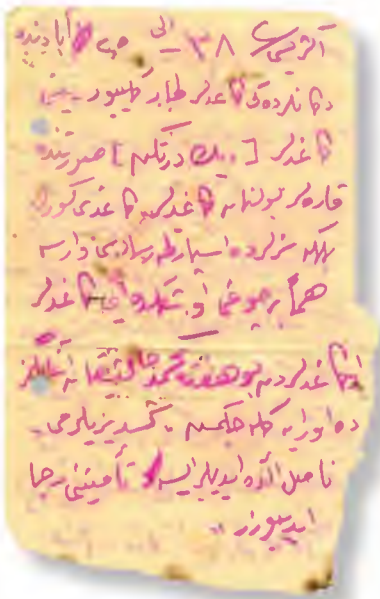
Hakkın sözü, hakkın ilhamı

Homa Buldaklı köyünden Mehmet Çavuş imzalı,
itinayla yazılmış bir mektuptan:

Ey aziz ve (senin yalnız şefkatine istinaden Üstadımız diyebildiğimiz) kudsî rehberimiz,

Senin sözün hakkın sözü, hakkın ilhamıdır. O halde, sevgili Üstadımız, bizi affet. Ve biz bıçakların üzerine farz olan herşeyi feda olan hürmet ve muhabbetimizi kendinden başkasına çevirtme.

Ve bizi daire-i tenvirinde, daire-i tedrisinden ebediyen ayırma.

Kâğıt darlığı

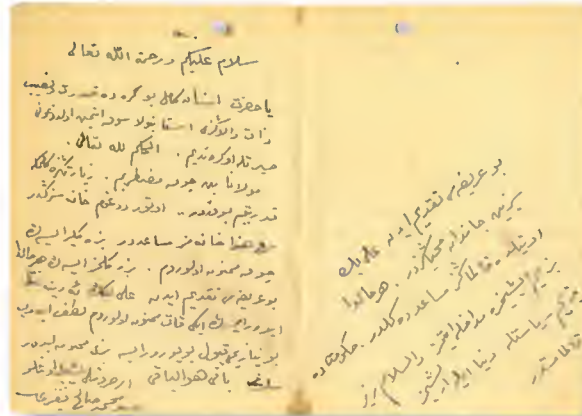
Risale-i Nur talebelerini zorlayan sadece amansız takiplerden ibaret değildi. Risalelerin teksiri için uygun ebad ve kalitede kâğıt bulabilmek bile o günün imkânsızlıkları içinde bir problem teşkil ediyordu. Bediüzzaman'ın hizmetkârları Hüsnü Bayram, Abdullah Yeğin ve Mustafa Sungur'un imzasıyla İstanbul'daki Ziya ve Abdülmuhsin'e gönderilen pusuladan:

“Dükânlardaki kâğıtlar dar geliyor. Yani kâğıtlar dikkörtgen suretinde kareler bulunan kâğıtlar. Kâğıdı güzel belki. Sizlerde Isparta risalesi varsa hemen birçoğu o şekilde iyi kâğıtlar. O kâğıtlardan, bu hafta Mehmet Çalışkan ağabeyimizin de oraya gelecekmiş, kestirilir mi? Nasıl elde edilirse, teminini rica ediyoruz.”

Emirdağ yılları

yazarak ilgili mercilere gönderdi. Bu arada, talebelerini, yavaş yavaş da olsa özgürleşmeye başlayan ortamdan yararlanarak “Nur medreseleri” açmaya teşvik etti. Bu işareti alan talebeler, yurdun dört bir yanında Risale-i Nur'un okunmasına tahsis edilmiş evler açmaya başladılar. Açılan her medresenin müjdesini Üstada vermek için gelen Nur talebeleri, medresenin bir anahtarını da kendisine takdim ediyorlardı. Zaman zaman çıktığı kısa süreli seyahatlerde Bediüzzaman da bu medreseleri ziyaret ediyordu.

Böylece, bir asra yaklaşan ömrünün her ânını dayanılmaz ıztıraplar içinde geçirmiş bir büyük dâvâ adamı, bitmez sanılan çilelerin meyvesini toplamaya başlamış ve sadece bir ülkenin sınırları içinde değil, dünya çapında nice nesillerin imanlarını kurtaracak bir projenin adım adım uygulandığını dünya gözüyle görebilmek bahtiyarlığına erişmişti.

Eski dostun dâveti

Emirdağ Lâhikasında Bediüzzaman ile mektuplaşmaları yer alan eski Erzurum milletvekili Yeşil oğlu Mehmet Salih'in, Bediüzzaman'ı evinde kalmaya davet eden mektubu: Selâmün aleyküm ve rahmetullahi teâlâ. Yâ hazret-i insan-ı kâmil, bu kere de kudret ve nasip zât-ı vâlânızı İstanbul'a sevk etmiş olduğunu hayretle öğrendim. Elhukmü lillâhi teâlâ.

Mevlânâ, ben çok muhtaribim. Ziyaretinize gelmeye kudretim yoktur. Oturduğum hane sizindir. Maahaza, hanemiz müsaittir. Bize gelersen çok memnun olurum. Bize gelmezsen, her halde bu arzayı takdim eden Ali Beyin evine nakledersen iki kat memnun olurum. Lütfedip bu niyazımı kabul buyurursan bizi memnun edersen.

BİSMİHİ SÜBHANEHU

Aziz Sıddık Kardeşlerimiz,
Risale-i Nur'un yeni harflerle intişariyle gençlere ve yeni harfleri ihtiyaçlarına cevap verildiği gibi, şarkta ve cenup-taki Nurlara müstaklârımın arz ve ihtiyaçlarına cevap vermek üzere, şimdi herbir Nur Talebesi elinden geldiği kadar teneffüs vaktinde iş olmadığı zaman Nur mecmualarından birisini veya bazı risaleleri yazmağı kendine mecburî bir vazife edinse büyük bir hizmet-i imaniye yapılmış olacaktır. Hem huzur, hem marifetullah, hem ilim, hem ibadet olan Risale-i Nur'un yazılmasıyla iştigal eden her bir Nur Talebesi hizmet-i imaniyeye bilfiil iştirak etmiş olacaktır.

Bu suretle meydana gelen risale ve mecmualar, dahil ve hariçteki büyük ihtiyacı karşılayacaklar, diye bu umumî hizmete bütün talebelerin iştiraki niyetiyle bu mektubu yazdık.

Üstadımız bütün talebelere selâm ve dua ediyorlar.

Elbaki Hüvelbaki

Üstadımızın hizmetinde bulunan kardeşleriniz.

Tahirî, Zübeyir, Sungur, Ceylan, Bayram, Hüsnü.

HAŞİYE : Merhum Üstadımız Efendimizin sağlığında yazılıp talebelere gönderilen bu mektubun surtini takdim ediyoruz.

Kardeşiniz Sungur.

Risale yazmaya devam

Risale-i Nur bir yandan matbaalarda basılırken, bir yandan da el yazısıyla çoğaltılmaya devam ediyor ve hergün artan ihtiyaca bu şekilde cevap verilmeye çalışılıyordu. Talebelerin “Nasıl olsa artık Risaleler matbaada basılıyor” diyerek gevşekliğe düşmemeleri için, onları gayrete davet eden bir mektupta, “Şimdi herbir Nur talebesi elinden geldiği kadar teneffüs vaktinde işi olmadığı zaman Nur mecmualarından birisini veya bazı risaleleri yazmayı kendine mecburî bir vazife edinse büyük bir hizmet-i imaniye yapılmış olacaktır” deniyor. Mektubun altında, “Üstadımızın hizmetinde bulunan kardeşleriniz Tahirî, Zübeyir, Sungur, Ceylân, Bayram, Hüsnü” imzası var.

Vasiyetnamemdir

Aziz, sıddık kardeşlerim ve vârislerim,
Ecel gizli olmasından, vasiyetname yazmak sünnettir. Benim metrûkâtım ve Risale-i Nur'dan olan benim hususî kitaplarım ve güzel ciltlenmiş mecmualarım ve sair şeylerimin bütününi, Gül ve Nur fabrikaların heyetine, başta Hüseyin ve Tahiri olarak o heyetten on iki kahraman kardeşlerime vasiyet ediyorum.
Onlara bırakıyorum ki, emr-i Hak olan ecelim geldiği zaman, benim arkamda o metrûkâtım, benim bedelime o sadık ve mübarek ellerde hizmet-i Nuriye ve imaniyede çalışsın ve istimal edilsin.
Kardeşlerim, bu vasiyetten telâş etmeyiniz. Ben, teessürattan ve dokuz defa zehirlenmekten, pek çok zayıf olmakla beraber gizli münafıkların desiselerle müteaddit suikastları için bu vasiyeti yazdım. Merak etmeyiniz, inayet-i Rabbaniye ve hıfz-ı İlâhî devam ediyor.

باسمہ سبحانہ

وصیتنامہ محمد . وان من شئ لا يسبح بحمده

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته

عزيز صديق قرواشلم و وارثك

أجل كبرى اولادك وصيتنامہ يازموسنقد . بنمتر وکاتم ورسالة نور دن اولادك
بنم فصوصی کتابلرم وکوزل جلد لشمس مجموعه لرم ؛ وسائره شيلرم . بنم فصول و نور فابريقه لشمس
باشه خسرو و طاهري اولادك او هيندن اون ايکي قهرمان قرواشلمه وصيت ايديورم اوناره بيراقورکه :
أمرحق اولادك أجام کلديگی زمان بنم آرقامده اومتروکاتم بنم بدله اوصادوه و مبارک آلرده
خدمت نوريه و ایمانيه ده چالشميه ؛ و استعمال ايديلييه ..

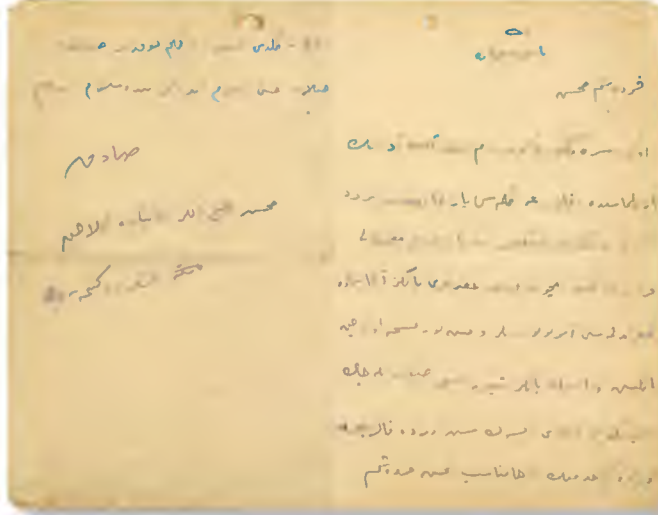
قرواشلم سزبو وصيتده تلایسه ایتیمیکیز . به تأثرندن و طوقوز دفعه زهیر لشمکدن یک هیوه
ضعیف اولقله بربركيزی منافقارک دسيه لرله متعدد سوء قصدلری ایچون بو وصيتی یازم .
مراوه ایتیمیکیز عنایت ربانيه و حفظ آلری دالم ايديور .

الباقی هوالباقی

قرواشلم

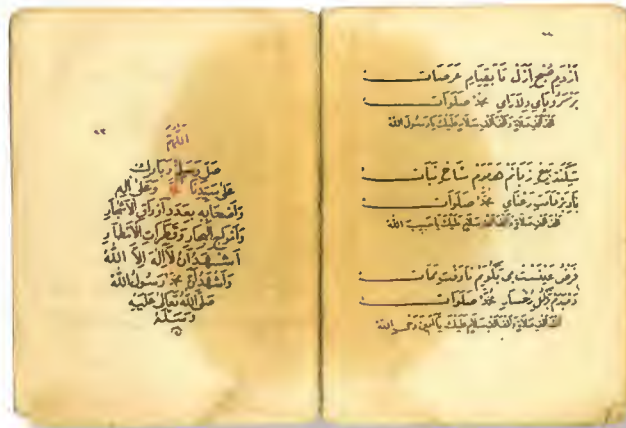
سعيد النورک

حن - محمد - جیلان

Tevafuklu Kur'ân

“Sadık” imzasıyla Muhsin Alev’e gönderilen bu mektupta, tevafuklu Kur’ân’ın Almanya’da ve beş yüz nüsha olarak basılması yönünde Bediüzzaman’ın talimat verdiği bildiriliyor.

Hizbû'l-Hakaiki'n-
Nuriye'den
Delâilü'n-Nur bö-
lümü. 1955 baskısı.
Naşiri: Atuf Egemen.

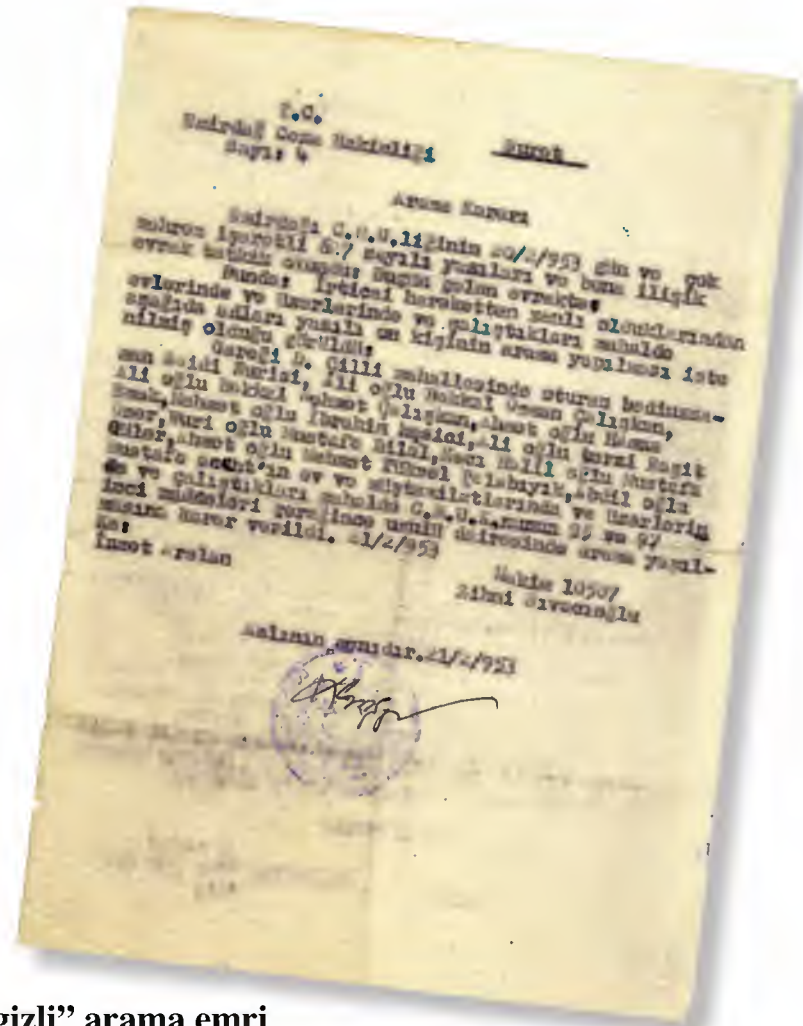
Homa Kahramanlarından Sami
Tüzün'e ait bir Cevşenü'l-Kebîr ve
onun arkasına ciltlenmiş Delâilü'n-
Nur. Burhaneddin Erenler Matbaasın-
da 1949 yılında basılmış. Üzerinde
Dinar C. Savcılığının mührü var.

Kur'ân okumayı öğrenin

*Âziz, mâsum evlâtlarım,
Kur'ân'ı öğrenmek için ders almaya
çalışıyorsunuz. Sizin bildiğiniz yeni
harfte noksanlar olduğu için, müm-
kün oldukça yeni harften okunmamak
lâzım gelir.*

Hem Kur'ân'ı okumanın faydası, yalnız hâfız olmak ve dünyada onunla bir makam kazanmak, bir maaş almak değil; belki herbir harfı, hiç olmazsa on hayrından tâ yüze, tâ binlere kadar Cennet meyvelerini, âhiret faydalarını vermesini düşünüyüp ve ebedî hayatın rahatını ve saade-tini temin etmek niyetiyle okumak lâzımdır.

Said Nursî

“Çok gizli” arama emri

Baskılar ne kadar hafiflese de henüz
tamamıyla kalkmış değil. Bediüzzaman ve
talebeleri hâlâ takip altında; hâlâ sorgular,
aramalar, dâvâlar devam ediyor. Emirdağ
Savcılığının 20 Şubat 1953 tarihli ve “çok
mahrem” işaretli yazısı üzerine, Emirdağ

Ceza Hakimliği, Bediüzzaman Said Nursî,
 Osman ve Mehmet Çalışkan, Hamza Emek,
 Mustafa Acet ve daha başka Risale-i Nur
 talebelerinin ev ve müstemilâtlarında,
 üzerlerinde ve çalıştıkları mahallerde arama
 yapılmasına karar veriyor.

باسمہ سبحانہ
 اہل بیت علیہم السلام ورحمۃ ربکم
 Aziz Sevgili Kardeşlerim,
 Evet! kalbler dolmuş bilim ve nâsoo.
 İstediğin dâhalarınca nâsoo eder. acıya
 ne duvar ederim. Aziz Kardeşlerim,
 sizlerden mümin bir ricamı var.
 mümin basılan Risale-i Nur'un devleti
 mümin kâğıtlara yazılıyor, sonra
 teksir makinesi ile teksir ediyor.
 Risale-i Nur'un her bir kitabı
 nazrine münâsib olmak için nâsoo
 Tâccarlar el yazısına münâsib mamluk
 kâğıtları edinmeye başladılar. Buna
 da mamluk kâğıtları var. Fakat acele
 kâğıtları azına münâsip geliyor. el
 yazısı iyi yazılıyor. Eğer sizler buna
 münâsib nümune mamluk
 kâğıtları gönderirseniz, mamluk mamluk
 ve mamluk buğuk bir yâhır etmiş
 oluruz. el yazısı, ucu sürü bir so.
 den kâğıtları yazılıyor. Bu kâğıtlara
 renip alâkadan olmanızı istemiyorum. he
 Sabina rica ve talep ediyoruz.
 Mehmet Ali bey Kardeşim, size mahias
 selâm, kâğıtlar ediyoruz. Hediyenize sonu
 tezekküller, ve kâğıtlarınızın her bir
 rica ederiz. Hızır ve Ben kardeşlerim.

hürmet ve selâm ediyoruz. Mâsoodun
 son verim. Tâccarlar kâğıtlar ediyor.
 Mâsoodun
 Duvarınıza Mamluk Kardeşlerim
 Atif, Mustafa, Ahmed
 Bâsoo
 Not: mamluk kâğıtları nümunesini
 atırsanız. Atırsanız. Atırsanız.
 Nur Tâccarları
 Isparta
 bu adrese gönderin. vâsoo mamluk
 sizin, acele ediyorsanız. İstediğin
 acele tezekküller, geçirmeniz. İstediğin
 Tâccar... Selâm, Selâm...

باسمہ سبحانہ
 اہل بیت علیہم السلام ورحمۃ ربکم
 Aziz Sevgili Kardeşlerim,
 Din müddetleri sizler mektup yazmadığınızdan
 hususumun affına rica ederim.
 Sanırım. Isparta cüddetini mamluk kâğıtları
 oluşturan, sizler gök tezekküller ve dua ediyorlar. Sim.
 dilik maksada kâğıtlar oluşturan tezekküller ederiz.
 nasilsınız? evetlerde ne var ne yok. İnşallah
 selâmetlerinizdir. Bütün arkadaşlarımız siz kar.
 kâğıtlarınıza selâm ve dua ediyoruz. a oğak diyor.
 karolar sizler iftikar ediyoruz. Risale-i Nur'un
 alâkadan kâğıtlar bekleriz. Eski kâğıtlar. Gâ
 lıyormusunuz? Galıyormuş. acıya tezekküller
 rîp... Kâğıtlar emân olunuz. Mâsoodun
 Dâsoo mektup hususum kardeşlerim. namaz. Atırsanız
 Sığma hamamı. Üstüne #
 Oğak diyor.

Mumlu kâğıtların yerine ulaştığını bildiren Atıf Ural imzalı bir mektup.(*)

Acele mumlu kâğıt

Risalelerin teksir makinesiyle çoğaltılmasında kullanılan mumlu kâğıtların engellenmeye başladığını bildiren mektupta, acele mumlu kâğıt nümunesi gönderilmesi isteniyor.(*)

(*) Said Özdemir arşivinden

Emirdağ yılları

Bediüzzaman Said Nursî'nin Isparta'da kaldığı ev.

T. C.
P. T. T.
İŞLETME GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

(Örnek B. 1)
Yol
Servis İşaretleri

Adres : *İsparta*

İSPARTA

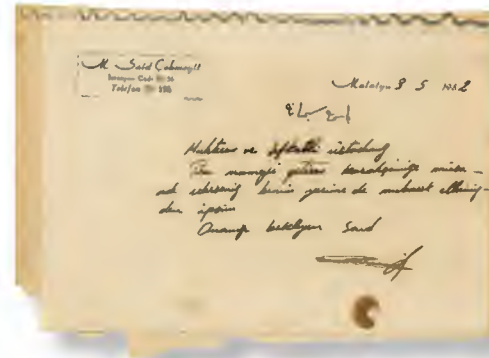
San. No.	İlk Harf	No.	KPLİMİ	KAYITLI	RESMİ	ORTA MERKEZ	ALINDIĞI	İNCE
111	3	2	191	11/3	11/3	11/3	11/3	11/3

İsparta'daki Nur talebeleri, Üstadın yanında kalan Abdullah Yeğin ile Hüsnü Bayram'ın tatil mevsiminde Urfa'ya gönderilmeleri için Isparta'ya telgraf çekiyorlar: "Mekteplerin

“Onlara muhtacız”

Urfa'daki Nur talebeleri, Üstadın yanında kalan Abdullah Yeğin ile Hüsnü Bayram'ın tatil mevsiminde Urfa'ya gönderilmeleri için Isparta'ya telgraf çekiyorlar: “Mekteplerin

tatilinden Abdullah, Hüsnü kardeşlerimizin buraya gönderilmesi münasipse emir ve müsaadelerinizi diler, arz-ı hürmetle ellerinizden öperiz. Onlara muhtacız.”

M. Said Çekmegil'den

İlim ve irfan hayatımızın önemli isimlerinden M. Said Çekmegil'den Bediüzzaman'a:

Muhterem ve şefkatli Üstadımız, Bu nameyi getiren kardeşimize müsaade ederseniz benim yerime de mübarek ellerinizden öpsün. Duanızı bekleyen Said.

Tugay camiine ilk harç

“Şu devlet-i İslâmiye yirmi otuz milyon iken, bütün Avrupa'nın büyük devletlerine karşı hayatını ve mevcudiyetini muhafaza ettiren, şu devletin ordusundaki nur-u Kur'ân'dan gelen şu fikirdir: Ben ölürsem şehidim, öldürsem gaziyim.” Bediüzzaman Said Nursî, Isparta'daki ikameti sırasında, Tugay camiinin temeline ilk harcı koyarken.

El konulan ve daha sonra iade edilen
Risale-i Nur'lardan birine ait mühür.

Emirdağ yılları

Bediüzzaman Said Nursî, Piyer Loti Otelinin önünde, İstanbul'dan ayrılırken, gazeteciler de fotoğraf almaya uğraşıyor. Direksiyonda Hüsnü Bayram, ön koltukta Avukat Bekir Berk.

Bediüzzaman'ın İstanbul'da kaldığı oteller

Reşadiye Oteli (Fatih).

Akşehir Palas Oteli (Sirkeci).

Piyer Loti Oteli (Çemberlitaş).

Batı Trakya'da yayımlanan Peygamber Binası dergisinden "Risale-i Nur" başlıklı haber:

Üstad Bediüzzaman Said Nursî Hazretlerinin eserleri olan Risale-i Nurların serbest intişarına hükümet müsaade eylediğinden, bu mecmuaların çoğunun artık İstanbul'da, Ankara'da, Pakistan'da ve sair yerlerde büyük bir hız ve ihtiyakla neşredilmekte olduğunu sonsuz sevinçle istibşar ettik. Üstad Hazretlerini dahi Pakistan'a davet ediyorlarmış. Mahzâ dinî olan bu neşriyata hükümetin de ruhsat vermesi memnuniyet-bahşır. Biz de hacmimizin istiâbı nisbetinde ve ileride dahi risale şeklinde onlardan yazılar yazacağız. (*)

Gazetelerden okunacak yazılar

Gazetelerde çıkan bazı yazılar, el yazısıyla çoğaltılmış. Üzerlerinde Bediüzzaman Said Nursî'nin yazısıyla notlar ve düzeltmeler var. "Nur Risalesinden Kur'ân" başlıklı yazı, Risale-i Nur'un "Kur'ân Nedir, Tarifi Nasıldır?" başlıklı bahsinden iktibas edilen ifadeler içeriyor. Bediüzzaman'ın notu: "Büyük Doğu gazetesinde Nur'un bir fıkrasıdır." Hamid Fendoğlu imzalı ve "Uğursuz Adam" başlıklı diğer yazı üzerindeki not ise: "Malatya'nın ceridesindendir." (*)

(*) Abdülkadir Badıllı arşivinden

Her zamanki senaryo

Vatan Gazetesi Başyazarı Ahmet Emin Yalman'ın Malatya'da uğradığı suikast, yurt çapında bir "mürteci" avını tetikler. Geniş çapta aramalar yapılır, ifadeler alınır, konuyla ilgili-İlgisiz birçok kimse tutuklanır. Başbakan ile ana muhalefet lideri arasında yük-sek gerilimli bir söz düellosu başlar. Bu kampanyadan Bediüzzaman ve talebelerinin başlıca nasibi ise, Samsun dâvâsıdır. Başta Mustafa Sungur olmak üzere bazı Nur talebeleri bu dâvâda tutuklanır. Mahkeme, Said Nursî'yi de Samsun'a getirmek için uğraşır; ancak kendisinin sağlık durumu buna elvermez.

Başmuharririmiz Ahmet Emin Yalman'a suikast yapıldı

Atılan kurşunlar, Başmuharririmizin karın, el ve ayağına isabet etti

Mütecaviz şahıs tutulamadı
Malatya memleket hastahanesinde sabaha karşı bir ameliyat yapıldı

Hâsret ve teselliye şimdiki suret şifâretinde...
Malatya 23 — Başbakan'ın malikanesinde...
Malatya 23 — Başbakan'ın malikanesinde...
Malatya 23 — Başbakan'ın malikanesinde...

Yekpare bir Türkiye
Ahmet Emin YALMAN'ın...
Ahmet Emin YALMAN'ın...

İthalât ve ihracat arasındaki fark
Yayınlanan bir istatistiğe göre, ekimde ithalât 1 milyar 279 milyon, ihracat ise 795 milyon liradır.

Saidi Nursî'nin suçunu üzerine alan adam
Mustafa Sungur adındaki bu şahıs mektup yazan Mustafa Bağışlayıcı hakkında adaleti yanlış yola sevk etmekten dolayı dâva açılacak

Samsundaki Nurcular nelerle itham ediliyorlar?
Yalnız bu şehirdeki Nurcuların 3-4 bini geçti...
Yalnız bu şehirdeki Nurcuların 3-4 bini geçti...
Yalnız bu şehirdeki Nurcuların 3-4 bini geçti...

Nurcuların dünkü duruşması
Samsun'da...
Samsun'da...

Ülkü Arman için 1000 imzalı dilekçe verildi
Ülkü Arman için 1000 imzalı dilekçe verildi...
Ülkü Arman için 1000 imzalı dilekçe verildi...

Başbakan, yakında oy vereceksiniz, dedi

Menderes, Malatya'da dedi ki: -İlgaî partiyi isterseniz onu iktidara getireceksiniz-

Cumhuriyet

Dini istismar eden Saidi Nursî hakkında takibat başladı
Din Ankara'da, Saidi Nursî'nin, dini hükümleri şahıs menfaatinde alet eder mahiyette görülen bir kitabı mahkeme kararı ile toplatıldı.

Türkiye nüfusunun yarısı yakıt olarak tezek kullanıyor
Türkiye nüfusunun yarısı yakıt olarak tezek kullanıyor...

Memur maaşları bugün veriliyor
Memur maaşları bugün veriliyor...

Pollis dün Havaata bir gazetecinin ge
Pollis dün Havaata bir gazetecinin ge...

İki İsparta milletvekili D. P. den ihrac edildi
İki İsparta milletvekili D. P. den ihrac edildi...

Haysiyet Divanı, Said Bilgiç ve Tahsin Tola hakkındaki kararını, 8,5 saat süren bir toplantı sonunda verdi
Haysiyet Divanı, Said Bilgiç ve Tahsin Tola hakkındaki kararını, 8,5 saat süren bir toplantı sonunda verdi...

Süper mürşide Atılbaş arasında münakaşa
Süper mürşide Atılbaş arasında münakaşa...

Dün bir madeni
Dün bir madeni...

Diyanet Nurcuları
Külâh ve...
İngiliz Şairi Betjemen M...
Akif'i beğen...

Demirperde gerisinde

“Nurcular,, hakkında

yapılan büyük temizlik

takibat icrasına girişildi

Rusya, Peyk memleketlerde muazzam

bir tehir hareketine girişti, yarım

miljon aile meçhul yerlere sürülüyor

Başbakan aybaşında Çoruma giderek, mühim/ bir nutuk

söyleyecek, Ustaoglundun meşhur konuşmasına/ sahne olan

bu şehirde söylenecek r

Bu Kin

neden ?

denizli, 8 (Husus) — Yürd

birçok taraflarında dal-budak s

lurcuların, vilâyetinde de

faaliyet halinde bulundukları a

lanmaktadır. Denizli Emniyet

Müdürlüğü bugün, Nuru olma

ı ihtimal dahilinde bulunan A

rius'un evine baskın yaptı. A

rius'un evine baskın yaptı. A

rius'un evine baskın yaptı. A

Denizli'de 6 ev basıldı. Emniyet Umum

Müdürlüğü illere bir tamim yapı

Denizli, 8 (Husus) — Yürd

birçok taraflarında dal-budak s

lurcuların, vilâyetinde de

faaliyet halinde bulundukları a

lanmaktadır. Denizli Emniyet

Müdürlüğü bugün, Nuru olma

ı ihtimal dahilinde bulunan A

rius'un evine baskın yaptı. A

rius'un evine baskın yaptı. A

rius'un evine baskın yaptı. A

Diğer bir istimlâk

luğu daha

isile bir komisyoncu

üşvet alırken tutuldu

10 bin lira arttırılacaktı

Komisyonun diğer

öğelenim ihmal

olup olmadığı

da araştırılıyor

Ankara'da 3, İnebolu'da

1 Nurcu tevkif edildi

Ayrıca dağıtılan beyannamelerle alâkalı olarak

giyabi tevkif kararı verilen 7 nurcu aranıyor

İstanbul'da yakalanan bir Nurcu da Ankara'ya gönderilecek

Nurcu beyannameleri bütün vilâyetlerde toplatılacak

Beyanname dağıtan

Nurcu'lar yakalandı

Ankarada öğrenci yurtlarına

ve bir matbaaya baskın yapıldı

Tarikatın bilhassa hukuk öğrencileri

arasında rağbet gördüğü anlaşıyor

7 Ma

AK

bulac

Menderes dün Çankayşek

ile baş başa yemek yedi

Nurcular dün Ankara'da

beyanname dağıttılar

Soldı Nuru'nun imanı ırtıracak şahıs olduğunu belirten

beyannameyi hazırlayanlar savcılığa aranıyor

Nurcular meselesi

Meclise aksettirilecek

C.H.P. Meclisinin yarınki toplantısında bu mesele

görüülecek, tevkif edilenler sayısı 7 ye yükseldi

Mer

Nel

gö

ALTIN

FİYATI

7 Nurdudan ikisi İstanbul'da

biri Ankara'da tevkif edildi

Ele geçen vesikaya göre Nurcular

Diğer şehirlerde 200 dersane açmış

"Mübarek resim!"

Saidi Nursî'nin resimleri Eskişehirde
e' altından 50'er liraya satılıyor

SAİDİ NURSÎ'nin resimleri Eskişehirde e' altından 50'er liraya satılıyor. (Foto: Hürriyet)

Saidî Nursî'nin Mevlâna'yı ziyaretinde hâdiseler oldu

Bediüzzaman'ın ziyaretini haber alan Konyalılar Müze meydanında toplandı ve tezahürat yapmaya kalkıştı

Konya, Hürriyet, Çarşamba
SAİDİ NURSÎ'nin Mevlâna'yı ziyaretinde hâdiseler oldu. Bediüzzaman'ın ziyaretini haber alan Konyalılar Müze meydanında toplandı ve tezahürat yapmaya kalkıştı. (Foto: Hürriyet)

inönüye isnatten yargılanıyor

Bahriye Toplu Mahkemede
SAİDİ NURSÎ'nin Mevlâna'yı ziyaretinde hâdiseler oldu. Bediüzzaman'ın ziyaretini haber alan Konyalılar Müze meydanında toplandı ve tezahürat yapmaya kalkıştı. (Foto: Hürriyet)

Dövlübaşı Kestanesi'nde

AKSAM NURCULAR YENİ BİR TAKTİGE BAŞVURDU

HADİSELERİ YARATANLAR

1. niyet elçisi

Bir genelev

PAZARTESİ
20
EKİM
1948

VATAN

BAŞBAKAN
Ahmed Rıza YALMAN
DOĞRUYA DOĞRU - İĞRİYE İĞRİ

"Biraz da D. P. den istifolan okuyun"
GARA KALE, 15
CHP C.M.P. ve İ.T.İ.P.
M.İ.P. ve İ.T.İ.P.
D.İ.P. ve İ.T.İ.P.
D.İ.P. ve İ.T.İ.P.
D.İ.P. ve İ.T.İ.P.

Menderes dün yeşil bayrakla karşılandı

Saidi Nursinin oturduğu Emirdağ'da bir minareden
Başbakanı karşılamak için tuğralı bayrak çekildi

inönü seyahatini bitirerek
Ankaraya döndü - Hür P, CHPye
iltihak için kongre topluyor

Menderes, "Geceyi
gündüze kalarak
çalışıyoruz" dedi

Barutçu Trabzon'da
rejim bürhanından
şikâyetçiyiz dedi.

SAİDİ NURSÎ'nin Mevlâna'yı ziyaretinde hâdiseler oldu. Bediüzzaman'ın ziyaretini haber alan Konyalılar Müze meydanında toplandı ve tezahürat yapmaya kalkıştı. (Foto: Hürriyet)

SAİDİ NURSÎ'nin Mevlâna'yı ziyaretinde hâdiseler oldu. Bediüzzaman'ın ziyaretini haber alan Konyalılar Müze meydanında toplandı ve tezahürat yapmaya kalkıştı. (Foto: Hürriyet)

SAİDİ NURSÎ'nin Mevlâna'yı ziyaretinde hâdiseler oldu. Bediüzzaman'ın ziyaretini haber alan Konyalılar Müze meydanında toplandı ve tezahürat yapmaya kalkıştı. (Foto: Hürriyet)

SAİDİ NURSÎ'nin Mevlâna'yı ziyaretinde hâdiseler oldu. Bediüzzaman'ın ziyaretini haber alan Konyalılar Müze meydanında toplandı ve tezahürat yapmaya kalkıştı. (Foto: Hürriyet)

SAİDİ NURSÎ'nin Mevlâna'yı ziyaretinde hâdiseler oldu. Bediüzzaman'ın ziyaretini haber alan Konyalılar Müze meydanında toplandı ve tezahürat yapmaya kalkıştı. (Foto: Hürriyet)

SAİDİ NURSÎ'nin Mevlâna'yı ziyaretinde hâdiseler oldu. Bediüzzaman'ın ziyaretini haber alan Konyalılar Müze meydanında toplandı ve tezahürat yapmaya kalkıştı. (Foto: Hürriyet)

SAİDİ NURSÎ'nin Mevlâna'yı ziyaretinde hâdiseler oldu. Bediüzzaman'ın ziyaretini haber alan Konyalılar Müze meydanında toplandı ve tezahürat yapmaya kalkıştı. (Foto: Hürriyet)

SAİDİ NURSÎ'nin Mevlâna'yı ziyaretinde hâdiseler oldu. Bediüzzaman'ın ziyaretini haber alan Konyalılar Müze meydanında toplandı ve tezahürat yapmaya kalkıştı. (Foto: Hürriyet)

SAİDİ NURSÎ'nin Mevlâna'yı ziyaretinde hâdiseler oldu. Bediüzzaman'ın ziyaretini haber alan Konyalılar Müze meydanında toplandı ve tezahürat yapmaya kalkıştı. (Foto: Hürriyet)

SAİDİ NURSÎ'nin Mevlâna'yı ziyaretinde hâdiseler oldu. Bediüzzaman'ın ziyaretini haber alan Konyalılar Müze meydanında toplandı ve tezahürat yapmaya kalkıştı. (Foto: Hürriyet)

SAİDİ NURSÎ'nin Mevlâna'yı ziyaretinde hâdiseler oldu. Bediüzzaman'ın ziyaretini haber alan Konyalılar Müze meydanında toplandı ve tezahürat yapmaya kalkıştı. (Foto: Hürriyet)

SAİDİ NURSÎ'nin Mevlâna'yı ziyaretinde hâdiseler oldu. Bediüzzaman'ın ziyaretini haber alan Konyalılar Müze meydanında toplandı ve tezahürat yapmaya kalkıştı. (Foto: Hürriyet)

ZİLE OLAYLARI

Zile'deki askerler, İktidârî ve siyasi görüşleri farklı olanlar arasında...

Polis ve askerler, İktidârî ve siyasi görüşleri farklı olanlar arasında...

İktidârî ve siyasi görüşleri farklı olanlar arasında...

İKTİDÂRÎ VE SİYASÎ GÖRÜŞLERİ FARKLI OLANLAR ARASINDA...

İKTİDÂRÎ VE SİYASÎ GÖRÜŞLERİ FARKLI OLANLAR ARASINDA...

İKTİDÂRÎ VE SİYASÎ GÖRÜŞLERİ FARKLI OLANLAR ARASINDA...

İKTİDÂRÎ VE SİYASÎ GÖRÜŞLERİ FARKLI OLANLAR ARASINDA...

İKTİDÂRÎ VE SİYASÎ GÖRÜŞLERİ FARKLI OLANLAR ARASINDA...

İKTİDÂRÎ VE SİYASÎ GÖRÜŞLERİ FARKLI OLANLAR ARASINDA...

İKTİDÂRÎ VE SİYASÎ GÖRÜŞLERİ FARKLI OLANLAR ARASINDA...

İKTİDÂRÎ VE SİYASÎ GÖRÜŞLERİ FARKLI OLANLAR ARASINDA...

İKTİDÂRÎ VE SİYASÎ GÖRÜŞLERİ FARKLI OLANLAR ARASINDA...

"Nurculuk," yurtta dal-budak salıyor

Denizli'de 6 ev basıldı. Emniyet Umum
Müdürlüğü illere bir tamim yaptı

Denizli, 3 (Husulî) — Yurdun
birçok taraflarında dal-budak sal-
tan Nurcuların, vilâyetimizde de
faaliyet halinde bulunduğları an-
laşılmaktadır. Denizli Emniyet
Müdürlüğü bugün, Nurcu olma-
rı ihtimal dahilinde bulunan 6
kişinin evine baskın yapmıştır. A-
ramalarda bir risale ile Saidi
Nursî'ye ait bir Türkçe ve Arap-
ça muhtelif kitaplar, yine Saidi
Nursî'nin vezirlerini ihtiva eden
broşürler ele geçirilmiştir.

Ayrıca, 6 kişilerin ihbar üzerine, A-
rı yarımdayken iddia edilmiş Buldank bir
grupların da evine baskın yapılmıştır. Öm-
ürlerdeki günler içinde bazı şüpheli Nur-
cuların tevkil edilecekleri sanedil-
mektedir.

Diğer taraftan, Emniyet Genel Mü-
dürlüğü ihtisâsî faaliyetler mevzuunda
tevkilâtın müteakıfı davranış hu-
siyetinde, (Devamı Sa. 5. Bu. 1 de)

70 koyunu kestiler
Konya, 3 (Husulî) — Maraslı balık
Hattı'nın kıyısında, 4 kişi ihtilâk al-
mak kastıyla köy sınırlarında, bu-
tun 70 kadar koyunu kestiler ve bu ar-
da iki köyü köy, iki öldürmüştür.

Mahriyet'in Düşük Hattı
206.140
Adet Baskınlar.

İSTANBUL'DA: Parçaları bu-
lutlu. İst: 5-12 arası.
ANKARA'DA: Parçaları bu-
lutlu. İst: 5-12 arası.

Bursada 17 "Nurcu," baskınla yakalandı

Gece "Nurlanma," sırasında basılan evde zabıta Saidi Nursi'nin risaleleri ve yasak edilen bazı din kitaplarını da ele geçirdi

Dört kişi tevkif edildi. Sanıklar konusuna aykırı hareketten suçlu

Nurculara avukat yok

Bursa avukatları bu gece ile kendilerine yapılan bütün müracaatları geri çeviriyorlar

BİLECİK 28 (Husus) — Camiyesi gecesi siyasi polis tarafından Bursa'nın Davutköy mahallesinde bir evde basılan Nurcuların dörtü pazar günü nöbetçi mahkeme tarafından tevkif edildi.

Siyasi polis ve Savcılık bu basurata tahkikatını sürdürmektedir. Söylenildiğine göre emrinde ve çevresinde bir tarikat mensubu daha baskılar da bulunmaktadır. Polis ve savcılık araştırmanın sona erince diğerlerinin de 80 paşadarı kastil. İp

Bursa'da dört Nurcu dün tahliye edildi

Gezilerden yorulan Said-i Nursi Ankara'da ev tutarak yerleşti. MTTB Nursi'nin avukatı B. Berk'i Birlik avukatlığından azletti

Bursa, Humus. Pazarlık 27 aralıkta Nurcu aynı yapıldığı iddiasıyla, polis tarafından Davutköy mahallesinde oturan Mustafa Gülpınar evi basıldı ve 18 kişi Nurculuk propagandası yaptıkları için Savcılığa verildi.

18 tahkikatı sonunda tevkif edilen Mustafa Gülpınar, Ali Çakmak, Sabit Kılıç ve Halil Güler, ve tahkikatı sonucu diğer 15 kişi tahliye edildi.

Bahis konusuna evde yakalanan 18 Nurculuk propagandası yapıldığı iddiasıyla, polis tarafından Davutköy mahallesinde oturan Mustafa Gülpınar evi basıldı ve 18 kişi Nurculuk propagandası yaptıkları için Savcılığa verildi.

Dün deprem oldu
Trafik kazaları 4 kişinin daha canına mal oldu
Sahilimizde rüzgâr gelse 4 taze da da dört rüzgârı parladı

1960
Kahve fali ile

Dini istismar eden Saidi Nursi hakkında takibat başladı

Dün Ankara'da, Saidi Nursi'nin, dinî hisleri şahsi menfaatlara alet eder mahiyette görülen bir kitabı mahkeme kararı ile toplattırıldı

Milletvekilleri mektuplar yollamış olan «Bediüzzaman»'ın İspartadaki evinde de polis dün arama yaptı: toplanan kitaplarla mektuplar Savcılığa teslim edildi

«SAHTE PEYGAMBER» DEYEN GAZETELERE NURSI DAVA AÇTI

SAİDİ NURSI'YE sahte peygamberlik tenadında bulunduğu iddiasıyla, Dünya ve Yeni İstanbul gazetelerinin sorumluları hakkında dava açmak için, dün Savcılığa müracaatı bulunur. Saidi Nursi'nin avukatı Bekir Berk, Dünya gazetesinden, Bediü Paik, Falih Rıfkı Atay ve Muzaffer Akşin; Yeni İstanbul gazetesinden ise, Hâblî Edip Türehan, Reşat Enis Aşkın ve Tanik Buğra hakkında dava dilekçesi vermiştir.

Nurcunun avukatı, bugün de, aynı sebeple, Eskişehir'de çıkan karga gazetesi sorumluları hakkında dava açacaktır.

Said-i Nursinin müritleri için Savcı 10 yıl hapis talep etti

Sanıklar, yayınladıkları kitapta Nursi'yi Allah tarafından (!) vazifelendirilmiş gibi göstermişler

Ankara, 11 Humus — Said-i Nursi hakkında tahkikatı sonucu, dün Ankara'da, Saidi Nursi'nin, dinî hisleri şahsi menfaatlara alet eder mahiyette görülen bir kitabı mahkeme kararı ile toplattırıldı.

10 SENE HAPIS
Tahran'da lise taleheleri diin

Konya'da 5 Nur'cu tevkif edildi

Bandırma'da da 2 Nurcu yakalandı. Gençler, Nursi'ye lûr şapka göndercekler

Konya, Humus. Çarşamba günü basılan Nurculuk propagandası yapıldığı iddiasıyla, polis tarafından Davutköy mahallesinde oturan Mustafa Gülpınar evi basıldı ve 18 kişi Nurculuk propagandası yaptıkları için Savcılığa verildi.

Bursa, Humus. Pazarlık 27 aralıkta Nurcu aynı yapıldığı iddiasıyla, polis tarafından Davutköy mahallesinde oturan Mustafa Gülpınar evi basıldı ve 18 kişi Nurculuk propagandası yaptıkları için Savcılığa verildi.

Said-i Nursinin basılan bir kitabı toplattırıldı

Nurculuk propagandası için hazırlanan kitap Ankara'da tevkif edilen polis tarafından el konuldu

Bursa, Humus. Pazarlık 27 aralıkta Nurcu aynı yapıldığı iddiasıyla, polis tarafından Davutköy mahallesinde oturan Mustafa Gülpınar evi basıldı ve 18 kişi Nurculuk propagandası yaptıkları için Savcılığa verildi.

Bursa, Humus. Pazarlık 27 aralıkta Nurcu aynı yapıldığı iddiasıyla, polis tarafından Davutköy mahallesinde oturan Mustafa Gülpınar evi basıldı ve 18 kişi Nurculuk propagandası yaptıkları için Savcılığa verildi.

Bandırma'da Nurcu iki assubay tevkif edildi

6 ncı hava üssü Başçavuşlarının eşyaları arasında Risale-i Nur bulundu. Saidi Nursi Ankara'dan Konya'ya hareket etti

Bandırma, Humus. Çarşamba günü basılan Nurculuk propagandası yapıldığı iddiasıyla, polis tarafından Davutköy mahallesinde oturan Mustafa Gülpınar evi basıldı ve 18 kişi Nurculuk propagandası yaptıkları için Savcılığa verildi.

Bursa, Humus. Pazarlık 27 aralıkta Nurcu aynı yapıldığı iddiasıyla, polis tarafından Davutköy mahallesinde oturan Mustafa Gülpınar evi basıldı ve 18 kişi Nurculuk propagandası yaptıkları için Savcılığa verildi.

Bursa, Humus. Pazarlık 27 aralıkta Nurcu aynı yapıldığı iddiasıyla, polis tarafından Davutköy mahallesinde oturan Mustafa Gülpınar evi basıldı ve 18 kişi Nurculuk propagandası yaptıkları için Savcılığa verildi.

Bursa, Humus. Pazarlık 27 aralıkta Nurcu aynı yapıldığı iddiasıyla, polis tarafından Davutköy mahallesinde oturan Mustafa Gülpınar evi basıldı ve 18 kişi Nurculuk propagandası yaptıkları için Savcılığa verildi.

1953 | *Nur Âleminin Bir Anahtarı*

Bir kudsî sohbetten bize kalanlar

Adımını attığı her yerde bir iz bıraktı Kâinat Yolcusu.
İstanbul'da kaldığı günlerin de hiç silinmeyecek bir hatırası vardı:
“Nur Âleminin Bir Anahtarı.”

Birkaç mektuptan meydana gelen bu hacmi küçük, tesiri büyük eser, Hüve Nüktesinin bir arkadaşıydı.

Hüve Nüktesi, okuyucuyu dünya atmosferinde dolaştırmış ve onu her zerresiy-le Yer ve Gökler Rabbini anlatan bir muhteşem âlem olarak göstermişti.

Nur Âleminin Bir Anahtarı, bu seyahati daha da ileriye götürdü.

Havanın yanı sıra suyun, ışığın, toprağın da her zerresi bir âlem oldu bu anah-tarla. Her zerreden, gökleri ve yeri cınlatan sadâlar işitildi.

Bütün zerreler, hep birlikte, Miraç gecesi Âlemlerin Rabbi ile Âhırzaman Pey-gamberi arasında yaşanan bir kudsî sohbeti şerh ettiler.

Felsefenin söyleyecek birşeyi kalmadı. Karanlıklar dağıldı, perdeler yırtıldı, herşey olduğu gibi göründü.

İnsanlar, Kâinat Yolcusunun sunduğu anahtarla, yeniden doğmuş gibi baktılar içinde yaşadıkları âleme.

Gördükleri, eski ve yıpranmış dünya değil, yeni ve ıslıl ıslıl bir Nur Âlemi idi.

“ Birkaç mektuptan meydana gelen bu hacmi küçük, *tesiri büyük eser, Hüve Nüktesinin bir arkadaşıydı.*

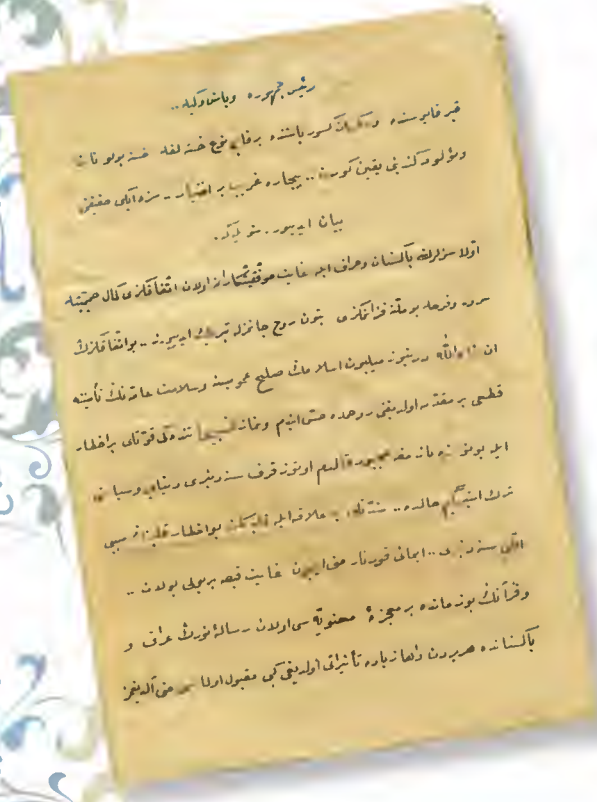
Siyasetçilere siyaset-üstü mektuplar

Tek parti istibdadının sona ermesiyle birlikte, Bediüzzaman Said Nursî ve talebeleri üzerindeki baskılar da bir ölçüde hafiflemişti. Gerçi Bediüzzaman yine sürekli takip altındaydı. Yine kendisi, eserleri ve talebeleri aleyhinde dâvâlar açılıyordu. Fakat baskılar istibdad dönemindeki kadar amansız değildi. Bu arada, ezanın serbest bırakılması gibi icraatlarla da dinî özgürlükler tanınmaya başlamıştı.

Böyle bir dönemde, Said Nursî, bütün mesaisini Risale-i Nur'un neşri ve Nur medreselerinin yaygınlaştırılması üzerinde yoğunlaştırırken, bir yandan da, tekrar eski karanlık günlere dönülmemesi için kendi üzerine düşen çabayı da eksik bırakmıyordu. Bu amaçla, istibdad döneminin yöneticilerine karşı, 1950'de iktidara gelen Demokrat Partiyi desteklediğini açıkça bildirdi. Ancak birçok mektubunda da, Risale-i Nur'un ve talebelerinin siyasetten uzak olduğunu ve hiçbir partiye veya siyasete hiçbir surette âlet edilemeyeceklerini tekrar tekrar hatırlattı. Bu destek ise, alternatifi din aleyhtarı tek parti istibdadı olduğu için verilmiş bir destek idi.

Reisicumhura ve Başvekile

"Kabir kapısında ve seksen küsur yaşında, birkaç nevi hastalıkla hasta bulunan ve ölüme kendini yakın gören biçare, garip bir ihtiyar, size iki hakikati beyan ediyor."

Bediüzzaman Said Nursî, bu arada, dönemin yöneticilerine çeşitli mektuplar göndererek birkaç önemli konuda onlara uyarı ve teşviklerde bulundu:

- Başta ezan olmak üzere dinî özgürlüklerin serbest bırakılması ve korunması.
- Risale-i Nur'ların serbestçe neşri.
- Ayasofya Camiinin tekrar ibadete açılması.
- İslâm ülkelerinin birliği.
- Doğu vilâyetlerinde din ve fen ilimlerinin birlikte okutulacağı bir üniversitenin açılması.
- Toplum içinde kardeşlik duygularını sarsacak davranışlardan kaçınmak, suç işleyenin sorumluluğunu onun taraftarlarına teşmil etmemek. Yönetimi halk üzerinde bir tahakküm vesilesi değil, halka hizmetkârlık olarak bilmek ve uygulamak. Bediüzzaman, özellikle bu son maddeyi, "Kur'ân'ın bir kanun-u esasîsi" olarak nitelediği "Hiçbir günahkâr başkasının günahını yüklenmez" mealindeki âyete atıfta bulunmak suretiyle, dönemin yöneticilerine tekrar tekrar hatırlattı.

“Dost-düşman, derste fark etmez”

“*Nur* Risalelerinin ve Nurcuların siyasetle alâkaları yok. Ve Risale-i Nur, rıza-i İlâhîden başka hiçbir şeye âlet edilmediğinden, mümkün olduğu kadar Risale-i Nur'un mensupları, içtimaî ve siyasî cereyanlara karışmak istemiyorlar. Yalnız Sebilürreşad, Doğu gibi mücahidler iman hakikatlerini ehl-i dalâletin tecaviizatından muhafazaya çalıştıkları için, ruh u canımızla onları takdir ve tahsin edip onlarla dostuz ve kardeşiz—fakat siyaset noktasında değil. Çünkü iman dersi için gelenlere tarafgirlik nazarıyla bakılmaz. Dost-düşman, derste fark etmez. Halbuki siyaset tarafgirliği, bu mânâyı zedeler, ihlâs kırılır. Onun içindir ki, Nurcular emsalsiz işkencelere ve sıkıntılara tahammül edip Nuru hiçbir şeye âlet etmediler. Siyaset topuzuna el atmadılar.

Said Nursî

KURUM: Cumhuriyet
YERİ: No. 1, İSTANBUL
TELEFON: MİLLİYET, İSTANBUL
POSTA KUTUPU: 25, İSTANBUL
TELEFON: 25 25 25 (İSTANBUL)

BUGÜN
6
SAYFA
25
KURUS

Milliyet
Halk Gazetesi
KURUCUSU: A.İ. HACI BAKIRCAN

Herkesin Bilmesi Gereken ve Beklenen Şeydir
"Lady Chatterley'in Aşkı"
Büyük Roman
OGULLAR ve SEVGİLİLER
CÜCE
TAVİTİLERİ, SAKİLERİ, ROMANLAR
19

C U I
2
KAR

Said-i Nursî'nin Vekilleri, D.P. mebuslarına ve yâhudî kâhine mebuslarına gönderdiği acayip mektubun (fotokopisi).

Said-i Nursî'nin acayip mektubu

Nurcuların başı, Vekil ve D.P. Mebuslarına gönderdiği mektupta, Ayasofya'nın tekrar cami olmasını istiyor

za gelmiştir. Otomobillerin neresi Opel markalıdır.

Saidi Nursi'nin mektupları!

Ankara 23 (Telefonla) — Saidi Nursinin parti farkı gözetmeksizin bazı milletvekillerine aynı metni ihtiva eden mektuplar gönderdiği hakkında bugün söylentiler çıkmıştır. Bu mektuplarda Türkiye'de 60 bin Nur talebesinin olduğu, kendi sinin emniyet ve asayiş bakımından mesul olanlar kadar dikkat gösterdiği gibi ifadelerin yer aldığı söylenmektedir. Ancak kendisiyle konuştuğumuz milletvekilleri mektup gönderildiği bakındaki haberi teyid etmemişlerdir.

300 bin fedakâr talebesi olduğunu yazan Said-i Nursi Demokrat Parti için çalıştığını iddia ediyor.

ANKARA, İHHAL SİYASAL bildiriyor
MURATLARI Bedi-üzzaman diye anılan Said-i Nursî, devlet ricalı ve D.P. mebuslarına yazdığı mektuplarda, Ayasofya müzesinin cami haline getirilmesini istemiştir.
Türkiye'de 60 bin fedakâr talebesi olduğunu yazan Said-i Nursî bu mektuplarında aynı bir takım iddialarını ileri sürmüştür. Said-i Nursî'nin bu mektuplarında aynı bir takım iddialarını ileri sürmüştür. Said-i Nursî'nin bu mektuplarında aynı bir takım iddialarını ileri sürmüştür.

Yüksek meclis karar tashihi için tehirini istedi
Yüksek meclis karar tashihi için tehirini istedi

Yüksek meclis karar tashihi için tehirini istedi
Yüksek meclis karar tashihi için tehirini istedi

IRAN CEMİYETİ Müracaatı EDİYOR

Başvekil İsmail Hakkı CEMİYETİ'ne müracaatı ediyor

Kavgalı talebe kongresi ikinci def'a dağıtıldı

Ticaret ilimler Akademisi Talebe Cemiyeti kongresinde başkan yine R.Ö.

Saidi Nursi tarafından yollanan mektupları polis tetkike başladı

Mektupların, Doğu illerinde ve Eskişehirde bir çok kimselere yollanmış olduğu bildiriliyor

Ankara 23 (Cumhuriyet-Telefonla) — Bediüzzaman adıyla anılan Said-i Nursî'nin birçok kimselere bu arada Eskişehirde de birçok ileri gelen şahıslara gönderdiği mektupları, polis tarafından tetkik edilmektedir.

Yüksek meclis karar tashihi için tehirini istedi
Yüksek meclis karar tashihi için tehirini istedi

Bediüzzaman Said Nursî'nin, DP yöneticilerine gönderdiği mektubunda yer alan uyarıları, özellikle Ayasofya'nın ibadete açılmasını istemesi, muhalif basında bu şekilde yankılanıyor.

Gayet küllî ve geniş Nur talebeleri ve Risale-i Nur'un bedeline yalnız şahsımı çürütmek ve ehemmiyetten iskat etmek bizim için büyük bir maslahattır ki, Risale-i Nur ve talebelerine kader-i İlâhî iliştirmiyor. Yalnız benim şahsımla meşgul eder. Ben de size, bütün dostlarıma beyan ediyorum ki, bütün ruh u canımla hattâ nefis-i emmâremle beraber Risale-i Nur'un ve sizlerin selâmetine, şahsıma gelen bütün zahmetleri mânevî sevinç ve memnuniyetle kabul ediyorum. Cennet ucuz olmadığı gibi, Cehennem de lüzumsuz değil. Dünya ve zahmetleri fânî ve çabuk geçici olduğu gibi, bize gizli düşmanlarımızdan gelen zulüm ve mahkeme-i kübrâda ve kısmen de dünyada yüz derece ziyade intikamımız alınacağından, hiddet yerinde onlara teessüf ediyoruz.

Gençlik Rehberi duruşmaları *1952, İstanbul*

Gelecek nesillerin dâvâsı

Bediüzzaman Said Nursî'yi yıllarca hapis ve sürgünlerde baskı altında tutan zihniyetin hedefinde gençlik vardı. Bediüzzaman'ın da öyle. Bunlardan birisi gelecek nesilleri dinî inançlardan tamamen uzak bir şekilde yetiştirmek istiyor, diğeri de onları inançsızlıktan ve anarşiden kurtarmak için bütün gücüyle çabalıyordu.

“Bu kahraman milletin nesl-i âtisi elli sene sonra ne hale girecek?” diye soruyordu Bediüzzaman. “Biz, o parlak mazisini lekeleyecek nesilleri öyle dehşetli bir sukuttan kurtarmak için çalışıyoruz” diyordu.

Bu amaçla, Risale-i Nur Külliyyatının çeşitli imanî bahislerinden tertip ettiği bir eserine “Gençlik Rehberi” adını verdi.

Eserin gençler üzerindeki tesiri gerçekten

“Duruşmaların her biri, Üstadlarını görmek için bir vesileydi Nur talebelerine. Her defasında, mahkeme binasının kaldıramayacağı kadar bir kalabalık toplanıyor; sokaklar trafiğe kapanıyor; tramvaylar yollarını değiştiriyordu.

اندر نیک اخلاص کمالی اوست
النجی بحیثه دماون ایکنی سطر
نده [اصوص دینی ندر بیان
ایچونده صوفی در سخا نه لر
آینلمه نه اذنا و تبریکه سنه
بنای [جملة او فوج دنا اوست
ازین سطر ده [امکان اولدی
قدر صوفی که یوچون در سخا
نورینا احق لازمده [جملة
ایشی صوفی در سخا

بو کمال رفیع کمالی است
ده اخلاص کمالی اوست
بر ماسه ایله یکنی حیرله
باصلا نخی کی اسکی حیرله
اسیار لاله ده حکومته
وظایفه نده ایلمه سی
وهر طرفه اشتیاقله
افقونی و انتاری کور
بور که ملته خصوصاً کمال
چونکه نده وار یالاکن

هو کمالی کمالی در سطر
هر کس بر دن قاوره من فقط
اونکته طبیعتی نه و اعزل
کمالی تمیل طالع بارجه
بارجه ایندی کی فیلسوفی
حیرتله اینده بر اقوب
چو قلری ایمانه کمالی
ده او نه آنا ادر لاله آیینان
کمالی در سطر
ایله آخر نه در سطر
قضا و قدر

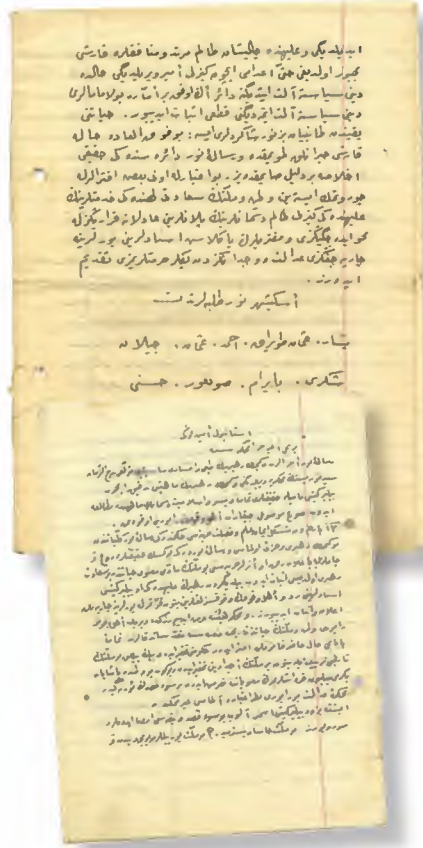
الکمالی که در سطر
انتشار نه مانع اولدی
بر سطر افق و امان اول
المنشی صوفی در سطر
باشلون تا مین حیرله
قدر صوفی او نوز ایلمه
تا ادر قدر کمالی
میلله در سطر
کمالی در سطر

Herkese faydası var

Gençlik Rehberi'nin önsözü, Bediüzzaman'ın el yazısıyla:

Bu Gençlik Rehberi, yeni harfle basıldığı gibi, eski harfle Isparta'da dahi teksir edilip, hükûmetin ve zabitanın ilışmemesi ve her tarafa iştiyakla okunması ve intişarı gösteriyor ki; bu Rehber'in millete, husûsan gençlere çok menfaati var. Yalnız Ankara'nın emniyet müdürü 51. sayfada sekizinci satırında "din tedrisati için, hususî dershaneler açılmaya izin verilmesine binaen" cümlesini okumadan, onuncu satırdaki "Mümkün olduğu kadar her yerde küçücük birer dershane-i Nuriye açmak lâzımdır" cümlesine ilışmişti. Demek sonra hakikatini anlamış ki, daha intişarına mâni olmadı. Bu risaleyi okuyan, en evvel 15. sayfadan başlasın, ta 20. sayfaya kadar. Sonra 36. sayfadan ta âhire kadar. Sonra istediği meselelerinden hoşuna gittiği kısımları okusun. Hüve Nüktesi gerçi derindir, herkes birden kavramaz. Fakat o nükte, tabiiyyunun ve ehl-i küfrün temel taşını parça parça ettiği gibi, muannid feylesofları hayretler içinde bırakıp çoklarını imana getirmiş. Hem o nükte anahtarıyla açılan âlem-i misâldeki seyahat-ı mâneviye miftahı ile, âhiretin bir sineması aynelyakîn görülmüş. Fakat çok ince olmasından neşredilmedi.

Emirdağ yılları

Bilirkişiye cevap

Gençlik Rehberi dâvâsında bilirkişi raporuna cevap olarak Üstadın yakın talebeleri tarafından mahkemeye sunulan bir dilekçe. İmzalar: Eskişehir Nur talebelerinden Yaşar, Osman Toprak, Ahmet, Osman, Ceylân, Şükrü, Bayram, Sungur, Hüsnü.

görülmeye değerdi. Özellikle İstanbul ve Ankara gibi üniversite çevrelerinde pek çok genç, bu eser vasıtasıyla imanını kurtardı. Öğrenciler arasında Risale-i Nur hızla yayılmaya başladı.

Lâkin Bediüzzaman'ın bu çabası, yıllarca devlet eliyle yürütülen bir inançsızlaştırma kampanyasına ters düştüğü için, “devletin temel nizamlarına” karşı bir hareket olarak değerlendirildi ve hakkında İstanbul Birinci Ağırceza Mahkemesinde dâvâ açıldı.

Fakat devir değişmişti. Yeniden bir Eskişehir veya Denizli yahut Afyon dâvâsı yaşanmadı. Kimse evinden yahut işinden alınıp “ıdamlık” diye götürülmedi. Üç ay içinde üç duruşma yapıldı, üçüne de Bediüzzaman Said Nursî serbest olarak katıldı.

Duruşmaların her biri, Üstadlarını görmek için bir vesileydi Nur talebelerine. Her defasında, mahkeme binasının kaldıramayacağı kadar bir kalabalık toplanıyor, sokaklar trafiğe kapanıyor, tramvaylar yollarını değiştiriyordu. Mahkeme salonundaki izdiham yüzünden duruşma yapılamayacak hale geldiğinde, hakim kalabalıktan salonu boşaltmalarını istedi, ancak kimse yerinden kıpırdamadı. Bu defa hakim Bediüzzaman'a dönerek “Hocafendi, işaret etseniz de şu izdiham kalksa” diyerek ricada bulundu. Üstadın yaptığı, sadece kalabalığa dönerek şöyle bir bakmaktan ibaretti. Onca insan, çıt çıkarmadan geri çekildi, salonu boşalttı ve duruşma başladı.

Son duruşmada avukatlar savunmalarını yaptıktan sonra, hakim, Bediüzzaman'a bir diyeceği olup olmadığını sordu. Bediüzzaman ayağa kalktı ve son sözünü söyledi:

“Muhterem vekillerimin hakkımda söyledikleri senakâr sözlere ben lâıyk değilim. Ben Kur'ân ve iman hizmetinde çalışan âciz bir adamım. Başka diyeceğim yoktur.”

Mahkeme heyeti kısa bir müzakereden sonra beraat kararı verdi. Karar savcı tarafından da temyiz edilmediği için kesinleşti.

Üstada özlem

İstanbul'daki talebeleri bir yandan mahkeme heyecanını, bir yandan da Üstada kavuşmanın sevincini yaşarken, Barla Sıddıklarının payına da bir hasret düşer. Hoca Sabri Efendi, Muhsin Alev'e yazdığı mektubunda bu hasreti satırlara döküyor:

“Bugün mahkeme günü, orada bulunamadığımız o kadar üzgünüm ki, son derece... Artık Cenab-ı Hak tez vakitte bizi de huzur-u Üstada çıkarıp mesut kılmak nasip buyursun. Ne mutlu sizlere!”

Münacat da eklensin

Gençlik Rehberi'nin baskısıyla ilgili olarak Bediüzzaman Said Nursi'nin bir talimatını İstanbul'daki Nur talebelerine ileten mektup:

Sevgili kahraman Ziya ve Abdülmuhsin kardeşlerimiz, Evvelâ: Pek çok selâm ve hürmetler ederek dualarınızı istirham ederiz.

Size mübarek Üstadımızın emirlerini hâvi bir mektubu takdim ediyoruz. Ezcümle: Tab' edilmekte olan Gençlik Rehberi'nin arkasına Münacat Risalesinin de yeni yazı olarak ilâvesi emrediliyor. Tab' ne merkezde? Basılmakta mıdır, yoksa daha başlanılmadı mı? Kıt'ası ebadı kaçtır?

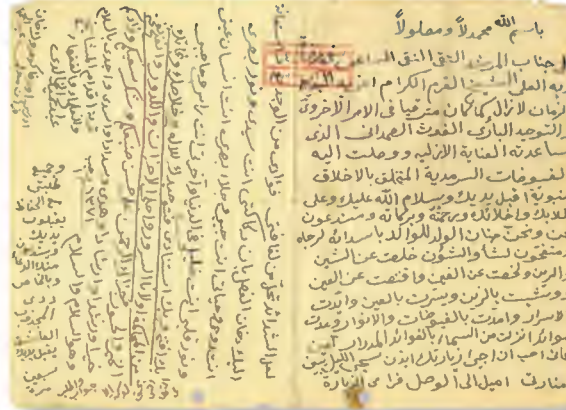
Orada tab'ı suhuletle mümkünse bize bildiriniz, kâfi miktarda para gönderebiliriz.

Oradaki umum kardeşlerimize pek çok selâm ediyoruz. Mufasssal mektubunuzu bekleriz.

El-Bâki Hüve'l-Bâki
Sungur, Abdullah, Ceylân

Beraat sevinci

Gençlik Rehberi dâvâsının beraatle sonuçlanması bütün İslâm âleminde bayram sevinci uyandırdı. Bediüzzaman'a “Abdülhamid el-Hâlidî” imzasıyla gelen Arapça bir mektupta son derece coşkulu ifadelerle bu sevinç dile getiriliyor.

edildiği belirtiliyor

Said Hoca müdafaasını yaparken

İrticadan sanık hocanın duruşması hâdiseli oldu

Bazı gençler karar okunurken ayağa kalkan hocanın oturmasını bağırarak istediler

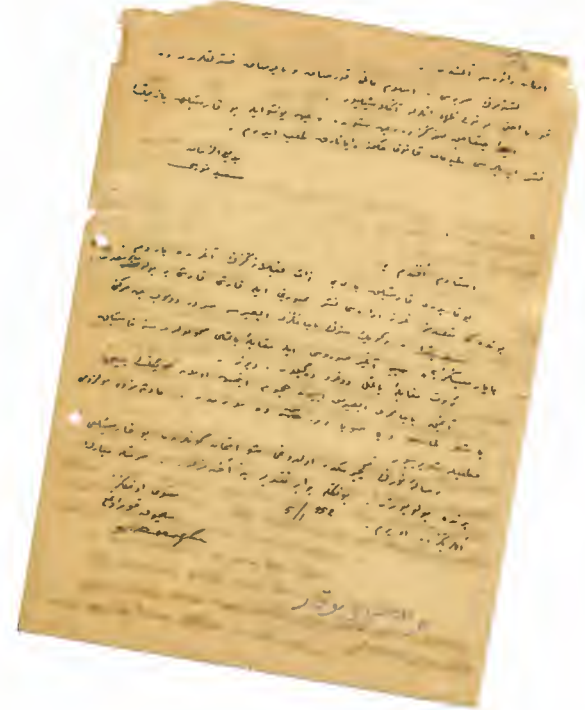
İrticaî mahiyette görüldüğünden satışa menedilen «Gençlik rehberi» adlı mecmayı yeni türkçeye çevirerek tekrar satışa çıkarmaktan sanık olan 90 yaşındaki Said Nursî hocanın duruşmasına dün 1 inci Ağır Ceza Mahkemesinde devam edildi.

Emirdağ yılları

Bediüzzaman Said Nursî'nin
Avukat Lâtif Aykut'a ver-
diği 15 Şubat 1952 tarihli
vekâletname.

Lüzum yok

Yeni İstanbul gazetesinde Bediüzzaman Said Nursî ile ilgili olarak yayımlanan bir yazıdaki hataların düzeltilmesi talebiyle gazete yönetimine bir Risale-i Nur talebesi tarafından yazılan ve oldukça sert bir üslup taşıyan mektubun altında Bediüzzaman'ın notu: "Bunun lüzumu yoktur."

Emirdağ Nur talebelerinden Sadık, Mehmet, Abdullah, Ahmet, Hamza ve Süleyman imzasıyla Eminönü 3. Sulh Ceza Yargıçlığına verilen dilekçenin metni.

Emirdağ yılları

Gençlik Rehberi ile birlikte el konulan ve daha sonra iade edilen kitaplara ait mühür.

Bediüzzaman Said Nursî'nin avukatlığını yapan *Hulûsî Bitlisî Aktürk*, ayrıca Ehl-i Sünnet ve Hilâl gibi dergilerde Bediüzzaman ile ilgili yazılar yazıyor ve Bediüzzaman'a hitap eden şiirler kaleme alıyordu.

Mektuptaki sanat

Avukat Hulûsî Bitlisî Aktürk'ün bir sanat eseri halinde süslediği mektubu:

Bilûtfihî ve bismihî sübhânehû

Ey Said ibni Said en-Nursî en-Nuranî, ey Bediüzzaman

Ve in min şey'in illâ yüsebbihu bihamdihî

serlevhası altında Nur talebelerine verilen bir dersinizi okudum.

Cezâkallahu hayran kesîrâ

Çok muhterem Üstad, nurlu gönüller ister ki, bir dersinizin mevzuu da

Feeynemâ tüvellû fesemme vechullah olsun.

Afyon ile Temyiz arasındaki muhabere henüz neticelenmedi, dosyanız hâlâ tetkikten çıkmadı.

Îzâ erâdallahu şey'en heyye'e esbâbehû

Vakit vakit takipteyim. Ellerinizi öper, duanızın devamını beklerim.

Ankara: kanunî vekiliniz Avukat Aktürk

1952

Mihri Helâv.

Seniyüddin Başak

Abdurrahman Şeref
Lâç.

Lâtif Aykut.

Gençlik Rehberi
dâvâsının hakimi
Nef'i Demirlioğlu
gençlik yıllarında
ve 1970'li yıllarda.

İstanbul Üniversitesi
talebelerinden Muh-
sin Alev tarafından
bastırılan dâvâ
konusu Gençlik
Rehberi'nin kapağı.

Hüsrev
Altınbaşak'ın
hattıyla yazılıp
teksir edilen Genç-
lik Rehberi'nin
kapağı.

Latin harfle-
riyle ilk defa
1947'de ba-
sılan Gençlik
Rehberi.

Gençlik Rehberi dâvâsının görüldüğü
eski adliye, şimdiki PTT müzesi.

Nurcular kâğıt bulmuş!

Bir Nur talebesinin tutuklanmasını birinci sayfadan büyük bir haber olarak veren gazetenin, aynı habere eklediği bir başka “önemli” gelişme:

“Muhalefet, Nurcuların risaleleri için nasıl kâğıt temin ettiklerini bir önerge ile sormaya karar verdi.”

Ve haberin ayrıntısı:

“CHP Meclis Grubunda da, teselsül eden mevziî hadiselerin bugün üzerinde durulmuş- tur. Partinin milletvekilleri basılmakta olan kitap ve risaleler için ne şekilde kâğıt temin olunduğu meselesinin bir önerge ile sorulmasına karar vermişlerdir.”

Adalet payidar olsun

Avukat Hulûsi Beyin, Bediüzzaman'a Tem-
yizdeki dâvânın durumu ile ilgili bilgi veren
mektubu:

Çok muhterem Üstad Bediüzzaman!

Son müdafaameniz zübdesini aldım. Daha
evvel de beraat ettiğinizi gazetelerde okumuş-
tum. Mahkemenin adaleti payidar, oradaki
avukatlarınız meslektaşlarım da var olsun!

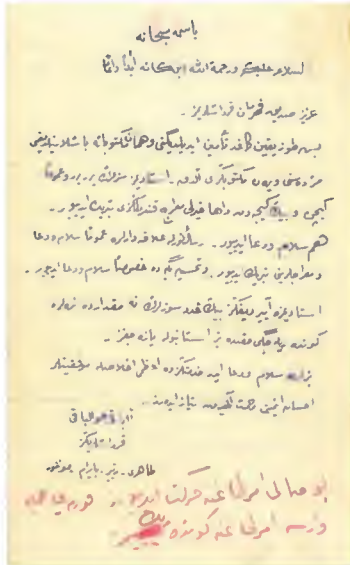
Kafiyeli mektup

İstiklâl Harbi tabur imamlarından Hüseyin
Avni'nin, Gençlik Rehberi dâvâsındaki beraat
kararı üzerine Bediüzzaman'a yazdığı kafiyeli
mektup:

Dünkü Babıâli-i adaletin hakkınızda verdiği
beraat kararını tebrik için geldim kabul

buyurursanız sizi ziyarete,

Bu vesilelerle mübarek nur-u İlâhîye
boğulmuş simanızı görmek şerefiyle duanızı
alarak manevî ticarete...

Aziz, sıddık, kahraman kardeşlerimiz,

Beş tona yakın kâğıt temin edildiğini ve hemen
Mektubat'a başladığı müjdesini veren mektubunuzu
aldık. Üstadımız sizin birer birer ve umumen geçen
ve bin geceden daha hayırlı Mirac kandilinizi tebrik
ediyor. Hem selâm ve dua ediyor. Risale-i Nur'la
alâkadarlara umumen selâm ve dua ve Miraclarını
tebrik ediyor. Ve Tahsin Beye de hususen selâm ve dua
ediyor. Üstadımıza ayırdığınız bin adet Sözlerin ne
miktarla nerelere gönderileceği hakkında biz İstanbula
yazacağız.

Bizler de selâm ve dua eder Hizmetinizde azami ihlasla
muvaffakiyetler ihsan etmesini Rahmeti İlahiyeden
niyaz ederiz.

El-Baki Hüvel-Baki

Kardeşleriniz Tahiri, Zübeyir, Bayram, Sungur

(Bu Salı Emirdağına hareket ediyoruz. Formayı varsa
acele Emirdağına gönderiniz.)(*)

(*) Said Özdemir arşivinden.

Gençlik Rehberi dâvâsının beraatle sonuçlanması üzerine yurdun çeşitli yerlerinden gelen tebrik telgrafları.

Beraat kararı haftalık Sebilürreşad dergisinin kapaklarında.

Gençlik Rehberini bastırdıkları için mahkemeye verilen Risale-i Nur talebelerine Zübeyir Gündüzalp'in gönderdiği mektuptan:

Gençlik Rehberini tab' ettiğimizden taarruza uğramışsak, hemen başka bir risalenin neşri için hazırlığa başlayacağız. Mason, komünist, zındık ve münafıkların ve bunlara aldananların veya âleti olanların bize karşı her türlü taarruz ve darbeleri bize Risale-i Nur'un tahsilinde ve hizmetinde bir kamçı ve o kudsî hizmetteki sadakatimize birer perçindir. Aziz ve hakikî mücahidlik yapan kardeşlerim, Belki hatırıma gelebilir: Acaba Risale-i Nur'a hücumu veya hadiseye sebep mi olduk? Hayır, hayır... Kat'iyen böyle şeyler aklınıza gelmesin. Çünkü bu cüz'î hadise ile kimbilir Nur'un neşriyatı ne kadar fazla genişleyecektir.

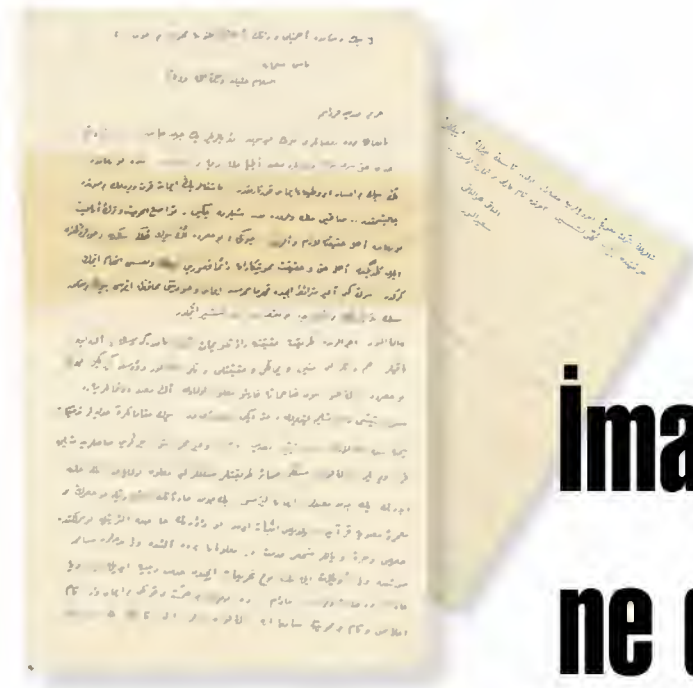

“Bizim iman derslerimiz anarşiye karşıdır, bozgunculuğa karşıdır. Beş yüz bin Nur irfan mektebi talebesinden birinin olsun bir vukuatı var mıdır?” Bediüzzaman, Gençlik Rehberi dâvâsında müdafaa yaparken.

Hakkımı helâl ediyorum

“Bu dindar Demokrat hükümetinin vermiş olduğu Risale-i Nur hakkında âdilâne kararı, 28 seneden beri çektiğim şiddetli sıkıntıları unutarak hem onlara hakkımı helâl, hem de Demokrat hükümetin bu kararına teşekkür edip ölünceye kadar duama alıyorum.” Beraat kararı üzerine Said Nursî imzasıyla Afyon'da Avukat Ahmet Hikmet Gönen'e çekilen telgraf.

T. C. P. T. T. O. M.		TELGRAF		Çevre: 100 VOL	
Dilek telgrafı mektubundan dolayı muhabet kabul olunur.		Adres :		Servis İşaretleri	
		VERİLDİĞİ TARİH: 27. 7. 1911 RESMİ HURUSİ: 15 ALINDIĞI İMZA:			

İman nedir, ne değildir?

En büyük tehlike benlik

“Büyük bir makamda ehemmiyetli bir zâtın ehemmiyetli mektubuna mecburî bir cevaptır”
Bu zamanda en büyük bir ihsan, bir vazife, imanını kurtarmaktır, başkaların imanına kuvvet verecek bir surette çalışmaktır. Sakın, benlik ve gurura medar şeylerden çekin. Tevazu, mahviyet ve terk-i enaniyet, bu zamanda ehl-i hakikate lâzım ve el-zemdir. Çünkü, bu sırada en büyük tehlike benlikten ve hofdurşluktan ileri geldiğinden, ehl-i hak ve hakikat, mahviyetkârâne daima kusurunu görmek ve nefisini itham etmek gerektir. Sizin gibilerin ağır şerait içinde kahramancasına imanını ve ubudiyetini muhafaza etmesi, büyük bir makamdır.

Risale-i Nur’un iman hakikatleri üzerinde yoğunlaşan dersleri, bu hakikatlere susamış gönülleri pervane gibi etrafında toplarken, bir kısım insanlar bu durumu anlamakta zorlanıyordu. Herkes “Bir Allah var” derken, bu konuya dair binlerce sayfalık eserler yazmaya ne gerek vardı? Sonra bu eserlerin bu kadar geniş bir okuyucu kitlesi bulması, okuyanların onu tekrar tekrar iştiaqla okuması nasıl birşeydi? Bazıları bunu bir türlü anlayamadılar.

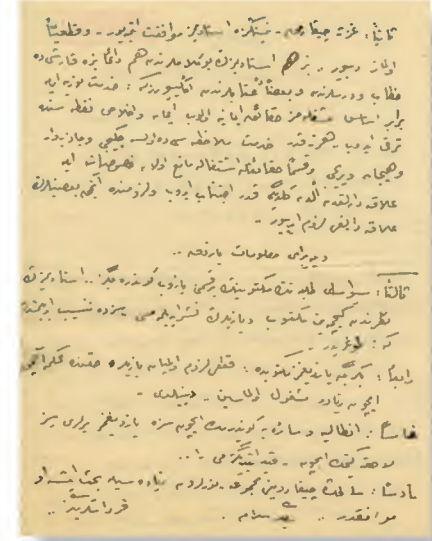
İstanbul’daki derslerden birinde, dünyaca önemli bir mevkide bulunan bir zâtın bu yöndeki bir suali kendisine iletilince, Bediüzzaman, imanın ne olup ne olmadığını açıklayan şu mektubu kaleme aldı:

Allah'ı bilmek, bütün kâinatı ihata eden rububiyetine ve zerrelerden yıldızlara kadar cüz'î ve küllî herşey Onun kabza-i tasarrufunda ve kudret ve iradesiyle olduğuna kat'î iman etmek; ve mülkünde hiçbir şeriki olmadığına ve Lâ ilâhe illâllah kelime-i kudsiyesine, hakikatlerine iman etmek, kalben tasdik etmekle olur. Yoksa, "Bir Allah var" deyip, bütün mülkünü esbaba ve tabiata taksim etmek ve onlara isnat etmek—hâşâ—hadsiz şerikleri hükmünde esbabı merci tanımak ve herşeyin yanında hâzır irade ve ilmini bilmemek ve şiddetli emirlerini tanımamak ve sıfatlarını ve gönderdiği elçilerini, peygamberlerini bilmemek, elbette hiçbir cihette Allah'a iman hakikati onda yoktur. Belki küfr-ü mutlaktaki mânevî Cehennemin dünyevî tazibinden kendini bir derece tesellîye almak için o sözleri söyler.

Evet, inkâr etmemek başkadır, iman etmek bütün bütün başkadır.

Evet, kâinatta hiçbir zîşuur, kâinatın bütün eczası kadar şahidleri bulunan Hâlik-ı Zülcelâl'i inkâr edemez. Etse, bütün kâinat onu tekzib edeceği için susar, lâkayd kalır.

Fakat Ona iman etmek, Kur'an-ı Azîmüşşânın ders verdiği gibi, o Hâlıkı, sıfatlarıyla, isimleriyle, umum kâinatın şهادetine istinaden kalben tasdik etmek; ve elçileriyle gönderdiği emirleri tanımak; ve günah ve emre muhalefet ettiği vakit, kalben tevbe ve nedamet etmek iledir. Yoksa, büyük günahları serbest işleyip istiğfar etmemek ve aldırmamak, o imandan hissesi olmadığına delildir. Her neyse...

Saniyen: Gazete çıkarmak niyetinize Üstadımız muvafakat etmiyor. Ve kat'iyen olmaz diyor. Biz Üstadımızın bu kelâmlarından, hem daima bize karşı da hitap ve derslerinden ve bazan da itaplarından anlıyoruz ki, hizmet-i Nuriye ile beraber esas meşgalemiz hakaik-i imaniye olup iman ve ihlâs noktasında terakki edip her ne kadar hizmet mülâhazası da olsa çekici ve cazibedar ve heyecan verici ve kısmen hakaikla iştigale mani olan hususat ile alâkadarlıktan elden geldiği kadar içtinab edip ve lüzumunda ancak bazıların alâkadarlığı lüzum ediyor diye bera-yı malûmat yazdık.

Said Özdemir arşivinden.

Tarihe tanıklık eden ev. Bediüzzaman, 1953'teki İstanbul seyahatinde, Mehmet Fırıncı'nın ailesine ait bu evde üç ay kaldı.

Mehmet Nuri Güleç (Fırıncı)'ın annesi Hüsnüye Güleç, babası Ahmet Naci Güleç.

Çarşamba'da bir kutlu ev

Bediüzzaman 1953'teki İstanbul seyahati sırasında Marmara Palas Otelinde kalırken, Mehmet Fırıncı onu görebilmek ümidiyle otele gider. Oradan ayrıldığını öğrenir. Sonra sırasıyla Beşiktaş, Süleymaniye ve Küçük Çamlıca'da bulunabileceği yerlere gider; fakat oralardan da ayrıldığını öğrenir. Bir türlü Üstada kavuşamaz; izini kaybetmiştir.

O gece saat 1'e doğru Muhsin Alev'i bulur ve telâşla sorar: "Neredesiniz, sağ mısınız? Üstad nerede?"

Muhsin Alev Üstadın Bağlarbaşı'nda, Helvacı Şükrü Efendinin evinde olduğunu söyler. Fakat Üstad "Bana ahşap bir otel bulamazsanız yarın İstanbul'u terk edeceğim" demiştir.

Bu söz Mehmet Fırıncı'ya çok dokunur. Çaresizlik içinde düşünürken, aklına, Çarşamba'da ailesiyle birlikte oturdukları ev gelir. O gece eve koşar, annesiyle babasını uyandırır ve Bediüzzaman'ın evlerinde kalması fikrini onlara açar. Her ikisi de bu fikri derhal kabul eder.

Ertesi gün Bediüzzaman gelir, evi beğenir. Bu arada Fırıncı'nın annesi, babası ve kardeşleri de Üstad ile tanışmanın mutluluğunu yaşarlar.

Ve Üstad Bediüzzaman, o andan itibaren üç ay süre ile o kutlu evde kalır. Mehmet Fırıncı'nın anne ile babası ise, aynı sokakta çalıştırdıkları fırının üstündeki iki odalı eve geçerler.

Üç ay sonra Hamza Emek ile Terzi Sadık gelip de Üstadı Emirdağ'a götürdüklerinde, ev birden bomboş, karanlık bir mahzene döner Mehmet Fırıncı'nın gözünde. "Ömrümüzün bir parlak sayfası böylece kapanmış oldu" der hasretle o günleri yad ederken.

Mehmet Nuri Güleç'in
"Fırıncı" olarak anıl-
masına vesile olan
Çarşamba'daki fırın.

Bediüzzaman'ın 1953'te bir süre kaldığı,
Şekerci Şükrü Beyin Üsküdar'daki evi.

Roma - Vatikan

Hıristiyan âlemine çağrı **"Kur'ân'a ve Hz. Muhammed'e iman edin"**

'50'li yıllar, Bediüzzaman Said Nursî'nin Hıristiyanlık âlemine yönelik iki önemli teşebbüsüne tanık oldu.

Bunlardan birincisinde, Bediüzzaman, talebelerinden Selâhaddin Çelebi ile Vatikan'a Zülfikar adlı eserini gönderdi. Bu, bir bakıma, Peygamberimize ve Kur'ân'a inanmaları konusunda Katolik dünyasının en yüksek merciine yapılmış bir çağrı idi. Çünkü Zülfikar, Risale-i Nur'un çeşitli bahislerinden derlenmiş bir eserdı ve içeriğinin en önemli kısmını (1) Peygamberimizin mucizelerini, (2) Kur'ân'ın mucizeliğini ve (3) âhiret inancını konu alan bölümler oluştuyordu.

Vatikan'dan gelen 22 Şubat 1951 tarihli mektupta, eserin yerine ulaştığı, şu şekilde bildirildi:

"Zülfikar nâm el yazısı olan güzel eseriniz, İstanbul'daki Papalık makam-ı vekâleti vasıtasıyla Papa Hazretlerine takdim edilmiştir. Bu nazik saygınızdan dolayı gayet mütehassis olduklarını bildirirken, üzerinize Cenab-ı Hakkın lütuflarını dilediklerini tebliğe beni memur ettiklerini arza müsaraat eylerim. Bu vesile ile saygılarımı sunarım efendim."

Athenagoras ile

Bediüzzaman, İstanbul'daki ikameti sırasında Fener Rum Patrikhanesine âni bir ziyaret yaparak Patriği Hz. Muhammed (s.a.v.) ile Kur'ân'a inanmaya davet etti. 1953 yılında görkemli bir şekilde kutlanan 500'üncü Fetih yıldönümü törenlerini izleyen Bediüzzaman, daha sonra yanına talebesi Ziya Arun'u da alarak Fener Patrikhanesine gitti. Burada Patrik Athenagoras tarafından son derece saygılı bir şekilde karşılanan Bediüzzaman ile Patrik arasında şu konuşma cereyan etti:

"Biz Allah'ın birliğine iman ediyoruz. Siz de iman ediyor musunuz?"

"Evet."

"Biz bütün peygamberlerin Allah'ın kulu ve elçisi olduğuna iman ediyoruz. Siz de buna iman ediyor musunuz?"

"Evet."

"Biz Hazret-i İsa'nın Allah'ın kulu ve elçisi olduğuna iman ediyoruz. Siz de buna böylece iman ediyor musunuz?"

"Evet."

"Biz Hazret-i Muhammed'in Allah'ın kulu ve son peygamberi olduğuna iman ediyoruz. Siz de buna iman ediyor musunuz?"

"Evet."

"O zaman siz de ehl-i necatsınız. Madem bu doğruları böylece kabul ediyorsunuz. Bunları size tâbi olan halka ve dünyanın reislerine de tebliğ ediniz."

"O zaman beni burada tutmazlar."

Patriğin bu son cevabını bu şekilde aldıktan sonra, Bediüzzaman sözü daha fazla uzatmaz, Patrikhaneyi terk eder.

İstanbul Fener Rum Patrikhanesi

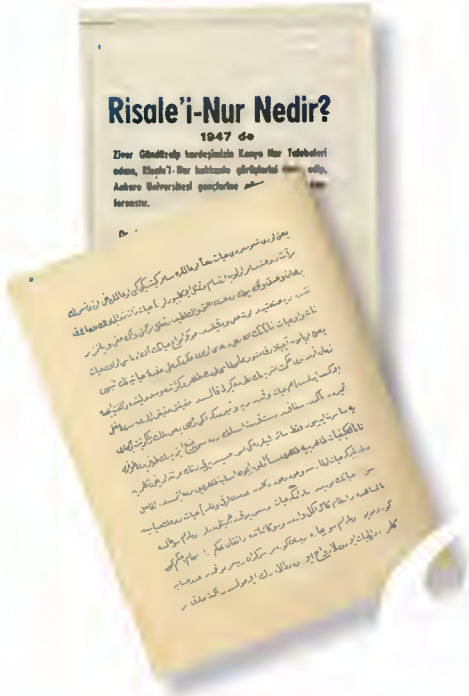
Tek çare Kur'ân hakikatleri

*Şimdi bu zamanda en büyük
tehlike olan zındıka ve din-
sizlik ve anarşilik ve mad-
diyunluğa karşı yalnız ve
yalnız tek bir çare var.
O da Kur'ân'ın hakikatle-
rine sarılmaktır. Yoksa koca
Çin'i az bir zamanda komü-
nistliğe çeviren musibet-i
beşeriye, siyasî, maddî
kuvvetlerle susmaz. Yal-
nız onu susturan hakikat-i
Kur'âniyedir.*

Said Nursî

Emirdağ yılları

6 bahtiyar insan

Daha Risale-i Nur'un ilk telif günlerinde iken, Bediüzzaman talebelerine “Acaba vazifem bitmiş midir?” diye zaman zaman soruyor ve onları, kendisinden sonraki günlere hazırlıyordu. Birgün gelecek, Bediüzzaman Said Nursî maddî vücuduyla aramızda olmayacak, ama Risale-i Nur kıyamete kadar bu dünyada var olmaya devam edecekti.

Emirdağ yılları

“ Bediüzzaman, bir yandan o benzersiz eserlerini telif ederken, bir yandan da insanlık âleminde eserlerini vücuda getiriyor ve *topluma her bakımdan örnek olacak talebeler yetiştiriyordu.*

Daha Risale-i Nur’un ilk telif günlerinde iken, Bediüzzaman talebelere “Acaba vazifem bitmiş midir?” diye zaman zaman soruyor ve onları, kendisinden sonraki günlere hazırlıyordu. Birgün gelecek, Bediüzzaman Said Nursî maddî vücuduyla aramızda olmayacak, ama Risale-i Nur kıyamete kadar bu dünyada var olmaya devam edecekti:

Hem muhteşem bir eser külliyyatı olarak, hem de bu eserler etrafında halkalanan ve kendisine has yöntemleri bulunan bir iman hareketi olarak.

Onun için, Bediüzzaman, bir yandan o benzersiz eserlerini telif ederken, bir yandan da insanlık âleminde eserlerini vücuda getiriyor ve topluma her bakımdan örnek olacak talebeler yetiştiriyordu.

Hayatının “Üçüncü Said” olarak adlandırdığı son döneminde, bu konuda farklı bir uygulama başlattı ve talebelerinden altı tanesini yakın hizmetine aldı.

Bunlar, Bediüzzaman’ın seçtiği kimselerdi. O tarihten sonra, Bediüzzaman’ın vefatına kadar, hayatlarını onun yanında geçirdiler. Zaman zaman Üstad Emirdağ’a gittiğinde, yanına yine bu talebelerinden birkaç tanesini alıyor, seyahatlere çıkarken de yine onlardan birkaçıyla beraber çıkıyordu.

Bu bahtiyar talebeler, hayatlarının o en mutlu yıllarında, o büyük insanın ders halkasında yer aldılar. Özellikle sabah ve ikindi namazlarından sonraki saatlerde, Risale-i Nur Külliyyatını bizzat müellifinden ders aldılar. Risale-i Nur hizmetinin esaslarını, usulünü, ilke ve yöntemlerini uygulamalı olarak ondan öğrendiler. Böylece, kitapta açıkça yazılmış olan ilkelerin Risale-i Nur Müellifi tarafından hayata geçirilişine bizzat tanık oldular.

İşte, Bediüzzaman’ın bizzat seçerek yakın hizmetine aldığı altı kişi:

Zübeyir Gündüzalp, Mustafa Sungur, Tahirî Mutlu, Bayram Yüksel, Ceylân Çalışkan, Hüsnü Bayram.

Zübeyir Gündüzalp

(1920-1971)

"Sadakatin zirvesi"

“Hizmet ilkelerini bütün zerrelere sindirmiş, adeta *Nurlarla nefes alıp veren bir mümtaz şahsiyet* idi. Sadakatin ve fedakârlığın zirvesinde bir ömür sürdü.

“Hayatım hayatında devam edecek” demişti Bediüzzaman ona. Zübeyir Gündüzalp bu sözü hayatıyla imzaladı. Risale-i Nur’un hakikatlerini ve hizmet ilkelerini bütün zerrelere sindirmiş, adeta Nurlarla nefes alıp veren bir mümtaz şahsiyet idi. Sadakatin ve fedakârlığın zirvesinde bir ömür sürdü.

Ermenek’te dünyaya geldi. Risale-i Nur ile, askerlik dönüşü Konya Postanesinde memur olarak çalışmaya başladığı günlerde tanıştı. 1946’da Bediüzzaman’ı ziyaret etti. Daha sonra Akşehir, Islahiye ve Urfa’da görev yaparken de Risale-i Nur’un neşrine önemli hizmetlerde bulundu. Bediüzza-

Zübeyir Gündüzalp tarafından Ankara Üniversitesinde verilen ve Atıf Ural tarafından 1958’de bastırılan Konferans.

Emirdağ yılları

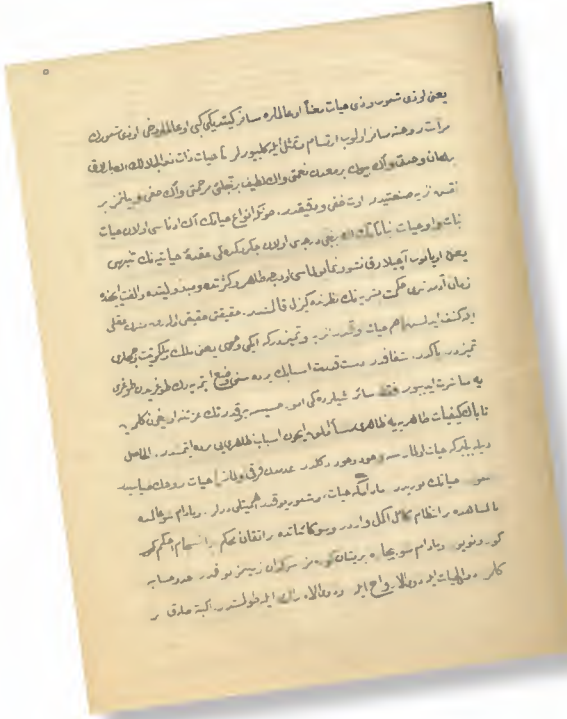
man Said Nursî Afyon hapsine girince, Üstadına kavuşabilmek için, isimsiz bir mektupla kendi kendisini ihbar etti. Tahliye edildikten sonra Islahiye ve Urfa'da memuriyetine devam ettiyse de, Üstadına olan hasreti artık dayanılmaz seviyede idi. Hizmetine kabul edilmesi için Üstada gönderdiği, gözyaşlarıyla ıslanmış ve mürekkebi dağılmış mektubunu dinlerken, Bediüzzaman da ağlıyordu. Nihayet, 1953 senesinden itibaren, sürekli olarak Bediüzzaman'ın yanında kalmaya başladı. Bediüzzaman'ın hizmetinde geçen yıllarında, onun pek çok esrarına vakıf oldu. Üstadın vefatından sonra da, Risale-i Nur talebeleri için bir imtisal nümunesi teşkil eden hayatıyla, o çalkantılı günlerin salimen atlatılmasında yeri doldurulmaz hizmetler ifa etti. Üstadına hizmette kusur etmemek için yıllar boyunca sağlığını tehlikeye atmış olmanın sonucu olarak pek çok hastalıkla içli dışlı yaşar hale gelmişti. Bu yüzden, erken bir çağda, henüz 51 yaşında iken bu fânî hayata veda etmek zorunda kaldı.

Afyon müdafaaından

Ruhumda büyük bir boşluk hissederek, okuyacak kitap ararken, Risale-i Nur'u okuduğum zaman elimde olmayarak ondan ayrılmadım. Kalbimdeki o büyük ihtiyacı Risale-i Nur eserlerinin karşıladı-

ğımı hissettim. İlmî ve imanî şüphelerden kurtaran aklî ve imanî ispatları onda buldum. Böylelikle vesveselerin verdiği sıkıntılardan kurtuldum. Bu hakikatlerden anladım ki, Risale-i Nur, bu asrın insanları olan bizler için yazdırılmıştır. Ahlâk, edep ve terbiye gibi en yüksek meziyetlere sahip olabilmek için, kuvvetli bir imana sahip olmak lâzımdır. İman hakikatleri, Risale-i Nur'da gayet

“Çok defa kendisini tenkîd etmek kâmilliğine erişememiş, yakın akraba veya mesâi arkadaşlarını tenkid etmeye alışanlarla bir yerde oturmayınız. Onu dinleye dinleye siz de münekkîd ve yıkıcı bir ahlâk sahibi olursunuz.

İtinayla yazılmış ve ciltlenmiş Yirmi Dokuzuncu Söz. “Zübeyir’e ait.”

kuvvetli deliller ve açık misallerle anlatıldığı için, okudukça imanım kuvvetlenmiştir. Bu sayede dalâlete düşmekten, en yüksek medeniyet esaslarını câmi, hak ve hakikat olan dinimden dönüp kızıl ejderin hapı olmak felâketinden kurtuldum. Bunun içindir ki, okuyucularını birçok maddî ve mânevî felâketlerden kurtaran; ve bir üniversite mezunundan ziyade bir ilme sahip eden; İslâmiyet, vatan ve millet sevgisini aşıl原因; Allah’a itaati, çalışkanlık ve merhameti öğreten Risale-i Nur’dan, kıymetini anlayan hiç bir fert, ne pahasına olursa olsun ayrılmaz. Bu riyâsız, has hürmet ve tâzim, hiçbir kimsenin kalbinden çıkartılmaz.

Notlarından

Eğer zenginlik hizmete mâni olacaksa, yaşasın fakirlik! Eğer evlilik hizmete mâni olacaksa, yaşasın bekârlık! Eğer ilim hizmete mâni olacaksa, yaşasın cahillik!

Hayatını feda etmişsin, nefsini feda edememişsin; neye yarar?

Hizmetteki kardeşler, yaşı küçük de olsa, bu dâvâda büyüktür. Her kardeşini bir veli bil. Müsamaha edemeyeceğimiz, yalnız nefsimizdir.

Tedbir, hizmetin devamı içindir. Hizmet olmazsa, neyin tedbirini alacaksınız?

Hiddetle, heyecanla konuşmanıza asla îtimad etmeyiniz. Zira nefis ve şahsî hissiyat karışır. Yapacağım derken parçalarsınız. Hem de kendinizi parçalamış olursunuz. Çok defa kendisini tenkîd etmek kâmilliğine erişememiş, yakın akrabası veya mesâi arkadaşlarını tenkid etmeye alışanlarla bir yerde oturmayınız. Onu dinleye dinleye siz de münekkîd ve yıkıcı bir ahlâk sahibi olursunuz.

Tarafgirlik cinayeti ve çaresi

Şimdiki siyaset-i hâzırada particilik taraftarlığıyla, bir câninin yüzünden pek çok mâsumların zararına rıza gösteriliyor. Bir câninin cinayeti yüzünden taraftarları veyahut akrabaları dahi şenî gıybetler ve tezyifler edilip, birtek cinayet yüz cinayete çevrildiğinden, gayet dehşetli bir kin ve adaveti damarlara dokundurup kin ve garaza ve mukabele-i bilmişle mecbur ediliyor. Bu ise, hayat-ı içtimaiyeyi tamamen zîr ü zeber eden bir zehirdir. Ve hariçteki düşmanların parmak karıştırmalarına tam bir zemin hazırlamaktır. . . . Bu tehlikeye karşı çare-i yegâne: Uhuvvet-i İslâmiyeyi ve esas İslâmiyet milliyetini o kuvvetin temel taşı yapıp, mâsumları himaye için, cânilerin cinayetlerini kendilerine münhasır bırakmak lâzımdır.

Said Nursî

“Tarlalarını ve evini satarak bütün gelirini Nur hizmetine verdi. Yanında Risalelerden bir parça bulundurmanın bile cesaret istediği yıllarda, evleri bir medrese-i Nuriye olarak faaliyet gösteriyordu.

Tahirî Mutlu
(1900-1977)

“Kahraman Tahirî”

İstiklâl Harbi gazisi. Takvâ, ubudiyet, ezkâr ve evrada kesretle devamlılık cihetiyle Bediüzzaman’a en çok benzeyen talebesi. Asla gıybet etmemek ve ettirmemek, temizlik hususunda son derece titiz olmak, namazı ilk vaktinde kılmak için ezanı en az on dakika öncesinden seccadesinde oturarak beklemek gibi sııflarıyla temayüz etmiş ehl-i velâyet bir zat.

Bediüzzaman ve Risale-i Nurlar ile ilk kez 1931 yılında tanıştı. Bu tarihten sonra güzel yazısı, babasından, kızlarına ve torunlarına kadar bütün ailesi ile ve malı mülkü ile Risale-i Nurların hizmetinde bulundu. Tarlalarını ve evini satarak bütün gelirini Nur hizmetine verdi. Yanında Risalelerden bir parça bulundurmanın bile cesaret istediği yıllarda, evleri bir medrese-i Nuriye olarak faaliyet gösteriyordu. Risalelerin gerek yazıyla, gerekse teksirle çoğaltılmasında hizmeti geçen kilit isimlerden biriydi. Âyetü’l-Kübrâ’yı ilk kez 500 nüsha olarak matbaada bastırmıştı ki, Denizli hadisesinin zahirî sebebi de bu olmuştur. “Nurcu ve bin kalemlî bir kâtip” olan teksir makinesini İstanbul’dan alıp Isparta’ya götüren de odur.

Üstad kendisine ziyade muhabbet eder, onu görünce ne kadar hiddetli de olsa yumuşar, kendisinden “ihtiyarların genci” ve “Kahraman Tahirî” diye söz ederdi.

Bediüzzaman Said Nursî’nin talebesi Tahiri Mutlu’dan Risale-i Nur’da söz eden ifadeleri:

Tahirî’nin, Denizli hapsinde, unutulmaz hâlisane hizmetiyle ve Nurlara sarılmaz sadakatiyle ve yanılmaz zekâvetiyle ve çekilmez bahadırılığıyla daire-i Nurda ehemmiyetli makamı için, bütün bu defaki mektubunu Lâhikaya geçirdik. Başta Nurun şakirtlerinden validesi Zübeyde olarak, akrabasına ve rüfekasına selâm ederim. Cenab-ı Hak onlardan ebeden razı olsun. Âmin!

Bu defa kahraman Tahir’i umumunuz namına gördüm ve onda, bir Lütfi, bir Hafız Ali, bir Hüsrev ve bir Said (fakat genç Said) müşahede ettim. Cenab-ı Hakka çok şükrettim.

Kahraman Tahirî ve Hâfız Mustafa’nın yaptıkları hizmet çok güzeldir. Onların tedbirleri isabetlidir, haktır. Nur fabrikasının divanında verdiğiniz kararlar, ne olursa kabulümüzdür.

Umumunuzun hesabına Tahirî’yi gördüm ve kendi hesabımıza da, umumunuzuza tam bir Said ve canlı bir mektup olarak gönderdim.

Bazı esbaba binaen, ben en ziyade Hüsrev’i ve Hâfız Ali (r.h.), Tahirî’yi sıkıntıda tahmin ettiğim halde, en ziyade temkin ve teslim ve rahat-ı kalb, onlarda ve beraberlerinde bulunanlarda görüyordum. “Acaba neden?” derdim.

Neticeye karışmayız

Vazifemiz ihlâs ile iman ve Kur’ân’a hizmet etmektir. Amma bizi muvaffak etmek ve halka kabul ettirmek ve muarızları kaçırmak ise, o vazife-i İlâhiyedir. Biz buna karışmaya-cağız. Mağlûp da olsak, kuvve-i mâneviyeye ve hizmetimize noksanlık vermeyecek. O noktada kanaat etmek lâzımdır.

Said Nursî

Vasiyetnamenin bir zeyli

Eşref Edib'in neşrettiği Tarihçe-i Hayat'ın otuzuncu sayfasındaki Said'in hususiyetlerinden altı nümunesinden yedinci nümunesi ki, mukabelesiz hediye ömründe kabul etmemek, kanaat ve iktisada istinaden, şiddet-i fakriyle beraber, altmış yetmiş sene evvelki kendi talebelerinin tayinatını da kendisi verdiği acip vaziyetin şimdiki bir misâli ve bir sırrı kaç senedir anlaşıldı diye, vasiyetnamenin âhırinde bunu yazmanın zamanı geldi. . . . Şimdi mânevî evlâtlarım, fedakâr hizmetkârlarım olan Zübeyir, Ceylân, Sungur, Bayram, Hüsnü, Abdullah, Mustafa gibi ve has ve hâlis Nurun kahramanları olan Hüsrev ve Nazîf, Tahirî, Mustafa Gül gibi zatların nezaretinde o düsturumun muhafaza edilmesini vasiyet ediyorum.

Said Nursî

Şimdi anladım ki, onlar hakikî vazifelerini yapıyorlar; mâlâyani şeylerle iştigal etmediklerinden ve kaza ve kaderin vazifelerine karışmadıklarından ve enâniyetten gelen hodefuruşluk ve tenkit ve telâş etmediklerinden, temkinleriyle ve metanet ve itmi'nan-ı kalbleriyle Risale-i Nur şakirtlerinin yüzlerini ak ettiler, zındıkaya karşı Risale-i Nur'un mânevî kuvvetini gösterdiler. Cenâb-ı Hak, onlardaki nihayet tevazu ve mahviyette tam izzet ve kahramanlık seciyesini umum kardeşlerimize teşmil ettirsin. Âmin.

Mübarekler, Tahir ile beraber, Tahirî'nin bize o kıymetli kalemiyle Cennet taamları gibi çok tatlı ve huri libası gibi çok güzel yazıları, burada herkesi lezzetle mütalaa sevk ediyor. Ve onun masume iki mübarek kızlarının yazdıkları nüshalar, burada kadınlar, kızlar âleminde geziyor, görenleri Risale-i Nur'a cezbediyor. Çok çalışkan ve fedakâr Tahirî'nin kesretli hediyeleri, bizleri çok borç altında bıraktı.

Peder ve validenize de benim tarafımdan deyiniz ki: Tahirî gibi kahraman bir şakirdi Risale-i Nur'a yetiştiren ve o vasıta ile defter-i â'mâllerine daima hasenat yazdıran bir şakirdi bize kardeş veren o mübarek zatlar, inşaallah bu saadeti daima idame ettirecekler. Dünyanın cam parçalarını, o elmaslara tercih etmeyecekler. Onlar, hususi dualarımızda dahildirler .

Ve bilhassa çok ehemmiyetli kardeşimiz kahraman Tahirî'nin parlak ve muvaffakiyetli ve tevafuklu kalemi, kerametkârâne fütuhât yapıyor. Ve onun iki masumeleri ve masumların ve ümmî ihtiyarların rengârenk çeşit çeşit meziyetlerini gösteren yazıları bizleri teshir ediyor, herkesi şevkle okumaya sevk ediyor. Cenab-ı Hak, sizlerden ebeden razı olsun ve sizi muvaffak etsin. Amin."

Mustafa Sungur

(1929 -)

"Fena fi'n - Nur"

“ Bediüzzaman'ın *"Hayatım hayatınla devam edecek"* dediği iki kişiden biriydi Mustafa Sungur. Her nefesi Nur'a adanmış bereketli ömrü, Üstadının nice hayallerinin bir bir gerçekleştiğini gördü.

“Bitlis, Tiflis birbirinin kardeşidir. Şu istibdat perdesi yırtılacak, ben de gelip burada medresemi yapacağım.”

Bediüzzaman Said Nursî'nin Rus polisine bu sözleri söyleyişinden seksen yıl kadar sonra, Bitlis ile Tiflis resmen kardeş şehir ilân edildi. Ve Bediüzzaman'ın en yakın talebelerinden Mustafa Sungur, burada Üstadının medresesini açtı.

Bediüzzaman'ın *"Hayatım hayatınla devam edecek"* dediği iki kişiden biriydi Mustafa Sungur. Her nefesi Nur'a adanmış bereketli ömrü, Üstadının nice hayallerinin bir bir gerçekleştiğini gördü, berzah âlemindeki Üstadına nice müjdeler gönderdi buralardan. Nitekim "Sungur, sen göreceksin," demişti Üstadı ona. "Bu hizmetin meyvesini sen göreceksin, kabrime gelip bana anlatacaksın."

Başlar dik, yüzler güleç: Mustafa Sungur, Macit Türkmenoğlu ile kelepçelenmiş halde bir duruşmadan cezaevine giderken.

Emirdağ yılları

Mustafa Sungur Eflani’de dünyaya geldi. Kastamonu Gököy Köy Enstitüsünü bitirdikten sonra, öğretmenliğe başladığı yıllarda Risale-i Nur’u tanıdı. 1947’de Bediüzzaman Hazretlerini Emirdağ’da ziyaret etti. Ondan sonrası, bütünüyle Üstadın ve Risale-i Nur’un sevdasına boyanmış bir hayattan ibaretti. Üstadının peşi sıra Afyon hapsine girebilmek için aylarca uğraştı. Emeline muvaffak olduğunda, çiçeği burnunda bir öğretmendi, yeni evliydi ve beşikte iki çocuğu vardı. Afyon’dan sonra, 1953’te Samsun’da da hapis yattı. 1954’ten itibaren, Zübeyir Gündüzalp, Ceylan Çalışkan, Tahirî Mutlu, Bayram Yüksel ve Hüsnü Bayram ile birlikte, sürekli olarak Bediüzzaman Hazretlerinin yanında kaldı. Bu arada defalarca yargılandı, hapislere girip çıktı. Üstadın vefatından sonra ise, Anadolu’da ve dünyada, özellikle Rusya ve Türk cumhuriyetlerinde iman meş’alesini burçtan burca taşıdı, yüz binlerce kişinin Nurlarla tanışmasına ve ebedî hayatlarının kurtulmasına vesile olan hizmetlere öncülük ederek, Üstadının “Hayatım hayatınla devam edecek” sözünü hayatıyla tasdik etti.

“ Bu arada defalarca yargılandı, hapislere girip çıktı. Üstadın vefatından sonra ise, *Anadolu’da ve dünyada, özellikle Rusya ve Türk cumhuriyetlerinde iman meş’alesini burçtan burca taşıdı,*

Said Özdemir ve Mustafa Sungur

Risale-i Nur’da Mustafa Sungur

Ben kendim zehir hastalığıyla şiddetli hasta olduğumdan ve kendi hukuku müdafaa edemediğimden, Sungur’u kendime vekil ediyorum. Eski hükûmetin bana karşı yirmi senelik işkenceyle bu tahribatın kaldırılmasını adaletperver yeni hükûmetin bakanlarından bekliyorum. Kardeşlerimden Mustafa Sungur’u tevkil ediyorum.

Benim Abdurrahman’ım ve küçücük bir Hüsrev namını alan Ceylân, vazifesini iki üç yerde tam yaptı, geldi. Şimdi daha büyük bir vazife için

Ankara'ya Sungur gibi bir vekilim olarak gönderiyorum.

Şimdi bütün talebelerin fevkinde diyerek değil, benim en yakınımda, hizmetimde olup bir derece tam tarz-ı hareketimi bilenler ve yakından görenler içinde, dört beş adamı mutlak vekil yapıyorum. Ben ölsem veya hayatta şuursuz kalsam, Nurlara karşı hizmetimin tarzını bilerek tam yapabilsinler. Şimdilik Tâhirî, Sungur, Ceylân, Hüsnü ve bir iki adam daha mutlak vekilim olarak vasiyet ediyorum.

Afyon hapsindeki müdafaasından:

Sayın hâkimler,

İman ve İslâmiyeti en yüksek bir sevgi ve iştiaqla öğreten ve rıza-yı İlâhîden başka bir hedef ve maksat tanımayan ve bu asırda Kur'ân'ın bir mucize-i kübrası ve tefsir-i nuranîsi olduğu kat'î tahakkuk eden Risale-i Nur'u okumak ve yazmak ve onun hakaik-i imaniyeyi ders veren risalelerini mü'min kardeşlerine vermek bir suç ise; ve dinin evâmîr-i kudsiyesinden olan râbîta-i diniye ve uhuvvet-i İslâmiye ve Allah sevgisi uğrunda iman ve Kur'ân yolunda birleşmek gibi mukaddes ve İlâhî ve uhrevî kardeşlik bir cemiyet ise, böyle mübarek bir cemiyete mensup olmak benim için büyük bir saadettir. Ve her türlü taltif ve nişanların üstünde bir bahtiyarlıktır. Böyle bir saadet ve bahtiyarlığı kazandıran Risale-i Nur'un talebesi olmak gibi büyük bir lûtfu benim gibi bir bîçareye nasip eden Allah'a hadsiz şükürler olsun.

Şimdi bütün talebelerin fevkinde diyerek değil, benim en yakınımda, hizmetimde olup bir derece tam tarz-ı hareketimi bilenler ve yakından görenler içinde, dört beş adamı mutlak vekil yapıyorum. Ben ölsem veya hayatta şuursuz kalsam, Nurlara karşı hizmetimin tarzını bilerek tam yapabilsinler. Şimdilik Tâhirî, Sungur, Ceylân, Hüsnü ve bir iki adam daha mutlak vekilim olarak vasiyet ediyorum. Şimdi Risale-i Nur'un satılan nüshalarının sermayesi, Risale-i Nur'un malıdır. Said de bir hizmetkârdır. Hayatta tayinini alabilir. Hattâ bugünlerde ölüm bana çok yakın göründü. Ben de altı vilâyette bulunan elli altmış talebeyi iki üç sene Nur sermayesinden tayinini vermek kat'î niyet ederken, belki bazılarını bazı mânîler onları talebelik hizmetinden vazgeçirecek diye vazgeçtim. Şimdi vasiyetimi yazdım.

Said Nursî

İsparta'nın Ağlasun dağlarında Üstadla geçen günleri yad ederken.

Bayram Yüksel'in de içinde bulunduğu Türk birliklerini Kore'ye götüren gemi.

Bayram Yüksel

(1931-1997)

"İhlâs ve sadakat abidesi"

Nur hizmetinin seçilmiş öncülerinden. Herkes Bediüzzaman Hazretlerinin yanında birkaç saat geçirebilmek için can atarken, Bayram Yüksel'i sürekli olarak yanına almak için Bediüzzaman iki defa onun köyüne kadar gitti. Sonunda, yatak-yorganını sırtlanıp Üstadın yanına vardı ve Üstadın ömrünün sonuna kadar onunla beraber kalacak olan birkaç bahtiyar insan arasına katıldı. Nihayet, gün gelecek, ecel Bediüzzaman Hazretlerini Bayram Yüksel'in kolları arasında bulacaktı.

Bayram Yüksel Bolvadin'de hayata gözünü açtı. Genç yaşında Bediüzzaman Hazretleriyle birlikte Afyon hapsinde yattı. Onbaşı olarak Kore Harbine katıldı; bu arada Bediüzzaman'ın verdiği Risaleleri Japonya'ya götürdü. Üçüncü Said döneminde Zübeyir Gündüzalp, Tahirî Mutlu, Mustafa Sungur,

“ Bediüzzaman Hazretleri-
nin yanında kalarak ya-
kın hizmetinde bulundu;
*böylece onun hizmet tarzına
ve Risale-i Nur'un meslek
esaslarına en yüksek seviye-
de bir vukuf kazandı.*

Ceylân Çalışkan ve Hüsnü Bayram ile birlikte, sürekli olarak Bediüzzaman Hazretlerinin yanında kalarak yakın hizmetinde bulundu; böylece onun hizmet tarzına ve Risale-i Nur'un meslek esaslarına en yüksek seviyede bir vukuf kazandı. Üstadın vefatından sonra Risale-i Nur hizmetinin her türlü sapmalara karşı korunması ve sağlıklı bir şekilde yayılması için tükenmek bilmeyen bir enerjiyle çalıştı. 1997 yılında birgün, Almanya'dan yoğun bir hizmet seyahatinin dönüşünde, Ali Uçar ve Mehmet Çiçek ile beraber Sofya yakınlarında geçirdiği bir trafik kazasında vefat etti.

Risale-i Nur'da Bayram Yüksel

Bu vasiyetname benden sonra bâki kalan tayinat içinde de konulsun, tâ ki bazı insafsız insanlar “Bu Said günde beş on kuruşla yaşadığı ve kimseden para almadığı halde şimdiki mirası yüzer lira görünüyor, nerede buldu?” dememek için bu hakikati izhar etmek münasip olur. Şimdi mânevî evlâtlarım, fedakâr hizmetkârlarım olan Zübeyir, Ceylân, Sungur, Bayram, Hüsnü, Abdullah, Mustafa gibi ve has ve hâlis Nurun kahramanları olan Hüsrev ve Nazif, Tahirî, Mustafa Gül gibi zatların nezaretinde o düsturumun muhafaza edilmesini vasiyet ediyorum.

Ecel gizli olmasından, vasiyetname yazmak sünnettir. Benim metrûkâtım ve Risale-i Nur'dan olan benim hususî kitaplarım ve güzel ciltlenmiş mecmualarım ve sair şeylerimin bütünü, Gül ve Nur fabrikaların heyetine, başta Hüsrev ve Tahirî olarak o heyetten on iki kahraman kardeşlerime [kardeşim Abdülmecid, Zübeyir, Mustafa Sungur, Ceylân, Mehmed Kaya, Hüsnü, Bayram, Rüştü, Abdullah, Ahmed Aytimur, Âtîf, Tillolu Said, Mustafa, Mustafa, Seyyid Salih] vasiyet ediyorum. Onlara bırakıyorum ki, emr-i Hak olan ecelim geldiği zaman, benim arkamda o metrûkâtım, benim bedelime o sadık ve mübarek ellerde hizmet-i Nuriye ve imaniyede çalışsın ve istimal edilsin.

Kore Vakas cephesinde
(önde, sağda oturan).

Bayram Yüksel, Bediüzzaman'ın
talebelerinden Süleyman Rüştü
Çakın ile.

Asker Ceylân Çalışkan

Ceylân Çalışkan

(1930-1963)

"Mânevi Evlâdım"

Bediüzzaman, Emirdağ'daki yalnızlığının ilk günlerinde aramaya başlamıştı onu. "Bana Ceylân'ı bulun" demişti. Buldukları bütün Ceylân'ları getirdiler; hepsine "Hayır, bu değil" dedi. O kendi Ceylân'ını, Çalışkan'ların küçük Ceylân'ını arıyordu.

Ceylân Çalışkan Emirdağ'da dünyaya gelmiş, henüz iki yaşında iken annesini kaybetmişti. Babası Mehmet Çalışkan da o sıralarda asker idi. Olağanüstü zekâsıyla dikkati çeken Ceylân, ortaokulu henüz bitirmişti ki, Bediüzzaman onu manevî evlâdı olarak kendi hizmetine istedi. Babası hiç tereddüt etmeden verdi.

Ceylân, Üstadın yanında on beş gün içinde Osmanlıca okuyup yazmayı

“ Bediüzzaman, onun için *"Ceylân kabiliyetli bir genç; dünya işini de yapar; âhiret işini de. Fakat onu dünyaya ver-meyeceğim"* demişti.

öğrendi. 18 yaşında iken Üstad ile beraber Afyon hapsine girdi. 1951’de askerliğini yapmak üzere Siirt’e gitti. Dönüşünde, Bediüzzaman’ın yakın hizmetine aldığı altı kişi arasında, Üçüncü Said döneminin en yakın şahitlerinden biri olarak yer aldı.

Bediüzzaman, onun için “Ceylân kabiliyetli bir genç; dünya işini de yapar, âhiret işini de. Fakat onu dünyaya vermeyeceğim” demişti. Üstadın vefatından sonra bir müddet Emirdağ’da kalan Ceylân Çalışkan, İstanbul’a gelerek ticaret hayatına atıldı, bu arada Nur hizmetinin ön safında yer almaya da devam etti. 1962’de evlendi. Bir yıl sonra bir trafik kazası sonucu vefat ettiğinde, üzerinden çıkan pusulada Üstadın el yazısıyla şunlar yazılıydı:

“Ceylân benim vekilimdir. Nur’a ait işleri benim hesabıma yapar.”

Risale-i Nur’da Ceylân Çalışkan

Zübeyir bana merhum biraderzadem Abdurrahman yerine ve Ceylân merhum biraderzadem Fuad bedeline verilmiş diye mânevî ihtar aldım. Ben de burada işimi onlara bıraktım.

Madem Cenab-ı Hak, senin kudsî niyet ve ihlâsınla Ankara’da en mühim genç Said’leri senin etrafına toplatmış. Madem Ankara’da benim bulunmamı lüzumlu görüyorsunuz. Ben de şimdi nafakamla tedarik ettiğim nüshalarımı o küçük medrese-i Nuriyeme benim bedelime gönderiyorum. Onların adedince Said’ler, seninle komşu olurlar. Hem fedakâr evlâdın çok fevkinde sadakatle şimdiye kadar hizmetleriyle herbiri birer genç Said olarak beş-on Abdurrahmanlarım hükmünde Sungur, Ceylân, Salih, Abdullah, Ahmed, Ziya gibi genç ve çalışkan Saidleri senin yanına hem benim vekilim, hem senin talebelerin olarak benim bedelime o küçücük medrese-i Nuriyeye nezaret ve bir nevi derslane olarak reyinize bırakıyorum.

Ceylân Çalışkan’ın yazdığı Cevşen’in sonunda Bediüzzaman’ın duası:

Yâ Erhamerrâhimîn! İsm-i Âzam ve Cevşen’deki isimlerin hürmetine bu nüshayı yazan Ceylân’ı, anası ve babası Mehmet Çalışkan’ı Cennetü’l-Firdevs’ta saadet-i ebediyeye mazhar eyle ve hizmet-i imaniyede daima muvaffak eyle. Âmin, âmin, âmin.

Hüve Nüktesinden korktular

Çok emarelerle kat'î kanaatim gelmiş ki, gizli dinsizler, resmî bazı memurları aldatıp Nur'un mahrem büyük risaleleri içinde yalnız Rehber'i musırrane medâr-ı itham tutmaları ve bir buçuk seneden beri bana sıkıntı vermelerinin sebebi, Rehberdeki "Hüve Nüktesi" olduğunu kat'iyen bildim. Çünkü bu Hüve'nin keşfettiği sırr-ı tevhid pek kat'î ve bedihî bir surette küfr-ü mutlakı kırıyor. Hattâ bir kısmında hiçbir vesvese ve şüphe bırakmıyor. Gizli dinsizler buna karşı çare bulamadıklarından, intişarına resmî yasakla sed çekmek için çalıştılar.

Said Nursî

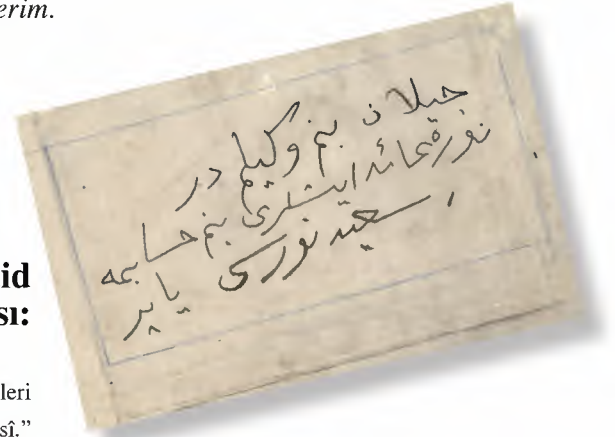
Afyon müdafaasından

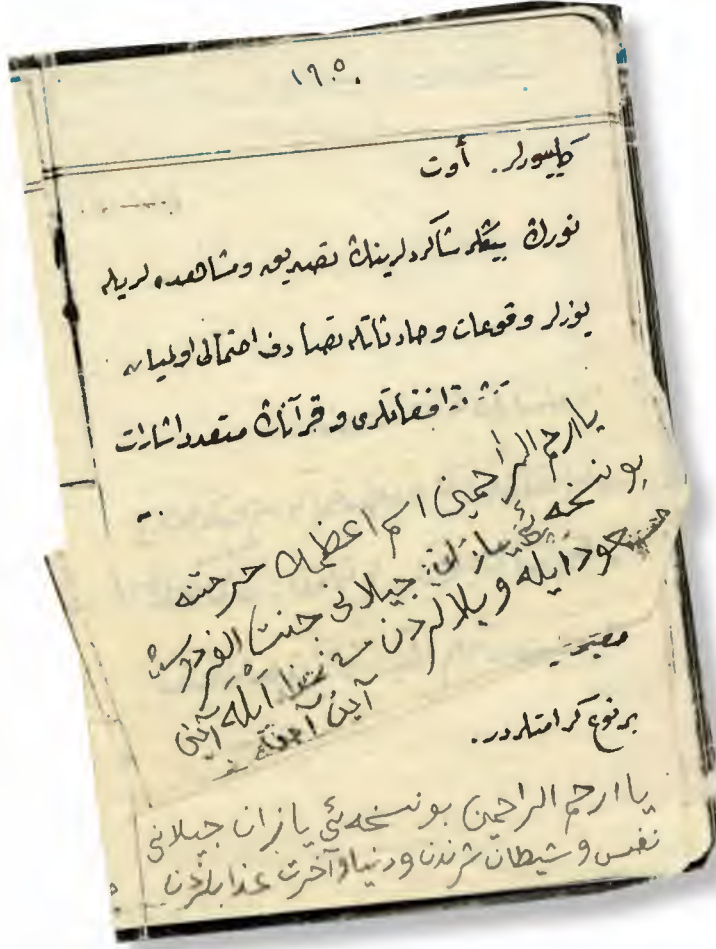
Makam-ı iddianın habbeyi kubbe yaparak, iftiharla kabul ettiğim Üstadıma ve Risale-i Nur'a hizmetimle beni büyük bir diplomat ve entrikacı bir adam tarzında gösterip Nurlara gelen mevhum suçta bana büyük bir hisse vermesine mukabil derim ki:

Dinî ve imanî ve ahlâkî eserlerini okumakla, o uğurda hayatımı tereddüt-süz feda eder derecesinde istifade ettiğim Üstadım Bediüzzaman'la yakından alâkadarım. Fakat bu alâka, makam-ı iddianın dediği gibi vatana ve millete mazarratlı ve halkı devlet aleyhine teşvik etmek değil, belki hiçbir beşerin kendisini kurtaramayacağı kabrin idam-ı ebedîsinden kendimi ve benim gibi bu tehlikeli zamanda imanını kurtarmaya, ahlâkını düzeltmeye ve vatana ve millete birer uzv-u nâfi olmaya muhtaç olan din kardeşlerimin imanlarını kurtarmak yolundaki kopmaz ve kopmayacak bir alâkadır. . . . Ve mahkeme-i âdilenizden, ruhumuzun gıdası ve sebep-i necatımız ve ebedî saadetimizin anahtarı olan Nur risalelerinin serbestiyetine karar vermenizi talep eder, eğer yukarıda bir kısmını zikir ve tâdât ettiğim vaziyetler nazârınızda bir cürüm teşkil ediyorsa, vereceğiniz en ağır cezanızı kemâl-i rıza-yı kalb ile kabul edeceğimi arz ederim.

Bediüzzaman Said Nursî'nin el yazısı:

"Ceylân benim vekilimdir. Nur'a ait işleri benim hesabıma yapar. Said Nursî."

Bediüzzaman'ın Ceylân Çalışkan hakkında iki duası:

Yâ Erhamerrâhimîn! İsm-i Âzamın hürmetine, bu nüshayı yazan Ceylân'ı Cennetü'l-Firdevs'te mesut eyle ve belâlardan muhafaza eyle. Âmin, âmin, âmin.

Yâ Erhamerrâhimîn! Bu nüshayı yazan Ceylân'ı nefis ve şeytan şerrinden ve dünya ve âhiret azabından muhafaza eyle. Âmin, âmin, âmin.

Siyasetle alâkamız yok

“Risale-i Nur'un bu kadar muarız-
larına mukabil en büyük kuvveti
ihlâs olduğundan ve dünyanın
hiçbir şeyine âlet olmadığı gibi,
tarafgirlik hissiyatına bina edilen
cereyanlara, hususan siyasete
temas eden cereyanlarla alâkadar
olmaz. Çünkü tarafgirlik damarı
ihlâsı kırar, hakikati değiştirir.

Said Nursî

On adam yeter

Hakikat-i ihlâs, benim için şan ve şerefe ve maddî ve mânevî rütbelere vesile olabilen şeylerden beni men ediyor. Hizmet-i Nuriyeye, gerçi büyük zarar olur; fakat, kemiyet keyfiyete nisbeten ehemmiyetsiz olduğundan, hâlis bir hâdim olarak, hakikat-i ihlâs ile, herşeyin fevkinde hakaik-i imaniyeyi on adama ders vermek, büyük bir kutbiyetle binler adamı irşad etmekten daha ehemmiyetli görüyorum. Çünkü o on adam, tam o hakikat-i herşeyin fevkinde gördüklerinden, sebat edip, o çekirdekler hükmünde olan kalbleri, birer ağaç olabilirler. Fakat o binler adam, dünyadan ve felsefeden gelen şüpheler ve vesveselerle, o kutbun derslerini, "Hususî makamından ve hususî hissiyatından geliyor" nazarıyla bakıp, mağlûp olarak dağıtılabilirler. Bu mânâ için hizmetkârlığı, makamlara tercih ediyorum.

Said Nursî

Hüsnü Bayram

(1935-)

"Cenab-ı Hak onu Nurlara bağışlasın"

Safraolu'da dünyaya geldi. Babasının Bediüzzaman'ı ziyaretinden sonra, henüz 7 yaşında iken, kardeşi Yılmaz ile beraber Risale yazmaya başladı. Babası Berber Hıfzı Efendi Üstadla beraber Afyon hapsine girdi. Kendisi ve kardeşi de Üstadla beraber hapis yatabilmek için çok uğraşılsa da, defalarca sorguya çekilmelerine ve tehdit edilmelerine rağmen, yaşlarının küçüklüğü sebebiyle her seferinde serbest bırakıldılar. Kendisi ve kardeşi, babalarının hapiste bulunduğu sırada, çarşı-pazarda "Babanız asılacak, gitti de iyi mi etti?" şeklindeki sataşmalarına maruz kaldıkça, "Babam Allah yolunda; asılsa da üzülmeviz" şeklinde cevaplar veriyorlardı.

Henüz ortaokulu bitirdiği sırada, 15 yaşında iken babası Hüsnü Bayram'ı Bediüzzaman'ın hizmetine verdi. O genç yaşından itibaren, Hüsnü Bayram artık Üstadın en yakınında bulunan altı kişiden biri olarak onun hizmetini görecekti, şoförlüğünü yapacak, onun derslerine katılacak ve Risale-i Nur hizmetinin usul ve esaslarını en birinci ağızdan uygulamalı olarak ders alacaktı. Nihayet, Bediüzzaman Hazretleri son yolculuğu için Urfa'ya doğru yola çıktığında, her ânı sıkıntı ve tehlikelerle dolu olan o seyahat boyunca otomobili Hüsnü Bayram kullanacaktı.

Üstadın vasiyetnamesinde adı geçer. Küçüklüğünde kardeşiyle beraber yazdığı Risaleler de Üstadın lâhikalarında tebrik ve takdire mazhar olmuştur.

Risale-i Nur'da Hüsnü Bayram

Safranbolu'daki hâlis kardeşlerimizden Hıfzı'nın küçük medrese-i Nuriyesi olan hanesindeki küçük ve çok çalışkan mâsumları yedi yaşında Yılmaz ve on üç yaşında Hüsnü'nün ve onlar gibi Nura çalışan muhterem validelerinin mübarek kalemleriyle yazdıkları tebriklerini, umum Safranbolu ve Eflâni medrese-i Nuriyesi namına bu Ramazan'ın bir firdevsî teberrükü hesabına kabul ettik. Yılmaz'ın rüyası aynen çıkmış.

Kardeşimiz ve Nurun kumandanlarından Isparta Hulûsî'si Refet Beyin mübarek mâsumunun dokuz yaşında iken bu derece Risale-i Nur'dan Birinci Sözü yazması gösteriyor ki, o mübarek Hüsnü, Safranbolu'nun on bir yaşındaki Hüsnü'sü gibi dahi mâsumların küçücük bir kahramanı olmaya namzettir. Cenab-ı Hak onu Nurlara bağışlasın ve muvaffak eylesin Âmin. İnşaallah, yazdığımız nüshayı sonra tashih edip göndereceğim.

Safranbolu kahramanı berber Hıfzı, Hüsnü, Yılmaz iki mâsum Nurcu mahdumlarıyla ve İnebolu kahramanlarından Ali Osman ve iki Nurcu mahdumlarının bayram tebriklerine mukabil selâm, hem muvaffakiyetlerine dua ederiz.

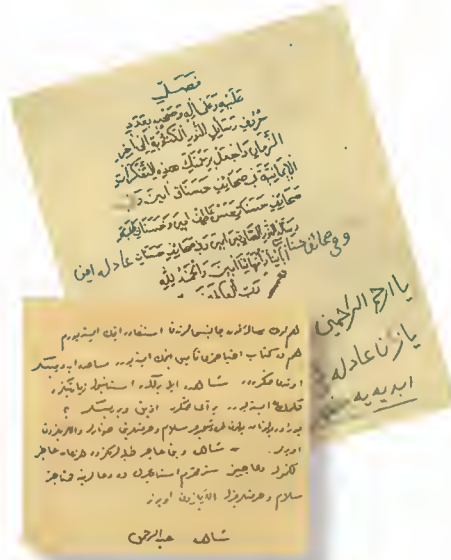
Şimdi bütün talebelerin fevkinde diyerek değil, benim en yakınımda, hizmetimde olup bir derece tam tarz-ı hareketimi bilenler ve yakından görenler içinde, dört beş adamı mutlak vekil yapıyorum. Ben ölsem veya hayatta şuursuz kalsam, Nurlara karşı hizmetimin tarzını bilerek tam yapabilsinler. Şimdilik Tâhîrî, Sungur, Ceylân, Hüsnü ve bir iki adam daha mutlak vekilim olarak vasiyet ediyorum.

“Üstadın en yakınında bulunan altı kişiden biri olarak onun hizmetini görecektim, şoförlüğünü yapacak, onun derslerine katılacak ve *Risale-i Nur hizmetinin usul ve esaslarını en birinci ağızdan uygulamalı olarak ders alacaktı.*

Sağdan - sola Hüsnü Bayram, Bayram Yüksel, Abdullah Yeğin ve Mustafa Sungur

Nur anneler

Onlar her yerde vardı:

Barla'da, Isparta'da, Eskişehir'de, Kastamonu'da, Denizli'de, Afyon'da, Emirdağ'da, İstanbul'da, Ankara'da...

Risale-i Nur'ların olduğu yerde onlar da vardı.

Yalnız pek görülmezler, bilinmezlerdi.

Nurda şefkat esas olmasından, hanımlar o cihette ileridir ve Nurlara ciddî yapışıyorlar. Ben “kardeşlerim” dediğim zaman, hanım hemşirelerimi kardeşler içinde kastederim. Bütün mektuplarımda onlar dahi muhataplarımdır.

İsaî Nûrsî

Onlar her yerde vardı:

B arla’da, Isparta’da, Eskişehir’de, Kastamonu’da, Denizli’de, Afyon’da, Emirdağ’da, İstanbul’da, Ankara’da... Risale-i Nur’ların olduğu yerde onlar da vardı.

Yalnız pek görülmezler, bilinmezlerdi.

Kimi çocuk yaşıydı, kimi bir ömrü geride bırakmak üzereydi. Bu ikisinin arasında da her yaşta onlardan birileri vardı bu hizmetin içinde.

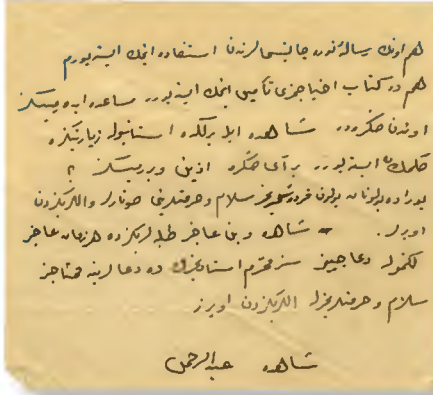
Büyükü küçüklü, hepsi de Bediüzzaman’ın âhiret hemşiresiydi. “Kardeşlerim” dediğinde erkeklerle birlikte onlara da hitap ederdi. Bazan da “hemşirelerim” der, onları ayrı bir iltifatla selâm ve dualarına alırdı.

Çünkü onlar şefkat kahramanlarıydı.

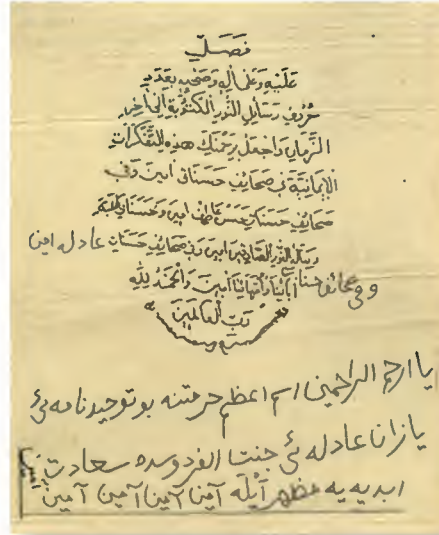
Çoğunun ismi bilinmedi. Ama aralarından bazıları, kıyamete kadar gelecek bütün Nur talebelerine nümune-i imtisal olarak, Risale-i Nur’un parlak tarihine geçtiler.

Adları bilinmeyenlerin kahramanlık hikâyeleri ise, bir başka âlemde sonsuz sürurlar içinde tekrar tekrar izlenmek üzere İlâhî rahmetin koruması altına alındı.

Şahide Anne ile eşi Abdurrahman'ın Üstada mektubundan:

Hem onun Risale-i Nur'a çalışmalarından istifade etmek istiyorum. Hem de kitap ihtiyacımızı temin etmek istiyoruz. Müsaade eder misiniz? Ondan sonra da Şahide ile birlikte İstanbul'a ziyaretinize gelmek istiyoruz. Bir ay sonra izin verir misiniz? Burada bulunan bütün kardeşlerimiz selâm ve hürmetlerini sunar ve ellerinizden öperler. Şahide ve ben âciz talebeleriniz de her zaman âcizliğimizle duacıyız. Siz muhterem Üstadımızın da dualarına muhtacız. Selâm ve hürmetlerimizle ellerinizden öperiz. Şahide, Abdurrahman

Yâ Erhamerrâhimîn! İsm-i Âzâmın hürmetine, bu Tevhidnameyi yazan Âdile'yi Cennetü'l-Firdevs'te saadet-i ebediyeye mazhar eyle. Âmin, âmin, âmin, âmin.

Senin validen gibi,

on seneden beri

Risaletü'n-Nur'un has

şakirtlerinin dairesin-

de bulunan orada çok

âhiret hemşirelerim var.

O mübarek hanımların,

kıymettar ve hâlis âhiret

hemşirelerimin, Risale-i

Nur'un intişarına

gösterdikleri fedakârlık,

beni ve bizi kemâl-i

sürurdan ağılattırdı.

Şaid Nursî

“Defalarca evinin aranmasına, çocuklarının üzerine silâhların doğrultulmasına, evinde arama yapanlara sofra hazırlamaya katlanmak zorunda kaldı.

İki kadın | Şeyma Gür

Cemile Sungur (1904-1999)

Emine Sungur (1927-)

Ben bu iki kadına hayranım. Bu dünyada veya değil, ellerini öpmek, hürmetimi, muhabbetimi, hayranlığımı takdim etmek, gözlerinin içine bakıp onları bu derece fedakâr kılan sırrı anlamak istiyorum.

Onlar, Mustafa Sungur Ağabeyimizin annesi Cemile Hanım ve refika-i hayatı Emine Hanım.

Oğlunun “İçim yanıyor ana!” yakarışına cevaben “Sen git oğlum, ben senin işlerini de yaparım” diyerek oğlunu Üstadın hizmetine vakfeden o anaya hayranım.

Çocuklarını ekser ömründe kemal-i rıza ile babasız büyütmek zorunda kalmış o fedakâr eşe hayranım.

Üstadın son dönem hizmetinde olan altı talebesinden sadece Sungur Ağabey evli idi.

16 yaşında evlenmiş. Üç sene sonra 1948 Afyon hapsine girmesi ile birlikte Bediüzzamanlı yıllar başlamış, evden ayağı kesilmiş. Artık evinden çok Üstadının yanında olmuş.

Mustafa Sungur ve annesi Cemile Sungur

Aynı zamanda hanımı için de çocukları ve kayınvalidesi ile baş başa geçecek çileli yıllar başlamış. Artık o genç yaşında hem evi çekip çevirmeli, çocuklarına bakmalı, geçimlerini temin etmelidir. Gündüz tarlada çalışıp, gece dikiş dikerek çocuklarının maişetini temin eder. Mustafa Sungur'un babası da bu yıllarda İzmir civarında hocalık yapmaktadır. Gelin-kayınvalide, iki kadın Allah'a emanet... Sungur Ağabey evinden ayrılırken Ebubekirvâri, hanımına, anasına ve çocuklarına Allah ve Resulünü bırakmıştır. Allah ve Resulünü bulan neyi kaybeder?

Çocuklar peş peşe doğar. Muhammed Nur yürümeye başlayıncaya kadar babasını görememiştir.

Peki Emine Hanımın hayatında sitem var mı? Yakınma, şikâyet, isyan var mı?

Göremiyoruz.

Öyle ki, birgün Eflani'de Sungur'u aniden karşısında görünce telâşla sorar: "Yoksa Üstad seni kovdu mu?" Bu sorusu Üstadın tabiri ile "dünyanın boş olduğunu anladığının ifadesiydi."

Daha da ötesi, kızı Şerife ile birlikte o da Risale yazmaya çalışmaktadır. Rüyasında gördüğü Üstada "Üstadım, sana evlâtlarım da, canım da, ruhum da feda olsun" diyerek sadakatini, rızasını takdim ediyordu. Ve elbette Üstadının ruh u canıyla yaptığı dualara mazhar oluyordu.

Defalarca evinin aranmasına, çocuklarının üzerine silâhların doğrultulmasına, evinde arama yapanlara sofraya hazırlamaya katlanmak zorunda kaldı. Mushafların çuvallara doldurulup yerlerde sürüklenmesine şahit oldu. Karakollarda sorgulandı. Çeyiz sandığı didik didik edildi. Aramalarda kızının hatim cemiyetinden kalan paralarının bile alınması karşısında çaresiz kaldı. Kocasından maddî bir destek göremediği gibi, kendi çalışıp kazandığı para-

Risale-i Nur'un kuvveti nereden geliyor?

Bu zamanda ehl-i iman öyle bir hakikate muhtaçtırlar ki, kâinatta hiçbir şeye âlet ve tâbi ve basamak olamaz; ve hiçbir garaz ve maksat onu kirletemez; ve hiçbir şüphe ve felsefe onu mağlûp edemez bir tarzda iman hakikatlerini ders versin. Umum ehl-i imanın bin seneden beri teraküm etmiş dalâletlerin hücumuna karşı imanları muhafaza edilsin.

İşte bu nokta içindir ki, dahilî ve haricî yardımcılara ve ehemmiyetli kuvvetlerine, Risale-i Nur ehemmiyet vermiyor, onları arayıp tâbi olmuyor—tâ avâm-ı ehl-i imanın nazarında, hayat-ı dünyeviye'nin bazı gayelerine basamak olmasın; ve doğru-dan doğruya hayat-ı bâkiyeden başka hiçbir şeye âlet olmadığından, fevkalâde kuvveti ve hakikati, hücum eden şüpheleri ve tereddütleri izale eylesin.

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Benim şahsıma edilen eziyet ve ihanetlerden müteessir olmayınız. Çünkü Risale-i Nur'da bir kusur bulamıyorlar, onun bedeline benim ehemmiyetsiz ve çok kusurlu şahsımla uğraşıyorlar. Ben bundan memnunum. Risale-i Nur'un selâmetine ve şerefine binler şahsî elemeler, belâlar, tahkirler görsem, yine müftehirâne şükretmek, Nurdan aldığım dersin muktezasıdır. Ve onun için bana bu cihette acımayınız.

Sâid Nursî

sından ona harçlık veriyordu. Bir defasında inekleri satılmış, ellerine biraz para geçmişti. Sungur Ağabey sorar: “Bu parayı dershaneye verelim mi?” Emine Hanımın dünyasında beyine ve hizmete hayır demek yoktu!..

Elbette Sungur Ağabeyimiz iman hizmetinin çok çilesini çekmiştir. Ama acaba karısının çektikleri ile muvazene edilebilir mi? Herşeyden önce o, Üstadın yanında, onun dizi dibinde, rahle-i tedrisinde, onun feyzi ile nurlara dalmış, sohbeti ile mest, bin bir tecelli ile tâbir caizse ayakları yerden kesilmiş halde. O hal, o birliktelik her türlü çileyi çekmeye nokta-i istinad olurken, Emine Hanım hayatın bütün gerçek zorlukları ile bir başına mücadele ediyordu.

Biz bugün bulunduğumuz yerden bakınca Üstada hizmetin ne büyük bir sadet, mazhariyet, ayrıcalık olduğunu görüyoruz. O gün öyle miydi? Kocas, hergün takipte, ya hapiste ya tecridde olan bir yaşlı hocanın peşine takılıp gitmiş. Üstad Hazretlerinin sahabeler ile ilgili tesbitini hatırlayalım:

“Sahabeler, o zamanda, efkâr-ı âmme-i âlem hakâik-ı İslâmiyeye muâriz ve muhâlif iken, Sahabeler yalnız sûret-i insaniyede Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâmı görüp, bâzan mucizesiz olarak, öyle bir imân getirmişler ki, bütün efkâr-ı âmme-i âlem onların imânlarını sarsmıyordu; şüphe değil, bâzısına vesvese de vermezdi. Sizler iseniz, kendi imânınızı Sahabelerin imânlarıyla muvâzene ediyorsunuz. Bütün efkâr-ı âmme-i İslâmiye imânınıza kuvvet ve senet olduğu halde, Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâmın şecere-i tûbâ-i nübüvvetinin çekirdeği olan beşeriyeti ve sûret-i cismâniyesini değil, belki umum envar-ı İslâmiye ve hakâik-ı Kur’âniye ile nurânî muhteşem şahs-ı mânevîsini, bin mu’cizât ile muhât olarak akıl gözüyle gördüğünüz halde, bir Avrupa feylesofunun sözüyle vesveseye ve şüpheyeye düşen imânınız nerede; bütün âlem-i küfrün ve Nasarâ ve Yehûdun ve feylesofların hücumlarına karşı sarsılmayan Sahabelerin imânları nerede? Hem, Sahabelerin kuvvet-i imânlarını gösteren ve

imânlarının tereşşuhâtı olan şiddet-i takvâları ve kemâl-i salâhatları nerede; ey müddei, senin şiddet-i zaafından ferâizi tamamıyla senden göstermeyen sönük imânın nerede?”

Teşbihte hata olmaz; biz bakınca, bütün dünyada okunan, dünyanın teveccühüne mazhar, sayısız ilmî araştırmalara konu olmuş, her an bir yerlerde okunmakta olan Nur Risalelerinin muazzez müellifi Bediüzzaman Said Nursî’yi görüyoruz. Onların gördükleri ise çilekeş bir hocadan ibaretti.

Dolayısıyla, ben bir kadın olarak, Emine Hanımın o günkü fedakârlığının mâhiyetini tahayyül bile edemiyorum. Çocuklarım küçükken, onları babaları olduğu halde babasız büyütmek zorunda kalmayı hayal bile edemiyorum. Ama o eli öpülesi kadının da içinde olduğu fedakârlar halkasının hizmetlerinin neticesi olarak bugün benim evlâtlarım da Risale-i Nur okuyabiliyorlar.

Ya Rabbi! Cemile Anayı Hz. Hatice’lerle, Hz. Aişe’lerle, Hz. Fatıma’larla birlikte haşreyle. Emine Anayı ahir ömründe beyi ile, çocukları, torunları ve nurlarla mesut eyle. Bu aileyi Cennetinde Habibine komşu, iltifatın ile müşerref eyle.

“Ya Rabbi! Cemile Anayı Hz. Hatice’lerle, Hz. Aişe’lerle, Hz. Fatıma’larla birlikte haşreyle. Emine Anayı ahir ömründe beyi ile, çocukları, torunları ve nurlarla mesut eyle. Bu aileyi Cennetinde Habibine komşu, iltifatın ile müşerref eyle.

*Ehl-i dünya bir siyasette ve
bir san'atta ve bir vazifede, ya
bir hayat-ı içtimaiyeye ait bir
hizmette ve hususî bir nevi ti-
cayette bulunan herbir tâîfenin
bir nevi kongrede toplanması
ve müzakeresi gibi, iman-ı
tahkikî hizmet-i kudsiyesinde
bulunan Nur talebeleri dahi
kader-i İlâhiyenin emriyle ve
inâyet-i Rabbâniyenin tensibi
ve sevgiyle bu medrese-i Yu-
sufiye kongresine gelmesinde
inşaallah pek çok kıymettar
mânevî fayda ve ehemmiyetli
neticeler ihsan edilecek. Ve
Nurun erkânları, herbiri bir
elif gibi tek başına bir yerde
bir kıymeti varsa, bir elif üç
elifle omuz omuza gelip halen
görüşse bin yüz on bir olması
gibi, bu içtimada kıymeti ve
inşâallah kudsî hizmeti ve se-
vabı bin olur; o elif elfün olur.*

İaid Nursî

Fatma Berk

(1896 - 1979)

Evlâdı hapse düşen bir ana neler hisseder, neler yaşar?
Eğer uğruna hapse düşülen şey yüce bir dâvâ ise...
Eğer hapse düşen, Bekir Berk gibi bir kahraman ise...
Eğer o anne de Bekir Berk'in annesi ise...
Oğluna şu satırları yazar:

Sevgili oğlum Bekir,

Gözlerinden öper, Allah'tan uzun ömür ihsan etmesini dilerim.

*On gün kadar senin durumunu çocuklar söylemediler. Fethi'den mektup
alınca hadiseye vakıf oldum. Namaz kılariken götürmüşler diye duyunca bil-
sen ne kadar sevindim! Zira ben seni bu ruhla büyüttüm. Allah'ın ipine
sarılan necat bulur, evlâdım. Demek kaderde bunlar da varmış, ne yapalım.
Allah elbette herşeyi iyi edecek. Belki hakikatleri senden öğrenecekler var;
bunlar birer vesiledir. Sütüm sana helâl olsun. Yolun da açık olsun. Eğer
müsaaden olursa ziyaretine geleceğim. Telefonla haber sal.*

*Çok şükür, rahatsız değilim. Seni de merak etmiyorum. Çünkü ben seni
Allah'a vermişim, Ona havale etmişim. Mareşal Çakmak hadisesinde nasıl
metin idiysen, şimdi de ondan yüz derece metin olmanı istiyorum. Dâvân
haktır ve Allah doğruların yardımcısıdır. Ben hepinize dua ediyorum. Ele-
min zevali lezzet olduğunu unutma. Tekrar selâm ile gözlerinden öperim.*

Annen Fatma Berk

Fitnat Güngör

(1908-1977)

Isparta’da dünyaya geldi. Yirmi yaşında iken kocası vefat edince bir daha evlenmedi. Rüşdiye mezunu idi. İnsanların Bediüzzaman ve talebelerine ev kiralamaktan korktuğu bir zamanda o evini hiç çekinmeden Bediüzzaman’a kiraladı ve kendisi de Risale-i Nur’a talebe oldu. Bediüzzaman, vefatına kadar yedi sene boyunca bu evde kaldı. Fitnat Hanım da bu sırada evin alt katında oturuyor, bazan Üstada yemek yapıyordu. Evi Üstad için kiralanmadan bir hafta önce rüyasında, Üstadın yattığı yerde Peygamber Efendimizin merkadini gördüğünü söylemişti.

27 Mayıs döneminde kendi oğlunun ihbarıyla, Nurculuk propagandası yaptığı iddiasıyla Isparta Ağırceza Mahkemesinde yargılandı ve cesur müdavalılarının akabinde beraat etti.

Bediüzzaman, Urfa’ya doğru son yolculuğuna çıkarken kendisiyle de vedalaşıp dua istemişti. Üstadın arabası uzaklaşırken, Fitnat Hanım, Tahirî Mutlu’ya gözyaşları içinde “Bu sefer şüphelendim; vallahi yerini aramaya gidiyor” demişti.

69 yaşında vefat ettiğinde, Nur talebelerinin elleri üzerinde ebedî mekânına uğurlandı.

Evinin ziline halen “Bediüzzaman Said Nursî” yazılıdır. İki katlı ev Üstadın özel eşyalarının muhafaza edildiği bir müze şeklinde ziyaret edilmektedir. Üstadın arabası da evin garajındadır.

Rahime Özdemir

(1930 -)

Bediüzzaman’ın yakın hizmetkârlarından Said Özdemir’in eşi. Bediüzzaman’ı Emirdağ’da tanıdı ve duasını aldı. Gerek Üstadın sağlığında, gerekse daha sonraki yıllarda, Ankara’daki evleri faal bir hizmet merkezi olarak nice hummâlî faaliyetlere sahne oldu. Yakın tarihin en çetin günlerinde Risale-i Nur hizmetinin önde gelen isimlerinin uğrak yeri olan bu mübarek evde, Rahime Anne, derslerin yanı sıra, yıllarca yoğun bir yemek ve çamaşır yükünü de omuzladı. Bundan başka, neredeyse haftalık rutin hadiseler sırasına giren baskınlara ve eşinin defalarca hapse girmesine de büyük bir sebat ve metanetle göğüs germek suretiyle, gayret ve hamiyetinin yanı sıra cesaretiyle de gelecek nesillere bir nümune teşkil etti.

Şükran Demirel

(1930 -)

Risale-i Nur'a uzun yıllar önemli hizmetlerde bulunan emekli assubay pilot Ali Demirel'in eşi. Burdur'un Karamanlı ilçesinde dünyaya geldi. Eşinin vazifesi sebebiyle pek çok vilâyeti dolaştı. Eşi, mensup olduğu tarikat şeyhinin sevkıyla Bediüzzaman'ı ziyaret edip talebeliğe kabul edilince, dolaştıkları bütün şehirlerde Risale-i Nur hizmetinde bulundular ve Eskişehir, İzmir gibi birçok yerde Nur derslerinin başlamasına vesile oldular. 1957'den sonra yerleştikleri İstanbul'da, evleri Risale-i Nur hizmetinin bir merkezi haline geldi. Her akşam evleri Nur talebeleriyle dolup taşıyor, Süleymaniye'de kalan talebelerin çoğu bu eve gelip Şükran Hanımın yemeklerinden yiyordu. Üstadı gören veya ona hizmet eden hanımlardan Ulviye, Asiye, Arife, Şahide ve Hacı Zehra anneleri yakından tanıma imkânı bulan Şükran Demirel, henüz Risale-i Nur'u ailece tanıyan kimsenin bulunmadığı İstanbul'da hanımlar dersi başlatmak için Bediüzzaman'dan izin istedi. Mehmet Fırncı aracılığıyla Üstada iletilen bu isteğe olumlu cevap gelince, Şükran Demirel, o sırada kızının yanında kalan Ulviye Annenin de iştirakiyle İstanbul'da ilk hanımlar dersini başlattı.

Emirdağ yılları

Şükran Çalışkan

(1938 -)

Çalışkanlar Hanedanının bir ferdi olarak Emirdağ'da dünyaya geldi. Altı yaşındayken Bediüzzaman Emirdağ'a gelmiş, aile bütünüyle onun hizmetine girmişti. Yedi yaşında annesini, dokuz yaşında ablasını kaybetti. Hergün sabah akşam Üstada yemek götürüyordu. Bu arada, Üstad, onun arka arkaya yaşadığı ölümlerden kırılan kalbini tesellî ediyor, gözyaşlarını silip gönül alıcı sözler söylüyordu. On dört yaşında iken babası Abdullah Çalışkan'ı da kaybedince, Üstad, "Babanız benim yerine vefat etti; onun için çocuklarına bundan sonra ben bakacağım" diyerek hergün onlara yiyecek göndermeye başladı. 1954'te, amcası Osman Çalışkan'ın oğlu İhsan Çalışkan ile evlenirken de, Üstad, "Şükran benim kerimemdir" diyerek düğün yemeği hazırlattı. Bediüzzaman'ın vefatından sonra bütün aile ile birlikte Eskişehir'e yerleşti.

“Ağlamak yok”

Şükran Çalışkan, ablasının ölümünden sonra, Üstada yemek götürdüğü bir günkü ziyaretini anlatıyor:

Biz Üstadın odasına girdik, elimden tepsiyi aldı yazı masasının üzerine koydu. “Sen kimin kızıydın?” diye sordu bana. “Abdullah Çalışkan’ın kızıyım efendim” dedim. “Annenin adı ne?” dedi. “Ayşe Çalışkan, ama annem vefat etti” dedim. “Kaç kardeşsiniz?” dedi. “Dört kardeştik ama ablam vefat etti” dedim. “Şimdi kaç kaldınız?” dedi. “Üç kardeş kaldık” dedim. Başladım ben ağlamaya.

“Çok mu üzüldün ablana?” diye sordu. “Evet efendim” dedim. “Sen geldiğinde ben kabristandaydım” dedi. “Güngör ablan annesine dargındı” dedi. Hakikaten ablam anneme dargındı. Annemin daha çocuk yaşta bizi bırakıp gitmesini hiç hazmedemiyordu. Neden bizi bırakıp gitti diye çok kızılıyordu.

Ben böyle derinlere gidince Üstad bana “Merak mı ettin?” diye sordu. Ben birşey demedim. “Orada annesine ‘Sen bizi neden bırakıp gittin?’ diye naz ediyordu. Ben onun için mezarlığa gitmiştim. Onu annesiyle barıştırdım, annesinin elini öptü barıştı. Düşünme. Şimdi onlar da bayram ediyorlar, onlar şimdi üç kardeş ordalardı” dedi. İkizler doğduktan iki gün sonra ölmüşlerdi, annem de onlardan bir hafta sonra ölmüştü. “Onlar üç kardeş anneleri ile beraber bayram ediyor, siz de burada üç kardeş babanızla berabersiniz, onları hiç merak etme, onlar kardeşleri ile ve anneleri ile ve diğer akrabaları ile bayram ediyorlar” dedi. . . . “Ağlamak yok!..” dedi. “Tamam efendim” dedim, ama o konuştuğunda ben ağlıyorum. O da bir yandan yanaklarımdan akan yaşları parmaklarının tersiyle siliyor. “Ağlamak yok, sakın ha!.. Ağlamak yok” diyor bana.

Munire Özdemir (1923 -)

1957’de Bediüzzaman’ı Emirdağ’da ziyaret ederek duasına ve “Bütün ailenizi talebeliğe kabul ediyorum” şeklindeki iltifatına mazhar oldu. Bediüzzaman’ın Ankara’da kaldığı zamanlarda yıkanmak üzere çamaşırları geldiğinde, temizliği ve mis gibi kokusu karşısında “Bunlar yıkanacak mı, yoksa yeni mi yıkanmış?” diye geçirdiği tereddütler, o günlerden kalan hatıraları arasındadır. Risale-i Nur hizmetlerine yıllarca evinden yemek yapmak gibi faaliyetleriyle katkıda bulundu. 1960’tan itibaren Ankara’da ilk hanımlar dersini başlattı. “Üniversite öğrencileri Risale-i Nur okusun” düşüncesiyle, ilk hanımlar medresesini açtı. İlerlemiş yaşına rağmen, hergün kendi imkânlarıyla bir derse katılıyor. Karşılaştığı herkese hiç değişmeyen tavsiyesi: “Risale-i Nur okuyun.”

Gönüller Sultanının Cuma selâmlığı

Cuma gününün özel bir anlamı vardı Bolvadin için. O gün geldi mi, çok uzak olmayan bir yerde, Gönüller Sultanı Cuma namazına çıkardı.

Her Cuma, sabah saatlerinden itibaren bu hadisenin heyecanı sarardı Bolvadin'i.

İlçenin içinden ve çevredeki köylerden kadınlar ve çocuklar bulabildikleri vasıtalara doluşurlar, Emirdağ'a akın ederlerdi.

O kutlu ev ile cami arasındaki yolun iki tarafına oturup Gönüller Sultanını beklerlerdi.

Dakikalar geçer, saatler geçer, bir kutsî heyecan sardıkça sarardı gönülleri. Nihayet evinden çıktığında, yüzlerce ağızdan şükürler sunulurdu onu bir daha dünya gözüyle gösterene. Selâmlar ve dualar gidip gelirdi gönüller ve Sultan arasında.

Onun camie varışı, bekleyişin ikinci safhasını işaretlerdi.

Bu defa çıkışı beklenirdi Gönüller Sultanının.

El sallayıp dua isterdi yol boyunca dizilenler. O da selâmlarını alır, dua eder, çocuklara şeker dağıtırdı.

Sonra, onu bir kere daha görmüş ve ondan bir dua daha almış olarak, herkes yine arabasına, kamyonuna, traktörüne binerek köyüne geri dönerdi.

Hesna Taktak anlatıyor:

“Bizim bura çok alıştı üstada. Cumaya giderken görecektik, cumadan gelirken görecektik, Bolvadin'e geri gelecektik, bu kadar. Camiye varırken gelirken dizilirlerdi yollara. Böyle dizilirlerdi yollara. Evinden camiye kadar saf tutardı cemaat. Kadın erkek dolarlardı camiye kadar. Cami yakındı. Bolvadin'li kadınlar Emirdağ'ına giderdi araba ile. Cumadan cumaya görmeye giderlerdi. Üstad durmadan iki eli ile selam verirdi.”

“Nur talebeleri bu vasiyetimi unutmasınlar”

Konuşan yalnız hakikattir

*Bayrama kadar burada
kalmamızın bizlere çok
faydası ve hayrı olduğuna
kanaatim var. Şimdi tahliye
olsaydık, bu medrese-i Yusu-
fiyedeki hayırlardan mahrum
kaldığımız gibi, sırf uhrevî
olan Ramazan-ı şerifi, dün-
ya meşgaleleriyle huzur-u
mânevîmizi haleldar edecekti.*

Said Nursî

Said yoktur. Said’in kudret ve ehliyeti de yoktur. Konuşan yalnız hakikattir, hakikat-i imaniyedir. Madem ki nur-u hakikat, imana muhtaç gönüllerde tesirini yapıyor; bir Said değil, bin Said fedâ olsun. Yirmi sekiz sene çektiğim ezâ ve cefalar ve mâruz kaldığım işkenceler ve katlandığım musibetler hep helâl olsun. Bana zulmedenlere, beni kasaba kasaba dolaştıranlara, hakaret edenlere, türlü türlü ithamlarla mahkûm etmek isteyenlere, zindanlarda bana yer hazırlayanlara, hepsine hakkımı helâl ettim.

Benimle beraber çok talebelerim de türlü türlü musibetlere, ezâ ve cefalara mâruz kaldılar, ağır imtihanlar geçirdiler. Benim gibi onlar da bütün haksızlıklara ve haksız hareket edenlere karşı bütün haklarını helâl etmelerini isterim. Çünkü onlar bilmeyerek kader-i İlâhînin sırlarına, derin tecellîlerine akıl erdiremeyerek bizim dâvâmıza, hakikat-i imaniyenin inkişafına hizmet ettiler. Bizim vazifemiz onlar için yalnız hidayet temennisinden ibarettir. Bize ezâ ve cefâ edenlere karşı hiçbir talebemin kalbinde zerre kadar intikam emeli beslememesini ve onlara mukabil Risale-i Nur’a sadakat ve sebatla çalışmalarını tavsiye ederim.

Ben çok hastayım. Ne yazmaya, ne söylemeye tâkatim kalmadı. Belki de bunlar son sözlerim olur. Medresetü’z-Zehranın Risale-i Nur talebeleri bu vasiyetimi unutmasınlar.

“Bana ıztırap veren, yalnız İslâmın maruz kaldığı tehlikelerdir. Yoksa şahsımın maruz kaldığı zahmet ve meşakkatleri düşünmeye bile vaktim yoktur. Keşke bunun bin misli meşakkate maruz kalsam da iman kalesinin istikbali selâmette olsa!”

Said Nursi

Emirdağ yılları

rel'nin fedaisi; Kabele iskelesine giden liderlerinin otomobili etrafında kes

Son ders

Bediüzzaman Said Nursî, vefatından önce Ankara'daki Beyrut Palas Otelinde yaptığı en son dersinde, Risale-i Nur hizmetinin yöntem ve esasları ile ilgili son derece önemli uyarılarda bulundu. Bunlar, bir bakıma, arkada bırakmak üzere olduğu dünyada kendisinden sonra bu hizmeti yürütecek olanlara Üstadın vasiyeti anlamına geliyordu. Hizmetkârlarından Mustafa Sungur tarafından not edilen dersin satırbaşıları:

Okumak, görüşmekten iyi

*Risale-i Nur'u okumak, on defa benimle görüşmekten daha kârlıdır. Zaten benimle görüşmek âhiret, iman, Kur'ân hesabına-
dır. Dünya ile alâkamı kestiğim için, dünya hesabına görüşmek mânâsızdır. Âhiret, iman, Kur'ân için ise, Risale-i Nur daha bana ihtiyaç bırakmamış. Hususan Tarihçe-i Hayattaki mektuplar...*

“Bizim vazifemiz müsbet hareket etmektir. Menfî hareket değildir. *Rıza-yı İlâhîye göre sırf hizmet-i imaniyeyi yapmaktır; vazife-i İlâhîyeye karışmamaktır.* Bizler âsâyişi muhafazayı netice veren müsbet iman hizmeti içinde herbir sıkıntıya karşı sabırla, şükürle mükellefiz.

Üstaddan talebelerine öğütler

Bediüzzaman Said Nursî, vefatından önce Ankara'daki Beyrut Palas Otelinde yaptığı en son dersinde, Risale-i Nur hizmetinin yöntem ve esasları ile ilgili son derece önemli uyarılarda bulundu. Bunlar, bir bakıma, arkada bırakmak üzere olduğu dünyada kendisinden sonra bu hizmeti yürütecek olanlara Üstadın vasiyeti anlamına geliyordu. Hizmetkârlarından Mustafa Sungur tarafından not edilen dersin satırbaşları:

Bizim vazifemiz müsbet hareket etmektir. Menfî hareket değildir. Rıza-yı İlâhîye göre sırf hizmet-i imaniyeyi yapmaktır, vazife-i İlâhîyeye karışmamaktır. Bizler âsâyişi muhafazayı netice veren müsbet iman hizmeti içinde herbir sıkıntıya karşı sabırla, şükürle mükellefiz.

Asıl mesele bu zamanın cihad-ı mânevîsidir. Mânevî tahribatına karşı sed çekmektir. Bununla dahilî âsâyişe bütün kuvvetimizle yardım etmektir. Ve cihad-ı mâneviyenin en büyük şartı da vazife-i İlâhîyeye karışmamaktır ki,

“Bizim vazifemiz hizmettir; netice Cenab-ı Hakka âittir. Biz vazifemizi yapmakla mecbur ve mükellefiz.”

Haricî tecavüze karşı kuvvetle mukabele edilir. Çünkü düşmanın malı, çoluk çocuğu ganimet hükmüne geçer. Dahilde ise öyle değildir. Dâhildeki

hareket, mûsbet bir şekilde mânevî tahribata karşı mânevî, ihlâs sırrıyla hareket etmektir. Hariçteki cihad başka, dahildeki cihad başkadır. Şimdi milyonlar hakikî talebeleri Cenab-ı Hak bana vermiş. Biz bütün kuvvetimizle dahilde ancak âsâyîşi muhafaza için mûsbet hareket edeceğiz. Bu zamanda dahil ve hariçteki cihad-ı mânevîyedeki fark pek azîmdir.

Bir mesele daha var; o da çok ehemmiyetlidir. Hüküm-ü Kur'âna göre, bu zamanda mimsiz medeniyetin icabatından olarak hâcât-ı zaruriye dörtten yirmiyeye çıkmış. Tiryakilikle, görenekle ve itiyadla, hâcât-ı gayr-ı zaruriye, hâcât-ı zaruriye hükmüne geçmiş. Âhirete iman ettiği halde, "Zaruret var" diye ve zaruret zannıyla dünya menfaati ve maişet derdi için dünyayı âhirete tercih ediyor.

Şimdi küfr-ü mutlak, öyle cehennem-i mânevî neşrine çalışıyor ki, kâinatda hiçbir kâfir ona yanaşmamak lâzım geliyor. Kur'ân'ın "rahmeten lil'âlemîn" olduğunun bir sırrı budur ki: Nasıl Müslümanlara rahmettir; âhirete iman, Allah'a iman ihtimalini vermesiyle de, bütün dinsizlere ve bütün âleme ve nev-i beşere rahmet olmasına bir nükte, bir işaret ki, o mânevî cehennemden dünyada da onları bir derece kurtarmış. Halbuki şimdi fen ve felsefenin dalâlet kısmı, yani Kur'ân'la barışmayan, yoldan çıkmış, Kur'ân'a muhalefet eden kısmı, küfr-ü mutlakı komünistler tarzında neşre başladılar. Komünistlik perdesinde anarşistliği netice verecek bir surette münafıklar, zındıklar vasıtasıyla ve bazı müfrit dinsiz siyasetçiler vasıtasıyla neşir ile aşılanmaya başlandığı için, şimdiki hayat, dinsiz olarak kabil değildir, yaşamaz. "Dinsiz bir millet yaşamaz" hükmü bu noktaya işaret eder. Küfr-ü mutlak olduğu zaman, hakikat-i halde yaşanmaz. Onun

“Biz bütün kuvvetimizle dahilde ancak âsâyîşi muhafaza için mûsbet hareket edeceğiz. *Bu zamanda dahil ve hariçteki cihad-ı mânevîyedeki fark pek azîmdir.*

Abdullah Yeğin - Mehmet Fırıncı

Meyve Allah'tan

Ben bir çekirdektim. Çürüdüm.

Acz ve ihtiyaç ve samimî istemek ve fiilî dua etmek neticesinde, Cenab-ı Erhamürrahimîn, Risale-i Nur'u o çekirdekten halk edip ihsan etmiş.

Said Nursî

Regaib-Yılbaşı çekişmesi

1959'u 60'a bağlayan yılbaşı gecesi, Regaib Gecesine denk gelince, bu durum yılbaşı eğlencelerinin sönük geçmesine yol açar. Belli başlı ulusal gazetelere de, bu durumu manşetlerinden (biraz da üzüntüyle) duyurarak yeni seneye girmek düşer. Bu arada, Risale-i Nur talebelerini hedef alan takipler de aynı gazetelerin birinci sayfalarında göze çarpmaktadır.

“Bu zamanın bir hastalığı daha var; o da benlik, enaniyet, hodfuruşluk, hayatını güzelce medeniyet fantaziyesiyle geçirmek iştahı, tiryakilik gibi hastalıklardır. *Risale-i Nur'un Kur'ân'dan aldığı dersin en birinci esası benlik, enaniyet, hodfuruşluğu terk etmek lüzumudur. Tâ ihlâs-ı hakikî ile imanun kurtarılmasına hizmet edilsin.*

için, Kur'ân-ı Hakîm, bu asırda bir mucize-i mâneviyesi olarak Risale-i Nur şakirtlerine bu dersi vermiş ki, küfr-ü mutlaka, anarşistliğe karşı sed çeksin. Hem çekmiş. Evet Çin'i, hem yarı Avrupayı ve Balkanları istilâ eden bu cereyana karşı bizi muhafaza eden Kur'ân-ı Hakîmin bu dersidir ki, o hücumu karşı sed çekmiş, bu suretle o tehlikeye karşı çare bulmuştur.

Bu zamanın bir hastalığı daha var; o da benlik, enaniyet, hodfuruşluk, hayatını güzelce medeniyet fantaziyesiyle geçirmek iştahı, tiryakilik gibi hastalıklardır. Risale-i Nur'un Kur'ân'dan aldığı dersin en birinci esası benlik, enaniyet, hodfuruşluğu terk etmek lüzumudur. Tâ ihlâs-ı hakikî ile imanun kurtarılmasına hizmet edilsin. Cenab-ı Hakka şükür, o âzamî ihlâsı kazananların pek çok efradı meydana çıkmış. Benliğini, şan ve şerefini en küçük bir mesele-i imaniyeye feda eden çoktur.

Kimseye baş eğmediğimiz anlaşıldı

Mahkemelerin tehirinde hayır var. Şimdiye kadar Nur'a ve Nurculara verilen zahmetler, rahmetlere dönmesi gösteriyor ki, bu tehirde de hayırlar var ki, birisi bu olmak ihtimali var:

Hariç âlem-i İslâm'da Nur'un ehemmiyetli tesire başlaması ve inkişaf ve intişarı ve buranın siyasîleri Avrupa'ya bir rüşvet olarak bir derece Avrupa-laşmak meylini göstermesi, hariçte zannedilmekle mahkemelerce Nur'un serbestiyet-i tâmmesi için karar vermek, hariç âlem-i İslâm'da Nurların hakikî ihlâsına böyle bir şüphe gelecekti ki, ya Nurcular riyakârlığa mecbur olmuşlar veya böyle medenîleşmek fikrinde olanlara ilişmiyorlar, zaaf gösteriyorlar diye, Nur'un kıymetine büyük zarar olduğu için, bu tehir o evhamları izale eder. Ve ispat ediyor ki, otuz seneden beri İslâmiyetin şiarına muhalif şeylere baş eğmiyorlar.

Said Nursî

Abdullah Yeğin - Mustafa Sungur

“İbadet halinde yakalandılar”

Bir zamanlar bazı gazetelerde böyle başlıklar eksik olmazdı: “Yedi Nurcu dün ayın yaparken yakalandı.” Haber metninde de, gazete, Nurcuların “ibadet halinde yakalandıklarını” bildiriyor. Baskında gözaltına alınan Bediüzzaman'ın hizmetkârlarından Said Özdemir için ise “Said Nursî'nin başmuavini” tabirini kullanıyor.

57 Nispetiye

AKŞAM

YAKIQLAR BANKASI

2 1940

Hakkında tahkikat açılan Said-i Nursi İstanbul'a geldi

Nursi'nin fotoğrafını çekmek isteyen gazeteciler müridlerden yumruk yedi

Fotoğrafını çekmek isteyen gazeteciler müridlerden yumruk yedi

AKŞAM C. İsmaili'nin kardeşi Said-i Nursi İstanbul'a geldi. Said-i Nursi, dün saat 13, saatlerinde İsmaili'nin evine geldi. Said-i Nursi, dün saat 13, saatlerinde İsmaili'nin evine geldi. Said-i Nursi, dün saat 13, saatlerinde İsmaili'nin evine geldi.

YILBAŞI GEÇESİ 42 ÇOCUK ÖLDÜ

İsmaili'nin kardeşi Said-i Nursi İstanbul'a geldi

YILBAŞI GEÇESİ 42 ÇOCUK ÖLDÜ

İsmaili'nin kardeşi Said-i Nursi İstanbul'a geldi

BOYLE GELDI

SAİD-İ NURSİ ŞEHİRİMİZDE

Çağaloğlu'nda bir otelde istirahat eden Said-i Nursi'nin odası önünde bir müridi nöbet tutuyor

SAİD-İ NURSİ ŞEHİRİMİZDE

Çağaloğlu'nda bir otelde istirahat eden Said-i Nursi'nin odası önünde bir müridi nöbet tutuyor

SAİD-İ NURSİ ŞEHİRİMİZDE

Çağaloğlu'nda bir otelde istirahat eden Said-i Nursi'nin odası önünde bir müridi nöbet tutuyor

AKŞAM

Saidi Nursi dün İstanbul'a geldi

Resim çekirtmekten kaçınan "Nurcu", başı, sesi çıkmadı için konuşmadı, yerine başmürit basın topantısı yaptı

Saidi Nursi dün İstanbul'a geldi

Resim çekirtmekten kaçınan "Nurcu", başı, sesi çıkmadı için konuşmadı, yerine başmürit basın topantısı yaptı

Saidi Nursi dün İstanbul'a geldi

Resim çekirtmekten kaçınan "Nurcu", başı, sesi çıkmadı için konuşmadı, yerine başmürit basın topantısı yaptı

AKŞAM

Said-i Nursi dün İstanbul'dan ayrıldı

Bazı Nurcular, fotoğraf çekmek isteyen gazetecileri dövmeye kalkıştılar

Said-i Nursi dün İstanbul'dan ayrıldı

Bazı Nurcular, fotoğraf çekmek isteyen gazetecileri dövmeye kalkıştılar

Said-i Nursi dün İstanbul'dan ayrıldı

Bazı Nurcular, fotoğraf çekmek isteyen gazetecileri dövmeye kalkıştılar

Adana bugün Başvekili karşılamaya hazırlanıyor

"3 Ocak İmar Bayramı, münasebetiyle şehir dövizlerle süsleni"

ADANA 3 (Hürriyet) — İstanbul'dan saat 10.30'da uçarak Adana'ya gelen Başbakan, Adana'da İmar Bayramı münasebetiyle şehir dövizlerle süsleni...

Verem Savaş Haftası başladı

Dr. S. S. Savaş

CENTO da yeni bir tayin

Yusuf Kaya

Mal beyanına davet ediyor

Yusuf Kaya

Saidi Nursî İstanbul'dan kaçarcasına ayrılıp gitti

"Nurcu, nun komünizme karşı da tavsiyeleri var"

İstanbul'dan kaçarcasına ayrılıp gitti. Saidi Nursî'nin komünizme karşı da tavsiyeleri var. Saidi Nursî'nin komünizme karşı da tavsiyeleri var.

S. Nursî için İstanbul'da takibat yok

İstanbul'da Saidi Nursî için takibat yok. Saidi Nursî'nin komünizme karşı da tavsiyeleri var.

Basın Bediüzzaman'ın peşinde

Bediüzzaman'ın İstanbul'a gelişi de, buradaki kalışı da, İstanbul'dan ayrılışı da, bütün safhalarıyla basının yoğun takibi altındadır. Bu arada, bazıları onun "niçin buraya geldiğini" anlayamaz. Fakat hepsi bir görüntü alabilmek için geceli gündüzlü yarış halindedir.

ün Kör yiyasî iyor meurtuluş Cu edecek

Karmazine, sabah saat 10.30'ta, 5 ocaktaki kongresi planacak

Karmazine, sabah saat 10.30'ta, 5 ocaktaki kongresi planacak. Karmazine, sabah saat 10.30'ta, 5 ocaktaki kongresi planacak.

Karmazine, sabah saat 10.30'ta, 5 ocaktaki kongresi planacak. Karmazine, sabah saat 10.30'ta, 5 ocaktaki kongresi planacak.

Karmazine, sabah saat 10.30'ta, 5 ocaktaki kongresi planacak. Karmazine, sabah saat 10.30'ta, 5 ocaktaki kongresi planacak.

Karmazine, sabah saat 10.30'ta, 5 ocaktaki kongresi planacak. Karmazine, sabah saat 10.30'ta, 5 ocaktaki kongresi planacak.

Karmazine, sabah saat 10.30'ta, 5 ocaktaki kongresi planacak. Karmazine, sabah saat 10.30'ta, 5 ocaktaki kongresi planacak.

Karmazine, sabah saat 10.30'ta, 5 ocaktaki kongresi planacak. Karmazine, sabah saat 10.30'ta, 5 ocaktaki kongresi planacak.

Karmazine, sabah saat 10.30'ta, 5 ocaktaki kongresi planacak. Karmazine, sabah saat 10.30'ta, 5 ocaktaki kongresi planacak.

Karmazine, sabah saat 10.30'ta, 5 ocaktaki kongresi planacak. Karmazine, sabah saat 10.30'ta, 5 ocaktaki kongresi planacak.

Karmazine, sabah saat 10.30'ta, 5 ocaktaki kongresi planacak. Karmazine, sabah saat 10.30'ta, 5 ocaktaki kongresi planacak.

Karmazine, sabah saat 10.30'ta, 5 ocaktaki kongresi planacak. Karmazine, sabah saat 10.30'ta, 5 ocaktaki kongresi planacak.

Karmazine, sabah saat 10.30'ta, 5 ocaktaki kongresi planacak. Karmazine, sabah saat 10.30'ta, 5 ocaktaki kongresi planacak.

İzle. Bütün gıslama ve korumalara rağmen, Said-i Nursî'nin AKŞAM objektifi tarafından tesbit edilen iki resmi... Bu resimlerin çekilişinin dikkate değer bir hikâyesi var. AKŞAM Fotoğraf Servisinden Şeref Köylübay, Nursî'nin kaldığı odanın ağız kapalı halinden iki kadın balmone kancalı bir ip alıp ve buradan içme suyu yuvarlaya çıkmıştı. Murdelerin kaldığı odanın penceresi altından sürünerek geçen

Köylübay, Said-i Nursî'nin aralık duran perdesi arasında ilk resmi çekmiştir. Odada yalnız el ve fotoğraf makinesinin parlayan ışığından kerhan Nurcu lider, kuzun bir edâ ile, ikinci resimde görüldüğü gibi, elini sallayarak resminin çekilmesine engel olmak istemiş ve müridlerine seslenmiştir. Fakat bunu tamamlayan Şeref Köylübay, derhal kancalı balmone ağız kapısını ve kulağı unaklamıştır.

Said-i Nursî'nin tedatları Kabele'ye giden liderlerinin otomobili etrafında kendisiz koruyordı.

Adalet Bakanı Nursi'ye dair izahat verdi

İstanbul'da bulunan Adalet Bakanı Esat Budakoğlu, dün Adliye'ye gelmiş ve Savcı Sebati Yalçın'ın odasında onun müddetini beklemiştir. Bu arada Bakan, Sebati Yalçın'ın konusunu gazetecilerin soruları üzerine şunları söylemiştir:

Saidi Nursî'nin İstanbul'a gelmesinin, Adliye ve İstanbul Savcılığı ile bir ilgisi yoktur. Bildiği gibi, adı geçen mahkûm hakkında, Ankara Savcılığına bir tahkikat açılmıştır. Bu konuda bir karar veya tedbir almak, Ankara Savcısının görevidir.

Said-i Nursi İstanbul'dan ayrılırken hâdiseler oldu

NİÇİN GELDİĞİ ANLAŞILAMIYAN NURCU LİDER, GENÇLERİ KOMÜNİZMLE MÜCADELEYE DAVET ETTİ

EVVELKİ gün kara yoluyla İstanbul'a gelen Bediüzzaman Said-i Nursî, beraberinde en yakın adamları Mehmet Nuri Güleg, Ziver Güldüzalp ve şoförü Hüsnü Bayram olduğu halde, Isparta 20001 plâkalı otomobili ile dün saat 13.30 da İstanbul'dan ayrılmıştır. Kara yolundan Ankara istikametine giden Said-i Nursî'nin gidişi de, geliş gibi hâdiseler olmuştur. (Gece) Piyerolli Otelinin 25 no-

Emirdağ yılları

Ebediyete yolculuk

Sabahla ve yağmurla birlikte yola çıktılar. Dört kişiydiler. Ateşler içinde yatan hasta halde bir Bediüzzaman. Ve Üstadları için endişeli üç genç: Hüsnü Bayram, Bayram Yüksel, Zübeyir Gündüzalp.

“ Üstad “Gideceğiz” demişti.
“Nereye gideceğiz Üstadım?”
“Urfa’ya.”

Mart 1960

Sabahla ve yağmurla birlikte yola çıktılar. Dört kişiydiler. Ateşler içinde yatan hasta halde bir Bediüzzaman. Ve Üstadları için endişeli üç genç: Hüsnü Bayram, Bayram Yüksel, Zübeyir Gündüzalp. Üstad “Gideceğiz” demişti.

“Nereye gideceğiz Üstadım?”
“Urfa’ya.”

Gidilecekti. Hem de radyolardan “Said Nursî’nin Emirdağ ve Isparta’da oturmasını” tavsiye eden hükûmet bildirileri yayınlanıyor olsa bile. “Nurcuların kökünü kazıyacağım” tehditleri savuran Konya valisinin yetki alanı içerisindeki yollardan geçmek zorunda kalsalar bile...

1960 senesinin Ramazan ayı. Günlerden 20 Mart. Saat sabahın 9’u. Şiddetli yağmur, çamur, kar, ağır hastalık, ve tehlikeler altında yüzlerce kilometrelik yol vardı kat edilecek. Plakayı çamurla sıvadılar. Her biri diğerinden habersiz, sessizce Âyetü’l-Kürsî kalesine sığınarak yola çıktılar. Yolcu ağır hastaydı; yine de rahmet-i İlâhiye namaz vakitlerinde kalkıp

“ 1960 senesinin Ramazan ayı.
Günlerden 20 Mart. Saat sabahın 9’u.
Şiddetli yağmur, çamur, kar, ağır hastalık, ve tehlikeler altında yüzlerce kilometrelik yol vardı kat edilecek. Plakayı çamurla sıvadılar. Her biri diğerinden habersiz, sessizce Âyetü’l-Kürsî kalesine sığınarak yola çıktılar.

abdest alacak, bir taşın üstünde, olmazsa arabada namaz kılacak, evradını tamamlayacak kadar fırsat veriyordu. O haliyle oruç tutuyor, ama iftar edemiyordu. Ancak bir kaşık yemek, zorla boğazından aşağı inebiliyordu.

Bir ara doğrulup Bayram ile Zübeyir'in kulaklarından tuttu:

“Evlâtlarım, siz hiç merak etmeyin. Risale-i Nur dinsizlerin, masonların belini kırmıştır. Risale-i Nur daima galiptir. Siz hiç merak etmeyin.”

21 Mart sabahı saat 11:00, de Urfa'ya vardılar. İpek Palas Otelinde 27 numaralı odaya yerleştiler.

Urfa, Bediüzzaman'ın geldiği haberiyle dalgalandı. Halk akın akın ziyarette koşuyor, acaiptir ki daha önceleri kolay kolay ziyaretçi kabul etmeyen Üstad her geleni kabul ediyor, herkesle bir bir görüşüyordu. Urfa Bediüzzaman'ı, Bediüzzaman Urfalıları bağrına basmıştı.

Ne var ki resmî makamlar, bu Bediüzzaman-Urfa kucaklaşmasını sakıncalı buluyordu. Ölüm döşeğindeki bu yaşlı adam, derhal Urfa'dan çıkarılmak isteniyor, o ise emri tebliğe gelen polislere “Ben buraya ölmeye geldim. Belki de öleceğim. Siz benim halimi görüyorsunuz, siz beni müdafaa edin” diyordu. Polislerin yapabileceği fazla bir şey yoktu. Emir doğrudan doğruya İçişleri Bakanlığından geliyordu. Hükûmet doktorunun “Bu durumda hiç bir yere gidemez” raporuna rağmen derhal, gerekirse ambulansla geri gönderilmesi için ısrar ediliyordu. Urfa halkı ise galeyanda idi. Otelin etrafını sarmış “Bediüzzaman'ı vermeyiz” diyorlardı.

Ve 23 Mart gününün gecesi.

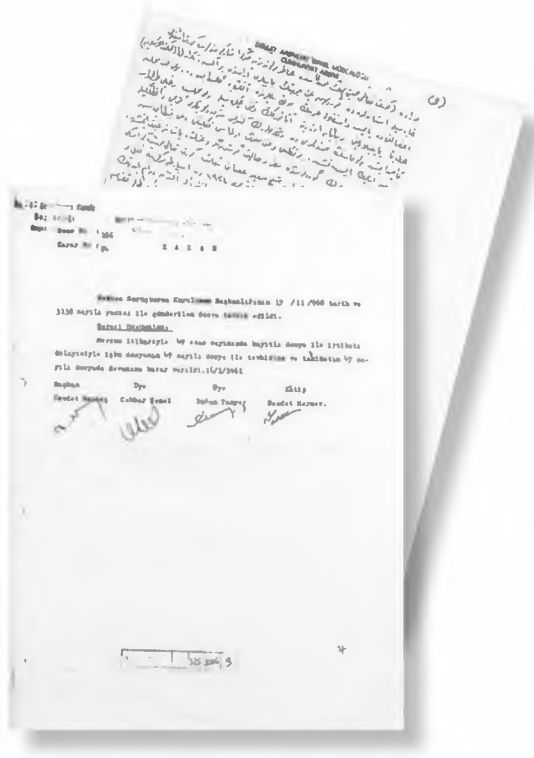
Üstad ateşler içinde yanıyordu. Buz istemiş, önce bulunamamış, bulunduğu anda ise artık istememişti.. Günlerdir uykusuzluk ve yorgunluktan bîtab düşmüş olan Zübeyir ile Hüsnü bir parça dinlenmeye çekilmiş, nöbeti Bayram devralmıştı. Bir ara Üstad sevgili talebesinin boynunu tuttu, sonra da ellerini göğsünün üzerine koyup uyudu. Üstadının rahatladığını düşünerek üstünü örten Bayram bilmiyordu, ama o artık bu dünyaya uyanmayacaktı. Ne bilsin Bayram; Üstadının bedeni hâlâ o kadar sıcaktı ki! Saatler sonra

“Zulümata değil, âlem-i nura giriyorsunuz. Sahip ve Mâlik-i Hakikînin tarafına gidiyorsunuz. Ve Sultan-ı Ezelînin payitahtına dönüyorsunuz. Kesrette boğulmaya değil, vahdet dairesinde teneffüs edeceksiniz. Firaka değil, visale müteveccihsiniz.” Arkasında bu satırları insanlığa miras bırakan büyük İslâm âlimi, kendisine gönül veren insanların elleri üstünde ve gözyaşları arasında Sultan-ı Ezelînin payitahtına dönüyor.

İhtilâlin halleri

27 Mayıs darbesinden sonra Meclis bünyesinde kurulan Merkez Soruşturma Kurulu Başkanlığının en önemli hedeflerinden biri de, önlenemeyen bir şekilde yayılmaya devam eden Risale-i Nur hareketi idi. Kurul, bu konudaki kararlarından birinde, kendisine ulaşan Osmanlıca yazılı bir rapor yer alıyor. Rapor, “Mevzuatımızın Eksik Tarafları ve İkamesi Gereken Yeni Kaideler Hakkında Mütalâa” başlıklı son bölümünde, mevcut kanunların Risale-i Nur hareketini önlemekte yetersiz kaldığını ve mevzuata bu konuda daha da sınırlayıcı yeni müeyyideler eklenmesi gerektiğini ileri sürüyor.

Emirdağ yılları

gelen doktor bile bu duruma şaşmış, ancak nefesine ayna tutarak öldüğüne kanaat getirebilmişti. Haber hızla yayıldı. İmanlarını Risale-i Nurlarla kurtaran talebeleri, yurdun dört bir yanından cenazesine yetişmek için yollara döküldüler. Urfa halkı işyerlerini kapatmış, bu kez cenaze için gelen herkese evlerini açmıştı. Cenaze, İpek Palastan alınıp iki kilometrelik mesafedeki Dergâha iki saatte götürülebildi. Tabut âdetâ parmaklar üzerinde taşınıyordu. Gökyüzüne, o güne kadar görülmemiş çeşit çeşit kuşlar dolmuştu.

Bediüzzaman’ın mübarek cenazesini yıkayan Urfa’nın değerli âlimlerinden Molla Abdülhamid Efendiye Üstadın hizmetkârları Zübeyir Gündüzalp, Hüsnü Bayram, Abdullah Yeğin, Bayram Yüksel ve Hulûsi Yahyagil yardım ettiler.

Perşembe günü ikindi namazının ardından, yüzlerce hatim ve duâlar eşliğinde Üstad kabrine kondu. Cenazede Urfa Valisi ve Belediye Reisi de hazır bulundu. Bu sırada Urfa’nın etrafı tanklarla çevriliydi.

Üstadlarının vefatı ile Zübeyir, Bayram ve Hüsnü üzüntüden kendilerinden geçmek derecesine gelmişlerdi. Kendisi de derin üzüntü içinde olan Abdullah Yeğin onları sakinleştirmeye çalıştı. Abdullah Yeğin, seneler önce Üstadının “Sana başın sağ olsun diyecekler” derken neyi kastettiğini şimdi anlıyordu.

Bediüzzaman Hazretleri sağlığında müteaddit defalar talebelerine mezarının gizli kalmasını istediğini bildirmişti. Bu vasiyeti Emirdağ Lâhikasında yazılı olarak da bulunuyordu:

“Üstadlarının vefatı ile Zübeyir, Bayram ve Hüsnü üzüntüden kendilerinden geçmek derecesine gelmişlerdi. Kendisi de derin üzüntü içinde olan Abdullah Yeğin onları sakinleştirmeye çalıştı. Abdullah Yeğin, seneler önce Üstadının “Sana başın sağ olsun diyecekler” derken neyi kastettiğini şimdi anlıyordu.

“Benim kabrimi gayet gizli bir yerde, bir iki talebemden başka hiç kimse bilmemek lâzım geliyor. Bunu vasiyet ediyorum. Çünkü dünyada sohbetten beni men eden bir hakikat, elbette vefatımdan sonra da bu surette beni mecbur ediyor.”

Üstadın samimi arzusunu bilen talebeleri bu durumu hayretler içerisinde izlemektedir. Nasıl olacak da cümle âlemin gözü önünde defnedilen Üstadın mezarı gizli kalacaktı? Salih Özcan da bunu merak etmiş ve gidip, Üstadın “birinci talebem” dediği Hulûsi Yahyagil’e sormuştu:

“Ben Üstadı ziyaret ettiğimde bana dedi ki: Benim kabrimi bir iki talebemden başka bilen olmasın. Şimdi herkes biliyor. Bu nasıl olacak?”

Hulûsi Ağabey, “Salih,” demişti, “Üstad ne demişe çıkmış. Çıkmayanlar da çıkacak. Allah Teâlâ o zatı yalancı çıkarmaz.”

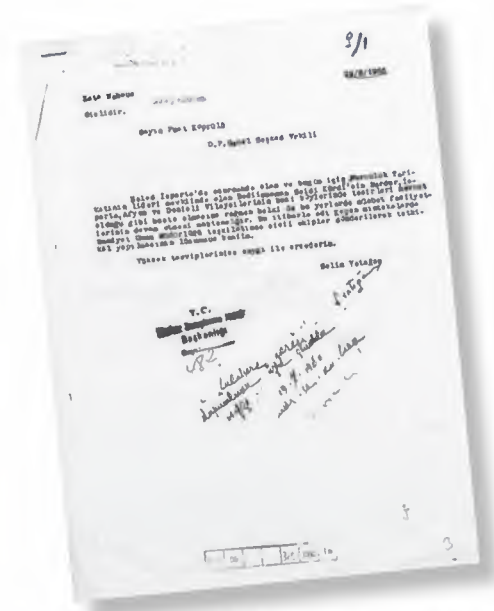
Ve çıkarmadı.

Üstelik, İlâhî kader, zalimleri de, zulümlerinin cezası bâki kalmak kaydı ile bu vazifede istihdam etti.

Çok geçmeden 27 Mayıs İhtilâli gerçekleşti. İhtilâlciler, önce yakın hizmetkârlarını Üstadın kabrinden zorla uzaklaştırdılar. Urfa’da sokağa çıkma yasağı uyguladılar. Definden tam 111 gün sonra, 11 Temmuz 1960’da Bediüzzaman’ın kabrini parçalayıp, naaşını iç içe iki metal tabuta koyup uçakla bilinmeyen bir yere naklettiler. Bugün Bediüzzaman Said Nursî’nin kabrini, birkaç yakın talebesinden başka kimse bilmiyor.

Fatiha’lar, Yâsin’ler, dualar için ise adrese ihtiyaç yok; onlar dünyanın dört bir köşesindeki ağızlardan çıktığı anda gideceği yere ulaşıyor.

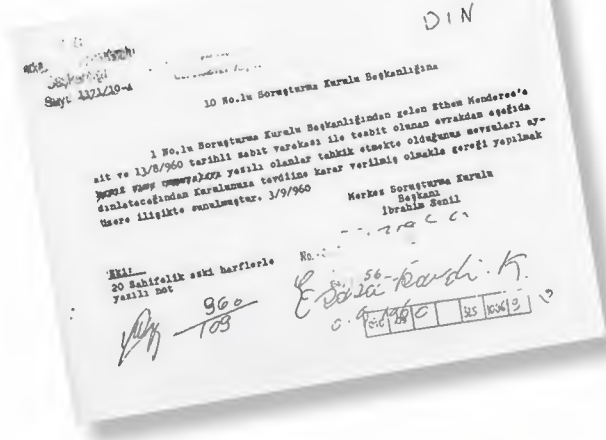
“Benim kabrimi gayet gizli bir yerde, bir iki talebemden başka hiç kimse bilmemek lâzım geliyor. *Bunu vasiyet ediyorum. Çünkü dünyada sohbetten beni men eden bir hakikat, elbette vefatımdan sonra da bu surette beni mecbur ediyor.*”

“Hasta ama faal”

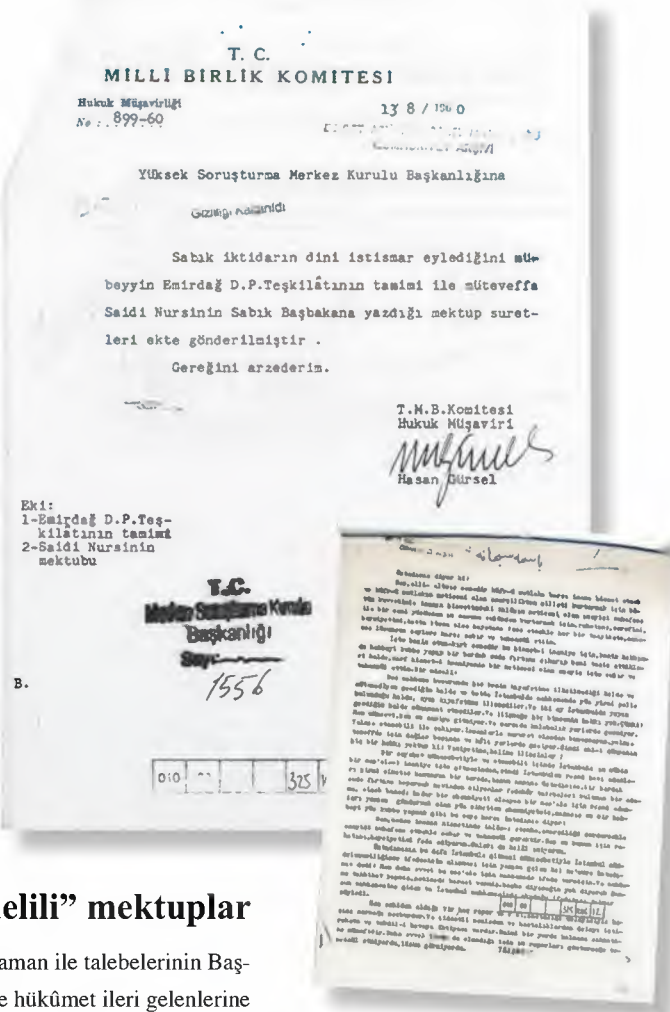
DP Genel Başkan Vekili Fuat Köprülü’ye “zata mahsus” olarak gönderilen gizli bir yazıda, Bediüzzaman’ın hasta olmasına rağmen çeşitli vilâyetlerde faaliyetlerde bulunmasının muhtemel olduğu bildirilerek sivil ekiplerce durumun takip ettirilmesi isteniyor. Bu belge de, imza sahibi Selim Yatağan’ın evinde sıkıyönetimce yapılan aramada ele geçen evraklar arasında.

Emirdağ yılları

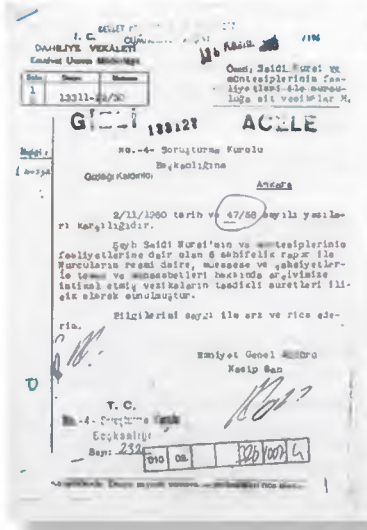
“Aydınlatici” rapor

Osmanlıca el yazısıyla Risale-i Nur aleyhinde hazırlanmış bir “raporu,” Merkez Soruşturma Kurulu Başkanlığı, “tahkik edilen mevzuları aydınlatacağından,” gereği yapılmak üzere soruşturma kurullarından birine havale ediyor.

“Suç delili” mektuplar

Bediüzzaman ile talebelerinin Başbakanı ve hükümet ileri gelenlerine yaptıkları müracaatları da, 27 Mayıs darbesiyle devrilen Demokrat Parti iktidarının “dini siyasete âlet ettiğine” dair deliller olarak Merkez Soruşturma Kurulunun dosyaları arasına girmiş.

“Nurcuların faali- yet ve temasları”

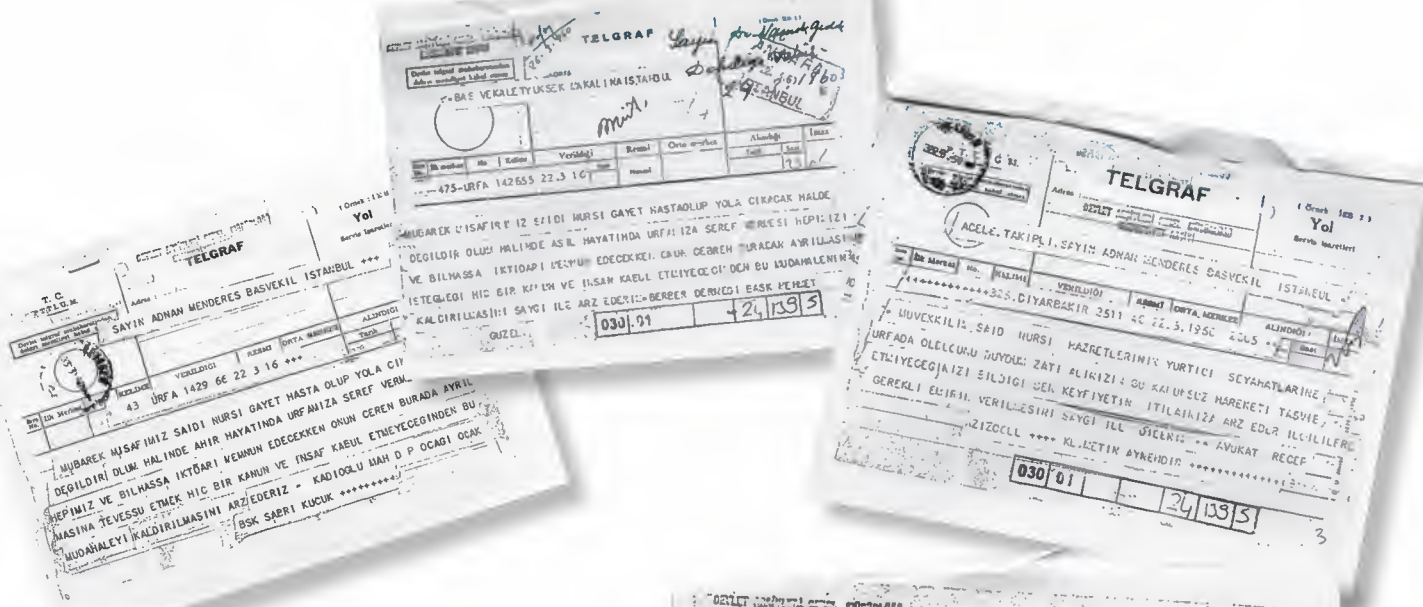
Emniyet Genel Müdürlüğünden Soruşturma Kuruluna gönderilen “Said Nursî’nin ve müntesiplerinin faaliyetlerine dair” bir rapor ile “Nurcuların resmî dairelerle temasları hakkında vesikalar.”

Eskişehir’de Said Nursî heyecanı

Bediüzzaman Said Nursi'nin talebelerinden Mehmet Kayalar'ın takibata uğradığına dair haberi "S. Nursi'nin Doğu illeri temsilcisi yakalandı" başlığıyla büyük bir haber olarak veren Demokrat İzmir gazetesi, haberin devamında, Üstadın otomobilinin Eskişehir'e gelişini şu şekilde duyuruyor:

“Son zamanlarda Saidi Nursî’nin küçük çapta yurt gezisi yaparken kullandığı Isparda 20001 plâka sayılı hususî otomobilin bugün öğleden sonra Eskişehir’e gelmesi hayli ilgi toplamıştır. Hükümetin telkini ile Emirdağ’ında ikamete mecbur edilen Saidi Nursî’nin tekrar seyahata çıktığını zanneden halk ve basın mensupları arabanın etrafını sarmışlardır. Fakat yapılan tetkikat sonunda otomobilinin içerisinde Saidi Nursî yerine baş müritlerinden birinin olduğunu, onun yerine kendisinin seyahata çıktığını belirtmiştir. Otomobil Eskişehir’de iki saat kadar kaldıktan sonra meçhul bir istikamete hareket etmiştir.”

Urfa misafirini vermiyor

Ankara bastırıkça bastırıyor. Urfa ise kutlu misafirini vermiyor. Misafirin ebedî âleme intikaline sadece saatler var. Urfalılardan Başbakana telgraflar gidiyor: "Mübarek misafirimiz Said Nursî gayet hasta olup yola çıkacak halde değildir. Ölüm halinde, âhir hayatında Urfamıza şeref vermesi hepimizi ve bilhassa iktidarı memnun edecekken onun buradan ayrılmasına tevessül etmeyi hiçbir kanun ve insaf kabul etmeyeceğinden, bu müdahalenin kaldırılmasını arz ederiz."

Gelişim da kataya oturan Rus yıldı Kaptan Gubavle ve yardımına gelen diğer Rus tankeri **İsmail**ın rehman yardımından yararlanıyor. **İKÖYLÜBA**

Nurcuların itirazına rağmen Said-i Nursî dün defnedildi

Mursi'nin tabii ve kutsal bir halk kütlesinin ailesi Barinde

Şəkil 4. Məşinlə işləyən bənzərlik. (H. TANILKAN)

Tıbbi mahzur yüzünden Valilik defni yarına bırakmadı. Tereke Hâkimi, Said-i Nursinin esyalarına 551 lira 50 kuruş değer biçti

N ITCU talebeleri araları bilinsin kaldı Nuru bizi defnedimdir! İlerne kadar günümü işi cuma günü için kararlaştırılmış da tıbbi bakımdan yatına kalmam mahurinin gözüldü. Eünden sonra gömülmesine saat 11 de harar verilerek ikindî namazından sonra defnedilmiştir.

[illegible]

MTTB Başkanı "DP'ye girmedim" dedi

Milli Türk Talehe Birliği Başkanı Yazar Ödemele dün birlik binasında bir basın toplantısı yaparak, evvelki gün saat 19

DIŞ TİCARET REJİMİ DEĞİŞİYOR

**İhracatın artırılması
ile ilgili toplantı
Ticaret Bakanlığı
da başladı**

Bakara, Husuli Pe
SABAH T
Bakanlığının 10
11 salonda
carei rejiminde
cah defteratlar
vacatin aritirima
sunda alınacak
bakkındaki 10
baslanmisir.

gazinde
lu nun
önerind
surethile
mentle 5
teyle nin
tahliyle

tolmava	
iaj Kaa	
aria ar	
le intih	
rali al	
ne gide	
lankes	Ne
tunm	ha

boy
leri
Emm
jand
de y
sagly
dergâ
linmî
culgri

dermal
Yeni ye
konulm
mezara
Mezarın
beton ka
Hamid
bağında
da sesiz
bine yak

lar. Diyar
Malatya,
top ve diğ
culardır. He
ler de vardı
ziyaret edeb
Bugün halk
den fakir N
ar yemeği ve
igine göre i

... Hocadan 1
... marasimi
Nural'nin cen
... olan, me
... talebelerind
... heyetinden
... Mehmet
... Nural'yi
... 2000
... Urfa'dadır.

tesbit edilmiş
tlen diğer es-
boxuk para-
bir pusula.
pamuklu a-
bez kuzak,
çorap, üç
vegit renkle).
inde bir çay
cezeve ve bir

...ektadır. Bir
...us tekvim bu
Türkiye'de
...atırıldığı
...akımı 5000
...us kıymet b
...n yazılı bir
...dır.
...başıyardı...

ce saat 24
nen Yural'ni
a'yn yerleşen

Cuma 25 Mart 1966

S. Nursi defnedildi

...ninde bir begik gibi aslanıyordu. Yol
...nisi ilâfeten Valli Sırafeffin Alak.
...darma alay kumandanı bizzat ön-
...yol açarak cenazenin ilerlemesini
...yolarıdır. Cenaze saat 18.10 da
...âha getirilerek camiden içeri a-
...tır. Cemla girmek için
...la cemaatı girmek için

...lar zorla sürevli... Nuru...
...yapılmış yeşil... polle ve jan...
...mus olan cenaze... boyalı bir tabuta
...konularak üzeri... 16.25 da
...temelinden su... ötürülmüştür.
...kısımları yapılmıştır.
...adında sivil komiser... için
...Kur'an okurken... mezar
...zede ağılıyorlardı. Nuru...
...in inaan takip... Cenazeyi 2
...röbrekleri, Aliver...
......

ven, Siliri, Adıyaman, Gaziantep vilayyetlerinden gelen Nurdin, Bunlar ancak mezarlardan çıkarılabilirler.

...ile en çok at-
...kazanıp hazırla-
...sonrakı sahne DP
...ve eski milletvekli-
...İftipoglu'dur.
...Urfa'ya getiren me-
...numaralı takvi ha-
...ya Nursinin (tereksi)
...mıdır Terakede (ca-
...ayalar da sunlardır:
...a, bir saat (omere)
...a, bir tane

...orik, bir la-
seccade, bir çüpe
bir bağ yağmağı,
adeği de mendil
...). Ayrica bir so-
aydanlık, bir ka-
r de çay barda-
r de eski Türk-
bulunmuştur. Bu
ml. yoksa di-
enilgilemiş-

edeyiş 351
biçimlidir. Sa-
vasıyetli bu-
nu Zilver adı
na Urfa'ya
nın kardeşi-
cekləri aşı-

Bediüzzaman'ın "dünyalığı"

Bediüzzaman'ın Urfa'daki otel odasında vefatından sonra tereke hakimi kendisinden kalan maddî varlığı, Akşam gazetesinin haberine göre, şu şekilde tesbit etmiş:

15 lira bozuk para, bir saat (Omega marka), bir pusula, bir ibrik, bir leğen, iki pamuklu seccade, bir cübbe, şalvar, bez kuşak, bir baş yaşmağı, bir çift çorap, üç adet mendil, bir sepet içinde bir çaydanlık, bir kaşık, bir cezve, bir çay bardağı, eski Türkçe bir takvim.

Gazetenin haberine göre, Bediüzzaman'ı Urfa'ya getiren meşhur Isparta 20 001 plakalı otomobil de tereke içinde sayılarak hepsine 551 lira 50 kuruş değer biçilmiş.

Emirdağ yılları

Bediüzzaman Said Nursî'nin vefat ettiği Urfa İpek Palas Oteli ile 27 no.lu oda.

Bediüzzaman Said Nursî'nin gezileri "birtakım mahzurları celbe müsait olduğu için," hükümet kendisine "Emirdağ'da istirahat etmesini tavsiye ediyor." Son yolculuğuna çıkarken de Bediüzzaman rahat bırakılmıyor. Hattâ defnedildikten sonra da...

CHP'nin organı Ulus gazetesinde Bediüzzaman'ın vefat haberi.

Cumhuriyet

33. İnd. Yıl Sayı 12.813

Perşembe 24 Mart 1960

Perşembe 24 Mart 1960

Tercüman

Said-i Nursî dün sabah Urfa'da öldü

Nurcubaşının ölümü, müritleri arasında teessür uyandırdı

Nursî'nin cenazesine iştirak için kafilâ halinde Urfa'ya gidenler var

Ankara'da dün bir Nuruî levkif edildi

Said-i Nursî KİNDİR

leryem Ananın mezarının izmir ıvarında bulunduğu anlaşıldı

r vatandaşımızın ortaya attığı bu mühim iddiaları

mir Katalik Arşevakı Daskıffı da destekliyor

Saidi Kürdi dün sabah Urfa'da vefat etti

Ölüm haberi üzerine otel önünde toplanan Nuruîların taşkınlık teşebbüsleri polis tarafından süratle önlendi

Urfa'da müritler, ölüm haberi üzerine otel önünde toplanan Nuruîların taşkınlık teşebbüsleri polis tarafından süratle önlendi

Dünden itibaren Urfa'ya ahın bağlandı

Urfa'da müritler, ölüm haberi üzerine otel önünde toplanan Nuruîların taşkınlık teşebbüsleri polis tarafından süratle önlendi

Said-i Nursî KİNDİR

Sağlık Veri ilaç fiatla ucuzdur, diyor

Said-i Nursî KİNDİR

Said-i Nursî KİNDİR

Ulusal bölgelerindeki rlar tazminat alacak

Ulusal bölgelerindeki rlar tazminat alacak

Ulusal bölgelerindeki rlar tazminat alacak

Ulusal bölgelerindeki rlar tazminat alacak

Ulusal bölgelerindeki rlar tazminat alacak

Ulusal bölgelerindeki rlar tazminat alacak

Ulusal bölgelerindeki rlar tazminat alacak

Ulusal bölgelerindeki rlar tazminat alacak

Ulusal bölgelerindeki rlar tazminat alacak

Ulusal bölgelerindeki rlar tazminat alacak

Ulusal bölgelerindeki rlar tazminat alacak

Ulusal bölgelerindeki rlar tazminat alacak

Saidi Nursi öldü

İslahiye'de kalb krizi geçiren Nursi Urfa'da bir otelde öldü. Müritleri cenaze töreni için Urfa'ya ahın ediyor

Urfa'da müritler, ölüm haberi üzerine otel önünde toplanan Nuruîların taşkınlık teşebbüsleri polis tarafından süratle önlendi

Dünden itibaren Urfa'ya ahın bağlandı

Urfa'da müritler, ölüm haberi üzerine otel önünde toplanan Nuruîların taşkınlık teşebbüsleri polis tarafından süratle önlendi

Said-i Nursî KİNDİR

Said-i Nursî KİNDİR

Said-i Nursî KİNDİR

Saidi Nursi'nin cenâzi dün meâhul bir yere götürüldü

(Bastarot 1. final sahidesi)
 ...ni, mezar açıkların etrafına aske
 ri kordon atarak ödünçünü ve ...
 anasını geçtiği yolların emsaliyet
 ve ahi bir şekilde kontrol altında
 bulundurulduğuna belitmiştir.

Diyer taraftan başgün Urfanın
 tahsil ve haratı bütün telefon ve
 telgraf görkemleri saat 12 ye ka
 dar kestirilmiş ve ancak öğleden son
 ra saatlerinin çalınmasından müddet
 oluncaya kadar, Ayrica Sadi Nuri
 nin nezaretinde gece uahabı kar
 ağıyla meçhul bir yere götürül
 müştür.

[illegible]

10 Danıştay üyesi emekliye ayrıldı
(Başlatıldığı 1 inci sayıde)
re Üyesi Rif Yazar, 3. derece 4. üyesi Radim Güngör, 4. derece 5. üyesi Ziya Ünen, 5. derece 6. üyesi Mesur Tıp ve Nedim Öğün, 6. derece 7. üyesi Hamdi Tanç ve 9. derece 10. üyesi Celil Berkman.

C. gaze

(Bastarm
lik yagalmas
dır.
Soru — T
dünya meşet
ruma nedir?
Cevap —
İsa'nın başlıc
ca, his (istif
has arşında
talent, diğer
geri kalmas
larınla ilgili
Bati . K
miliyet ve so:

ul kin evve
 lamma mavri
 rumata lüzü
 le bir nühäs
 boer bišän
 hiš hauröc
 inkeldre, m
 nan temäni
 Soğak ha
 dıyays bti
 ki tihmü t
 ger bir seb
 ve Alıman
 meşşemän
 temäniar
 cül gürmā
 Nurdan
 ee devamı
 tın mülhiz
 sevireline
 nan temä
 re lerep
 cuder. Ne
 gelym b
 ländki me
 tınmaid m
 Numan tsh
 birin mraf
 Sora —

da midir?
Cevap —
yâşasız k:
zavir ola
kun koruk
marmaket
bir mesele
kuho ağız
bâim de
derkâdır.
Korn —

memleketi
Kırap Cum
sebetlerini
bütün geç
Cevap -
cuk, cihaz

PERŞEMBE
14
TEM MUZ 1960
YIL: 11 SAYI: 470

SAHİBİ:
ADNAN DUVENCİ

TELEFONLAR:

İkinci Mda	35 512
Yeniçeri Mda	35 512
İstiklal-i Şehit	35 514
Dampar	35 515

POSTA KUTUSU: 192

FIYAT: 25 KURUŞTUR.

DEMOKRAT
İZMİR
SABAHLARI ÇIKAR MUSTAKİL SİYASİ GAZETE

Saidi Nursinin cesedi dün meçhûl bir yere götürüldü

Sabaha karşı açılan mezardan çıkarılan cesedin Ispartaya nakledilmiş olması muhtemel

Urfada, dahili ve harici telefon, telgraf muhaberatına saat 12 ye kadar müsaade edilmedi

Կահրա, 15 (Երեւան) —
 Մե ձերի 10-ամեան հետադիմ
 ետանդն ու ինչ օրհանգիստն
 ինչ (Երեւան ցանկ) ետանդն Սուր
 Նաւն ձերի ցոյց տեսնի հար
 աւանդ արեւան 10 բնակի Կահր
 ան արեւան ինչ ցոյց տեսնի
 ինչ.

Եւանդ արեւան Կահրանի
 ետանդն արեւան ետանդն արեւ
 անդանդ 10 ինչ

[illegible][illegible]

Amerika Kongoya yardımı reddetti

F. Eisenhower, "Her bir Batılı büyük devletin müdahale etmesine taraftar değilim" dedi; m. ile Güvenlik Konseyine aksettii ve Canadan asker istendi

Londra, 13 (R) — Amerika
hükûm. Cumhurbaşkanlığı Eksen
hükûm'ün teklifinden, Kongoya
talip ettiği asker yardımını gön-
dermeyeceğini belirtmiştir. Ek-
senbower ayrıca, hiçbir Batılı
büyük memleketin, Kongo da-
rumuna, B. Milletlerine kalın
maddi arkamanda bile olma da-

hi müdahalelerine taraftar olma-
dığını beyan etmiştir

Bizim çevrelerde göre, en sal
ve temiz emellerle dahi olan,
Batılıların Afrika içlerine mü-
dahaleleri, cengeryalın kom-
tekeli altında olan yerlerin
üzerinde kendi lepli yaratacak
tır. Zaten Rumya, daha şimdi-

(Dersim Ka. 4 Böl. 6 da)
.....
**İnönü Heybeli
adada tezahür-
ratla karşılandı**

İstanbul, 13 (Telefonla) —
Schrödingere başkanlığındaki CİŞP. Ge-
nerel Başkan İsmet İnönü oğlu-
nun Maltepecik'ten evinden ayrı-
larak İlyosbittadaya gelmiştir.

Saïdi Kürdinin

Tavaf edilen mescid - Taatfun
Urfada yayilmasina sa

Ura you o gun wa
be'inda oturan gubay idde bir arakana;
yar, anra wari'ina yanso to'ari aliya
ni har'at stam'it Goca yara otanada;
gofore adaha saha kulu dayoda;
Sabahe
kuru gel
ala kulu

**Gökay'ı getiren
vapur rötardı**

Denise'le Bankanın eBam-
asına Kurey Akdeniz 20.
terinden onbe saat önce ib
başın galeektir Samun vapo-
unda geri çağırılan K.

Siyasetle
Me
anc
Bu husus
tarafında

Devlet memurları
eşit ve haklı memurlar
İlâhî hükümlerle ve e
şitleri içinde yaparlar
onlar için de ilâhî
hükümler devrin
dan âl. Herik

ay denki

**cesen
dildi?**

elmiş cesed-
liştan haber

Ordu, Diyarbakırda
Urfa'ya varmaz içi

...ya da...
...kafasında
...vardı: «Bir büyük
...Oeritlik, ol
...karanlık dets bir
...çerçeve yapra
...kulp gittiği: Şimdi
...değer verdim: M
...çerçeve mil

...men blir berørt av
(Domeno 19 6 19)

Bediüzzaman Said Nursî'nin olağanüstü önlemler altında naaşının meçhul bir yere nakledilişi, ihtilâl yönetiminin taraftarı basında bu şekilde yer almıştı.

Emirdağ yılları

Her kitap bir Said

Kat'iyen size haber veriyorum ki, Risale-i Nur'un herbir kitabı bir Said'dir. Siz hangi kitaba baksanız, benimle karşı karşıya görüşmekten on defa ziyade hem faydalanır, hem hakikî bir surette benimle görüşmüş olursunuz. Ben şuna karar vermiştim ki, Allah için benimle görüşmek isteyenleri, görüşmediklerine bedel, her sabah okuduklarıma, dualarıma dahil ediyorum ve etmekte devam edeceğim.

“Küçük bir medrese”

Herbir adam eğer hanesinde dört beş çoluk çocuğu bulunsa kendi hanesini bir küçük medrese-i Nuriyeye çevirsin. Eğer yoksa, yalnız ise, çok alâkadar komşularından üç-dört zat birleşsin ve bu heyet bulundukları haneyi küçük bir medrese-i Nuriye ittihaz etsin. Hiç olmazsa işleri ve vazifeleri olmadığı vakitlerde, beş on dakika dahi olsa Risale-i Nur'u okumak veya dinlemek veya yazmak cihetiyle bir miktar meşgul olsalar, hakikî talebe-i ulûmun sevaplarına ve şereflerine mazhar oldukları gibi, İhlâs Risalesinde yazılan beş nevi ibadete de mazhar olurlar. Hakikî ilim talebeleri gibi, onların maişetlerini temin hususundaki âdi muameleleri de bir nevi ibadet hükmüne geçebilir

Said Nursî

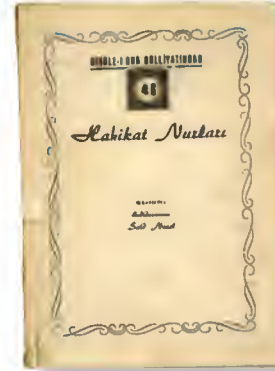
Emirdağ yılları

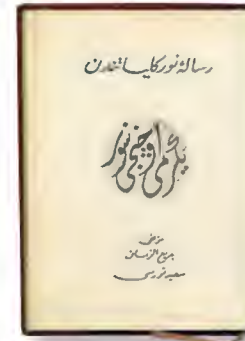
Risale-i Nur Külliyyatından
Zühretü'n-Nur mecmuası.
Teksirle çoğaltılmış Osman-
lıca nüsha.

Daktilo ile yazılarak teksir-
le çoğaltılmış bir Gençlik
Rehberi. Kapağı matbaa
baskısı: Eskişehir, 1956.

Atıf Ural ve Said Özdemir tarafından
neşredilen Hakikat Nurları. 1958
Ankara baskısı.

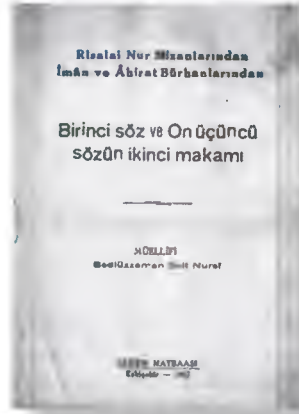
Bediüzzaman'ın
vârislerinden hattat Mus-
tafa Acet tarafından rık'a
hattıyla yazılan matbu
Yirmi Üçüncü Söz.

1957'de Antalya'da bastırılan Hutbe-i Şamiye. İçinde,
Bediüzzaman'ın bu eseri bastırılanlar hakkındaki duası yer alıyor:
"Allahümme yâ Erhamerrâhimîn! İsm-i Âzamın hürmetine, bu
Hutbe-i Şamiye'yi altı bin nüsha bastıran Tefvîk ve Suphî ve
Mustafa'dan ahsen-i kabul ile kabul eyle ve onları ve mübarek
yardımcılarını Cennetü'l-Firdevs'te mesut eyle. Âmin. Ve hizmet-i
Kur'âniye ve imaniyede daima muvaffak eyle. Âmin, âmin, âmin."

1955 Eskişehir baskısı Cevşenü'l-Kebîr.

Ceylân Çalışkan'ın 1947'de Eskişehir'de bastırıldığı "Birinci Söz ve On Üçüncü Sözün İkinci Makamı."

Kısmen teksirle, kısmen daktilo kopyası ile çoğaltılmış bazı lâhika mektuplarından meydana gelen bir derleme.

“Hizbü’l-Ekber-i Nuriyye ve Yeni Bir Delâilü’l-Hayrât.” İtinayla yazılarak süslenmiş ve tevafuklar kırmızı renkle işaretlenmiş.

Şimdi resmen izin verilen din tedrisatı için hususî dershaneler açılmaya izin verilmesine binaen, Nur şakirtleri mümkün olduğu kadar her yerde küçücük birer dershane-i Nuriye açmak lâzımdır. Gerçi herkes kendi kendine bir derece istifade eder, fakat herkes her bir meselesini tam anlamaz. İman hakikatlerinin izahı olduğu için hem ilim, hem marifetullah, hem huzur, hem ibadettir. Eski medreselerde beş on seneye mukabil, inşaallah Nur medreseleri beş on haftada aynı neticeyi temin edecek ve yirmi senedir ediyor.

Said Nursî

Emirdağ yılları

Fotoğraf: Merhum Prof. Dr. İbrahim Canan
1959, Ankara Beyrut Palas Oteli çıkışı.

Asr-ı Saadet gibi

“Bahtiyar bir ihtiyar var. Etrafı sekiz yaşından seksen yaşına kadar bütün nesiller tarafından sarılmış. . . . Said Nur ve talebelerini seyrederken, insan kendini âdetâ Asr-ı Saadette hissediyor. Yüzleri nur, içleri nur, dışları nur... Hepsî huzur içindeler.”

--Osman Yüksel Serdengeçti

“Görülmedik bir özelliği vardı bu eserlerin. Herbir Risale bir Said Nursî idi. Bediüzzaman'ı dünya gözü ile görmek şerefine erişenler onun sohbetinden nasıl bir feyiz alıyorlarsa, *Risalelerin o gizemli satırlarına dalan insanlar da kendilerini benzer hislerle kuşatılmış buluyorlardı.*

Bediüzzaman'ın kabul olan duaları

Nur medreseleri

Gençlik yıllarından itibaren bir an aklından çıkmayan bir sevdası vardı

Bediüzzaman'ın:

Doğu vilâyetlerinde, din ilimleri ile pozitif bilimlerin birlikte okutulacağı bir üniversite kurmak.

“Medresetü’z-Zehrâ” adını verdi Bediüzzaman hayalindeki bu üniversiteye.

Fakat kaç defa gerçekleşecek gibi olduysa bir mani çıktı ve bu teşebbüs geri kaldı:

Duası kabul edilmediğinden değil; daha güzel bir şekilde kabul edildiği için...

O bir medrese istemişti; Rabbi ona dünya dolusu medreseler verdi.

İlâhî kader, Bediüzzaman'a önce medresenin müfredatını hazırlattı.

Sürgünlerde ve hapislerde eserler telif edildi seneler boyunca.

Üçüncü büyük hapis macerası geride kaldığında, Risale-i Nur adı altında muhteşem bir külliyyat ortaya çıkmış bulunuyordu.

Görülmedik bir özelliği vardı bu eserlerin.

Herbir Risale bir Said Nursî idi.

Bediüzzaman'ı dünya gözü ile görmek şerefine erişenler onun sohbetinden nasıl bir feyiz alıyorlarsa, Risalelerin o gizemli satırlarına dalan insanlar da kendilerini benzer hislerle kuşatılmış buluyorlardı. Zaman ve mekân ayrımı tanımayan eserlerdi bunlar. O gün veya seneler sonra, orada veya dünyanın ücra köşelerinden birinde Risalelerle tanışmak arasında fark yoktu. Ve bu durum, böylece kıyamete kadar sürüp gidecekti.

Arkadan gelecek olanlara bunu böylece müjdeledi Bediüzzaman.

“Hangi Risaleyi açsanız hakikî bir surette benimle görüşmüş olursunuz” dedi.

Eserlerin telifinden sonra, sıra medreselerin “inşasına” gelmişti.

“Çoluk çocuğu olan, evini bir medrese yapsın” dedi. Diğerlerine de bir araya gelerek bulundukları yerde “küçücük birer dersane-i Nuriye” açmalarını söyledi.

Örgütü, formalitesi, üyeliği olmayan ilim yuvalarıydı bunlar. Kurmak için kimseden izin alınmaz, kimseye hesap verilmez, kadro istenilmez, sınavlara girilmezdi.

Bediüzzaman'ın irşadına kulak veren insanlar, yurdun dört bir yanında Nur

“Çoluk çocuğu olan, evini bir medrese yapsın” dedi. Diğerlerine de bir araya gelerek bulundukları yerde “küçücük birer dersane-i Nuriye” açmalarını söyledi.

Emirdağ yılları

medreseleri açtılar. Yahut evlerini birer medrese yaptılar.

Buralarda her kesimden ve her seviyeden insanlar beraberce iman ilimlerini okudular, Kur'ân'ın esrarına daldılar, bir iman neş'esini tattılar.

Risale-i Nur'ların telif ve neşrinden sonra Bediüzzaman'ın en büyük meşgalesi, Nur medreselerinin açılması idi. Bu suretle, benzersiz bir yaygın eğitim sistemini sapasağlam temeller üzerine bina ediyordu. Öyle ki, adı sanı duyulmadık beldelerde ve ülkelerde, Bediüzzaman'dan yıllarca veya asırlarca sonra dünyaya gelecek insanlar da ellerine Risale-i Nur'dan bir eser geçtiği zaman, hemen oracıkta bir medrese açacak, hiç yabancılık çekmeden bu eğitim sisteminin bir parçası oluverecekti.

Milletinin imanını selâmette görebilmek için her ânı çilelerle dolu bir hayatı göze alan bir kulunun duasına Yer ve Gökler Rabbinin verdiği cevap böyle idi.

1970'in “yasak” kitapları

Bediüzzaman'ın vefatından on yıl sonra, verilen onca beraat ve iade kararlarına rağmen, eserleri hâlâ takibat konusu olmaya devam ediyordu.

Bediüzzaman'ın talebelerinden Abdülkadir Badıllı'ya ait Risale-i Nur'ların 1970 tarihli müsadere tutanağı.

Kimlerin imzası var?

Doğu Üniversitesi, Bediüzzaman'ın "Medresetü'z-Zehrâ" adını verdiği büyük idealiydi. Cumhuriyetin başlangıcında bu konudaki teşebbüse, aralarında Mustafa Kemal ile İsmet İnönü'nün de bulunduğu 167 milletvekili imza vermişti.

Teorik olarak, Bediüzzaman da her yurttaş gibi seyahat özgürlüğüne sahip; ancak her adımı gerek devletin, gerekse basının sıkı takibi altında. Vali "Polisimiz onu takip etmektedir" açıklaması yaparak muhalefeti rahatlatmaya çalışıyor. Bediüzzaman'ın özellikle Ankara'ya gelişini son derece dikkatle izleniyor ve pek çok spekülasyonlara konu teşkil ediyor.

Dünyayı süsleyen Said'ler

Her büyük insan gibi, arkasında eskisinden daha zengin bir dünya bıraktı Bediüzzaman.

*Leyle-i Miraç, ikinci bir Leyle-i
Kadir hükmündedir. Bu gece
mümkün oldukça çalışmakla
kazanç birden bine çıkar. Şirket-i
mâneviye sırrıyla, inşaallah
herbiriniz kırk bin dille tesbih
eden bazı melekler gibi, kırk bin
lisanla bu kıymettar gecede ve
sevabı çok bu çilehanede ibadet
ve dualar edeceksiniz. Ve hakkı-
mızda gelen fırtınada binden bir
zarar olmamasına mukabil, bu
gecedeki ibadetle şükredersiniz.
Hem sizin tam ihtiyatınızı tebrik-
le beraber, hakkımızda inâyet-i
Rabbâniye pek zâhir bir surette
tecilli ettiğini tebşir ederiz.*

Şâid Nûrsî

Nur'un Avukatı

Ahmet Feyzi Kul

(1898-1972)

Bediüzzaman'ın üç Feyzi'sinden biri. Hiç sarsılmayan metaneti ve ateşli müdafaaları sebebiyle Bediüzzaman tarafından "Nur'un avukatı" olarak anılan Nur kahramanı.

Uluborlu'da doğdu. Birinci Dünya Savaşında elinden yaralandı. Risale-i Nur'u 1930 yılında tanıdı. Afyon hapsinde Üstad ile beraber yattı. Bediüzzaman ile Risale-i Nur'u anlatan "Mâidetü'l-Kur'ân" adlı eseri, Afyon duruşmalarında sık sık söz konusu edildi. Güçlü kalemi ve fevkalâde hitabetiyle, mahkemede uzun bir müdafaa yaparak Üstadını savundu. Diğer talebelere altışar ay ceza verilirken, Ahmet Feyzi on altı aya mahkûm edildi.

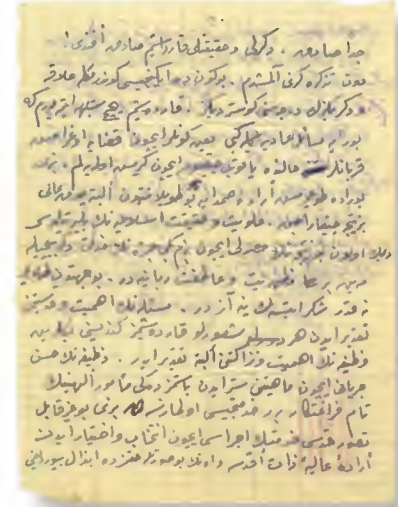
Hayatının büyük bölümünü Aydın'ın Ortaklar bucağına bağlı Çamlık köyünde geçirdi. Antalya'da vefat etti. Kabri Çamlık köyündedir.

Müdafaasından

Biz Bediüzzaman'ı zamanımızın en yüksek din âlimi biliyoruz. Din hakikatlerini asla dalkavukluk yapmadan beyan ve ifade eden bir hakikat adamı biliyoruz. Mücahid adını vermekliğimiz, memleketimizi tehdit eden ahlâksızlık ve imansızlık cereyanlarına karşı Kur'ân'ın sarsılmaz hakikatlerine dayanarak giriştiği müdafaa ve hizmet-i diniyesinden dolayıdır. Din ve vicdan hürriyetinin hükümlerine göre bir memlekette vicdanî kanaatlerimizden mes'ul olamayız. Bundan dolayı da kimseye hesap vermeye mecbur değiliz.

Bizler Allah'a ve Resulüne ve Kur'ân'a inanmışız. Şimdi bu iman ve Peygamberin sıdkına olan bu itikadın neticesi olarak kendimizi helâk-ı ebedîden kurtarmak için çalışmayalım mı? Etrafımızda olup bitenleri görmeyelim mi? . . . Biz Risale-i Nur'u seviyoruz. Ve onu hakiki ve riyâsız bir din kitabı ve Kur'ân tefsiri biliyoruz. Kıymet ölçüleri ve hükümleri vicdanî bir takdir meselesidir. Buna kimse müdahale edemez. . . . Fânî zevâhirin âlâyîşine ednâ bir meyil ve iltifat göstermeyen ve en küçük bir menfaat ve lezzete tenezzül etmeyen; levs-i fâninin ayağına dolaşan bütün yaltaklanmalarına asla kıymet vermeyen; kimseden birşey beklemeyen ve dilenmeyen ve kendisine arzedilenleri kabul etmeyen; iffet ve ismetin en âlî örneklerini yaşatarak sabûrâne, mütehammilâne, her nevi mahrumi-yetlere göğüs germek sûretiyle kendini hakikate ve envâr-ı Kur'âniyeye ve maarif-i Muhammediyenin (a.s.m.) izharına vakfeden; ve memleket ve milletin ıztırabı karşısında pür-rahm ü şefkat ağlayan; kendine yapılan bunca ihanetlere rağmen etrafındakilerin saadetleri için hizmetinden asla vazgeçmeyen; ihtiyarlığına ve bîkesliğine bakmayarak insanları gayyâ-yı cehil ve girdâb-ı inkârdan kurtarmaya, hasbî ve İlâhî bir cehd ile çalışan ve savaştan fazilet ve nur âbidesini Üstad addetmekliğimizi çok mu görüyorsunuz? Kendisinin bu arz edilen keramet-i ilmiyesiyle beraber, sırf ahlâk ölçülerinin kaybolduğu böyle bir devirde gösterdiği bu misilsiz feragat ve istiğna ve şaheser-i ismet ve istikamet dolayısıyla yine bir enmûzec-i kemâl ve mihrab-ı fazilet olarak tanınmaya ve iktida edilmeye şâyândır.

Evet, bizim menfî bir cephemiz, ahlâksızlığa ve imansızlığa müteveccih bir takbih tarafımız var. Bu sırf imandan ve Kur'ân'ın bu mevzular üzerindeki şiddet-i beyan ve azamet-i tevbihine bizzarure iştirakimizden ileri geliyor. Eğer bu esbab-ı mucibe, samimiyetin ve ihlâsın, hakikat ve safvetin bu tarz-ı beyanı size kanaat vermediyse, bize ne şekil isterseniz ceza veriniz. Lâkin unutmayınız ki, bugün altı yüz milyon insanın mensubiyetini taşıdığı Hazret-i İsa (a.s.) zamanının idarecileri tarafından sırf insanlığın saadeti için kalbi çarptığı ve emanet-i tebliğî hâmil bulunduğu sebeplerle âdi bir hırsız gibi idama mahkûm edilmişti. Biz hür söylediğimizden dolayı mâruz kalacağımız bu mahkûmiyeti iftiharla karşılayacağız. Ve sadece "Hasbünal-lahü ve ni'me'l-vekil" nidasıyla dergâh-ı Kâdiyü'l-Hâcâta el açacağız.

Ahmet Feyzi'den Sadık Bey'e hapisane günlerinde yazılmış bir mektuptan:

Kardeşim, hiç şüphe etmiyorum ki, buraya mesail-i âdiye gibi muayyen günler için kazaya uğramış kurbanlar halinde yatıp çıkmak için girmiş olmayalım. Bizi burada toplamış irade-i Samedaniye bu toplantıdan elbette çok âli bir netice çıkaracak. Ulviyet ve hakikat-i İslâmiyenin belirtilmesi demek olan bu neticenin husulü için bizim gibi acezenin hizmeti, değer biçilemeyen bir mazhariyet ve âtîfet-i Rabbaniyedir.

Fedakârlıkta geri kalma

*Madem Nur şakirtlerinden
çokları hem malını, hem isti-
rahatini, hem dünya zevkle-
rini, hem lüzum olsa hayatını
Nur'un hizmetinde feda edi-
yorlar. Sen, ey nefsim, neden
fedakârlıkta en geri kalmak
istersin?*

Saîd Nursî

Ahmet Aytimur

(1924-)

Elazığ'da doğdu. 1948'de geldiği İstanbul'da Risale-i Nur ile tanışınca gönlüne Üstadı bulmak iştiağı düştü ve kendisini Emirdağ'da ziyaret etti. O andan itibaren de çoluk çocuk sahibi olmak, mal mülk edinmek gibi bütün dünya emellerini bir tarafa iterek hayatını bütünüyle Risale-i Nur'a vakfetti.

İstanbul'daki meşhur dâvâyâ konu olan Gençlik Rehberi'ni 1950'de Ramazan Tuncay, Hafız Emin, Muhsin Alev ve Ziya Arun ile birlikte bastılar. 1956'dan itibaren İstanbul'da matbaalarda devam eden neşriyat hizmetlerinde, Risale-i Nur'un bir nâşiri olarak vazife aldı. Bediüzzaman'ın "Yeminle söylüyorum, Ahmet Aytimur'u on şeyhülislâma değişmem" şeklindeki iltifatına mazhar oldu. Üstadın vasiyetnamesinde adı geçen vârisler arasındadır.

Mustafa Acet

(1924-1990)

Emirdağ'da doğdu. Risale-i Nur ve Bediüzzaman ile 1947 yılında askerlik dönüşü tanıştı. Üstad ile beraber Afyon hapsine girdi. Hapishanede hat öğrendi. Daha sonra 1951-60 arasında imamlık yaptı, ondan sonra da uzun yıllar Diyanet İşleri Başkanlığında hattat olarak çalıştı. Emirdağ'da Bediüzzaman'ın yakın hizmetinde bulundu. 27 Mayıs İhtilâlinden sonra da Risale-i Nur'ları yazıp okuttuğu için tutuklandı, beraat etti. Medine'de vefat etti.

Risalelerde Mustafa Acet

Aziz kardeşlerim, beni merak etmeyiniz. Ben her zahmette bir eser-i rahmet ve bir lem'a-i inayet gördüğümünden, sıkılmıyorum. Sizin gayret ve ciddiyetiniz ve yardımınız her sıkıntıyı izale eder, daimî sürur verir.

Burada, Abdülmecid (kardeşim) hükmünde ve hanedanı da benim hanedanım olması cihetiyle en çalışkan ve fedakâr Mustafa Acet, hem küçücük bir Hüsrev, hem küçücük bir Abdurrahman hükmünde Ceylân namında çok çalışkan bir çocuk, Risale-i Nur'a tam hizmet ediyor.

(Emirdağ Lâhikasında "Kalbe ihtar edilen içtimâî hayatımıza ait bir hakikat" başlıklı mektup ile Bediüzzaman'ın vasiyetnamesinin altında imzası olan Risale-i Nur talebelerinden birisi de Mustafa Acet'tir.)

Kur'ân sûrelerinin âyet, kelime ve harf sayılarını gösteren liste. Bediüzzaman Said Nursî'nin el yazısıyla. En'âm Sûresinin altına "Tekrar sayılacak" notu düşülmüş.

Kur'ân kâinatı okuyor

Kâinat mescid-i kebirinde Kur'ân kâinatı okuyor, onu dinleyelim.
O nur ile nurlanalım.
Hidayetiyle amel edelim.
Ve onu vird-i zeban edelim.
Evet, söz odur ve ona derler.
Hak olup Haktan gelip hak diyen ve hakikati gösteren ve nuranî hikmeti neşreden odur.

Said Nursî

Herşey ona salât eder

O zât-ı Ahmediye (a.s.m.), ubu-
diyeti cihetiyle, halktan Hakka
teveccühü hasebiyle, rahmet
mânâsındaki salâtı ister.

Risaleti cihetiyle, Haktan halka
elçiliği haysiyetiyle selâm eder.
Nasıl ki cin ve ins adedince selâma
lâyık ve cin ve ins adedince umumî
tecdid-i bîatı takdim ediyoruz.

Öyle de, semâvat ehli adedince,
hazine-i rahmetten, herbirinin
namına bir salâta lâyıktır.

Çünkü getirdiği nurla herbir şeyin
kemâli görünür ve herbir mevcu-
dun kıymeti tezahür eder ve herbir
mahlûkun vazife-i Rabbâniyesi
müşahede olunur ve herbir masnu-
daki makasıd-ı İlâhiye tecellî eder.
Onun için, herbir şey, lisan-ı hal
ile olduğu gibi, lisan-ı kâlî de ol-
saydı, "Essalâtü vesselâmü aleyke
yâ Resulallah" diyecekleri kat'î
olduğundan, biz umum onların
namına,

أَلْفُ صَلَاةٍ وَأَلْفُ أَلْفِ سَلَامٍ عَلَيْكَ
يَا رَسُولَ اللَّهِ بِعَدَدِ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَبِعَدَدِ الْمَلَائِكَةِ وَالنَّجْمِ

mânen deriz.

Emirdağ yılları

“Ankara’da tutuklanan Nur talebelerinin savunma-
sını üstlenmesi istendiğinde, “İnançları uğrunda
zindana atılan insanları müdafaa etmeyeceksem ben
bu cübbeyi niye giydim?” diyerek oraya koştu.
Orada, cisimleri parmaklıklar arkasında, ama ruhla-
rı kuşlardan daha özgür insanlar buldu.
“Bizi değil, Risale-i Nur’u müdafaa edin” dediler.
Ondan sonrası, Risale-i Nur’un müdafaasına adan-
mış bir ömür idi.

Mazlumların Avukatı

Bekir Berk

(1926-1992)

Çocukluğunda, bir gece yatağından “Yaparım efendim, emredersiniz
efendim, dağdan dağa atlarım efendim” sözleriyle uyandı. Rüyasında
Ebu Cehil’in ordusuna karşı savaşan Peygamberimiz, harbe katılmak
isteyen Bekir’e kendi zırhını ve miğferini giydirecek emirler vermişti.

Annesi, bu rüyayı, “Sen bu zamanın Ebu Cehil’lerine karşı savaşacaksın oğ-
lum” diye yorumladı.

Hukuk öğrenimini tamamladıktan sonra, hayata atılırken, Bekir Berk’in tek bir
düşüncesi vardı:

Mazlumların hakkını aramak.

Nerede zulme uğramış birisini işitse, Bekir Berk orada, onun savunmasındaydı.

Bir tarafta hakkını arayacak gücü olmayan yoksullar, diğer tarafta devrin istibdadına karşı mücadele veren Necip Fazıl ve Peyami Safa gibi ünlü kalem, onun müvekkilleri arasındaydı.

Bu ideali, kısa zamanda ona “Mazlumların Avukatı” ünvanını kazandırdı.

Hayatındaki asıl dönüm noktası, Bediüzzaman Said Nursî ve talebelerini tanımasıydı.

Ankara’da tutuklanan Nur talebelerinin savunmasını üstlenmesi istendiğinde, “İnançları uğrunda zindana atılan insanları müdafaa etmeyeceksem ben bu cübbeyi niye giydim?” diyerek oraya koştu.

Orada, cisimleri parmaklıklar arkasında, ama ruhları kuşlardan daha özgür insanlar buldu.

“Bizi değil, Risale-i Nur’u müdafaa edin” dediler.

Ondan sonrası, Risale-i Nur’un müdafaasına adanmış bir ömür idi.

Bediüzzaman Hazretleri, onu, “Seni bize Allah gönderdi” diyerek karşıladı ve üç beraberlikle müjdeledi:

Biri, Risale-i Nur talebesi olman.

İkincisi, Nur’un avukatı olman.

Sonrasını başka bir zamana sakladı Üstad.

“Seninle bir beraberliğim daha var, ama onu söylemeyeceğim” dedi.

“Dağdan dağa atlarım efendim” demişti rüyasında.

Üzerinden aştığı dağlar bazan metrelerce kar altında geçit vermeyen dağlar idi.

Bazan ateşlenmesine saniyeler kalmış dinamitler döşenmiş yollar.

Eğer o yolların ve o dağların arkasında yardım bekleyen bir mazlum varsa, bunların hiçbirisi engel sayılmazdı.

Bir tabure ve bir çanta ile bir büro kurulur;
yol üzerinde dâvâlar görüşülür.

Üstadın talebeleri (Abdullah Yeğin ve
Refet Barutçu) ile mahkemelerin
bekleme salonları, bir dost meclisi olur.

Emirdağ yılları

Kaderde müdafî olmak da var,
maznun olmak da. Değişmeyen şey,
hakkın müdafaası.

Anadolu'nun en ulaşılmaz köşelerine öyle ulaşılmaz zamanlarda varırdı ki, bazan onu karşısında buluveren hakimler gözlerine inanamaz da kimlik kontrolü yapardı!

Kefenini çantasında, bir ordu enerjisini ruhunda taşıyan bir adamın yıllarca iğneyle kuyu kazması sonucunda yüzlerce dâvâ kazanıldı.

Ve, bir zamanlar ele alınamayan, evde tutulamayan, okuyanların başını dertten derde sokan eserler özgürlüğüne kavuştu, serbestçe basılır, yayılır ve okunur hale geldi.

Bu arada, Mazlumların Avukatı da tertiplerin hedefi haline geldi ve birgün kendisini demir parmaklıkların arkasında buldu.

Fakat onun enerjisinde, şevkinde ve zevkinde değişen birşey yoktu.

Gülerek zincirlendi, marşlar okuyarak hapishaneye girdi.

Onu mazlumların müdafaasından alıkoymak için avukatlığını elinden alacak bir mahkûmiyet uydurdular.

Fakat asıl hükmü veren, İlâhi kader idi.

“Vazife bitti, artık savunmaya ihtiyaç kalmadı” mesajı geldi yüce âlemlerden.

Ondan sonraki yılları, Kâinat Efendisine komşu beldelerden bütün dünyaya Nurlu hakikatleri ilân etmekle geçti.

Bu arada, yolu mukaddes topraklara düşenler, orada, İbrahim Aleyhisselâmın misafirperverliğiyle kendilerini ağırlayan bir Bekir Ağabey buldular.

Yurduna tekrar dönüşü ise, kendisini Rabbine kavuşturacak olan bir hastalık vasıtasıyla oldu.

“ Onu mazlumların müdafaasından alıkoymak için avukatlığını elinden alacak bir mahkûmiyet uydurdular.

Fakat son nefes verilmeden vazifeyi terk eden kim?

En son günlerinde, koma halinde yatarken bile, büyük bir heyecanla, mazlum bir Nur talebesi muharririn müdafaasını yapıyordu.

Her fani gibi Bekir Berk de bu dünyayı arkada bırakarak bâki bir âleme göçtü.

Her büyük insan gibi, göçerken o da arkasında farklı bir dünya bıraktı.

Onun bıraktığı dünyada, milyonlarca insan, hergün ve her saat Nur'un hakikatlerini birbirine okuyor.

Üstelik, kapı çalındığında kimse telâşa kapılmıyor.

Onun arkada bıraktığı dünyada, Bekir Berk ismi, daima Risale-i Nur'lar ile beraber anılıyor. (Yoksa bu muydu Üstadın söylemediği üçüncü beraberlik?)

Ve bu dünya üzerindeki milyonlarca Nur talebesi, Üstadlarının yıllar önceki müjdesini doğruluyor:

“Birgün hepimiz ona dua edeceğiz.”

Yaşadığı gibi ölen Nur kahramanı

Mehmet Emin Birinci

(1933-2007)

M. Emin Birinci, bir beraat ve iade kararı sonrasında, Sabahaddin Aksakal ve Mehmet Fırncı ile birlikte, adliye emanetinden Risale-i Nur'ları teslim alıyor.

Rize'nin Pazar ilçesine bağlı Hisarlı köyünde dünyaya geldi. Risale-i Nur'u 1949 yılında tanıdı. Eserleri okuyabilmek için yirmi günde Osmanlıca'yı öğrendi. Mustafa Sungur'un duruşmasını takip için Samsun'a gittiğinde, tutuklu bulunan Sungur'un kahramanca duruşu, onu Risale-i Nur dâvâsına sımsıkı bağladı. Daha sonra İstanbul'da Gençlik Rehberi dâvâsını izlerken Bediüzzaman'ı ilk olarak orada gördü. Birkaç gün sonra da Bediüzzaman ile bizzat görüştü. Ondan sonrası ise, dünyaya ait herşeyi bir kenara atarak tamamıyla Risale-i Nur'a adanmış bir hayat idi. Kendisini bizzat Bediüzzaman İstanbul'a çağırdı. Risale-i Nur'ların neşir hizmetlerinde faal rol aldı.

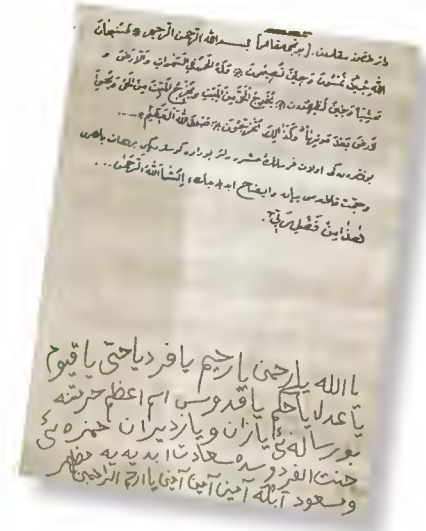
Namazların vaktinde ve tadil-i erkân ile kılınması konusundaki hassasiyeti dillere destan olmuştu. Sonunda, ecel kendisini, ezan okunurken, hasta yatağında namaz kılar halde buldu.

Hamza Emek

(1922-1991)

Emirdağ'da doğdu. Bediüzzaman Said Nursî'yi 1944 yılında lise öğrencisi iken tanıdı. Ondan sonra da vefatına kadar hayatını Risale-i Nur'un hizmetinde geçirdi. Bediüzzaman'ın yakın hizmetinde bulunanlar arasındaydı. Çok partili döneme geçildikten sonra kendisine Demokrat Parti ilçe başkanlığı teklif edildiğinde, Bediüzzaman'ın izniyle kabul etti. Ancak daha sonra Belediye Başkanlığı da teklif edildiği zaman, Üstad buna izin vermedi. Hayatı boyunca evi Nur hizmetinin bir merkezi ve Nur kahramanlarının uğrak yeri oldu. Emirdağ'da vefat etti.

Yâ Allah, yâ Rahmân, yâ Rahim,
yâ Ferd, yâ Hayy, yâ Kayyûm, yâ Adl, yâ
Hakem, yâ Kuddûs!
İsm-i Âzam hürmetine, bu risaleyi yazan
ve yazdıran Hamza'yı
Cennetu'l -Firdevste saadet-i
ebediyeye mazhar ve mes'ud eyle.
Âmin, Âmin, Âmin,
Yâ Erhamerrâhimin!

Risale-i Nur'un kuvveti nereden geliyor?

Bu zamanda ehl-i iman öyle bir hakikate muhtaçtırlar ki, kâinatta hiçbir şeye âlet ve tâbi ve basamak olamaz; ve hiçbir garaz ve maksat onu kirletemez; ve hiçbir şüphe ve felsefe onu mağlûp edemez bir tarzda iman hakikatlerini ders versin. Umum ehl-i imanın bin seneden beri teraküm etmiş dalâletlerin hücumuna karşı imanları muhafaza edilsin. İşte bu nokta içindir ki, dahilî ve haricî yardımcılara ve ehemmiyetli kuvvetlerine, Risale-i Nur ehemmiyet vermiyor, onları arayıp tâbi olmuyor—tâ avâm-ı ehl-i imanın nazarında, hayat-ı dünyeviye'nin bazı gayelerine basamak olmasın; ve doğrudan doğruya hayat-ı bâkiyeden başka hiçbir şeye âlet olmadığından, fevkalâde kuvveti ve hakikati, hücum eden şüpheleri ve tereddütleri izale eylesin.

Said Nursî

Mehmet Kayalar

(1913-1994)

Aslen Konyalıdır. Selânik'in Kayalar kasabasında dünyaya geldi. 6-7 yaşlarında iken ailesiyle Erzincan'a yerleşti. 1937'de Harp Okulunu bitirerek orduda görev aldı. 1942'de Risale-i Nur ile, 1950'de de Bediüzzaman ile tanıştı. Emekli olduktan sonra ikamet ettiği Diyarbakır'da evini halka açarak Risale-i Nur hizmetine tahsis etti. Cesa-ret ve celâdetiyle meşhur bir zat idi. Bediüzzaman ona "Nur'un muallimi" demiştir. Bediüzzaman'ın vârisleri arasında adı geçer. Diyarbakır Sulh Ceza Mahkemesindeki müdafaası, Üstad "Nur'un yüksek bir talebesinin mahkemesindeki müdafaasından bir parçadır" takdimiyle İşârâtü'l-İ'câz'da yer alır.

Müdafaasından

Maksadımız, imanımızı kurtarmaktır, imana hizmettir, Kur'an'a hizmettir. Âhirete müteveccih olan bir hal ise, hiçbir günâ suç mevzuu olamaz. Mütemadiyen şikâyetle bulunduğumuz o gizli din düşmanları, türlü türlü entrikalarla, tertiplerle, iz'açlarla bizleri bu kudsî vazifeden men'etmeye uğraşmaktadırlar. Bizler ise bu kudsî yolda Kur'an ve iman için herşeyimizi fedâya seve seve hazırız.

Değil dünyevî ıztıraplar, cehennemî azaplar da verilse, bıçaklarla da doğransak, en müthiş ölümlere de maruz bırakılsak, asırlar boyunca milyonlar mübarek ecdadımızın feda-yı can ettikleri bu kudsî hakikata, bizim cânımız da feda olsun. Bir değil, bin ruhum da olsa, Kur'an için, iman için hepsini feda etmeye her zaman hazırım!

Abdülkadir Badıllı

(1936-)

Urfa merkeze bağlı Akziyaret nahiyesi Şeyh Zeliha Köyünde doğdu. Badıllı aşiretine mensuptur. Kendi kendine okuma yazma öğrenerek Osmanlıca kitaplar okudu. Köy hocalarından Kur'ân, ilmihal ve tecvid gibi dinî konuları da öğrenmişti. 1953 yılında Üstadın ziyaretine gitti ve duâsını alarak Abdullah Yeğin'in yanında Rıdvaniye Camii medresesinde 7 yıl beraber kaldı. Bediüzzaman'ın "Zübeyir ve Ceylân gibi kabul ettim, sen benim Abdurrahman'ımsın" iltifatına mazhar oldu. Anne-sinden kalan 40 kadar koyunu satıp teksir makinesi aldı ve Risale-i Nur'ları çoğalttı. Buna çok memnun olan Üstad, "İnşallah bu teksir makinesi ileride Urfa'nın âlem-i İslâma ilim hakikatini neşreden bir merkez halini almasına vesile olacak. Bütün Nurları neşir için sana izin veriyorum" dedi. Risâle-i Nur'un kudsî kaynaklarını, Risâle-i Nur'da geçen hadis ve âyetleri, kelâm-ı kibar tabir edilen meşhur sözleri, Üstadın 3 ciltlik hayatını yazdı. Arapça Mesnevî-i Nuriye ve İşârâtü'l-İ'câz'ı tercüme etti. Daha başka büyüklü küçüklü bir çok eserin sahibi.

Abdülkadir Badıllı'ya ait Lâhika defteri.
"20 Muharrem 1371'den başlar; 1951-51
lâhikalarıdır." Defterde Bediüzzaman Said
Nursî'nin tashihleri var.
Abdülkadir Badıllı arşivinden.

Mehmet Nuri Güleç (Fırıncı)

(1928-)

Abdullah Yeğin, Mehmet Fırıncı

Ali Demirel ve Mehmet Fırıncı

inegöl'ün Yenice Müslim Köyünde dünyaya geldi. Risale-i Nur talebeleri arasında, asıl adından ziyade, mesleğine izafetle, “Fırıncı Ağabey” olarak tanınır. Risale-i Nur’larla ilk tanışması, gençliğinde aklına takılan bazı soruların cevabını ararken gerçekleşti. O sırada Nuruosmaniye Camiinde müezzin olan Enver Ceylân hoca, kendisini bazı üniversiteli talebelerine yönlendirdi. Böylece İstanbul’daki faal Risale-i Nur talebeleriyle tanışmış oldu ve ondan sonra Risale-i Nur derslerine gidip gelmeye ve iştiyakla Risale okumaya başladı. Üstad ile tanışmak ise Bediüzzaman’ın Gençlik Rehberi duruşması için İstanbul’a geldiğinde nasip oldu. Daha sonra Bediüzzaman, Güleç ailesinin Çarşamba’daki evinde üç ay kalacaktı. Mehmet Fırıncı, çok geçmeden, kendisini Risale-i Nur’un neşir hizmetleri içinde buldu. Önceleri, ekseriyetle Isparta ve İnebolu’da Osmanlıca olarak yazılan Risaleleri burada ciltleyip muhafaza ediyor ve Anadolu’da gerekli yerlere tevzi ediyorlardı. Bu arada Risaleleri Latin harfleriyle de teksir ediyorlardı. Daha sonra eserler matbaalarda da basılmaya başladı. Bediüzzaman’dan sonraki yıllarda ise, Mehmet Fırıncı, Risale-i Nur hizmetinin pek çok açılımlarına öncülük etti. Bu suretle, Risale-i Nur’lar pek çok Batı ve Doğu diline çevrildi, birçok ülkede yayınlandı, uluslararası bilim platformlarında yüzlerce defa gündeme geldi, birçok üniversitede ders olarak okutulmaya başladı. Nur hizmetindeki cevval ve müdebbir hali sebebiyle Üstad kendisine “İstanbul’un Hüsrev’i” derdi. Yine Üstadın ona taktığı bir başka lâkap da “zemberek” idi; bu da Fırıncı Ağabeyin insanları harekete geçirme kabiliyetini ifade ediyordu.

Muhsin Alev

(1930-)

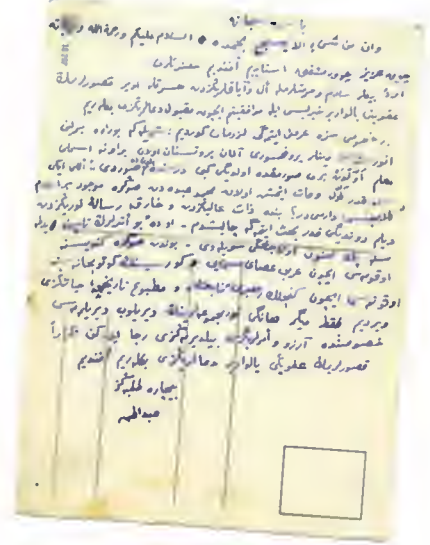
Konya’da dünyaya geldi. 1944 sonrasında Konya’da Zübeyir Gündüzalp ile beraber Risale-i Nur hizmetlerinde bulundu. Daha sonraki yıllarda, Edebiyat Fakültesinde felsefe öğrencisi iken, İstanbul’da hizmetine devam etti. Bu arada, arkadaşlarıyla beraber Gençlik Rehberi’ni matbaada bastırdı; bu sebeple Üstadla beraber yargılandı ve beraat etti. 1954’te ise Almanya’ya yerleşerek Risale-i Nur hizmetlerine orada devam etti.

Risalelerde Muhsin Alev

“Yâ Rab! Bizi ebedî haps-i münferidden kurtarıp bâki ve sermedî bir âlemin saadetine nâil edecek bir hakaik hazinesinin anahtarını Risale-i Nur gibi nazirsiz bir eseriyile bahşeden sevgili ve müşfik Üstadımızı, zâlimlerin ve düşmanların suikastlarından muhafaza eyle, Kur’ân ve iman hizmetinde daima muvaffak eyle. Ona sıhhat ve âfiyetler, uzun ömürler ihsan eyle” diye dua ediyoruz.

Evet, Üstadımız Hazretleri, Risale-i Nur’u dikkat ve tefekkürle okumak nimet-i uzmâsına nail olan biz bir kısım üniversite gençliği, bir hüsn-ü zan veya bir tahminle değil, tahkikî ve tetkikî bir surette, sarsılmaz ve sarsılmayacak olan ilmelyakîn bir kuvvet-i imaniye ile inanıyoruz ki, zemin yüzünün bu asra kadar görmediği bir vahşet ve dehşetin sebebi olan dinsizlik ve ilhadî, Bediüzzaman ortadan kadırmaya inayet-i Hak ile muvaffak olacaktır. Bizim bu kanaatimiz, safdilâne veya tahminle değildir; ilmî ve delile müstened bir tahkik iledir. Bunun için, muarız olan dahi bu hakikati kalben tasdik edecektir. Dua ve şefkat buyurun, Kur’ân ve iman hizmetinde fedâi olalım. Risale-i Nur’u, bir dakikamızı bile kaybetmeden okuyalım, yazalım, ihlâs-ı tamme muvaffak olalım.

Üniversite Nur talebeleri namına Abdülmuhsin

Muhsin Alev’in Berlin’den Bediüzzaman’a gönderdiği bir mektup.

Gayet küllî ve geniş Nur talebeleri ve Risale-i Nur'un bedeline yalnız şahsımı çürütmek ve ehemmiyetten iskat etmek bizim için büyük bir maslahattır ki, Risale-i Nur ve talebelerine kader-i İlâhî ilıştirmiyor. Yalnız benim şahsımla meşgul eder. Ben de size, bütün dostlarıma beyan ediyorum ki, bütün ruh u canımla hattâ nefsi-i emmâremle beraber Risale-i Nur'un ve sizlerin selâmetine, şahsıma gelen bütün zahmetleri mânevî sevinç ve memnuniyetle kabul ediyorum. Cennet ucuz olmadığı gibi, Cehennem de lüzumsuz değil. Dünya ve zahmetleri fâni ve çabuk geçici olduğu gibi, bize gizli düşmanlarımızdan gelen zulüm ve mahkeme-i kübrâda ve kısmen de dünyada yüz derece ziyade intikamımız alınacağından, hiddet yerinde onlara teessüf ediyoruz.

Said Nursî

Tahir Barçın

(1906-1978)

Ermenek'te dünyaya geldi. Emirdağ'da hükûmet tabibi iken Bediüzzaman buraya sürgün gönderildi. Gerek buradaki görev süresince, gerekse daha sonra Bediüzzaman'ın doktorluğunu yaptı. Bitlis'e tayin edildiğinde, Risale-i Nur'ları buralara götürerek Üstadın "Şarkın kapısını açtın" şeklindeki iltifatına nail oldu. 27 Mayıs ihtilâlinde Risale-i Nur'u okuduğu için tutuklandı, beraat etti. Daha sonraki yıllarda İstanbul'un Zeytinburnu semtinde açtığı muayenehanede pek çok fakiri ücretsiz tedavi ediyor, bir kısmının ilâç parasını da kendisi veriyordu.

Tahsin Tola

(1911 -1983)

Senirkent'te dünyaya geldi. İlçeye ve halkına olan büyük hizmetleri sebebiyle "Kara Melek" olarak anılırdı. İki dönem DP milletvekilliği yaptı. Risale-i Nur'ların matbaalarda basılması konusunda önemli hizmetleri oldu. Zaman zaman Başvekil Menderes'e ve diğer yöneticilere Bediüzzaman'ın mesajlarını ilettili. Risale-i Nur'ların Diyanet İşleri tarafından basılması konusunda Üstadın talebini Menderes'e ilettili; ancak Menderes'in talimat vermesine rağmen bu iş gerçekleşmedi.

Tahsin Tola. 1965, Ankara
Hapishanesi.

Ziya Arun

(1926 - 1997)

Bediüzzaman'ın dört Ziya'sından biri. Beyşehir'de doğdu. Konya Lisesinin ilk Risale-i Nur talebesi. Rıfat Filizer ve Zübeyir Gündüzalp ile beraber faal bir gençlik grubu olarak Risale-i Nur'a Konya'da büyük hizmetlerde bulundu. İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümünü kazandıktan sonraki yıllarda ise, Muhsin Alev ile birlikte, İstanbul'daki Nur hizmetlerinin ön safında yer aldı. Otuzlu yaşlarında bir karakol işkencesinde beyninin hasar görmesi sebebiyle uzun bir tedavi dönemi geçirdi.

Bediüzzaman'ın gözünde Ziya Arun Ziya'yı aynen Zübeyir gibi bütün hayatını Nur'lara, iman hizmetine fedakârane verecek bir mahiyette bilirim.

Kardeşim Ziya, benim bir vekilim olmayacak, müteaddit vekillerim olacak. Sen de onlardan birisin.

Ali İhsan Tola

(1927-2009)

Senirkent'te dünyaya geldi. Orman işletme mühendisi. 1950'de Bediüzzaman'ı tanıdıktan sonra kendisini tamamen Risale-i Nur hizmetine verdi. Bediüzzaman kendisini hizmetine almak için annesinden izin istediysen de, izin alamayınca "Bana hizmetin senin evinde olacak" dedi. Sav'da teksir makinesiyle Risalelerin çoğaltılmasında, daha sonra da Ankara'da eserlerin yeni harflere çevrilerek matbaalarda basılmasında çok büyük emekleri geçti. Hayatının son saatlerinde dahi, bütün gücünü toplamaya çalışarak ziyaret gelenlere Nur'un hakikatlerini anlatıyordu.

Salih Özcan

(1929 -)

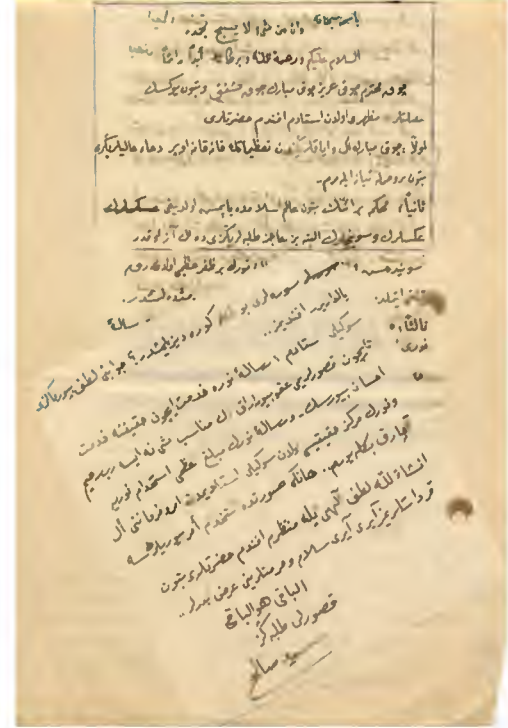
1929'da Akçakale'de doğdu. 1949 yıllarında Hulûsi Yahyagil'in teşvikleri üzerine Bediüzzaman'ı Emirdağ'da ziyaret etti. Üstad Bediüzzaman kendisini dizlerinin üzerinde doğrularak "Gel, Seyyid Salih! Gel" diyerek kucakladı. "Seyyidler cemaatinden 500 yardımcı gelecekti; onlar namına Cenab-ı Hak seni bana ihsan etti" dedi.

Bediüzzaman'ın vasiyetinde "on iki kahraman kardeşim" adıyla geçen vârisler arasındadır.

1958 yılında yayın hayatına atılan Hilâl ve 24 Ekim 1967 tarihinde yayın hayatına atılan İttihad dergileri kurucuları arasında yer aldı. 1977 seçimlerinde Urfa'dan milletvekili oldu.

Emirdağ Lâhikasından:

"Ben çok zaman evvel bekliyordum ki, Urfa tarafında Nurlara karşı kuvvetli eller sahip olmaya çıksın. Çünkü orası hem Anadolu'nun, hem Arabistan'ın, hem Kürdistan'ın bir nevi merkezi hükmündedir. Nurlar orada yerleşse, o üç memlekette intişarına vesile olur. Cenab-ı Hakka hadsiz şükrediyorum ki, Seyyid Salih gibi gençliğin bir kahramanı ve o havalinin çok kıymetdar ve hamiyetkâr ve dindar iki milletvekili Nurlara sahip çıkmaya başladılar."

Salih Özcan'dan Üstada:

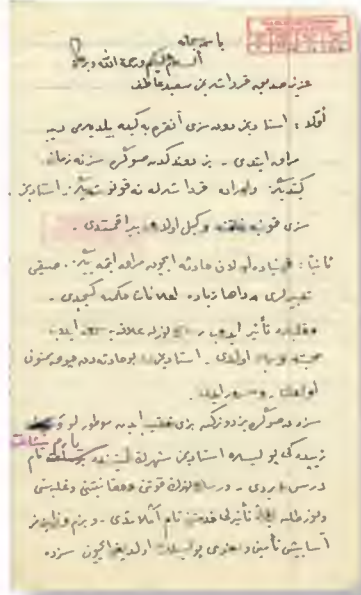
Sevgili Üstadım,

Risale-i Nur'a hizmet için, hakikate hizmet için kusurlarımızı af buyurarak en münasip şey ne ise Rabb-i Rahîm ihsan buyursun. Ve Risale-i Nur'un mübelliğ-i âzamı, istihdam-ı Nuriye ve Nurun merkez-i hakikîsi olan sevgili Üstadımdan emir ve fermanımı el açarak bekliyorum. Hangi surette istihdam emir buyurulursa inşaallah lûtf-u İlâhî ile muntazırım, efendim hazretleri. Bütün kardeşlerimiz ayrı ayrı selâm ve hürmetlerini arz ederler.

“Tillolu Said”

Said Özdemir

(1930-)

Evvelen: Üstadımız dün sizi Ankara'ya gidebildileri mi diye merak etti. Biz döndükten sonra siz ne zaman gittiniz ve orada kardaşlarla ne konuştunuz? Üstadımız sizi Konya halkına vekil olarak bırakmıştı. Saniyen: Konya'da olan hadise için merak etmeyiniz. Sıkı tedbirleri daha ziyade ilânât hükmüne geçti. Ve kalplere tesir edip Risale-i Nur'la alakaya sevkedip muhabbete vesile oldu. Üstadımız da bu hadiseden memnun oldu ve mesrur idi. Sizden sonra biz dönerken bizi takib eden motorlu ve jipteki polisler Üstadımız şehrin dışında yarım saat ders verdi. Risale-i Nur'un kuvvetini, hakkaniyetini ve galebesini ve Nur talebelerinin tesirli hizmetini anlattı. Ve “Bizim vazifemiz asayiş temin ve manevi polislik olduğu için, siz de maddeten polislik vazifesiyle yardım hükmünde olduğunuz için size hiddet etmedim” dedi ve onları da duasına aldı. Bizler de hamd olsun salimen geldik. Bütün kardaşlerimize birer birer selâm ederiz. Kardaşleriniz

Said Özdemir arşivinden.

Tillo'da dünyaya geldi. 1938'den itibaren Ankara'da hayatını geçirdi. Diyanet İşleri Başkanlığında gezici vaizlik ve daha başka görevler yaptı ve bu kurumdan emekli oldu. 1950'de Bediüzzaman'ı Isparta'da ziyaret etti. 1952'den itibaren de Risale-i Nur'un neşir hizmetlerinde faal rol aldı. Sözler'i ciltletip Üstada götürdüklerinde, Üstadın, çocuğuna kavuşmuş bir anne gibi sevindiğini ve “Artık gözlerim arkada kalmaz” dediğini anlatır. Üstad, kendi eseri olan kitabın fiyatını sormuş, çıkarıp parasını vermiş, sonra da, “Her 25 lirayı verene bu kitabı vermeyin; 25 kişiye okutacağım diyene verin” demişti. Bediüzzaman'ın vasiyetnamesinde vekil olarak adı geçen on iki kişi arasındadır.

“Fedakâr evlâdın çok fevkinde”

Aziz, sıddık kardeşim Osman Nuri,

Madem Cenab-ı Hak, senin kudsî niyet ve ihlâsınla Ankara'da en mühim genç Said'leri senin etrafına toplatmış. Madem Ankara'da benim bulunmamı lüzumlu görüyorsunuz. Ben de şimdi nafakamla tedarik ettiğim nüshalarımı o küçük medrese-i Nuriyeme benim bedelime gönderiyorum. Onların adedince Said'ler, seninle komşu olurlar. Hem fedakâr evlâdın çok fevkinde sadakatle şimdiye kadar hizmetleriyle herbiri birer genç Said olarak beş-on Abdurrahmanlarım hükmünde Sungur, Ceylân, Tillolu Said, Salih, Abdullah, Ahmed, Ziya gibi genç ve çalışkan Saidleri senin yanına hem benim vekilim, hem senin talebelerin olarak benim bedelime o küçücük medrese-i Nuriyeye nezaret ve bir nevi derslane olarak reyinize bırakıyorum.

Abdullah Yegin

(1924 -)

Meyve Risalesinden Altıncı Meselenin yazılmasına sebep olan bu soruyu, arkadaşlarıyla beraber sormuştu: ‘Muallimlerimiz Allah’tan bahsetmiyor; bize Hâlıkımızı tanıttır.’ Ortaokul ikinci sınıfta iken Üstadı ziyaret etti. Bu ziyareti nedeni ile okulda disiplin kuruluna verildiği gibi Emniyette sorguya çekildi. Dil Tarih Coğrafya Fakültesi son sınıfta iken okulu bırakıp hizmetine girme niyeti ile yanına gittiği Üstad tarafından Urfa’ya hizmet etmek üzere gönderildi. Üstadın vefatına kadar burada kaldı. Bediüzzaman’ın vasiyetinde ismi geçen hizmetkârlarından. **Yeni Lügat** adlı eserin sahibi.

Risalelerde Abdullah Yeğın

Bu vasiyetname benden sonra bâki kalan tayinat içinde de konulsun, tâ ki bazı insafsız insanlar “Bu Said günde beş on kuruşla yaşadığı ve kimseden para almadığı halde şimdiki mirası yüzer lira görünüyor, nereden buldu?” dememek için bu hakikati izhar etmek münasip olur.

Şimdi mânevî evlâtlarım, fedakâr hizmetkârlarım olan Zübeyir, Ceylân, Sungur, Bayram, Hüsnü, Abdullah, Mustafa gibi ve has ve hâlis Nurun kahrâmanları olan Hüsrev ve Nazif, Tahirî, Mustafa Gül gibi zatların nezaretinde o düsturumun muhafaza edilmesini vasiyet ediyorum.

Abdullah Yeğın ve Mustafa Oruç’un Kastamonuda Bediüzzaman’ı ziyaret ettikleri günlerde çekilmiş resimleri.

Her büyük insan gibi, arkasında eskisinden daha zengin bir dünya bıraktı Bediüzzaman.

“ Risale-i Nur Külliyyatı, karanlığın en koyu zamanında, ihtiyacın en şiddetli ânında ve *en zorlu şartlar altında telif edildi.*

Her büyük insan gibi, arkasında eskisinden daha zengin bir dünya bıraktı Bediüzzaman. Ondan önceki dünyada Risale-i Nur yoktu. Âyetü'l-Kübrâ yoktu. Haşir Risalesi yoktu. On Dokuzuncu Söz yoktu. Mucizat-ı Kur'âniye Risalesi yoktu. Heyecanlı bir kitabın sayfaları arasında dolaşırcasına insanı kâinatın ufuklarında dolaştıran, gözüyle görmüşçasına bir kesinlikle âhiretin varlığına inandıran, her an Âlemlerin Rabbiyle beraber olmanın hazzını yaşatan, şeffaf satırlarının arasından bütün

parlaklığıyla Kur'an'ı gösteren, dede-torun ilişkisinden daha içten ve sıcak duygularla okuyucuyu Peygamberine bağlayan Sözler yoktu.

Yer ve Gökler Rabbinin takdir ettiği gün gelip de Risaleler Barla'da birer

birer telif edilmeye başladığında, İstanbul'un ezelde takdir edilmiş silueti-ni tamamlayan kubbe ve minareler gibi, bu eserler de, dünyamızın manevî simasında kendilerine ayrılan yerleri doldurdular.

İnsanlık Risale-i Nur'a kavuşmak için neden bu kadar bekledi?

Çünkü ihtiyaç hiçbir zaman bu kadar şiddetli olmamıştı. İnkâr karanlıklarının öylesine yoğunlukla insanlığın üzerine çöktüğü bir başka zaman yoktu. Eskiden cehalet cephesinden gelen saldırılar ilimle püskürtülürken, şimdi bizzat ilim cephesinden gelen topyekûn saldırılar kuşatıyordu insanları.

Risale-i Nur Külliyyatı, karanlığın en koyu zamanında, ihtiyacın en şiddetli ânında ve en zorlu şartlar altında telif edildi. Hattâ o zorlu şartlar, bu eserlerin vücuda gelmesine engel olmak şöyle dursun, bir ölçüde onların varlık sebebi halini aldılar. Müellif, bu âleme niçin geldiğini biliyordu. Arı bal yapacak, koyun süt verecek, rüzgâr esecek, yağmur yağacak, güneş doğacak, Bediüzzaman da Risale-i Nur Külliyyatını yazacaktı.

Arı balını yaparken, o da kimi zaman dağ başlarında, kimi zaman zindan duvarları arasında imanlı ballarını yaparak insanlığa sundu. Yazdıklarında, yaşadığı zorlukların izi yoktu. Çünkü onun dünyaya baktığı yerden, bin bir Esmânın güzellikleriyle aydınlanmış, renklenmiş, süslenmiş âlemler görünüyor, o da gördüklerini bize anlatıyordu. Onun için, Bediüzzaman ve talebele-ri, ne kadar zulme uğramış da olsalar, hiçbir zaman kin ve intikam hislerinin tuzağına düşmediler. Onlar ve onları izleyenler, üç beş fâni şahsın vızıltıla-

“Nur'lar, ilk telif ânından itibaren insanları etrafında pervane gibi topladı ve *dalga dalga yayılarak dünyanın dört bucağına İslâm imanının neş'esini ulaştırdı.*

Büyük kafalar gaflet içinde

“Dünya, büyük bir mânevî buhran geçiriyor. Mânevî temelleri sarsılan garp cemiyeti içinde doğan bir hastalık, bir veba, bir tâun felâketi, gittikçe yeryüzüne dağılıyor. Bu müthiş sârî illete karşı İslâm cemiyeti ne gibi çarelerle karşı koyacak? Garbın çürümüş, kokmuş, tefessüh etmiş, bâtl formüllerleriyle mi? Yoksa İslâm cemi-yetinin ter ü taze iman esaslarıyla mı? Büyük kafaları gaflet içinde görüyorum. İman kalesini, küfrün çürük direkleri tutamaz. Onun için, ben yalnız iman üzerine me-saimi teksif etmiş bulunuyorum.”

Emirdağ yılları

Bir dâvâ sonrası

1966 Nisan'ında bir dâvâ sonrası Sultanahmet Camii önünde çekilen hatıra fotoğrafı.

Ayaktakiler (soldan sağa): Ahmet Aytimur, ..., Yaşar Çil, ..., Sabahaddin Aksakal, Üzeyir Şenler, Bekir Yalım, ..., Bekir Berk, Zeki Demir, Halil Küçük, Mehmet Soslu, Servet Armağan, İhsan Paşalıoğlu, Hüseyin Kileci, Abdülkadir Gök, Abdülkadir Usta.

Oturanlar: ..., ..., ..., Ahmet Gümüş, Bayram Yüksel, Halil Yürür, Mehmet Kutlular, Abdülvahit Mutkan,, Mehmet Emin Birinci, Rüştü Tafral.

rına cevap yetiştirmekten daha önemli bir iş için buradaydılar.

Bediüzzaman Said Nursî, arkasında sadece Risale-i Nur Külliyyatını bırakmadı. Risale-i Nur'un yaşayan eserleri de, en az risaleler kadar muhteşem eserlerdi. Hulûsi Bey, Hafız Ali, Sabri Efendi, Hüsrev Altınbaşak, Tahirî Mutlu, Ahmet Feyzi, Mehmet Feyzi, Hasan

Feyzi, Sıddık Süleyman, Çaycı Emin, Şamlı Hafız, Muhacir Hafız Ahmet, Zübeyir Gündüzalp, Çalışkanlar Hanedanı, Mustafa Sungur, Bayram Yüksel, Abdullah Yeğin, Said Özdemir gibi, bir anda akla geliveren yüzlerce, belki binlerce isimli-isimsiz kahraman da işte bu yaşayan eserler arasındaydı.

Onlar Risale-i Nur ile öylesine bütünleşmişlerdi ki, Üstadları en yakın talebeleriyle birlikte âniden tutuklanıp götürüldüklerinde, âdetâ "kendiliğinden" denecek bir doğallıkla Üstadlarının hizmetini de omuzlamış ve devrin en zalim müstebitlerini tümüyle âciz bırakan harikulâde bir organizasyonla iman hakikatlerini yurdun en ücra köşelerine kadar yaymışlardı. Bu kadar çok kahramanı böylesine bir tesanüdle etrafında toplayan bir dâvânın benzerine tarihte kolay kolay rastlanmaz.

Risale-i Nur'un bir başka benzersiz özelliği de, her sınıf ve seviyeden insanların bir araya getirmesiydi. Ümmîler ve âlimler, çocuklar ve yaşlılar, köylüler ve kentliler, kadınlar ve erkekler onun ders halkasında aynı iman hakikatlerini soludular, aynı tecrübeleri yaşadılar, aynı duygularla dolup taştilar. Yaşayarak yazılan eserler, yaşanarak okundu. Belki onlardan birçoğu okuduklarını nasıl anladığını bilmiyordu, ama anladığını biliyordu. Çünkü okuduğunu yaşıyordu ve yaşadığını fark ediyordu. Onun için Risale-i Nur'lar, ilk telif ânından itibaren insanları etrafında pervane gibi topladı ve dalga dalga yayılarak dünyanın dört bucağına İslâm imanının neş'esini ulaştırdı. Risale-i Nur

“Tıpkı rengârenk örtülerıyla yerin yüzünü süsleyen baharlar gibi, bu iman cereyanı da her an yeni yeni eserleriyle dünyamızın manevî sismasını süslemeye devam ediyor.”

Müellifinin vefatı üzerinden yarım asır bile geçmeden, eserleri belli başlı bütün dillere çevrildi, hemen hemen bütün ülkelerde Nur dershaneleri açıldı. Herhangi bir anda, bu gezegenin kimbilir kaç köşesinde, kaç lisanla bu eserler okunuyor. Okunuyor da, okuyan diller bir türlü okumaya doymuyor. Zira iman derslerinin tadına doyum olmuyor.

1927 yılının baharında Kâinat Seyyahının “Yaz kardeşim!” hitabıyla başlayan macera, görünürde bir risalenin telifinden ibaretti. O gün kim bilebilirdi bu iki basit kelimenin âlemşümül bir iman inkılâbını başlatan bir emir olduğunu?

Kalemler o emirle birlikte yazmaya başladı. Her eser yazıldıkça, bu dünyanın eksik taşlarından biri tamamlandı. Yazılan eserler, onların etrafında halenelen fazilet timsali insanların hayatlarıyla şerh edildi. Sonunda, Risale-Üstad-Talebe üçlüsünden meydana gelen ve sürekli olarak serpilip gelişen bir iman cereyanı dünyamızı sardı.

Tıpkı rengârenk örtüleriyle yerin yüzünü süsleyen baharlar gibi, bu iman cereyanı da her an yeni yeni eserleriyle dünyamızın manevî simasını süslemeye devam ediyor.

Görmesek de, görmüş gibi biliyoruz ki, şu anda, belki çok yakınımızda, belki çok uzaklarda, bir insanın gönlüne Risalelerden iman ateşi düşüyor.

Ateşin düştüğü yerde bir Said doğuyor.

Orada “Niçin Üstadın mezarı yok?” sorusu da cevap buluyor.

Çünkü mezarlar ancak ölüleri ağırlar.

Said'ler ise ölmezler, sadece doğarlar.

Gölgeler, kış, bahar...

bahardı.

ilk cemrenin düştüğü günlerdi.

bir kayık yol alıyordu sessiz sulara.

bir kayık, birkaç adam

ve sular kadar sessiz ve derin bir yürek,

bir yürek ki, zamanının eşsizi.

bir kayık, birkaç adam

ve ...

kim bilebilirdi ki

bir fetihten yaklaşılan...

neydi ki hayat?

ha orada ha burada,

tek bir gök kubbenin altında.

Halıkı bir, Maliki bir, Hâfızı bir.

her toprak memleket,

her dam sıla.

bahardı.

bir kasaba, birkaç adam

ve alemler kadar geniş bir yürek,

bir yürek ki, sınırsız şefkati.

bir kasaba, birkaç adam

ve...

“yaz kardeşim” dedi.

yazmaya başladı,

üzerlerine sessizlik örttükleri

uyutulmuş kalemler.

bahardı.

gök yarılırcasına zikrederken,

yerdekiler yeni bir dirilişe çatlarken,

“yaz kardeşim” nidasına uyandı

bir köşede unutulmuş sineler.

ve başladı yazılmaya

ta “oku” emrinden bugüne,

ne varsa...

neydi ki hayat?

kainatta ayet olmak,

harf harf, hece hece kitab-ı kainatı okumaktı.

kul olmaktı,

“kalemle yazmayı öğretene,

insana bilmediğini bildirene”

kıştı.

bir mahpus damı, birkaç adam

ve zindanları saraya kalbetmiş bir yürek.

bir yürek ki, öteleri yüklenmiş.

bir dam, birkaç adam

ve...

azizlerdi, sadıklardı, fedakarlardı.

sesler nur, eller nur.

nura boğdular kesif ve küflü duvarları.

kıştı.

yürekleri ürperten

müthiş bir yangındı.

imanların tutuştuğu,

içinde evlatların yandığı.

neydi ki hayat?

yangına nur yetiştirenlerin,

diz, dirsek çürütenlerin,

ömrü bedel verenlerin

ruhlarında canlanan

bir insan-ı kamil.

bahardı.

bir otel odası, birkaç adam

ve son demlerde bir yürek.

bir yürek ki, ruhunu Rahman’a teslim eylemiş.

bir otel odası, birkaç adam

ve...

“risale-i nur için hayat isterdim” demişti.

oysa verdiği nefes,

hayatlar kurtaran hakikatlerdi.

kainatı kuşatan bir yürek ve sayısız eller,

cennet asa baharlara tohumlar ekti.

bahardı.

yetmiyordu artık

acele edip geldiği kışlar,

yetmezdi artık bu perdeli baharlar.

neydi ki hayat?

ne sılada, ne baba ocağında.

bir otel odasında,

dünya ve içindekilerden gayrı,

gölgelere yumduğu gözlerini

sonsuz bir nur’a açmaktı.

bu sürgün ayazlardan

sonsuz baharlara kanat çırpıyordu.

...

Funda Demirer